

ပါရာဇိကာဏ်(၇)နိပါတ်

အရှင်ပညာသီဟာဘိဝံသ
(သ·စ·သ·အ ဓမ္မာစရိယံ၊
ဝိနယပါဠိပါရဂူ)

ကန့်သတ်-စာလိုက်သံဃာများအတွက်သာ။

ပါရာဇိကာဏ်(၇)နိပါတ်

ဤစာအုပ်တွင်...

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်၌ ရေးသားအပ်သော ပါဠိအဆုံးအဖြတ်များကို ထုတ်နုတ်ရေးသားထားပါသည်။

၁။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယောဇနာ၊ နိဿယများ...

၂။ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ရူပသိဒ္ဓိဋီကာ၊ ကစူဠ်း...

၃။ ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ၊ သဒ္ဓနိတိ၊ မောဂ္ဂလာန်၊ နိရုတ္တိဒီပနီ...

၄။ အဘိဓာန်၊ အဘိဓာန်ဋီကာ၊ အဘိဓာန်သုစိ...တို့ကို အဆို ပြု၍ ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

တစ်အုပ်တည်းဖြင့် ပေါ့ပါးစွာလေ့လာနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင်...

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်၌ ရေးသားအပ်သော ပါဠိအဆုံးအဖြတ်များကို ထုတ်နုတ်ရေးသားထားပါသည်။

၁။အဋ္ဌကထာ၊ဋီကာ၊ဂဏ္ဍိ၊ယောနောနိသျှများ...

၂။ရူပသိဒ္ဓိ၊ရူပသိဒ္ဓိဋီကာ၊ကစည်း...

၃။ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ၊သဒ္ဓနိတိ၊မောဂ္ဂလာန်၊နိရုတ္တိဒီပနီ...

၄။အဘိဓာန်၊အဘိဓာန်ဋီကာ၊အဘိဓာန်သုစိ...တို့ကို အမှီ ပြု၍ ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

တစ်အုပ်တည်းဖြင့် ပေါ့ပါးစွာလေ့လာနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ပါရာဇိကဏ် (၇) နိပါတ်

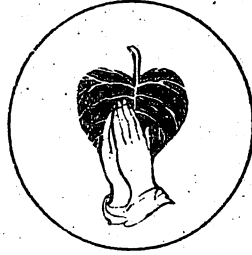
ပါရာဇိကဏ် (၇) နိပါတ်

အရှင်ပညာသီဟာတိဝံသ

(သ·စ·သ·အ ဓမ္မစရိယာ)

ဝိနယပါဠိပါရဂူ)

ကန့်သတ် - စာလိုက်သံဃာများအတွက်သာ။

ပါရာဒိကော်(၇)နိပါတ်

အရှင်ပညာသီဟာဘိဝံသ

(သ.စ.သ.အ ဓမ္မစရိယ၊

ဝိနယပါဠိပါရဂူ)

ကန့်သတ်-စာလိုက်သံဃာများအတွက်သာ။

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ဝေရဇ္ဇာစာစဉ် နံပါတ်(၇)

ဝါကျစဉ်(၁) ဧဝမေတ္တ/ဧဝမ္မေတ္တ

ဤ၌ ပိသဒ္ဓါဖြင့် ဆည်းအပ်သောအနက်မရှိသောကြောင့် ဧဝမေတ္တ-ပါဠိသာသင့်။

အဝုတ္တေနာပိ/အဝုတ္တေန

ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်မဟောအပ်သော်လည်း သီအပ်သေး၏။ဟော်တော်မူအပ်သော်ကား ဆိုဖွယ်မရှိဟု သမ္ဘာဝနာအနက်ကိုပြသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါ ပါမှသင့်။

(ဘာသာဋီကာ၌ အပိသဒ္ဓါ အရုဗျတ္တဇောတကဟု ဆိုသည်။

မှတ်ချက်။ ဤကဲ့သို့ အပိသဒ္ဓါ ပါသင့်/မပါသင့် မေးလာခဲ့သော်ယင်းအပိသဒ္ဓါဖြင့် ဟောအပ်သောအနက် ရှိ/မရှိ ရှုလျက် ဖြေရပါမည်။

ဝါကျစဉ်(၂) တတ္ထ/တသ္မိ

တတ္ထာတိ တေသု သုတ္တာဘိဓမ္မေသု-ဟု ဋီကာ၌ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် တတ္ထပါဠိသာသင့်။

ကရုဏာပိဟာရေန/ကရုဏာပိဟာရေန

သမာသ်လယ်မှ၊ထီဗြဲအာ၊ရဿာမပြုရာ-ဟူသော နိယံအရ ကရုဏာပုဒ်သည် နိစ္စဣတ္တိလိင်ပုဒ်ဖြစ်ပြီးအာ-သည် သမာသ်အလယ်ရောက်နေရကား ရဿအပြုမရှိနိုင်သောကြောင့် ကရုဏာပိဟာရေန ပါဠိသာသင့်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ဋီကာဖွင့်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊သမာသ်အလယ်ရောက် အာကာရန္တ ဣတ္တိလိင်တို့၌ အထက်ပါ နိယံကိုသာ ပုံသေဖြေရမည်ကိုလည်းကောင်း မှတ်သား ကြရပါမည်။

တိန္ဒြကာစီရေ/တိန္ဒြကာစီရေ

စီယတေတိ၊ စီရံ။ တိန္ဒြကာနံ စီရံ တိန္ဒြကာစီရံ။ တိန္ဒြကာစီရံ အဿ အတ္ထိတိ တိန္ဒြကာစီရော-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ တည်ပင်အနက်ဟောတိန္ဒြကာပုဒ်နှင့်အစဉ်အတန်းအနက်ဟော စီရပုဒ်တို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် တိန္ဒြကာစီရေ ပါဠိသင့်။

စီစာတ်သည် အာစယပုဒ်ကဲ့သို့ စီခြင်းအနက်ဟောရာ၌ အာဥပသာရ ရေး၌ ရှိတတ်သောကြောင့် တိန္ဒြကာပုဒ်၊အာစီရပုဒ်တို့ဖြင့် တိန္ဒြကာနံ အာစီရံ ယဿာတိ တိန္ဒြကာ

နိပါတ်(၇)

စီရော-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးရကား တိန္ဒြကာစီရေ ပါဠိလည်းသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဤကဲ့သို့ သဒ္ဒါဟောနက်နှင့်ဝိဂြိုဟ်တို့ကို ထောက်ဆလျက်လည်း ဖြေတတ်ရပါမည်။

ဝါကျစဉ်(၃) ဣရိယာပထ/ဣရိယပထ

သမာသ်လယ်မှာ၊ထိမြဲအာ၊ရဿာမပြုရာ-နိယံအရ ဣရိယာပထ ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။နိယတဣတ္ထိလိင် အာ-ဖြစ်၍ ကရဏာဝိဟာရ အဖြေအတိုင်းဖြေ တတ်ကြရပါမည်။

ဝိဟာရသမဂီပရိဒီပနံ/ဝိဟာရသမဂီပရိဒီပနံ

သမာသ်အလယ်၌ ရောက်သော ဤ/ဦတို့သည် ရဿပြုရမဖြစ်ရကား ဤ၌ သမာသ်အလယ်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိဟာရသမဂီပရိဒီပနံဟု ရဿဖြင့်ရှိသော ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။သမာသ်အလယ်၌ ဤ/ဦ ဒီပတို့ဖြင့် ပါဠိမရှိအပ်။

အပရိပတန္တိ/အပတန္တိ

အပရိပတန္တိ အပတန္တိ ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် အနက်မထူးရကား နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄) ပုစိမန္တော/ပုစိမန္တ

ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ပုစိမန္တောဟု ရှိသော်လည်း၊ပုစိ ပုစ္စတေ ကုဋ္ဌာ၊တေ မန္တယတိ နာသယတိတိ ပုစိမန္တော။[ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ]

ပုစိ-ကုဋ္ဌ မဒ္ဒတိတိ ပုစိမန္တော။ဣတ္ထိ ဗိန္ဒကမော[အဘိဓာန် ဋီကာ]တို့ကို ထောက်၍ ပုစိပုဒ်+မန္တ ပုဒ်တို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပုစိမန္တော ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဤကဲ့သို့သော အကိုးသာဓကတို့ကို ကျက်မှတ်ထားရပါမည်။

နိမ္မရက္ခ/နိမ္မရက္ခ

နိ-နယေ။ဗော၊မော န္တော။[ဓာန်ဋီ နိဓာတ်+ဗပစ္စည်း၊မ-လာ၍ ပြီးသော ကြောင့် လည်းကောင်း။နမိဿ အသိ၊နမတိ ဖလဘာရေနာတိ နိမ္မော။[မောင်၊၇။၁၂၂။]နမုဓာတ်+ ဗပစ္စည်း၊နဏါအကို ဣပြုပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း နိမ္မရက္ခ ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။အကိုးပါဠိများကို မကျက်နိုင်ပါက ဓာတ်+ပစ္စည်း၊ပုဒ်+ပစ္စည်း၊ရပ် ပြီးတို့ဖြင့် ဖြေဆိုကလည်း အမျတ်ရနိုင်၍ ဓာတ်+ပစ္စည်းစသည်တို့ကို သတိပြုရပါမည်။

မဇ္ဈနိကေ/မဇ္ဈန္တိကေ

မဇ္ဈနိကန္တိ အဟဿ မဇ္ဈံ မဇ္ဈနံအဟဿဒုဿ နာဒေသောမဇ္ဈနံ ဧဝ မဇ္ဈနိကံ။
ပေါတ္ထကေသု ပန မဇ္ဈန္တိကန္တိ ပါဠော အတ္ထိသော အပါဠော ယေဝ[ပိစိတ်ယောဇနာ]
အဟဿ မဇ္ဈော မဇ္ဈဟောသော ယေဝ မဇ္ဈနိကောအဟဿ နော။[ဓာနံ၊ဠိ၊တို့ကို
ထောက်၍ မဇ္ဈပုဒ်+အဟပုဒ်အဟကို နှပြုလုကပစ္စည်းသက် ပြီးသောကြောင့် မဇ္ဈနိကေ
ပါဠိသာသင့်။

ပတန္တိ/နိပတန္တိ

ပတန္တိတိ နိပတန္တိ အယမေဝ ဝါ ပါဠော။[သာရတ္ထဠိကာ]ထောက်၍ အနက်မ
ထူးသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

**ဝါကျစဉ်(၅) ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတသင်္ခါတေန/
သင်္ခါတသင်္ခါတေန**

ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတသင်္ခါတေနာတိ ဝါ ပါဠောနေတ္ထ ဘဝိတဗ္ဗံ။[ဝိမတိဠိ
ကာ]နှင့် သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာယင်းဠိကာသစ်တို့၌လည်း ပါဠန္တရအဖြစ်ဖြင့် မူကွဲပြဆိုသော
ကြောင့် ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတသင်္ခါတေန ပါဠိသင့်။

ဒိဋ္ဌိယာ ဧဝ ဝုတ္တာနန္တ သီလနံ သာမညသင်္ခါတေန သံဃာတော သံဃဠိတော
သမေတောဟု [သာရတ္ထ]၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတသင်္ခါ
တေန ပါဠိလည်းသင့်။

မှတ်ချက်။ ။အချို့နေရာတို့၌ သင်္ခါတသဒ္ဒါမပါမူ၍ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတေန
ဟု သာရိ၏။ထိုတို့ကိုထောက်ဆလျက် မသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆) ပဒပူရဏေန/ပဒပူရဏတ္ထေန

ပဒဿ ပူရဏံ ပဒပူရဏံ၊ပဒပူရဏမေဝ အတ္ထော ပဒပူရဏတ္ထော ယဿာတိ
ပဒပူရဏတ္ထောဟု ဆိုလိုလျှက် အတ္ထဟူသော နောက်ပုဒ် ကျေ၍ပြီးသောကြောင့် ပဒပူရ
ဏေန-ပါဠိသာသင့်(ဂဏ္ဍိသစ်)

ပန ဗျဉ္ဇနသီလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝ/ပဒဗျဉ္ဇနသီလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝ

ပဒဗျဉ္ဇနာနံ သီလိဋ္ဌော ပဒဗျဉ္ဇနသီလိဋ္ဌော၊တဿ ဘာဝေါ ပဒဗျဉ္ဇနသီလိဋ္ဌတာ-
ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပဒဗျဉ္ဇနသီလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝ ပါဠိသင့်။

ဠိကာယံ ပန ။ပဒပူရဏေန ပန ဗျဉ္ဇနသီလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝါ ။ တိ ပါဠော ။

ဒီသတိ-တစ်ဖန်ဖြင့်ဆိုသောကြောင့် ပန ဗျူနသိလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝ-ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျ(၇) ဗြာဟ္မဏ/ဗြဟ္မဏ

ဗြဟ္မဏော အပစ္စံ ဗြာဟ္မဏောနာဂမော ဣတ္ထံ ဒီဃာဒိ(ခရီး-ဦး)ဖြင့်ဆိုသောကြောင့် န-လာ၊ဏပြု၊အာဒီဃပြု၍ ပြီးရကား ဗြာဟ္မဏော-ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိသောပါဠိသင့်။

[သံယောဇာ ပရေ ရသတ္တံဟူသော ပရိတာသာအရ သံယုတ်နှောင်းသောကြောင့် ဗြ-၌ ဒီဃမရှိသင့်ဟု ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓိ ရူပသိဒ္ဓိနိဿယ၌ ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။]

ဗာဟိတပါပိတ္တာ/ဗာဟိရပါပိတ္တာ

ဗာဟိတပါပေါတိ ဗြာဟ္မဏော-ဗြာဟ္မဏဝဂ် ဓမ္မပဒ၌ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဗာမိယိတ္တာတိ ဗာဟိတံ၊ဗာဟိတံ ပါပံ ယေဟိတိ ဗာဟိတပါပိ။တေသံ ဘာဝေါ ဗာဟိတပါပတ္တံ-ဝစနတ္ထပြုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ ပါဠိ သာသင့်။

ဗာဟိရပါပိတ္တာတိပိ အတ္ထိ၊ဗာဟိရေ ကတပါပိတ္တာတိ၊ အတ္ထော(ယောဇနာ)၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို ဗာဟိရပါပိတ္တာလည်းသင့်။

သဇ္ဈယတိ/သဇ္ဈယတိ

သံ+အဓိ+ဣဓာတ်၊အဓိကို အဇ္ဈ၊ဣကိုဧ၊ဧကို အယပြု၍ပြီးသောကြောင့် ဒီဃ မရှိသင့်၊ထိုကြောင့် သဇ္ဈယတိ သင့်။

တစ်နည်း-အယ-၏ အကို အာဒီဃပြု၍လည်း ပြီးနိုင်သောကြောင့် သဇ္ဈယတိ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈) အနုဿဝနတ္ထေ/အနုသဝနတ္ထေ

သုဓာတ်သည် အပ္ပဿုတော စသည်ကဲ့သို့ ဒွေဘော်ဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့်အနုဿဝ နတ္ထေ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဂဏ္ဍိဟောင်း အနုသဝနတ္ထေ-ဟု ဒွေဘော်မဲ့ရှိ၏။ဒွေဘော်သည် အနိစ္စဝိမိ ဖြစ်သည်ဟု ပေါက်မြိုင်ဆရာတော် ပြောလေ့ရှိပါသည်။ထို့ကြောင့် ဒွေဘော်ရှိ/မရှိ ဆုံးဖြတ်ကြရာ၌ နှစ်ပါဠိမှန် ဆုံးဖြတ်ကြရပါမည်။

ဝါကျ(၉) အာလပနမတ္တံ/အာလပနမတ္တံ

မတ္တသဒ္ဒါကား အဝဓာရဏတ္ထ၊ယင်းဖြင့် ဝုဏ္ဏားဇာတ်ရှိသူတို့၏ ဇာတ်အားဖြင့် ပြီးသော အာလုပ်ပုဒ်သာ။ယင်းဖြင့် အနက်ထူးရှိသည်မဟုတ်-ဟု ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဆိုသောကြောင့်

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

အလပနမတ္တံ-ဟု ပထမက္ခရာဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင်။

ဝုတ္တဗ္ဗေတံ/ဝုတ္တမ္ဘိ ဟေတံ

ဝုတ္တမ္ဘိ ဟေတန္တိ ဟိ သစ္စံ၊ ဧတံ ဝစနံ ဓမ္မပဒေ ဝုတ္တမ္ဘိ။ အပိသဒ္ဓေါ အတ္တဇနာ ဝုတ္တဝစနံ အပေက္ခတိ-ယောဇနာကို ထောက်၍ ဝုတ္တမ္ဘိဟေတံ ပါဠိသာသင်။

ဘောဝါဒိနာမ/ဘောဝါဒိနာမ

ဘောက္ကတံ ဝဒတိ သီလေနာတိ ဘောဝါဒီဟု ဤကာရန္တဖြင့် ဖြစ်သော်လည်း ဝါစာသီလိဋ္ဌအကျိုးငှါ ရဿပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဘောဝါဒိ နာမ-ဟု ရဿဖြင့် ရှိသော ပါဠိသာသင်။ (ဘာ+ဋီ)

ဂါထာပါဒ၏ အစတစ်လုံးနောင်ဖြစ်၍ သဂိုဏ်း/နဂိုဏ်း လွတ်ရာကား ဆန္ဒာ နုရက္ခဏ အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဝါစာသီလိဋ္ဌအကျိုးငှါလည်းကောင်း ရဿပြုဖွယ်မလို။ ထိုကြောင့် ဝဒမာတံ ဏိပစ္စည်း ဖြစ်၍ ဘောဝါဒိ နာမ-ဟု ဒီဃာဖြင့်ရှိသော ပါဠိလည်းသင့်။ (စာချ)

ဝါကျစဉ်(၁၀) ဥစ္စာကုလ/ဥစ္စကုလ

ဥစ္စပုဒ်၊ ကုလပုဒ်နှင့်စပ်၍ သမာသိပြီးသော်လည်း သုခုစ္စာရဏအကျိုးငှါ အ-ကို အာ-ဒီဃပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဥစ္စာကုလ ပါဠိသာသင်။

ပါရိဇေညန/ပါရိဇေညန

ပါရိဇေးရှိသော ဟာဓာတ်+တိပစ္စည်း တိကိုနိပြု၊ ဟာ၏ အာကို ဥပြု၊ ဟ-ကိုပြု၊ နိဋ္ဌိ ဣကို ယပြု၊ နှုကိုညပြု၍ပြီးသောကြောင့် ပါရိဇေညန ပါဠိသာသင်။

ဟာ၏အာကိုဥ-မပြုသော် ပါရိဇေညနပါဠိသာသင်။

[ပါရိဇေညပတ္တဿာတိ ပရိဟာယတီတိ ပရိဇေနိ၊ ဣဿရိယဘောဂါဒိ၊ တဿ ဘာဝေါ ပါရိဇေညံ၊ ဣဿရိယဘောဂါဒိက္ခယော။ တံ ပတ္တောတိ ပါရိဇေညပတ္တောတဿ။ ပါရိဇေညပတ္တဿာတိပိ ဥကာရေန သဟ ပါဠော အတ္ထိ။] ပါစိတ်ယော၊ ၂၅၅။

ဝါကျစဉ်(၁၁) သမန္နာဂတ/သမန္နာဂတ/သမ္ပန္နာဂတ

သံ+အနု+အာ+ဂမု+တ ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောကြောင့် သမန္နာဂတပါဠိသာသင်။

အနု၏ဂကို ဝပြု၍ပြီးနိုင်သောကြောင့် သမန္နာဂတပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂) ဝေဒိတဗ္ဗေ/ဝေဒိတဗ္ဗိ

ကိတကာ အဘိဓယုလိင်္ဂါ-ဟုသည်နှင့်အညီ သောဘဂဝါ-ဟုသော ပုံလိင်

နိပါတ်(၇)

ပုဒ်တို့နှင့် အရတူကောက်ယူအပ်သောကြောင့် ခေဒိတဗ္ဗော-ဟု ပုံလိင်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သည်။

ပစ္စယာဒီနံ/ပစ္စယာနံ

အာဒိဖြင့် ပူဇာဝိသေသကိုယူအပ်သောကြောင့် ပစ္စယာဒီနံပါဌ်သည်။

ပစ္စယာဒီနန္တိ စိဝရာဒိပစ္စယာနဉ္စေဝ ပူဇာဝိသေသာနဉ္စ(သာရတ္ထ၊၁။၂၁၆။

ဝါကျစဉ်(၁၃) စတုရာသီတိ/စတုရာသီတိ

ဒသရှစ်ခုကို အာသ+ဤတပြု၍ ပြီးသောကြောင့် စတုရာသီတိ ပါဌ်သာသည်။

ဆန္ဒဂုတိကောဠိဓနံ/ဆန္ဒဂုတိကောဠိဓနံ

ဆသရံာ်နောင် ဒွေဘော်အမြဲဆောင်အပ်သောကြောင့် ဆန္ဒဂုတိကောဠိဓနံ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသော ပါဌ်သည်။

ဝါကျစဉ်(၁၄) သဗ္ဗဓမ္မာနံ/သဗ္ဗဓမ္မေ

သဗ္ဗဓမ္မာနန္တိ အနဝသေသာနံ နေယျဓမ္မာနံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် သဗ္ဗဓမ္မာနံ-ဟု ဆဋ္ဌိဖြင့် ရှိသောပါဌ်သည်။

သစ္စိကာတဗ္ဗေ/သစ္စိကာတဗ္ဗော

အပစ္စယာဓမ္မာအသင်္ခတာ ဓမ္မာ တို့ကဲ့သို့ အပရိစ္ဆေဒတ္ထ(မည်သည့်တရားဟုမပိုင်း ဖြတ်အပ်သေးသောအနက်)ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဟု နှစ်မျိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာမက ဖိုလ်ကိုပါယူအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သစ္စိကာတဗ္ဗေ-ဟု ဗဟုဂုစံဖြင့်ရှိသော ပါဌ်သည်။

ဝါကျစဉ်(၁၅) သမ္ပန္နတ္တာ/သမန္နာဂတတ္တာ

သမ္ပန္နတ္တာတိ သမန္နာဂတတ္တာ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ ဝါ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် သမန္နာဂတတ္တာဖြင့် သမံဂီသမ္ပန္နကို ပြ၏။ ပရိပုဏ္ဏတ္တာဖြင့် ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္နကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် သမ္ပန္နတ္တာ ပါဌ်သာသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၆) မတ္တညုတာ/မတ္တညုတာ

တာပစ္စယေ ရသတ္တံ-ဟု ဆိုသောကြောင့် တာပစ္စည်းနှောင်းရာ၌ သုတ်ကြီးဖြင့် ရသပြု၍ ပြီးသောကြောင့် မတ္တညုတာ-ဟု ရသဖြင့်ရှိသော ပါဌ်သည်။

ယထာ တံ/ယထာ ယံ

ယထာ တံ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိ ဧတ္ထ တန္တိ နိပါတမတ္တံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် ယထာ တံ ပါဌ်သာသည်။

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ဝါကျစဉ်(၁၇) သောဘဏ/သောဘန

သုဘဏတ်+ယုပစ္စည်း+ယုကိုအနုပြုသုဘ-ဓာတ်နှင့် ဏ-ပြန်မှု မရှိသောကြောင့် သောဘန-ဟု ရှိသောပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ယောဇနာ၌ သောဘဏ-ဟု ဏဖြင့်ရှိ၏။

ပဟီဏေ/ပဟီနေ

ပပုဗ္ဗဟာဓာတ်+တပစ္စည်း+တဒါဒိတော ဣန္ဒအနုဤဏာဝါ-သုတ်ဖြင့် တပစ္စည်းကို ဤဏပြုကွစိဓာတ်-သုတ်ကြီးဖြင့် ဏကိုနပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပဟီနေ-ဟူသောပါဠိသာသင့်။

ဂမနဓိ/ဂမနံ

ဂတ၌ တပစ္စည်းသည် ကတ္တုကမ္မ၌သာဖြစ်သည်မဟုတ်။ဘောအနုကံ၌လည်း ဖြစ်၏-ဟု သမိဏ္ဍနအနုကံပြဆိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါဖြင့် ဂမနဓိပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၈) ဉာတေယျံ/ဉာတေယံ

ဉာဓာတ်+တေယျပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဋီကာ၌ ဇနိတဗ္ဗ-ဟု တေယျ၏ပရိယာယ်ဖြစ်သော ကဗ္ဗပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း-ဉာတေယျံ ပါဠိသင့်။

ဉာတေယံပုဒ်ကို ဉာတေ+အယံ-ဟု ပဒုစ္ဆေဒပြု၍ ဉာတေ၌ ဉာဓာတ်+တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အယံ-ဤနိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသူသည်။ဉာတေ-သိ၏။ ဒိဋ္ဌာ-မြင်၏။ပတ္တာ-ရောက်၏။ဣတိ န ဝဒါမိ-ဟု အတ္ထယုတ္တိရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဉာတေယံ ပါဠိလည်းသင့်။

[ဉာတေယံ ဒိဋ္ဌာယံ ပတ္တာယန္တိ ပါဠော-သာရတ္ထ။၁။၂၄၀။]

ဒဋ္ဌေယျံ/ဒိဋ္ဌေယျံ

ဒိဋ္ဌေယျံ၌ ဒိသဓာတ်+တေယျပစ္စည်း+တေယျံ တကို ရိဋ္ဌပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဒိဋ္ဌေယျံ သင့်။(ဘာဋီ)

ဒဋ္ဌေယျန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊တေယျံ တကိုရဋ္ဌပြု၍ ဓာတွန်နှင့်တကွ ရအနုဗဏ်ကိုချေဒိဋ္ဌိဣကို ချေ၍ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ဒဋ္ဌေယျံ-ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၉) အတ္တဇော/အတ္တနာ

အတ္တဇောတိ နိဿကတ္ထေ သာမိဝစနမေတံ။အတ္တဘောတိ အတ္ထော။-ဟု ဋီကာ၌ ဖွင့်သောကြောင့် အပါဒါနအနက်၌ သာမိဝိဘတ်သက်၍ ပြီးသောကြောင့် အတ္တဇော ပါဠိ သာသင့်။

လောကမဘိဘဝတိ/လောကမဘိဘုယျတိ

ဧသ သဗ္ဗဟူသော ကတ္တာနှင့်ဝိသေသနပုဒ်တို့ထောက်၍ လောကမဘိဘဝတိဟူ သော ကတ္တားဟော ပါဠိသာသင့်။

ရှင်းချက်။ ။ဧသ ကတ္တားသည် ပထမာဝိဘတ်ဖြင့်ရှိနေခြင်း၊သဗ္ဗ ဝိသေသနသည် သဗ္ဗော-ဟု ပထမာဝိဘတ်မရှိမူ၍ သဗ္ဗ-ဟု အဂုတ္တကံ ဝိသေသနဖြင့် ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့် တည်း။

ဝါကျစဉ်(၂၀) ဒမ္မေတိ/ဒမေတိ

ဒမုတေသည် ဘူဝါဒိ၊ဒိဝါဒိ၊စုရာဒိ-တဂဏိကဓာတ်ဖြစ်၍ ဒမတိ/ဒမ္မတိ/ ဒမေတိ- ဟုသာ ရုပ်ထင်နိုင်သည်။ဒမ္မရုပ်မထင်နိုင်။ထိုကြောင့် ဒမေတိ ပါဠိသာသင့်၊ဒမ္မေတိပါဠိ မသင့်။(ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ဒမ္မေတိဟု ရှိနေပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၂၁) ပထမ/ပဌမ

ပဌ-ဝိယတ္တိယံဝါစာယံ အမော၊ပထ သင်္ချာနေဝါ အမော၊ဝဏ္ဏဝိကာရော ပဌမံ ပထမန္တိပိ (ဓာန်+ဋီ၊၇၁၅။)ကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

(က)အထဝါ/အပိစ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ပထမအုပ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိအဖွင့်၌ အပိစ ဘဂဝါ ဝိသုဒ္ဓသီလာနံ-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်ကောင်း၊အကြောင်းဖြစ်စေ၊အကျိုးဖြစ်စေ၊သဒ္ဓါဖြစ်စေ၊အနက်ဖြစ်စေ တစ်ခုခုပြောင်းလွဲဆိုရာ၌သာ အထဝါ-ထိုပြင်တစ်နည်းကား-ဟုထားလေ့ရှိ၏။ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းမှမပြောင်းလဲထပ်လောင်းထည့်စွက်ရာ၌ကား အပိစ-သည်သာမကသေး-ဟု ထားလေ့ရှိ ၏။ဤ၌ အဒန္တတို့ကို ယဉ်ကျေးစေပုံကို ပြုပြီး၍၊တစ်ချို့တစ်ဝက် ဒန္တဖြစ်ပြီးသူတို့ကို ယဉ်ကျေးစေပုံကို ထပ်လောင်းဖွင့်ပြသောကြောင့် အပိစ-ဟု ရှိခြင်းသည် ကောင်း၏။

ဝါကျစဉ်(၂၂) (ဃ)သတ္ထေ ကန္တာရံ/သတ္ထေ ကန္တာရံ

ဥပမေယျ-ဝါကျ၌ သတ္တေတိ ဝေနေယျသတ္ထေ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဥပမာနဝါကျ၌ သတ္တေတိ သတ္ထိကေ ဇနေ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။

ဥပမာ၌ သတ္တေ ကန္တာရံ ပါဠိသင့်။

ဥပမေယျံ သတ္တေ ကန္တာရံ ပါဠိသင့်။(ဘာဠိ၌ သတ္တေ ပါဠိသာ သင့်ကြောင်း ရေးသားပါသည်။)

(ခ)အဝိစ သတ္တာဝိယာတိ သတ္တာ/အဝိစ သတ္တာ

သော ဝိယ ဘဂဝါတိ အာဟံ သတ္တာ ဘဂဝါ သတ္တဝါဟောတိ -ဟု ဝိမတိ၌ ဖွင့်သောကြောင့် ယင်းအလို အဝိစ သတ္တာဝိယာတိ သတ္တာ-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၃) မဂ္ဂဖလဘာဂိနော/မဂ္ဂဖလလာဘိနော

အနက်အဓိပ္ပါယ် မထူးခြားသော်လည်း နိဿယ၊ဂဏ္ဍိ တို့၌ မဂ္ဂဖလဘာဂိနော- မဂ်ဖိုလ်ဟူသော အဖို့ရှိကုန်သည်။-ဟု ယောဇနာသောကြောင့် မဂ္ဂဖလဘာဂိနော-ပါဠိသင့်။

မဂ္ဂဖလဗေပ ဘာဂေါ မဂ္ဂဖလဘာဂေါ၊မဂ္ဂဖလဘာဂေါ ဧတေသံ အတ္ထိတိ မဂ္ဂ ဖလဘာဂိနော။

ဒုတိယ/ဒုတိယ(တတိယ/တတိယ-နည်းတူ)

တိယပစ္စည်း/တိယပစ္စည်း နှစ်မျိုးဖြစ်သည်ကို သဒ္ဒါကျမ်းများ၌ ဆိုအပ်သော ကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၄) ဗုဒ္ဓေါ/ဗောဒ္ဓေါ

ဟေတုကတ္ထုသာဓံ၌ ကာရိတ်ပစ္စည်းကျေ၊ထိုဏအနုဗန်၊ကာရိတ်ကြောင့် ဗော ဒ္ဓေါဟု ဝုဒ္ဓိမပြုခြင်းမှာ ဝုဒ္ဓိအပြုမမြဲသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဥပမာ-ပဏ္ဍသောသာ-သစ်ရွက်တို့ကို ခြောက်သွေ့စေနိုင်သောလေ-တို့ဟူရာ၌ ဝုဒ္ဓိမပြုမှု၍ ပဏ္ဍသုသာ-ဟုလည်း ရှိနိုင်သကဲ့သို့၊ဤ၌လည်း ဝုဒ္ဓိမပြုမှု၍ ဗုဒ္ဓေါ-ဟု ရှိ သော ပါဠိသာသင့်။

နိဒ္ဒေသနယော ပဋိသမ္ဘိဒါနယော ဝါ/နိဒ္ဒေသနယောဝါ

ပဋိသမ္ဘိဒါနယော ဝါ

နိဒ္ဒေသနည်း၏ ပဋိသမ္ဘိဒါနည်းနှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် တစ်နည်းနည်း ယူလျှင် ပြီးနိုင်ရကား ဝါသဒ္ဓါနှစ်လုံးမလိုအပ်၊ထိုကြောင့် နိဒ္ဒေသနယော ပဋိသမ္ဘိဒါနယော ဝါ-ပါဠိသာသင့်။

[ယသ္မာ စေတ္တ တဿ ပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိယာ ဘေဒေါ နတ္ထိ၊တသ္မာ ဒွိသု ဧကေနာပိ အတ္တသိဒ္ဓိတိ ဒဿနတ္ထံ ပဋိသမ္ဘိဒါနယောဝါတိ အနိယမတ္ထော ဝါသဒ္ဓေါ ဝုတ္တော]သာရတ္ထ။

နံပါတ်(၇)

ဝါကျစဉ်(၂၅) ဗလိဗဒ္ဒေါ/ဗလိဗဒ္ဒေါ/ဗလိဗဒ္ဒေါ/ဗလိဗဒ္ဒေါ

ဤစ ဝရော ဤဝရောဗလံ အဿ အတ္ထိတိ ဗလိဗဒ္ဒေါဝရော ဒဒါတိတိ ဤဗဒ္ဒေါ၊
ဗလိ စ သော ဤဗဒ္ဒေါဇာတိ ဗလိဗဒ္ဒေါ။(သက္ကတ)ဤအလို ဗလိဗဒ္ဒေါ-ဟု ရှိသောပါဠိသည်။
ဗလိနာ ထာမဝန္တေန ဗဒ္ဒတိ အဟမိတိ ကရောတိတိ ဗလိဗဒ္ဒေါ။(အဋ္ဌကျောင်း)
ဗလံ ဝဒ္ဓယတိတိ ဗလိဗဒ္ဒေါ(ခနံ+ဋီ)တို့ကို ထောက်သော် ဗလိဗဒ္ဒ ပါဠိလည်းသည်။

ဂရ/ဂရ

ဂါရဝေါ-ဟူသော တဒ္ဒိတ်ရုပ်ပြီးကိုထောက်၍ ဂရပါဠိသာသည်။
ရှင်းချက်။ ။ဂရနော ဘာဝေါ ဂါရဝေါ-ဟူသာ ပိဋကတ်တော်၌ရှိ၏။ဂရနော
ဘာဝေါ ဂေါရဝေါ-ဟု ပိဋကတ်တော်၌ မရှိ။

ဝါကျစဉ်(၂၆) သတ္တလောကဂ္ဂဟဏံ/သတ္တလောကဂဟဏံ

ဂဟဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့် သတ္တလော ကဂ္ဂ
ဟဏံ ပါဠိသာသည်။

ပစ္စတ္တိက/ပစ္စတ္တိက

ပဋိပက္ခံ အတ္တယန္တိ ကုန္တိတိ ပစ္စတ္တာ၊ပစ္စတ္တာစဝ ပစ္စတ္တိကာ-ဟု ဝစနတ္ထပြု
၍ ပဋိ+အတ္တဓာတ်+အ+ဣကပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပစ္စတ္တိကာ ပါဠိသည်။

ဝါကျစဉ်(၂၇) ဟိတွာပိ/ဟိတွာ

ပိသဒ္ဒေါ အဟိတွာတိ ဉပတိ-ဟု ယောဇနာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနှင့်ရောလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသနာတော်သည် တစ်ရံ
တစ်ခါ၌လည်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဟိတွာပိ-ဟု အပိသဒ္ဒါဖြင့်ရှိသောပါဠိသည်။

အပိစေတ္ထ။ပ။သာဝေန္တော/အပိစေတ္ထ။ပ။သာဝေန္တော

ကိတ္တိသဒ္ဒေါ သယံ အဝယဝဘူတေန သဒေဝကဝစနေန တံ သုဏန္တာနံ-ဟု
သော သမ္ပဒါနံကိုဆိုသောကြောင့် သာဝေန္တော-ဟု သမ္ပဒါနိရှိသော ပါဠိသည်။(ပိမတိ)

ဝါကျစဉ်(၂၈) သိက္ခတ္တယ/သိက္ခတ္တယ

တယသဒ္ဒါ၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့် သိက္ခတ္တယ-
ဟု ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသောပါဠိသည်။

အပိပရိတတာယ/အပိပရိတတာယ

အ+ပိ+ပရိ+ဣ+တ။ပရိ၏ဣကိုချေ၊နောက်ဣကိုဤဒီယပြု၍ ပြီးသောကြောင့်

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

အဝိပရိတတာယ-ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၉) လဒ္ဒသဒ္ဒါနိ/လဒ္ဒသဒ္ဒါနိ

လဒ္ဒသဒ္ဒါနိန္တိ လဒ္ဒသဒ္ဒါဟာနံ၊ပရဇေဓသ သဒ္ဓံ ပတိလသာန္တာနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
လဒ္ဒသဒ္ဒါနိန္တိ ဝါ ပတိလဒ္ဒကိတ္တိသဒ္ဒါနိ-အပွင့်တို့ကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

လဒ္ဒါ သဒ္ဒါ ယေဟိတိ လဒ္ဒသဒ္ဒါ။

လဒ္ဒေါ သဒ္ဒေါ ယေဟိတိ လဒ္ဒသဒ္ဒါ။

ဥမ္မိလိတွာ/ဥမ္မိလေတွာ

မိလဓာတ်သည် ဘူဝါဒိဂိုဏ်းဖြစ်က ဥမ္မိလိတွာ- ပါဠိသင့်။ စုရာဒိဂိုဏ်းဖြစ်က
ဥမ္မိလေတွာ-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၀) (ဂ) ဧဝမေတ္ထ/ဧဝမေတ္ထ

အဝိသဒ္ဒါ၏ သမုစ္စည်းအနက်ကို နယန္တဝါဖြင့် ပေါင်းဆည်းအပ်ပြီးဖြစ်သော
ကြောင့် အဝိသဒ္ဒါ၏ သမုစ္စည်းအနက်ကို ဤ၌ မလိုအပ်ရကား ဧဝမေတ္ထ-ပါဠိသာသင့်။
မှတ်ချက်။ ။ဝါကျတွင် နယန္တရ-ဝါ(ဝါ-တစ်နည်းကား) ပါရှိသော် ထိုဝါကျ
အဆုံး၌ အဝိသဒ္ဒါမလိုအပ်။

သာဒုဖလူပဘောဂါမိပ္ပါယ/သာဒုဖလူပဘောဂါမိပ္ပါယ

သာဓေတိ အတ္တဟိတံ ပရဟိတန္တိ သာဓု၊ဤသာဓုကား ပြီးစေတတ်၏-ဟူသော
အနက်ကိုဟောသော သာဓ-ဓာတ်ဖြင့် ပြီး၏။ဤ၌ သာဒု-ကား သာဒဓာတ်၊အဿာဒ-
သာယာခြင်းအနက်ဟော ဖြစ်၏။ဖလပုဒ်ကိုထောက်၍ ဤ၌ သာယာခြင်းအနက်ကို လိုအပ်
သောကြောင့် သာဒဓာတ်ဖြင့်ပြီးသော သာဒုဖလူပဘောဂါမိပ္ပါယ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၁) သမ္မောဒနိယံ/သမ္မောဒနိယံ

သံရေးရှိသော မုဒဓာတ်+အနိယပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် သမ္မောဒနိယံ-ဟု
ဒီဃဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

သမ္မောဒပုဒ်+ဣကပစ္စည်း၊က-ကိုယ-ပြုန-အာဂုံလာ၍ပြီးသောကြောင့် သမ္မော
ဒနိယံ-ဟု ရသဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

[သမ္မောဒိယတေတိသမ္မောဒနိယံ=ကိုတ်][သမ္မောဒံ ဇနေတိတိသမ္မောဒနိယံ=နေတိတိသမ္မိတ်]

သာရဏီယံ/သာရဏီယံ

သာရဏီယန္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဒီဃံ ကတွာ သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆို

နံပါတ်(၇)

သောကြောင့် ဒီဃဖြင့် သာရဏီယံ ပါဠိသာသင်။

ဧကီဘာဝံ/ဧကီဘာဂံ

စိ ကြိယတ္ထေဟိ၊မောဂံ၊၃။၁၄။သုတ်အရ ကြိယာအနက်ဟောသော သဒ္ဓါအယုဂ်
စိ-ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဧကီဘာဝံ-ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိသောပါဠိသင်။

မှတ်ချက်။ ။ဘူကရာ သဗ္ဗဓာတွတ္တဗျာကရာ-ပရိဘာသာအရ ဘူဓာတ်၊ကရဓာတ်
အယုဂ်၌ စိ-ပစ္စည်းသက်နိုင်သည်။

တစ်နည်း-ယထာရဟမိဝဏ္ဏာဂမော ဘူကရေသု-သဒ္ဓနိတိသုတ္တမာလာကို
ထောက်၍ ဘူ-ဓာတ်၊ကရ-ဓာတ် အယုဂ်၌ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ဣ၊ဤ-လာနိုင်သော
ကြောင့် ဣလာသော် ဧကီဘာဝံ-ပါဠိသင်။ဤလာသော် ဧကီဘာဝံ-ပါဠိသင်။

ဇ္ဇေရိဘူတ/ဇ္ဇေရိဘူတ။ပျန္နိဘာဝ/ပျန္နိဘာဝ။အန္တိဘူတော/အန္တိဘူတော။စသည်
တို့၌လည်း ထိုနည်းကိုမှီး၍ တစ်ပါဠိမှန်။တစ်နည်း-နှစ်ပါဠိမှန် ဖြေတတ်ပါစေ။

ဝါကျစဉ်(၃၂) ယတ္ထ နိသိန္နော။ပ။တတ္ထ နိသိဒိ/ယထာ နိသိန္နော။ပ။တထာ
နိသိဒိ

ဤ၌ကြိယာဝိသေသန အဖြစ်ကို ဆိုရခြင်း၏ အကျိုးကိုပြသောကြောင့် ယထာ
နိသိန္နော။ပ။တထာ နိသိဒိ-ပါဠိသာသင်။

သူရိယော/သူရိယော

ပထမပါရိဇိကဏ်စာစဉ် ဝါကျစဉ်(၇၇) ကြည့်ပါ။

ဝါကျစဉ်(၃၃) ဒွေတယော/ဒွတ္တယော

ဋီကာများ၌ ဒွိန္ဒ တိဏ္ဏံ ရာဇုနံ-ဟု ရာဇပုဒ်၏ဝိသေသန ပုဒ်အဖြစ်ဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်
ဆိုသောကြောင့် ဒွေတယော ဘိက္ခု၊ စသည်တို့ကဲ့သို့ ဝါကျအနေဖြင့်ရှိသော (ဝါ)အလုတ္တ
သမာသ်အနေဖြင့်သာရှိသော ဒွေတယော ပါဠိသာသင်။

ဝယ အနုပ္ပတ္တေ/ဝယော အနုပ္ပတ္တေ

ဝယံ အနုပ္ပတ္တာ ဝယောအနုပ္ပတ္တာ-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ဝယသဒ္ဓါမနောဂဏာဒိဂိုဏ်း
ဖြစ်ရကား သမာသ်အလယ် ဩလာ၍ပြီး၏။ထိုကြောင့် ဝယောအနုပ္ပတ္တေ ပါဠိသင်။

ဝါကျစဉ်(၃၄) ဝိဘဝမဟတ္တတာယ/ဝိဘဝမဟန္တတာယ

တစ်ခုသောဘာဝပစ္စည်း၏အစွမ်းဖြင့် ဋီကာဆရာတို့နှင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် ဝိဘဝ
မဟန္တတာယ-ပါဠိသာသင်။

ဝိဘဝါနံ မဟန္တတ္ထံ လာတိ ဂဏှာတီတိ မဟလ္လကော။(ဝိမတိ)
မဟတ္ထံ လာတိ ဂဏှာတီတိ မဟလ္လကော။(သာရတ္ထ)

ဝါကျစဉ်(၃၅) ပစ္စနိက/ပစ္စနိက

နတ္ထိ ဧတသ္မာ ဣတိ ဥပဒ္ဒုဝေတိ အနိတော။(မိတ္တော)တပုဋ္ဌပက္ခော ပစ္စနိတော
သော ယေဝ ပစ္စနိကော၊တဿ ကော။(ဓာနံ+ဋီ)ကို ထောက်၍ ဒီဃဖြင့်ရှိသော ပစ္စနိကော
ပါဋ်သာသင့်။

သာမိစိ/သာမိစိ/သာမိစိ/သာမိစိ

သမ္မာ ဘာဝေါ သာမိစိ၊သမ္မာပုဒ်နောင် ဣပစ္စည်းသက်၊*တဒမိနာဒိ* သုတ်ဖြင့်
စလာအာကိုဣပြုမသံယုတ်ကိုချေ၊ဝုဒ္ဓိပြု၊ဝိပစ္စည်းသက်၊(မောဂ်နိသျှ)၊၂။၁၀၃။]ကိုထောက်
၍ သာမိစိ-ပါဋ်သင့်။

သမ္မာ=သံ+အဉ္စ+က္ခိ။သာမုဋ္ဌိ+ဣ= သံ+ဣဉ္စ=သာမိစ။သာမိစ+ဤ+သာမိစိ။
ပဋိကရဏ-အစားပေးရသောနည်းဖြင့် သံဣဉ္စ=သာမိစ-ဟု ဒီဃနှင့်ဖြစ်သည်။

ထိုပါဋ်ပဒ်ပဋိကတ်ကျမ်းညွှန်း အပိုင်း၊၄။၇၇ ကို ထောက်၍သာမိစိပါဋ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၆) ဧဝမေတ္တ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ပ။သချံ ဂစ္ဆေယျ/ဂစ္ဆေယျာတိ

ဧဝမေတ္တ ဒဋ္ဌဗ္ဗောဉ္စ ဧဝံသဒ္ဓါ၏ နိဒဿေတဗ္ဗဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏ အကာရကား ဂစ္ဆေယျ
တွင် ဆုံး၏။ကတမော ပနစသည်ဖြင့် ပါဠိ၌ ယေတေ သမဏဗြာဟ္မဏ-စသောဝါကျသည်
အတ္ထိဒ္ဓေသ စသော ရှေးဝါကျ၏ သရုပ်ပြဝါကျ၏အဖြစ်ကို ဝက်ဝုတ္တိအားဖြင့်ပြသည်။
ထိုကြောင့် ဣတိသဒ္ဓါရှိသောပါဋ်သင့်။

ဂဏှိသစ်၌လည်း သမ္မာသဒ္ဓါ၏ အဝိပရိတအနက်ကိုပြလိုရကား အဝိတထဝါဒီတိ
သချံ ဂစ္ဆေယျာမိနံ။ဣတိကို ဧဝမေတ္တာသို့ ပြန်၏ဟုဆို၏။ထိုကြောင့်လည်း ဣတိသဒ္ဓါ
ရှိသောပါဋ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၇) တာလာဝတ္ထုကတာ/တာလဝတ္ထုကတာ

တာလဝတ္ထု ဝတ္ထု ကတာတိ ဝတ္ထုဗ္ဗေ ဩဋ္ဌမုခေါတိအာဒိသုဝိယ မဇ္ဈေပဒလောပံ
ကတွာ အကာရဉ္စ ဒီဃံ ကတွာ တာလာဝတ္ထုကတာတိ ဝုတ္တံ ဟူသော သာရတ္ထကို
ထောက်၍ တာလာဝတ္ထုကတာ-ဟူသော ပါဋ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၈) အာယတိ/အာယတိ

အာယတိ အာယတိန္နိစ ဒွေ ပါဌာ ဒဿန္တိ-ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်၍

နှစ်ပါဌ်သင့်။

တစ်နည်း-အာဂမိကာလေ ဒီဃတ္ထေ၊ပဘာဝေစ မတာယတိ-ဟူသော အဘိဓာန် အရ အနာဂါတိအနက် အာယတိသဒ္ဓါနောင် ဒုတိယာဝိဘတ်သည် သတ္တမိအနက်၌ သက်၍ ဗာရာဏသီ အဟု ရာဇာ-ကဲ့သို့ပြီးရကား အာယတိ ပါဌ်သာသင့်။ (ဂဏ္ဍိသစ်)

ဝါကျစဉ်(၃၉) ဟိရိယတိ/ဟိရာယတိ/ဟရာယတိ

ဟိရေဓာတ်၏ ဓာတွန်မကျေသော ဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဟိရာယတိ ပါဌ်သင့်။ ဟရေဓာတ်ဖြစ်က ဟရာယတိ ပါဌ်သင့်။ဤကား ဂဏ္ဍိသစ်အလိုတည်း။

ဟိရိ ဒိ လဇ္ဇနေ ဟောတိ-ဟု ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ၌ဆိုသောကြောင့် ဟိရိယတိပါဌ် သင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၀) သွာယံ/သွာဟံ

အနဇာနာတိ-ဟူသော ပဌမပုရိသ် တိဝိဘတ်ကို ထောက်၍ သွာယံပါဌ်သာသင့်။
ရာဂါဒိနံ/ရာဂါဒယော

ဝိနယာယ ဝုပသမာယတို့၌ ဘောဟော ဣပစ္စည်းရှိသောကြောင့် ယင်း၏ ကံသည် ဒုတိယာကံမဖြစ်နိုင်။ဆန္ဒိကံ ဖြစ်သင့်ရကား ရာဂါဒိနံ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၁) ရောသေတိ/ဒေါသေတိ

ဒေါမနဿံ နေသံ ဥပ္ပါဒေန္တိ-အဖွင့်ကို ထောက်၍ ဒုသ-ဓာတ်ဖြင့် ပြီးသော ကြောင့် ဒေါသေတိ ပါဌ်သင့်။

ရသ-ဓာတ်သည်လည်း ညှင်းဆဲခြင်း ဟိသနအနက်ကို ဟောနိုင်သောကြောင့် ရောသေတိ-ညှင်းဆဲပျက်ဆီး၏-ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်မဲပျက်သော အနက်ရနိုင်ရကား ရောသေတိ ပါဌ်လည်းသင့်။

တပသီ/တပသီ

တပသီ ယသသီ တေဇသီတိ ဧတ္တစ ပုရိမေသု ဒွိသု သုခုစ္စာရဏတ္ထံသာဿ ဒွိတ္တံ၊ပစ္စိမေန ယနသုဒ္ဓေါ သကာရော-ဟူသော သဒ္ဓနိတိကို ထောက်၍ တပသီ-ဟု ဒွေ ဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။

ရှင်းချက်။ ။တပသီ,ယသသီ-ဟူသော ရှေးနှစ်ပုဒ်၌ သဒ္ဓဘော်နှင့်ရှိရပြီး၊ တေဇသီ,ယသသီ-ဟူသော နောက်ပုဒ်၌ သသည် ဒွေဘော်မဲ့ရှိရမည်။

ကပဏပုရိသ/ကပနပုရိသ

ကုစ္ဆိတော ပဏော ယဿာတိ ကပဏော။(ဓာန်+ဋီ)ပဏာတိ ဗျဝဟရတိ
ဧတေနာတိ ပဏော။ကပိတဗ္ဗော ဒယိတဗ္ဗောတိ ကပဏော။ကပဏော စသော ပုရိသော
စာတိ ကပဏပုရိသော-ဟူသော ဝစနတ္ထတို့ကို ထောက်၍ ကပဏပုရိသော-ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၂) အသမိ/အသမီ

အသု-ဓာတ်၊ ခေပနအနက်ဟော၊ ဤဝိဘတ်၊ ဒိဝါဒိယပစ္စည်း၊ ဤကို လူ-
ရဿပြု၍ ပြီးသောကြောင့် အသမိ ပါဠိသာသင့်။(အာချာတ်ပုဒ်)

ကိတ်ပုဒ်ဟူ၍ ယူဆသော် အသုဓာတ်၊ဏီပစ္စည်း၊ပုံလိင်၊ရတ္တာဒိဂိုဏ်၊ယင်းအလို
အသမိ-ပါဠိသင့်။

နိရဿိ/နိဉဿိ/နိဓဿိ

ဂဏ္ဍိဟောင်းအလို နိဉဿိ၊ယောဇနာအလို နိဓဿိ-ဟု ရှိငြားသော်လည်း ဤ၌
အသု-ဓာတ် ခေပနတ္ထ နိဉပဿာရပုဒ်နောင် ရ-လာ၍ပြီးသောကြောင့် နိရဿိ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၃) ဒဿေန္တောပိ/ဒဿေန္တော

အပိ-သဒ္ဒေါ ပုဗ္ဗနယေ ပုတ္တံ မညနံ အပေက္ခာတိ-ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်
၍ ဒဿေန္တောပိ-ဟု အပိ သဒ္ဒါဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

အပဂဗ္ဗော/အပွဂဗ္ဗော

အပ-သဒ္ဒါ၏ ပိနဝါစကအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဟီဇနာ ဂဗ္ဗော အဿာတိ
အပဂဗ္ဗော-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထပြု၍ အပဉပဿာရပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အပဂဗ္ဗော
ပါဠိသာသင့်။(ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ အပွဂဗ္ဗော-ဟုရှိ၏။ဋီကာနှင့်မညီ။)

ပုနဗ္ဗဝေစ/ပုနဗ္ဗဝေ

စသဒ္ဒေါ ဝါကျာရဗ္ဗော၊စသဒ္ဒေါ ဂဗ္ဗသေယျာစ အဘိနိဗ္ဗတ္တိစာတိ ယောဇောဗ္ဗော
ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်၍ ပုနဗ္ဗဝေစ ပါဠိသာသင့်။

ပုနဗ္ဗဝေ/ပုနဘဝေ

ပုနရ်-ဟု သက္ကတ၌ ရှိသောကြောင့် ပါဠိ၌ပျောက်သွားသော ရ်အစား နောက်
ပုဒ်၌ ဒွေဘော်လာရသည်။ထိုကြောင့် ပုနဗ္ဗဝေ ပါဠိသာသင့်။(ဘာဋီ)

ဝါကျစဉ်(၄၅) ဧဝမေတ္တ/ဧဝမ္မေတ္တ

အပိစ-ဟူသော နယန္တရဇောတကာ နိပါတ်ပုဒ်ပါပြီးဖြစ်၍ သီးခြားဆည်းအပ်သော

အနက် ကြွင်းကျန်မရှိသောကြောင့် ဧဝမေတ္တ-ပါဠိသာသင်။

[အပိ နယန္တရဖြင့် အထက်ပါအနက်တို့ကို ပေါင်းဆည်း၏။ဧဝမေတ္တ-ရှိကလည်း အမှားဟူ၍ မဆိုသာ။]

ဝါကျစဉ်(၄၆) (ခ)ပိတိ/အပိတိ

အပိတိ အဝတ္တ ပိတိ ဝဒန္တော ပိ-သဒ္ဓေါပိ ဝိသံ အတ္ထိ နိပါတောတိ ဒသေတိ ဟူသော ဋီကာကို ထောက်၍ ဤ၌ အပိဥပသာရကို အလိုမရှိအပ်သီးခြားသော ပိနိပါတ် ကိုသာ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ပိတိ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၄၇) သော ဟိ နေသံ ဇေဋ္ဌော တသ္မာ/သော ဟိ နေသံ ဇေဋ္ဌောတိ ယသ္မာ

သော ဟိ နေသံ ဇေဋ္ဌောတိ ယသ္မာ-ဟု အံဋ္ဌ၊၃။၂၀၃-၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သော ဟိ နေသံ ဇေဋ္ဌော ဟောတိတိ-ဟု ပါဠိတော်၌ ဣတိသဒ္ဓါ တိုက်ရိုက်ပါသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုဣတိကြောင့်ပင် ကသ္မာတိစေ-ဟု ပုစ္ဆာဝါကျထုတ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း သော ဟိ နေသံ ဇေဋ္ဌောတိ ယသ္မာ ပါဠိသာသင်။

သော နေသံ ဝုပုတရောသည် သော နေသံ ဇေဋ္ဌော၏ အဖွင့်သံဝတ္ထုနာဖြစ်ကြောင်း သာ၍ ထင်ရှားအောင် ဣတိအတ္ထောဟု ထည့်ထားသောကြောင့် သော ဟိ-၌ ဟိအတွက် ယသ္မာ-ဟုသာ ဖွင့်သင့်ရကား ဤအဋ္ဌကထာ၌ တသ္မာသည် ပါဠိပျက်။ယသ္မာပါဠိသာ အမှန်တည်း။(ဘာဋီ)

ဝါကျစဉ်(၄၈) ဝေဋ္ဌိတာယ/ဝေဓိတာယ

ဝေဋ္ဌ-ဝေဋ္ဌနေ၊ဝေဋ္ဌတိ နိဗ္ဗေဋ္ဌတိ ဝေဋ္ဌနံ နိဗ္ဗေဋ္ဌနံ၊နိဟိစာ-(၅၇)၌ လာသောကြောင့် ဗုဒ္ဓနအနက်ဟော ဝေဋ္ဌဓာတ်ဖြင့် ပြီးရကား မုဒ္ဒဇဒုတိယကွရာဖြင့်ရှိသော ဝေဋ္ဌိတာယ ပါဠိ သာသင်။

ဩနဒ္ဓါယ/ဩနန္ဒာယ

အဝပုဗ္ဗ နဟဓာတ်၊တပစ္စည်း၊တကိုဓပြု၊ဟကိုဒပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဩနဒ္ဓါယ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၄၉) ထပိတံ/ဋ္ဌပိတံ

ထပေါ စု ထပနေ သိယာ၊ဓာတွတ္တအလိုအားဖြင့် ထားခြင်းအနက်ကို ထပဓာတ် ကသာ ဟောနိုင်သောကြောင့် ထပ-ဓာတ်၊တပစ္စည်း၊ဣအာဂံဖြင့်ပြီးသော ထပိတံ ပါဠိသာသင်။

ပိဋကတ်ကျမ်းတို့၌ ဌပေတိ ဌပေတွာ-ဟု ဌဖြင့်ရှိသည်ကားပါဌ်ပျက်ကြသို
ဓာတွတ္တ၌ ဆုံးဖြတ်သည်။

ဌာဓာတ်၊ဏာပေ-ပစ္စည်း၊တ-ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ထပ
ဓာတ်၏ထကို ဌ-ပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း မုဒ္ဒဇ ဌဖြင့်ရှိသော ဌပိတံပါဌ်သည်။

**ဝါကျစဉ်(၅၀) အပသက္ကေတွာ/အပသက္ကိတွာ/အပသက္ကတွာ/
အပသက္ကမိတွာ**

အပပုဗ္ဗ သက္ကဓာတ်+အပစ္စည်း+တွာ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဝိနာပုဒ်၏ အဖွင့်ဖြစ်၍ ကရ-ဓာတ်မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊အပစ္စည်းကို ဇပြု၍
ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း အပသက္ကေတွာပါဌ်သည်။

အပပုဗ္ဗ သက္ကဓာတ်+အပစ္စည်း+တွာ ပစ္စည်း+ဣအာဂုံ လာ၍ ပြီးသောကြောင့်
အပသက္ကိတွာ ပါဌ်သည်။

အပပုဗ္ဗ+သံ ပုဗ္ဗ+ကရဓာတ်မဟုတ်သောကြောင့် အပသက္ကတွာ ပါဌ်မသည်။

ပဇာနဝေဓန အပက္ကမိတွာ-ဟု ဋီကာ၌ဖွင့်သောကြောင့် အပက္ကမိတွာသည်
အဋ္ဌကထာပါဌ်မဟုတ်၊သံဝဏ္ဏနာဋီကာပါဌ်အဖွင့်ဖြစ်သောကြောင့် အပသက္ကမိတွာ ပါဌ်
မသည်။

နနိမဿ/နနမဿ/နန္ဒိမဿ

နနိမဿကား နန+ဣမဿ-ဟု ပဒစ္ဆေဒဗြူလျက် ဣကိုချေလျှင် နနမဿ၊ဣ
ကိုမချေလျှင် နနိမဿ-ဟု ရုပ်ပြီးသောကြောင့် နနိမဿ၊နနမဿ ပါဌ်သည်။

နန္ဒိမဿ-ဟုရှိသော် နန+ဣမဿ -ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၍ ဥ-ကို ဝ-ပြု၍ ပြီး
သောကြောင့် နန္ဒိမဿ ပါဌ်လည်းသည်။

**ဝါကျစဉ်(၅၁) တံနိဿရဏတော/တန္တိဿရဏတော /
တနိဿရဏတော**

“ယ၊တသဒ္ဓါ ရှေးရှိရာဝယ်၊နောက်၌ဒွေဘော်လာသော်လည်းရှိ၊မလာဘိမူ၊ယ၊တ
၏နောက်၊ဗိန္ဒု၊ရောက်သည် မှတ်လောက်ထုံးစံ အမြဲတည်း” ဟူသောနိယံအရ ဗိန္ဒုနှင့်
ဖြစ်သော တံနိဿရဏတော ပါဌ်နှင့် ဒွေဘော်နှင့်ရှိသော တန္တိဿရဏတော ပါဌ်တို့သည်၏။

နေက္ခမ/နေက္ခမ္မ

နိပုဗ္ဗ+ကမုဓာတ်+ဣပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊နေက္ခမ္မိ ပထမ

ဣန္ဒ-ဟု သာရတ္ထ၊၁။၃၅၆။-၌ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္မ-ဟုရှိသောပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၂) ဒေသဒဋ္ဌဗ္ဗော/ဝေကာရော ဒဋ္ဌဗ္ဗော

ဒေသဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ ဒေသနိယမော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟု ဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝေသဒ္ဓါကို ဆောင်၍ဆိုခြင်း၌ ရအပ်သောအကျိုးပြု ဝါကျဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသဒဋ္ဌဗ္ဗော ပါဠိသာသင့်။

ပထမော သမဏော/သမဏော

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်စသောပါဠိတော်များ၌လည်းကောင်း၊ ဣဝေဝ ဘိက္ခဝေ သမဏော၊ ဣဓ ဒုတိယော သမဏောတိ-ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊၁။၁၃၆။-၌ ဆုံးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပထမော သဒ္ဓါမပါ၊ ထိုကြောင့် သမဏော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၃) ပစ္စနိက/ပစ္စနိက ဝါကျစဉ်(၃၅)၌ ပါပြီး။

ဥပရိဗျာနဂံ ပစ္စနိကပဋိပက္ခဘာဝဒဿနတော /
ဥပရိဗျာနဂါနံ ပစ္စနိကဘာဝဒဿနတော /

ဥပရိ ဝုစ္စမာနာနံ ဗျာနဂါနိ ဥပရိဗျာနဂါနိ၊ ပစ္စနိကာနံ ပဋိပက္ခာနိ ပစ္စနိကပဋိပက္ခာနိ၊ တေသံ ဘာဝေါ ပစ္စနိကပဋိပက္ခဘာဝေါ၊ ဥပရိဗျာနဂါနံ ပစ္စနိကပဋိပက္ခဘာဝေါ၊ ဥပရိဗျာနဂံ ပစ္စနိကပဋိပက္ခဘာဝေါ။ တဿ ဒဿနံ-ဟု ဂဏှိသံစံ၌ ဆိုသောကြောင့် သမာသံဖြင့်ရှိသော ဥပရိဗျာနဂံပစ္စနိကပဋိပက္ခဘာဝဒဿနတော ပါဠိသာသင့်။

ဥပရိဗျာနဂံပစ္စနိကဘာဝဒဿနတောတိပိ ပါဠော-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် ဝါကျဖြင့်ရှိသော ဥပရိဗျာနဂါနံ ပစ္စနိကဘာဝဒဿနတော ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၄) အာနယနပစ္စုပဋ္ဌာနော/အာဟနနပစ္စုပဋ္ဌာနော

အာနယနပစ္စုပဋ္ဌာနောတိ ဧတ္ထ အာနယနံ စိတ္တေအာရမ္မဏဿ ဥပနယနံ အာကုနနံ ဝါ-ဟု သာရတ္ထ၊၁။၃၅၉။-၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် အာနယနပစ္စုပဋ္ဌာနော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၅) တကြာပိ/တတြ

တတြာပိတိ ဝိဘာဝံ အပိသဒ္ဓေါ ဣမံ ဌာနံ အပေက္ခာတိ-ယောနောကို ထောက်၍ အပေက္ခာအနက်ရှိသော အပိသဒ္ဓါပါသော တတြာပိ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၆) နိဝရဏာပိဝိတ္ထော/နိဝရဏာ ပိဝိတ္ထော

တေဟိ ဝိဝေစိတော-ဟု ဋီကာ၌ ဗဟုဝုစံဖြင့် နိဝရဏကို ညွှန်ပြသောကြောင့် ဝါကျမရှိသင့်၊ သမာသံသာဖြစ်သင့်သောကြောင့် နိဝရဏာပိဝိတ္ထောပါဠိသာသင့်။

သာတလက္ခဏံ/သာဒလက္ခဏံ

သာတလက္ခဏန္တိ ဣဋ္ဌသာဘာဝတ္တာ တံ သမင်္ဂီပုဂ္ဂလံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ဝါအတ္ထ နိ သာဒယတီတိ သာတံ၊ဒကာရဿ တကာရံ ကတ္တာ။သာတံ လက္ခဏံ ဧတဿာတိ သာတလက္ခဏံ-ဟု သာရတ္ထ၊၁။၃၆၁။-၌ ဆိုသောကြောင့် သာတလက္ခဏံ ရှိသောပါဌ သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၇) ဝိဝေကဇံ ပီထိသုခံ/ဝိဝေကဇပီတိသုခံ

ဒုတိယေ ပီတိသုခမေဝ ဝိဝေကဇံ၊ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိစ အညပဒတ္တသမာသော ပစ္စတ္တနိဒ္ဒေသသေစ အလောပေါ ကတော။လောပေဝါ သတိ ဝိဝေကဇပီတိသုခန္တိ ပါဠော တိအယံ ဝိဝေသော-ဟူသော သာရတ္ထ၊၁။၃၆၃။-ကို ထောက်၍ (ခ)ဝါကျ ဒုတိယဝိကပ်၌ ဝိဝေကဇံပုဒ်၌ ပထမာဝိဘတ် မကျေလျှင် ဝိဝေကဇံပီတိသုခံပါဌ်သင့်။ပထမာဝိဘတ်ကျေ လျှင် ဝိဝေကဇပီတိသုခံ-ပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၈) ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော/ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော

ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော ပဌမန္တိ ဣမိနာ ဒေသနက္ကမံ ဥလ္လိင်္ဂေတိ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော ပဌမန္တိပိ ပါဠော။တတ္ထာပိ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတောယာတိ အတ္ထော-ဟု သာရတ္ထ၊၁။၃၆၃။-၌ ဆိုသောကြောင့် (၅)ပါဌ်သင့်။ဂဏနာနုပုဗ္ဗတောတိပိ အတ္ထိ။ယောဇနာ။

အာရမ္မဏူ/အာရမဏူ

ဒွေဘောံဆောင်နိုင်သော သဒ္ဒယုတ္တိမရှိသောကြောင့် အာရမဏူ-ဟူသော ဒွေဘောံ မဲ့ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၉) တထလက္ခဏံ/တထာလက္ခဏံ

တထာကား ပရိဘာဂတ္ထ နိပါတ်၊ဤ၌ အနုကပုနုတ္ထစသော အနက်မသင့်၊နိရော သေ-ဟူသော သမ္ပန်ကိုထောက်၍ မဖေါက်မပြန်မှန်သော လက္ခဏတ္ထသာသင့်၊ထိုကြောင့် တထလက္ခဏံ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၀) သာပိ/သာ

အပိသဒ္ဒေါ ဝိတက္ကာဒယော အပေက္ခတိ-ယောဇနာကို ထောက်၍ အပိသဒ္ဒါ နှင့်ရှိသော သာပိ ပါဌ်သင့်။

(ခ)စိတ္တဿေကဂ္ဂတာ/စိတ္တေကဂ္ဂတာ

ဈာနဝိဘင်းပါဠိ၌ စိတ္တဿေကဂ္ဂတာဟု ဝါကျဖြင့် ဟောအပ်သောကြောင့်

နံပါတ်(၇)

စိတ္တဿေ ကဂ္ဂတာ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၆၁) နိသဇ္ဇာသင်္ခါတေန/နိသဇ္ဇာသင်္ခါတေန

နိသီဒနံ နိသဇ္ဇာ-ဟူသော ကစွည်း၊ ရူပသိဒ္ဓိတို့ကိုထောက်လျှင် နိသဇ္ဇာသဒ္ဓါသည် အာကာရန္တ ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားသည်။ အာကာရန္တ ဣတ္ထိလိင်မြဲသောပုဒ်များကို သမာသ်အလယ်၌ ရသဒိမ္ပပြုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤအဋ္ဌကထာ နှာ(၈၁)ဝိဟရ တိအဖွင့် ဌာနဂမနနိသဇ္ဇာသယနပုဘောဒေသု-ဟု သမာသ်အလယ်၌ အာကာရန္တနှင့်ပင်ရှိ သောကြောင့်လည်းကောင်း နိသဇ္ဇာသင်္ခါတေန ပါဠိသာသင်။

ပါပုဏိတွာ/ပါပုနိတွာ

ပပုဗ္ဗ+အပဓာတ်+ဥဏာပစ္စည်း+တွာပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပါပုဏိတွာ ပါဠိသာသင်။ (ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ပါပုနိတွာ-ဟု ရှိသည်။)

ဝါကျစဉ်(၆၂) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ/ဝိတက္ကဝိစာရာဒိနံ ဝူပသမာ

ဩဠာရိကဿ ပန ဩဠာရိကဿ အင်္ဂံဿ သမတိက္ကမစာမည်ဖြင့် ဆိုသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာဒိဖြင့် ဆည်းစရာအနက်မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ပါဠိသာသင်။

ဝိဘင်္ဂေ ပန/ဝိဘင်္ဂေဝိ

ပနသဒ္ဓေါပိ အပိသဒ္ဓတ္ထော ဝိဘင်္ဂေဝိတိ အတ္ထော၊ အယမေဝ ဝါ ပါဠောကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင်္ဃာ(သာရတ္ထ၊ ၁။ ၃၆၆။)

ဝါကျစဉ်(၆၃) နီလဝတ္ထံ/နီလဝတ္ထံ

နီလယောဂတော ဝတ္ထံ နီလဝိယ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပမေယျပက္ခ၌ ဈနမ္ပိ သမ္ပဒနံ-ဟု ဝါကျအနေဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါကျ/ သမာသ် အနက်ထူးမရှိနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင်္ဃာ(နီလော ပဋေဝ-သတိပြု။)

ဝါကျစဉ်(၆၄) သေဋ္ဌတ္ထေန/သေဋ္ဌဋ္ဌေန

တထနလနံ ဋ္ဌဋ္ဌဏဋ္ဌာ-ဟူသော မောဂ္ဂလနံ။ တထာနံ ဋ္ဌယုဂံ-ဟူသော နီတိသုတိတို့အရ ထာကို ဋ္ဌပြုလျှင် သေဋ္ဌဋ္ဌေနဟုလည်းကောင်း၊ မပြုလျှင် သေဋ္ဌတ္ထေန- ဟု ပြီးနိုင်ရကား နှစ်ပါဠိသင်္ဃာ။

ဣတိ ဣမံ/ဣတိ ဧဝံ

ဣတိတိ ဧဝံ ဣတိတိ ကသ္မာ-ဟု ယောဇော၌ ရှိသောကြောင့် ဣတိ ဣမံ

ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၆၅) သတိယာပိ သဒ္ဓါယ/ သတိပိ သဒ္ဓါ/သတိပိ သဒ္ဓါယ

သဒ္ဓါ သတိပိ-ဟု ယောနော၌ ပထမာဝိဘတ်ဖြင့်ရှိသော်လည်း လက္ခဏာ/လက္ခဏာဝန္တပုဒ်ဖြစ်ရကား သတ္တဝိဘတ်အဆုံးရှိသော သတိပိ သဒ္ဓါယ သင့်။

(သန္တ+သ္မိန္နန္တနှင့်တကွ သ္မိကို တိပြု)

သဒ္ဓါသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်၍ ယင်းနှင့်အရတူ သတိသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်နိုင်ရကား သန္တပုဒ် ဤပစ္စည်း နချော့သ္မိဝိဘတ်သက်ယာပြု၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် သတိယာပိ သဒ္ဓါယ-ပါဠိလည်းသင့်။(ပါဠိသဒ္ဓါကျမ်းညွှန်း။)

ဝါကျစဉ်(၆၆) ဗျန္တိကတာ/ဗျန္တိကတာ

ဝါကျစဉ်(၃၁) ဧကိဘာဝ ပါဠိဝိနိစ္ဆယ ပြန်ကြည့်ပါ။တစ်ပါဠိမှန်(သို့)နှစ်ပါဠိမှန် ဖြေထားပါသည်။

ဗျန္တိကတာ/ဗျန္တိဂတာ

အချို့ပေ၌ ဗျန္တိဂတာ-ဟု ဒန္တတေတိယက္ခရာဖြင့် ရှိ၏။ဣဒန္တရာနှင့်ယှဉ်ရကား မသင့်။(ပါရာ ဂံသစ်၊၁။၁၉၂။)၌ ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို ဗျန္တိဂတာ မသင့်။

အထက်နိတိသုတ် ယထာရဟမိဝဏ္ဏာဂမော ဘူကရေသု ကိုထောက်၍ ဗျန္တိကတာ ပါဠိသာသင်။

မှတ်ချက်။ ။ဗျန္တိဂတာ-ကင်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ပထမက္ခရာနှင့် ကတာရှိမူ ကင်းခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ-ဟု ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ဆိုသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအလို နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၇) အယမေဝ သမာဓိတိ/ဣဒမေဝ သမာဓိန္တိ

စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ-ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ဣဒမေဝ သမာဓိန္တိ-ဟူသော ပါဠိမသင့်။အယမေဝသမာဓိတိ ပါဠိသာသင်။(ဂဏ္ဍိသစ်)

ဝတ္တဗ္ဗတံ/ဝတ္တဗ္ဗံ

ဘာဝပ္ပဓာန ဘာဝလောပပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ဘာဝပစ္စည်း မရှိသော ဝတ္တဗ္ဗံ ပါဠိသင့်။ဘာဝပစ္စည်းရှိသော် ဝတ္တဗ္ဗတံ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝုတ္တနယေနေဝ/ဝုတ္တနယမေဝ

ဝုတ္တော နယော ယဿ ပိတိသုခန္တိ ပဒသာတိ ဝုတ္တနယံ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ

နိပါတ်(၇)

ဝစနတ္ထပြု၍၊ ပီတိသုခန္တိဏဒံပဒံ-ပီတိသုခံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဝတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်ကည်း-ဟု အနက်ယောဇနာ၍ သဒ္ဒယုတ္တိ အတ္ထယုတ္တိ ရှိသဖြင့် ယင်းဝတ္တနယမေဝ ပါ၍သင့်။

ဝုတ္တော နယော ဝုတ္တနယော-ဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသံဝစနတ္ထပြု၍ ပီတိသုခန္တိပဒံ- ပီတိသုခ ဟူသောပုဒ်ကို။ ဝတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏-ဟု အနက်ယောဇနာ၍ သဒ္ဒယုတ္တိ အတ္ထယုတ္တိ ရှိသဖြင့် ယင်းဝတ္တနယမေဝ ပါ၍လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၈) ဥဘိန္နမန္တရာ/ဥဘိန္နမန္တရေ

အန္တရာဟု ရှိသော် သတ္တမုန္တနိပါတ်ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဆိုသည်။ ယင်းအန္တရာနိပါတ် ပုဒ်ကိုပင် ရူပသိဒ္ဓိကာ၌ အန္တရာ ဝေမဇ္ဈေ-ဟု ဖွင့်ဆိုထားရကား အန္တရာဟူသော သတ္တမုန္တနိပါတ်ပုဒ်သည် အလယ်အကြားဟူသော အနက်ကိုဟောနိုင်သောကြောင့် ဥဘိန္နမန္တရာရှိသော ပါ၍သင့်။

အန္တရေ-ဟု ရှိသော် အန္တရနာမ်ပုဒ်နှင့် သ္မိဝိဘတ်သက်၍ ရုပ်ပြီးသည်၊ အန္တရံ မဇ္ဈဝတ္ထုညဉ်းဇောကာသောမိဟေတုသု-ဟူသော အဘိဓာန်ဂါထာ အနေကတ္ထဝဂ်အရ အန္တရနာမ်ပုဒ်သည် အလယ်အကြားဟူသော အနက်ကိုပင်ဟောနိုင်သောကြောင့် ဥဘိန္နမန္တရေ-ဟူသော ပါ၍လည်းသင့်။

ဘိယျော/ဘိယျောသော

ဘိယျော/ဘိယျောသော တို့ကား အတိရေကတ္ထ နိပါတ်ပုဒ်များဖြစ်သော်လည်း ကိဉ္စ ဘိယျောတိ၊ ကိဉ္စ ဝိရာဂတော-ဘိယျော ဗဟုလော အတ္ထိ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ဘိယျော ပါ၍သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၉) ဥဿုက္ကာနံ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ/ဥဿုက္ကာနံ ဥဿာဟဇနကံ

နိဿယဟောင်းနှင့် အဋ္ဌသာလီနီတို့၌ ဥဿုက္ကာနံ ဥဿာဟဇနကံ-ဟုရှိသည်။ ထိုတို့ အလို ဥဿုက္ကာနံ ဥဿာဟဇနကံ ပါ၍သင့်။

သို့သော်လည်း ဥဿုက္ကာနံ ဥဿာဟဇနနတ္ထန္တိ ပဒံ ဘဏနန္တိ ပဒေ သမ္ပဒါနံ-ဟု ယောဇနာ ၌ ရှိသောကြောင့် ဥဿုက္ကာနံ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ ပါ၍လည်းသင့်။

ဧဝမေဝ/ ဧဝမေဝံ

ဥပမေယျဇောတက နိဒဿနအနက်ဟော ဧဝံနိပါတ်နှင့် အဝဓာရဏတ္ထဝေသဒ္ဓါ

ကို စပ်ထားသောကြောင့် စဝမေဝပါဠိသာသနံ။

ဝါကျစဉ်(၇၀) ဥပေက္ခာ/ဥပေခါ

ဤနှစ်ပါဠိတို့တွင် သံယုတ် က- အက္ခရာကိုချေသော် ဥပေခါ ပါဠိသင့်။က- အက္ခရာမကျေသော် ဥပေက္ခာ ပါဠိသင့်။

သေက္ခာ/သေခါ (နည်းဘူသိပါ။)

တတိယဇ္ဈာနသမိဂီ/တတိယဇ္ဈာနသမိဂီ

ဤ၌ တတိယဇ္ဈာနနှင့်ပြည့်စုံသော စိတ်ကိုအလိုမရှိအပ်။တတိယဇ္ဈာန် စိတ္တုပ္ပါဒ် နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် နပုံလင်မဟုတ်၊ပုံလင်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တတိယဇ္ဈာနသမိဂီ-ဟု ဒီဃဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသနံ။

ဝါကျစဉ်(၇၁) အပရိဗျတ္တကိစ္စတော/အပရိဗျတ္တကိစ္စတာ

ယောဇနာ၌ အပရိဗျတ္တကိစ္စတ္တာ-ဟု ဘာဝပစ္စည်းနှင့်တိုက်ရိုက်ဆိုသော်လည်း ဤ၌ ဘာဝပုဇာန ဘာဝလောပပုဒ် ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ကဒဘာဝတော ဣဓ ပရိဗျတ္တန္တိ အာဟံ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော တိ(သာရတ္ထ၊၁။၃၇၄။)၌ ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း အပရိဗျတ္တကိစ္စတော ပါဠိသာသနံ။

ဝါကျစဉ်(၇၂) ဣမဿ ဈာနဿ/ဣမသ္မိ ဈာနေ

ဩဠာရိကင်္ဂပဟာနေနပုဒ်၊သုခုမတ္တာပုဒ်တို့၏ သမ္ပန်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပမေယုပေက္ခာ၌လည်း ဣမသ္မိ ဈာနေ-ဟု ပြင်လျှက် လိုက်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဣမဿ ဈာနဿ ပါဠိသာသနံ။

ဝါကျစဉ်(၇၃) ဓေနပဂေါ/ဓေနပကော

ဓေနသဒ္ဓါပပဒ၊ဥပပုဗ္ဗ၊ဂမုဓာတ်+ကွိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ဓေနပဂေါ ပါဠိသင့်။ဓေနသဒ္ဓါပပဒ၊ပါ+ဓာတ်+ဏျပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ဓေနပကောပါဠိလည်း သင့်။

သုခေဝါပိ/သုခေဝါ ဟိ

ရှေးဝါကျ၌ လောကဝိရောခိဒေါသ ရှောက်နေ၍ ယင်းကိုပယ်ရန်အကျိုးငှါဆိုသော ကြောင့် ဒဠိဝါကျမှတ်သားနိုင်ရကား သုခေဝါ ဟိ ပါဠိရှိကလည်းသင့်မည်ပင်။သို့သော် ဝါသဒ္ဓါသည် သတိသမ္ပဇင်ဖြင့် မစောင့်ရှောက်လျှင် ပီတိသို့ပြန်ရောက်နိုင်၍ ဟာနဘာဂိယံ ဒုတိယဇ္ဈာန် ပြန်ဖြစ်ရာ၏-ဟူသော အနက်မှအခြား၊အနက်တစ်မျိုးကို ပြုလို၍ တက်လာသော

အတ္တန္တရဝိကပ္ပန္တက္ကတည်း။ပိကား သမုစ္စယတ္ထ ဣဋ္ဌာရုံ၌သာ ကပ်ငြိသည်မဟုတ်သေး။သုခ
၌လည်း ကပ်ငြိသေး၏-ဟု ပြလိုရကား သုခေဝါပိ ပါ၌သင့်။

အတိမဓရသုခံ/အတိမဓရရံ သုခံ

အနက္ကမထူးဝါကျနှင့် သမာသံသာထူး၏။ထို့ကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။နောက်စာမျက်
နှာ(၁၂၂) အဋ္ဌကလာတွင် "အတိမဓရသုခေ" ဟု သမာသံဖြင့်ရှိသည်။

ဝါကျစဉ်(၇၄) ဖုဋ္ဌော/ဖုဋ္ဌော/ဖုဋ္ဌတ္တာ/ဖုဋ္ဌတ္တာ

ဖုဋ္ဌတ္တာတိ ဗျာပိတတ္တာတိ အတ္ထော။[သာရတ္ထဝါ။၃၇၆။|ဖုဋ္ဌတ္တာတိ အတိပဏီ
တေန ရူပေန ဖုဋ္ဌတ္တာ။[ပိမတိ။၁။၇၆။] ဤ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဖရဓာတ်+တ
ပစ္စည်း၊ဖရဓာတ်၏ ဗျာပနအနက် ပောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဖုဋ္ဌော/ဖုဋ္ဌတ္တာ
ပါ၌တို့သင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဘာဋီနှင့်ယောဇနာတို့၌ ဖုဋ္ဌော/ဖုဋ္ဌတ္တာ ပါ၌တို့ သင့်ကြောင်းဖွင့်ဆို
ထား၏။

ဝါကျစဉ်(၇၅) အရိယဇနသေဝိတံ/အရိယာဇနသေဝိတမေဝစ

ဝေဖြင့် အသေဝိတာကိုကန့်စသဒ္ဒါဖြင့် ဖျာနသုခကို ဆည်းသောကြောင့် အရိယ
ဇနသေဝိတမေဝစ ပါ၌သာသင့်။

သုခပါရမိပ္ပတ္တေ/သုခပါရမိပတ္တေ

ပတ္တေ၌ ပ-ပုဗ္ဗ၊အပဓာတ်၊ပ-ဥပသာရသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် သုခပါ
ရမိပ္ပတ္တေ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၆) ပဟာနက္ကမေန/ပဟာနကမေန

ရဿနောက်ရှိ ကမုဓာတ်သည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ပဟာနက္ကမေန
ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၇) ခုံသမကသာဒိသမ္ပဿေန/ခုံသမသကသာဒိသမ္ပဿေန

မက-ပါဇန၊အသော၊ပက်လောဟိတံ ပိဝတီတိ မကသော။မသကောပိ မသ၊ဟိ
သာယံ။မသကောတိ မကသောတိ သဒ္ဒနိတိ။အဘိဓာန်သူစိတို့ကို ထောက်၍ မကသာဟုရှိ
လျှင် မကဓာတ်၊အသပစ္စည်း။မသကဟုရှိလျှင် မသဓာတ်၊ဣဉ္ဇ၊ ပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးသော
ကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၈) ဒုဗ္ဗိညေယျာ/ဒုဗ္ဗညေယျံ/အတိဒုဗ္ဗညေယျာ/ဒုဝိညေယျာ

အဋ္ဌသာလ္လိအဋ္ဌကထာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၁။၁၆၁။၌ဒုဝိညေယျာ/ဒုဗ္ဗိညေယျာ-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊တတော ၈၀ အနိမိတဗ္ဗသဘာဝတ္တာ ဒုဗ္ဗိညေယျာ။သာရတ္ထ။၁။၃၇၈။၌ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ဒုဗ္ဗိညေယျာပါ၌သင့်ပါသည်။

ဒုဇ္ဈာင် ဝိကို ဗပြုဗဒ္ဒေဘော်လာ၊ဒုဗ္ဗိညေယျာ။ဗဒ္ဒေဘော်မလာသော် ဒုဝိညေယျာပါ၌လည်းသင့်။

ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဒုဗ္ဗိညေယျံ-ဟု ဆိုသော်လည်း သာ-ပုဒ်နှင့်လိင်ကွဲပြားသောကြောင့် ဒုဗ္ဗိညေယျံ ပါ၌မသင့်။

လက်ရှိအဋ္ဌကထာ၌မူ အတိဒုဗ္ဗိညေယျာ-ဟု ရှိနေသည်။နိဿယတို့၌ ယင်းပါ၌ ကိုပင် အနက်ယောဇနာတော်မူကြသည်။

နိဟရန္တော/နိဟရန္တော

ဟရ-အပနယနေ၊အပနယနံ နိဟရဏံ၊နိဟရတိ နိဟာရော။နိတိဓာတုမာလာ ၁၅၃-ကို ထောက်၍ နိပုဗ္ဗ ဟရဓာတ်ဖြင့်ပြီးသောကြောင့် နိဟရန္တော ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၉) သုခါဒိယာတေနစ/သုခါဒိယာတေနစဿ

သုခါဒိယာတေနာတိ သုခါဒီနံ ပဟာနေန။အဿ ဈာနဿ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ။၁။၁၉၁။)၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် သုခါဒိယာတေနစဿ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၀) ဝိဝဠာ/ဝိသဒါ

ဈာနဝိဘင်းပါဠိတော် အာလောကသညီပုဒ်၏ ဖဒဘားဇနီ၌ ဝိဝဠာ ပရိသုဒ္ဓါ ပရိယောဓာတာ-ဟု (နာ-၂၆၄)၌ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊သမ္မောဒနိယအဋ္ဌကထာ မူလဋီကာ၊အနဋီကာတို့၌ နိဝရဏဋ္ဌေန ဝိဝဠာ တံသဘာဝတ္တာ ဝိဝဠာ၊ဝိဝဠာ အပဋိစ္စာဒနာ ဟု အဖွင့်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိဝဠာ ပါ၌သင့်။

သမ္ပဟံသနပညာဝိယ သုပရိသုဒ္ဓါ သုဝိသဒါစ ဟောတိ။သာရတ္ထ။၁။၃၇၉။၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိသဒါစသည်မှာ ဟိတ်စပ်၏ဟု ဂဏ္ဍိသစ်၌ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိသဒါ-သနရှင်းသည်-ဟူ၍ နိဿယများ၌ ယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း ပရိသုဒ္ဓါပါ၌တို့နှင့် လျော်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သနရှင်းခြင်းအနက်သည်လည်း အပြစ်မတင်၍ ဝိသဒါ ပါ၌လည်းသင့်နိုင်ပါသည်။(ထိုနစ်အစိုးရအဖြေမှန်)

ဝါကျစဉ်(၈၁) ဥပေက္ခာယ/ဥပေခါယ(ဝါကျ ၇၀-၈)

နိပါတ်(၇)

ဝါကျစဉ်(၈၂) စိတ္တေကဂ္ဂတတ္ထာနိ/စိတ္တေကဂ္ဂတ္ထာနိ

စိတ္တေကဂ္ဂ အတ္ထော ပယောဇနံ ဧတေသန္တိ စိတ္တေကဂ္ဂတ္ထာနိ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဘာဠိ၌ ယင်းပါဠိကိုပင် အနက်ယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း-ယင်းတို့အလို စိတ္တေကဂ္ဂတ္ထာနိ ပါဠိသင့်။

စိတ္တေကဂ္ဂတတ္ထာနိတိ စိတ္တသမာဓတ္ထာနိ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဧကဂ္ဂတာပုဒ်၏ ပရိယာယ် သမာဓိပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို စိတ္တေကဂ္ဂတတ္ထာနိ-ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဋီကာအဖွင့်သည် ခိုင်လုံသည်၏ဟု ယူဆကြ၍ ယုတ္တတရမေးပါက

စိတ္တေကဂ္ဂတတ္ထာနိ ပါဠိကိုဖြေ။

ဣစ္စေဝံ/ဣစ္စေဝ

ဣစ္စေဝါတိ ဧဝမေဝ မနသိကတွာဧဝသဒ္ဓေါ န အညံ မနသိကတွာတံ ဉာပေတိ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဘာဠိ၌လည်း ဤဣစ္စေဝပါဠိကိုသာ အတ္ထယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း ဣစ္စေဝ ပါဠိသာသင့်။

ဘဝေါက္ကမနတ္ထာနိ/ဘဝေါကမနတ္ထာနိ

ဘဝေါက္ကမနတ္ထာနိတိ ဘဝေသု နိဗ္ဗတ္တိ အတ္ထာနိ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အဝ-ဥပသာရနောင် ကမုဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဘဝေါက္ကမနတ္ထာနိ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၃) နိရောဓပါဒကဉ္စ/သနိရောဓပါဒကဉ္စ

ဝိပဿနာပါဒကဉ္စေဝ အဘိညာပါဒကဉ္စ စသည်တို့၌ သသဒ္ဓါမပါရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ပါရာ ဂံသစ်၊၂။၂၂၈။၌လည်း များစွာသောပေတို့၌ ဤသို့ပါဠိရှိ၏။ယောဇနာ၌ကား သနိရောဓပါဒကံ-ဟု ရှိလိုရိပ်ထင်၏။သင့်အံ့မထင်ဟု ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နိရောဓပါဒကဉ္စ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၄) (ဃ)ပဘဿရေ/ပဘာသရေ

ပဘာပုဒ်+သရပုဒ် နှစ်ပုဒ်ကို သမာသ်တွစပ်၍ ပြီးသောအခါ အာဒိဗျာနောက်ရောက်သော သရဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံယုဂ်ကြောင့် အာကို ရသပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပဘဿရေတိ ပဘဿရသီလော။(သာရတ္ထ၊၁။၄၅၁။)၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ပဘဿရေ-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၅) ဝသီဘာဝပွတ္တေ/ဝသီဘာဝပွတ္တေ

ဝါကျစဉ်(၃၁) ဧကီဘာဝ ပါဠိဝိနိစ္ဆယ ပြန်ကြည့်ပါ။တစ်ပါဠိမှန်(သို့)နှစ်ပါဠိမှန် ဖြေထားပါသည်။

(၈)ဝသေ/ဝသီဝသေန

သာမညသုဘာဝိတစိတ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း မုဒုဘာဝဖြစ်အံ့အသိပုဂ္ဂိုလ် ဝသီဘာဝ ပွတ္တေဟု ဆိုသင့်အံ့နည်း စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ဝသီဝသေန စသည်မိန့်-ဟုဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ဆိုသောကြောင့် ဝသီဝသေန ပါဠိသင့်။

ဂမနအနက်ရှိသော ဓာတ်အယုတ်၌ ကံအာဓာရနှစ်ပါးတွင် တစ်ပါးပါးရှိမြဲ(ဝါ) ကံအနက်၌ သတ္တမီရှိမြဲ။ထို့ကြောင့် ဝသေဟုရှိသင့်၏။ဤသို့ ဂဏ္ဍိသစ်၌ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို ဝသေ ပါဠိသင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ၊သရတ္တဋီကာတို့၌ ဝသေဟူ၍သာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗရှိသော ကြောင့် ဝသေပါဠိသာ ယုတ္တတရဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၈၆) သုဒန္တ/သုဓန္တ/သုဒန္တ

ဓမ္မောသဒ္ဓဂ္ဂိ သံယောဂေါဒမော ဂတေ ဒမု ဘူဒိ ဒမနေ-ဟူသော ဓာတ္တတ္ထသင်္ဂဟ-အရသွားခြင်း၊ဆုံးမခြင်းဟူသော ဒမုဓာတ်ကို အလိုမရှိအပ်သဒ္ဓဂ္ဂိသံယောဂ-မီးကိုမှုတ်ခြင်း ဓမု ဓာတ်ကိုသာ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် တဝဂ် စတုတ္ထကွေရာဖြင့်ရှိသော သုဓန္တ ပါဠိသင့်။

သုဥပသာဓကောင် အသဒိသဒ္ဓေဘော်ရောက်က သုဒန္တပါဠိလည်းသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဂဏ္ဍိသစ်၌ သုဒန္တ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိ၏။

ဗဟုလီကတံ/ဗဟုလီကတံ

အပ္ပူတတဗ္ဗာဝေ ကရာသဘူယောဂေ ဝိကာရ စီ-သုတ်အရ ကရဓာတ်အယုတ် အပ္ပူတဗ္ဗောအနက်၌ စီ(ဤ)ပစ္စည်း သက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဗဟုလီကတံပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဝါကျစဉ်(၃၁) ဧကီဘာဝ ပါဠိဝိနိစ္ဆယ ပြန်ကြည့်ပါ။တစ်ပါဠိမှန် (သို့)နှစ်ပါဠိမှန် ဖြေထားပါသည်။ထိုအတိုင်းလည်း တစ်နည်းဖြေပါ။

ဝါကျစဉ်(၈၇) သဒ္ဓါပရိဂ္ဂဟိတံ/သဒ္ဓါပရိဂ္ဂဟိတံ

“သာမသံလယ်မှာ၊ထီမြဲအာ၊ရသမမြေရာ” နိယံ ထောက်၍ သဒ္ဓါပရိဂ္ဂဟိတံ သင့်။ရှေး ကရုဏာဝိဟာရ၌ ဖြေပြီးဖြစ်၏။

အာဇာနည်ပွတ္တ/အာနေဇ္ဇပွတ္တ

ဆင်တဲဂဏ္ဍိဟောင်း၌ အာဇာနည်ပွတ္တ-ဟုရှိ၏။ သို့သော်လည်း န ကုဏ္ဍတီတိ အနိဉ္စ၊ အနိဉ္စဿ ဘာဝေါ အာနေဉ္စ၊ တံ ပတ္တံ အာနေဉ္စပွတ္တံ။

မရွေးဝုဒ္ဓိရောက်ရကာ ဧသရ၊ ပဋိသေမဖြစ်ရကာ ဒန္တဇ နအက္ခရာ၊ ကုဏ္ဍဓာတ်ဖြင့် ပြီးရကား စဝဂံ ဓာတိယက္ခရာလိုသည်-ဟု ဂဏ္ဍာသစ်၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း အာနေဉ္စပွတ္တ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၈) ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စယာနံ/ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စနိကာနံ

ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စယာနံ ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စနိကာနံ-ဟု ဝိမတိဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းဋီကာ၌ ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စနိကာနံနိပိ ပါ၌ လိခန္တိ သော ပမာဒပါဠောတိ ဂဟေတဗ္ဗော-ဟုဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုအလို ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စယာနံ ပါ၌သာသင့်။

ကတ္တမိ ပန ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စယာနံ ကုဏ္ဍာဝစရာနန္တိ ပေါတ္တကေသု ပါဠောဒိဿတိ၊ သော ပမာဒလေခေါစသဖြင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စနိကာနံပါ၌သင့်။ ဈာနပုဋိလာဘာပစ္စယာနံကို အမှားဟူ၍ ဆိုထားပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၈၉) နိဂုတ္တာတိ/နိဂုတ္တ

နိဂုတ္တာတိ နိဂုတ္တာ နာမ-ဟု ယောဇနာ၌ ကုတိနိပါဏ်ကို နာမဝါစကကြံ၍ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို နိဂုတ္တာတိ ပါ၌သင့်။

သာရတ္တ၌ ကုဒါနိ အဝိသေသေန ဝတ္တံ နိဂုတ္တဓမ္မာ ဝါ နိဂုတ္တာ တိ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိမတိ၌ နိဝါသသဒ္ဓဿ အတ္ထံ ဒသေတံ နိဂုတ္တဓမ္မာ ဝါ နိဂုတ္တာ တိ ဟူ၍လည်းကောင်း ဖွင့်ဆိုရကား ယင်းတို့ကိုထောက်၍ သုတ်ကို ဝုဒ္ဓိဖွင့်သကဲ့သို့ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ကုတိ နိပါတ်မပါသော နိဂုတ္တပါ၌သာသင့်။

ယင်းနှစ်ပါ၌တို့တွင် ဋီကာနှစ်စောင်လုံး၌ ကုတိသဒ္ဓါမပါမူ၍ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် နိဂုတ္တပါ၌သည် ယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၉၀) အာဒိ ကတွာ/အာဒိ ကတွာ

အာဒိန္တိပဒံ ကတွာတိ ပဒေ ဝိကတိကမ္ပံ၊ ကြိယာဝိသေသနံပါ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနအန္တ ဝံ တနနှင့်၊ တွာနနှင့်တွာ၊ နောက်ပုဒ်ပါမူ၊ ဝါကျသာမှတ် သမာသ်မဖြစ် ဆိုတုလှစ်၏။ နိယံ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း သမာသ်အ

နေဖြင့်မရှိသင့်။ဝါကျအဖြစ်သာ ရှိသင့်သောကြောင့် အာဒိ ကတ္တာ ပါဠိသင့်။

ဝိကျစဉ်(၉၁) ပူရိတပါရမီနိဂ္ဂို/ပူရိတပါရမီနိ ဟိ

ဧဟေဉံ သုတ်သည် ဧဝနိပါတ်,ဟိနိပါတ်တို့ နှောင်းရာ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဥပြုရာ ဝယ် လိုက်လာသောဝါသဒ္ဓါ၏ ဝဝတ္ထိတဝိဘာသာအနက်ရှိရကား ဥအပြု မမြဲထိုကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

(ခ)အဘိနိန္နာမိတမတ္တေ/အဘိနိန္နာမိတမတ္တေ ဧဝ

မတ္တကားသန္နိဋ္ဌာန်၊ဧဝဖြင့် ပရိကံကို ကန့်သည်ဟု မအူ၊ဂံ-သစ်တို့၌ ဆိုသောကြောင့် အဘိနိန္နာမိတမတ္တေ ဧဝ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉၂) ဧသေဝ နယော/ဧသနယော

အာစာရပုဒ် နောက်၌ရှိကြောင့် ပါဠိဂံတိ(ပါဠိရေးထုံး)အရ ဧဝသဒ္ဓါမပါအပ်ရ ကား ဧသနယော ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။အာစာရပုဒ်ရေးရှိလျှင် ဧသေဝနယော -ဟု ဧဝသဒ္ဓါဖြင့်ရှိရမည်။

နိယံနှင့်ရှင်းချက်အကျယ်ကို ပထမပါရာဇိကဏ်စာစဉ် ရှု။

(ခ) တတ္ထစ/တတ္ထ

တတ္ထ တောသု သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေသု-တို့တွင်။ စ-ကားဝါကျရမူ။ဤသို့ ဂံ၊သစ်၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အကယ်၍ စသဒ္ဓါမပါလျှင် ဝိတ္ထာရဝါကျနှင့် ယုံမှား ဖွယ်ရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း တတ္ထနောင် စသဒ္ဓါပါမှသင့်၏။

သံဝဋ္ဋ/သံဝတ္ထ

ဝဋ္ဋသဒ္ဓါ၊ ဝိနာသဝါစီ-ဟုလည်းကောင်း၊ဝတုသဒ္ဓါ၊ ဝါ ဂတိကမေဝ တကာရသ စေတ္ထ ဋ္ဋကာကာရာဒေသော-ဟုလည်းကောင်း၊၊သီ၊ဇီ၊သစ်၊၊၄၁၄။ ။၌ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဝဋ္ဋဓာတ်(တစ်နည်း)ဝတုဓာတ်၏တကို ဋ္ဋပြု၍ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း သံဝဋ္ဋ ပါဠိသာသင့်ပါသည်။

တံ မူလကတ္တာ/တမ္မူလကတ္တာ

“ယ,တသဒ္ဓါ ရှေးရှိရာဝယ်၊နောက်၌ဒွေဘော် လာသော်လည်းရှိမလာဘိမူ ယ, တ-၏နောက်၊ဗိန္နုရောက်သည် မှတ်လောက်ထုံးစံ ဧကန်ထည်း” ဟူသော နိယံနှင့်အညီ တ-နောင် ဒွေဘော်ရောက်၍လည်းကောင်း၊(တစ်နည်း)နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍လည်းကောင်း ပြီးနိုင် သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း အဘိနိက္ခမေသီ ဟူ၍ပင် သံဝဏ္ဏနာခြင်းတူသော
ကြောင့်လည်းကောင်း အဘိနိဟရီ-ဟု အဘိဥပသာရဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

ဥပသာရပုဒ်ပါခြင်း/မပါခြင်းသာထူး၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်မထူးသောကြောင့် နိဟ
ရီ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉၆) ပါလိမေဝ/ပါဠိမေဝ

ဗုဒ္ဓါဒိဟိ ဘာသိတတ္တာ ပကဋ္ဌာနံ ဝစနံ ပဗန္ဓာနံ အာလိတိ ပါဠိ။(ပရိယတ္တိစမ္မော)
သာရတ္ထဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပါ-ရက္ခဏေဋီ-ဟု ဓာန်ဋီ၌ ဆိုသောကြောင့်
လည်းကောင်း ပါဠိ-ပါဠိသာသင့်။

ဝုတ္တနယေန/ဝုတ္တနယေနဝ

ရှေးပုဗ္ဗေနိဝါသကထာ၌ ဝုတ္တနယေနဝဟု ဧဝသဒ္ဓါဖြင့်ရှိသောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊အဘိညဉ်အရာ ပရိကမ်ပြုပုံအစီအရင်သည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌သာရှိ၍ အခြားသောအရာတို့
၌မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း နိဝတ္တတဗ္ဗတ္တအနက်ရှိသော ဧဝသဒ္ဓါပါသော ဝုတ္တနယ
ေနဝ ပါဠိသင့်။

သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ-ဟူသော ပရိဘာသာအရ ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း၌ ဧဝသဒ္ဓါ
အနက် ရနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝုတ္တနယေန ပါဠိလည်းသင့်။

ပါဠိဂတိအားဖြင့် အာဓာရပုဒ်ရှေးကရှိသော် ဧဝဖြင့်ရေးထုံးရှိရကား ဝုတ္တနယေန
ဝ-ပါဠိသည် ယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၉၇) ဒူရေပိ/ထူရဗ္ဗိ

ဒူရေပိတိ ဝိသဒ္ဓေန သုခုမဿပိ အာရမ္ဘဏဿ သမ္ပဋိန္ဒြနသမတ္တကံ သင်္ဂဏှာတိ-
ဟု သာရတ္ထဋီကာဝိမတိဋီကာဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာတို့၌ တညီတညွတ်တည်းဆိုသောကြောင့်
ဒူရေပိ ပါဠိသာသင့်။

အပလိဗုဒ္ဓ/အပလိဗုန္တ

န+ပရိ+ဗုဓိဓာတ်၊ကံဟော တပစ္စည်း၊တကိုဓ၊ဓာတွန်ကိုဒပြု၍ ပြီးသောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ဝိတ္တသေမှရဟိရာဒိဟိ ဟူသော အဝုတ္တကတ္တားကို ထောက်၍လည်းကောင်း
ကံဟော တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော အပလိဗုဒ္ဓပါဠိသင့်။

န+ပရိ+ဗုဓိ+အပစ္စည်း၊ဣကာရန္တ အဆုံးရှိသောဓာတ်များနှင့် ဗိန္ဒုလာရီး ထုံးစံ
ရှိ၍ ဝဂ္ဂန္တကို နပြု၍ ပြီးသောကြောင့် အပလိဗုန္တ ပါဠိလည်းသင့်။

နံပါတ်(၇)

ရဟိရာ/ရမိရာ

ရဟာဓာတ်/ရမိဓာတ် ဣရပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သည်။

ရန္တတေ ဓမ္မနာတိ ရမိရံ။(ဓာန်+ဋီ)ရဟတိ ပဝတ္တတိတိ ရဟိရံ။(မောဂ်)

ဝါကျစဉ်(၉၈) စက္ခုကိစ္စကရဏေန/စက္ခုကိစ္စကရဏေနစ

စသဒ္ဓေါ ဝါသဒ္ဓဿစ အတ္ထေ ဝတ္တတိတိ ဟူသော ယောဇနာကိုထောက်၍ ယင်းအလို စက္ခုကိစ္စကရဏေနစ ပါဌ်သည်။

အချို့ပေတို့၌ စက္ခုကိစ္စကရဏေနစ-ဟူရှိ၏။များစွာသော ပေတို့၌ကားမရှိ၊ယောဇနာ၌ စသဒ္ဓေါ ဝါသဒ္ဓဿစ အတ္ထေ ဝတ္တတိတိ ဟူ၍ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏ဟူလို၊ယင်းအတ္ထန္တရ ဝိကပ်အနက်သည် ဣတိပိတွင် အတ္ထန္တရဝိကပ္ပတ္တ သမ္ပိဏ္ဏနအနက်ရှိသော ဝိသဒ္ဓါဖြင့်ပင် ပြီးသောကြောင့် မရှိသင့်၊ဋီကာများ၌လည်း အရိပ်မထင်၊ဤသို့ ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဆိုသောကြောင့် စ.မပါသော စက္ခုကိစ္စကရဏေန ပါဌ်သည်။

သို့သော်လည်း ယင်းအဋ္ဌကထာ၌ပင် အတ္တနာစ ဒိဗ္ဗဒိဟာရသန္နိသိတတ္တာဝိဟု စသဒ္ဓါ/ဝိသဒ္ဓါတို့ဖြင့် ရေးသားထားသည်ကို ကွေ့ရသောကြောင့် စ-ကား အတ္ထန္တရဝိကပ်၊ ဝိကား သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထ-ဟူ၍ကြံဆသော် နှစ်ပါဌ်မှန်။

ဝါကျစဉ်(၉၉) မနုဿမံသစက္ခုနာ/မနုဿော မံသစက္ခုနာ

မနုဿာ မံသစက္ခုနာ/မနုဿာနံ မံသစက္ခုနာ

မနုဿော မံသစက္ခုနာ၊မနုဿာ မံသစက္ခုနာတို့ဖြင့် မနုဿော-လူသည်။

(တစ်နည်း)မနုဿာ လူတို့သည်။မံသစက္ခုနာ-ဖြင့်။သတ္တေ-တို့ကို။ပဿတိ ဝိယ-၊ပံသန္တိ ဝိယ-ဟူ၍ အနက်ယောဇနာက လိုအပ်သောအနက်/အဓိပ္ပါယ် မပျက်ကြောင့် မနုဿော မံသစက္ခုနာ/မနုဿာ မံသစက္ခုနာ ပါဌ်တို့သည်။

မနုဿမံသစက္ခုနာ/မနုဿာနံ မံသစက္ခုနာတို့ဖြင့် မနုဿမံသစက္ခုနာ-လူတို့၏ မံသစက္ခုဖြင့်။(တစ်နည်း)မနုဿာနံ-တို့၏။မံသစက္ခုနာ-ဖြင့်။ဟူ၍ အနက်ယောဇနာအပ်သောကြောင့်လည်း၊အနိစ္စသမာသ်ဖြစ်၍ ဝါကျ/သမာသ် နှစ်ဌာနရှိနိုင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း မနုဿမံသစက္ခုနာ/မနုဿာနံ မံသစက္ခုနာ ပါဌ်တို့လည်းသည်။

(ခ)အတိက္ကန္တတ္တာ/အတိက္ကန္တတ္တာ တံ

တန္တိ ပဒံ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ပဒဿ ဝိသေသနံ-ဟု ယောဇနာ၌ဆိုသောကြောင့် တံ ရှိသော ပါဌ်သည်။

ထိုသို့ယောဇနာ၌ ဆိုသော်လည်း ဤကဲ့သို့သော သံဝဏ္ဏနာမျိုးတို့၌ အဋ္ဌကထာ
ဆရာတို့ ရေးထုံးမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ များစွာသော အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း မရှိသော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံ ရှိနေခြင်းသည် အလျဉ်းမသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၀) (ခ)စဝိဿန္တိ/စဝိဿန္တိတိ

ဣတိသဒ္ဓေါ အာသန္နောပဒေ အာကာရော-ဟု ယောဇနာ၌ဖွင့်၍ ယင်းအလို-
ဣတိ နှင့်ယှဉ်သော စဝိဿန္တိတိ ပါ၌သင့်။

အာသန္နသဒ္ဓါသည် အာကာရကိုမငဲ့သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ များစွာပေတို့၌
လည်း ဣတိသဒ္ဓါမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသဒ္ဓိမဂ်/ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာတို့၌
လည်း ဣတိသဒ္ဓါမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မသင့်သည်သာဟု ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဆိုသော
ကြောင့် ယင်းအလို-စဝိဿန္တိ-ဟု ဣတိမရှိသောပါ၌သင့်။

ဣဒါနိ စဝိဿန္တိတိသည် အာသန္နစုတိကာ-၏ အနုသံဝဏ္ဏနာဖြစ်သောကြောင့်
ဣတိသဒ္ဓါ မရှိသင့်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားလှတော့၏။

သမ္ပတိနိဗ္ဗတ္တာ/သမ္ပတိ နိဗ္ဗတ္တာဝါ

သမ္ပတိနိဗ္ဗတ္တာသည် နယန္တရမဟုတ်မူ၍ ဣဒါနိ စဝိဿန္တိကဲ့သို့ ဂဟိတပဋိ
သန္တိကာ၏ အနုသံဝဏ္ဏနာအဖွင့်မျှသာဖြစ်သောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါမရှိသင့်ထိုအလို သမ္ပတိ
နိဗ္ဗတ္တာ ပါ၌သင့်။

ဘာသာဋီကာ၌ ဂဟိတပဋိသန္တိကာဖြင့် ဂဗ္ဘသေယျကသတ္တဝါတို့ကို သမ္ပတိ
နိဗ္ဗတ္တာဖြင့် သံသေဒေ/ဩပပါတိကက သတ္တဝါတို့ကို ပြု၏-ဟု ခွဲခြားမှုကို ဆိုသောကြောင့်
နယန္တရဖြစ်သင့်ရကား ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ရှိသော သမ္ပတိနိဗ္ဗတ္တာ ဝါ ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၁) ဒလိဒ္ဓ/ဒလိဒ္ဓ

ဒလိဒ္ဓ-ဒဂ္ဂတိယံ အါဒလ ဝိဒါရဏေဝါ ဣဒေါ-ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ဆိုသော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂရူ ဟု ကစ္စာယနမတိဝံသေန ဒလ ဒဂ္ဂတိမှို ဒဂ္ဂတိဝါစကား၊ ဒလ
ဓာတုကော ဣဒ္ဓပစ္စယံ ကတ္တာ ဒလိဒ္ဓေါတိ နာမပဒံ ဒသေတံ-ဤသို့သဒ္ဓါနိတိ၌ ဆိုသော
ကြောင့်လည်းကောင်း ဒလိဒ္ဓ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၂) ဒုဋ္ဌံ ဝါ စရိတံ/ဒုဋ္ဌံ ဝါ စရိတံ/ဒုဋ္ဌံ ဝါ စရိတံ

ကာယတော ဝါ ဥပ္ပန္နံ ကိလေသပူတိကတ္တာ၊ ဒုဋ္ဌံ စရိတံ ကာယဒုစ္စရိတံ-ဟု
သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌသဒ္ဓါသည် ကုစ္ဆိတတ္ထ ဒုဋ္ဌံ ကု ဣစ္စေတေ

နိပါတ်(၇)

ကုမ္ဘိတဝတ္ထေ-ဟု သဒ္ဒနိတိ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌါ-ဟု နိဂ္ဂဟိတန္တနှင့်ရှိတတ်၏။ နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် မသင့်-ဟု ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌါဝါ-ဟု ရှိသည်ကား မကောင်းဟု ဘာသာဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌါဝါ စရိတ်-ပါဠိသာသင့်။

ဒု ဥပသာရပုဒ်ကို ဒုဋ္ဌဟူသောနာမ်ပုဒ်ဖြင့် ဖလှယ်၍ ဝိဂ္ဂဟပြုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းပုဒ်နောင်စရိတ်နှင့်အရတူစွာ သိဝိဘတ်ကိုအပြု၍ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒု-ဥပသာရပုဒ် ဒုဋ္ဌအနက်ကိုသိနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌ ဝါ စရိတ်ပါဠိလည်းသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဒုဋ္ဌနိပါတ်ပုဒ်နောင် နိဂ္ဂဟိတဂမတြ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိဘတ္တိယုတ္တနိပါတ်ကြံ၍လည်းကောင်း ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဒုဋ္ဌါ ဝါ ပါဠိလည်း သင့်နိုင်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၃) တတ္ထ/တတ္ထစ

ယောဇနာ၌ စသဒ္ဒေါ ဝိကျာရမ္ဘော-ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့သို့သောအရာ၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တွင် ဧတ္ထ စ စစ်ဒုစွရိတဂ္ဂဟဇောန စသဖြင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါကျရမ္ဘဖြစ်၍ ထိုကိုထွန်းပြသော နိပါတ်ပုဒ်လိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း စ-နိပါတ်ပါသော တတ္ထ စ ပါဠိသာသင့်။

အညေဝိ/အညေဟိဝိ/အညေသမ္ဘိ

“ကာရိတ်ကံမှာ ဒုတိယာနှင့် တတိယာဆဋ္ဌိ သုံးလီဝိဘတ် သက်တုံလတ်ဟု ကျမ်းမြတ်ဤသို့ မိန့်သတည်း” နိယံကို ထောက်၍ သုံးလုံးပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၄) တဒနန္တရံ/တမနန္တရံ

တဿ ပရိစ္ဆာဂဿ အနန္တရံ တဒနန္တံ-ဟု သမာသ်ဖြစ်သည်ကို ယောဇနာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် “သမာဓေ ဒေါ တိလိင်္ဂေ” ဟူသော နိတိအရ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ ယင်းနိဂ္ဂဟိတ်ကို ဒပြု၍ ပြီးသောကြောင့် တဒနန္တရံ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျမဟုတ်သောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို မ-မပြုနိုင်။

ဥပါဒိန္န/ဥပါဒိဏ္ဏ

ဥပုန္နစသည်၌ကဲ့သို့ တ-ပစ္စည်းကို နှုပြု၍လည်းကောင်း၊ ယင်းနှုကို ဏ္ဍပြု၍လည်းကောင်း ပြီးနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓဂ္ဂဟဏေ/အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓဂ္ဂဟဏာ

အဘိနိဗ္ဗတ္တာ ခန္ဓာ အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓာ၊အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓာနံ ဂဟဏံ အဘိနိဗ္ဗတ္တ
က္ခန္ဓဂ္ဂဟဏံ။တသ္မိံ ဟု မအာဠိ ဝိဘတုန္တံခံပြထားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊သာရတ္ထဂံ-
သစ်၊ဘာဠီတိဉ္စိလည်း သတ္တမျုန္တဖြင့် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓဂ္ဂဟဏေ-
ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၅) နာဂရာဇာဒီနံ/နာဂရာဇာနံ

နာဂရာဇာဒီနန္တိ အာဒိသဒ္ဓေန သုပဏ္ဏာဒီနံ သင်္ဂဟော-သာရတ္ထ၊၁။၄၀၇။ကို
ထောက်၍ အာဒိဖြင့် ဂဠုစသည်ကို ယူသောကြောင့် အာဒိပါသော နာဂါရာဇာဒီနံ ပါဠိသင့်။
ဤသို့ အာဒိပါ၊မပါမေးသော် အာဒိဖြင့် ယူအပ်သော အာဒိဝန် ရှိ/မရှိ ရှုမြေပါ။

ဝါကျစဉ်(၁၀၆) ဝုတ္တပရိယာယေန/ဝုတ္တပရိယယေန

ဝိ+ပရိ+ဣ+အပစ္စည်း ဣကို ဧပြု၊ဧကိုအယပြု၊အယမှ အကို အာဒိယပြု၊ယ-
လာ၍ ပြီးသောကြောင့် ဝုတ္တပရိယာယေန ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၇) ဝိပဿနာပါဒကံ/ဝိပဿနပါဒကံ

သမာသ်လယ်မှာ ထိမ္မိအာစသော နိယံထောက်မြေပါ။(ရေး၌အလားတူများကြည့်)

အာသဝိနိကာသနတော/အာသဝါနံ ဝိနာသနတော

နိစ္စသမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သမာသ် ဝါကျ အနက်ထူးမရှိသော
ကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဠိသင့်။

သို့သော် အာသဝါနံ ခေယနတော ဟူသောဋီကာကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊အာသ
ဝါနံခယဉာဏာယ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပါဠိကို ထောက်၍လည်းကောင်း အာသဝါနံ
ဝိနာသနတော ဟူသော ဝါကျသည်သာ ယုတ္တတရ။

တပ္ပရိယာပန္နတ္တာ/တပရိယာပန္နတ္တာ

တသ္မိံ ပရိယာပန္နံ တပ္ပရိယာပန္နံ-ဟုပြု၊ ယံ၊တ၊နှင့်စပ်ထိုသမာသ်မှာဗိန္ဒုလာ
ရံခါ ဒွေဘော်ဆင့် ဟူသော သဒ္ဓါစည်းကမ်းနှင့်အညီ သဒိသဒ္ဓေဘော်ယ-လာ၍ ရုပ်ပြီးသော
ကြောင့် တပ္ပရိယာပန္နတ္တာ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၈) နိဗ္ဗတ္တိကံ/နိဗ္ဗတ္တကံ

ဣတ္ထိလိင်တွင်အကမြင်အလျှင် ဣဖြစ်မြ-ဟူသောနိယံအရ တဏှာ၏ဝိသေသန
ဣတ္ထိလိင်ဟောပုဒ်ဖြစ်ရကား ဣကိုအကပြု၊အကမှအကို ဣပြု၍ပြီးသောကြောင့်လည်း

ကောင်းနိဗ္ဗတ္တိကန္တိ နိဗ္ဗာဒန္တံ ဟု သာရတ္ထ။၁။၄၀၈။၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နိဗ္ဗတ္တိကံ ပါဠိသာသင်။

မှတ်ချက်။ ။ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ နိဗ္ဗတ္တကံ-ဟု ပါဠိပျက်ရှိနေသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၀၉) ဝိမုတ္တမိတိ/ဝိမုတ္တမိတိ

စိတ္တော-သည်။ဝိမုတ္တသ္မိ-အာသဝတို့မှလွတ်ပြီးလတ်သော်။ဝိမုတ္တံ-ငါ၏စိတ်သည် အာသဝတို့မှလွတ်ပြီး-ဟု အာသဝတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကို အာရုံပြု၍သာ ပစ္စဝေက္ခဉာဏ်ဖြစ်နိုင်၏။

ဝိမုတ္တမိ-ဝိမုတ္တော+အမိ-ငါသည် အာသဝတို့မှ လွတ်ပြီးဟု မိမိကိုယ်ကိုအာရုံပြု၍ ပစ္စဝေက္ခဉာဏ်ဖြစ်နိုင်ရကား ဝိမုတ္တမိတိ ပါဠိသာသင်။

ဝိမုစ္စတိ/ဝိမုစ္စတိ

ရောဒိရုပ်သည် မိဂံ ဗန္ဓနာ မုစ္စတိကဲ့သို့ ကံကိုခွဲ၏။ဒိဝါဒိရုပ်ကား မဒေအပါဒါနံနှင့် ကတ္တားကိုသာငဲ့ရကား ဤ၌ ကာမာသဝါ-ဟူသောအပါဒါနံစိတ္တံ ဟူသော ကတ္တားတို့ကို ထောက်၍ ဒိဝါဒိရုပ်ဖြင့်ရှိသော ဝိမုစ္စတိ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၁၁၀) အပ္ပညာသိ/အပ္ပညာသိ

ဘဂဝါဟူသော ကတ္တားကို ထောက်၍ အပ္ပညာသိ ပါဠိသင့်။ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဟိ-ယသ္မာ အပ္ပညာသိ-တသ္မာ ဘူမိ ဒဿေန္တိ-ဟုဆိုသောကြောင့် ထိုအလို အပ္ပညာသိ ပါဠိလည်းသင့်။

နိဋ္ဌိတံ/နိဋ္ဌာပိတံ

သကမ္မကဓာတ်ကို အကမ္မကဓာတ်ဖြင့်ဖွင့်လျှင် ကာရိတ်ဝင်စေမှ မူလအနက်ကို မှီသည်။ထို့ကြောင့် ဂာတံ စရိတံနှင့် ညီမျှစေရန် နိဋ္ဌာပိတံ-ဟုရှိသင့်၏-ဟု ဘာဠိ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ယင်းကတံ အဖွင့်ကိုပင် နောက်၌ ကိစ္စ နိဋ္ဌာပိတန္တိ အတ္ထော ဟု အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင်ပင် ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နိဋ္ဌာပိတံပါဠိသာသင်။

ဝုတ္တံ/ဝုဋ္ဌံ

မောဂ္ဂလာန် နိဿသစ်အလို ငူဝဂ် ဒုတိယက္ခရာဖြင့် ဝုဋ္ဌံ-ဟုရှိ၏။ရူပသိဒ္ဓိအလို မူ သာဒိသန္တဝုဋ္ဌတာန္တဟံသာဒိပိဋ္ဌော၊သာသဒိသတော တဿ ရိဗ္ဗေသ သုတ်တို့ဖြင့်ပင် ငူဝဂ် ဒုတိယက္ခရာ ဌအပြု ထင်ရှားပြီးဖြစ်၏။ဆိုသို့ဖြစ်လျှင် ဝသတော ဥတ္တ သုတ်ကို ဆက်လက်အားထုတ်သည်ကား ဝသဓာတ်နှင့် တပစ္စည်းကို တဝဂ် ထအဖြစ်ဖြင့်သာ

ရှိစေလိုသည်ကို သံသာနိုင်သောကြောင့် ဝုတ္တ-ဟု တဝဂ် ဒုတိယကွရာဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၁၁၂) ပုထုဇ္ဇနကလျာဏဏေ/ပုထုဇ္ဇနကလျာဏေန

ယာဏလာဏာ သုတ်ဖြင့် ကလဓာတ်နောင် ယာဏပစ္စည်းသက်၍ ကလျာဏဟု ရုပ်ပြီးသော ကိတ်နာမ်ပုဒ်သာ ဤနေရာ၌သင့်လျော်သည်။ကလျာဏပုဒ်နောင် ဘာဝတဒ္ဓိတ်အနက်၍ ကဏ်ပစ္စည်းသက်၍ ရူပသိဒ္ဓိ(၂၄၀)ကလျာဏက-ဟု ရုပ်ပြီးသော ဘာဝတဒ္ဓိတ်ကား ဤနေရာမှသင့်လျော်၊ထိုကြောင့် ပုထုဇ္ဇနကလျာဏေ နှိသောပါဠိသာသင်။
မှတ်ချက်။ ။ကလျာဏော စသော ပုထုဇ္ဇနောစာတိ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော-ဟု ဝိသေသနုတ္တရပဒံ ကမ္မဓာရည်းသမာသ်ပုဒ်နောင် သမာသန္တ ကပစ္စည်းသက်၍ ပြီးက ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကေန ပါဠိလည်းသင့်နိုင်၏။

ဣတ္ထဘာဝါယ/ဣတ္ထံ ဘာဝါယ

ဣတ္ထတ္ထား၍ ဒွေဘော်ရှိသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်မရှိသင်္သော်လည်းဣတ္ထဘာဝါယ ဥ ခွေဘော်မရှိ၍ ထံပစ္စည်း၏ မူရင်းဖြစ်သော နိဂ္ဂဟိတ်မကျေနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဋီကာဒုတိယနည်းအဖွင့်၌လည်း ဣတ္ထံ ဘာဝတောဟု နိဂ္ဂဟိတ်ကရိယနှင့်အဖွင့်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဣတ္ထံ ဘာဝါယ ဟု နိဂ္ဂဟိတ်ဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

သီလက္ခန်ဋီကာသစ်၌ ဣမေ ပကာရာ ဣတ္ထံ၊တမ္ဘာဝေါ ဣတ္ထတ္တန္တိ ဒေသေတိ ဣတ္ထဘာဝါယာတိ ဣမိနာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊အချို့နေရာ၌ အနက်အဓိပ္ပါယ် မပျက်က နိဂ္ဂဟိတ်ကို ချေနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဣတ္ထဘာဝါ ပါဠိလည်းသင့်။

အပ္ပညာသိ/အပ္ပညာသိ

ရေးဝါကျရှိ ဘဂဝါကတ္တားလိုက်လာ၍ အပ္ပညာသိ-ဟုပါဠိရှိစေ။ဤသို့ ဘာဋီ ဥ မှတ်ချက်ပြုသောကြောင့် ထိုအလို အပ္ပညာသိ ပါဠိသင့်။

ဘဂဝါကတ္တားလိုက်သည်ဟု မယူဆမူ၍ မူရင်းပါဠိတော်ရှိ နာယရံ ဣတ္ထတ္တာယာ ကိ အပ္ပညာသိဋ္ဌိ အပ္ပညာသိ ကြိယာကို စပ်ဟပ်လျက် ထည့်ဖွင့်သည်ဟု ယူဆသော် အပ္ပညာသိ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၁၃) အဘိက္ကန္တာ/အဘိက္ကန္တံ

ဝစနသဒ္ဓါကို ငဲ့၍ နပုလိင်၏ အစွမ်းဖြင့်ဆိုရကား နိဂ္ဂဟိတန္တုဖြင့် ရှိသောအဘိက္ကန္တံ ပါဠိသင့်။

နံပါတ်(၇)

အဘိက္ကန္တန္တိ ပစနံ အပေက္ခိတ္တာ နပုံသကလိင်္ဂဝသေန ဝုတ္တိ။[သာရတ္ထ၊၁။၂။၁၂] လိင်္ဂဝိပ္ပလာသနည်း ရနိုင်။

ဝါကျစဉ်(၁၁၄) အယဿ တာတာ /အယဿ ဓာတာ /အယဿ ဟတာ

တာတာ ဟိ ပဒံ အပေက္ခိတ္တာ နိဿက္ကဿေဝ ယုတ္တတ္တာ-ဟု ဝိမတိ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို အယဿ တာတာ ပါ၌သင့်။

အယဿာတိ ပဒံ တာတာတိ ပဒေ အပါဒါနံ၊ဓာတာတိပိ ပါဠော-ဟု ယော ဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို အယဿ တာတာ အယဿ ဓာတာ ပါ၌တို့သင့်။ အယဿ-အကျိုးမဲ့ကို၊ဝါ -ဆင်းရဲကို၊ဟတာ-မြစ်တတ်၏။ဝါ-ပယ်တတ်၏။-ဟု အတ္ထ ယောဇနာပုံကို ပြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ယင်းပါ၌ကိုရည်ရွယ်၍ အနတ္တနိသေဓနေန-ဟု ဋီကာမိန့်သည်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊အရမှာအတူတူ ဖြစ်သင့်သည်ချည်း-ဟု ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ဆိုသောကြောင့် အယဿ တာတာ /အယဿ ဟတာ-နှစ်ပါ၌သင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဆရာများကား ဝိမတိသောဋီကာတို့၏ အဖွင့်ကိုရှု၍ အယဿ တာတာကို ယုတ္တတရ အသင့်လျော်ဆုံးဟု ဆိုကြ၏။

ပယန္နကာရံ/ပယန္နကာရံ

ပယန္နဟိ ကတ္တဗ္ဗံ သက္ကာရံ-ဟု ဋီကာ၌ ဖွင့်၍ အာကာရသဒ္ဓါ သက္ကာရအနက် ကို မဟော၊ကရောဂဘေဒေ သက္ကာရေ-အဘိဓာန်(၁၀၀၁)အရ ကာရသဒ္ဓါသည်သာ သက္ကာရအနက် ဟောသောကြောင့် ပယန္နကာရံ ပါ၌သင့်။

ပယန္နကာရံ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဝါစာသိလိဋ္ဌအကျိုးငှါ ဒီပပြုထားသောကြောင့် ပယန္နကာရံ ပါ၌လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၁၅) အပတမာနေ/အပတမာနေ ကတ္တာ

အပတမာနေကား ဓာရဏာကာရ၊ထို့ကြောင့် အပတမာနေ-မကျသည်တို့ကို။ ကတ္တာ-၍။ဟု ထည့်သမ္ပန်။ဤသို့ ဂဏ္ဍိသစ်။၂။၃၂၄။၌ ဆိုသောကြောင့် ကတ္တာ မပါသော အပတမာနေ ပါ၌သာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဘာဋီ၌ အပတမာနေ(ကတ္တာ)ဟု သိဟိုဋ်မူရှိ၏။ကြိယာဝိသေသန-ပေးရမည်ဖြစ်၍ ကောင်းသကဲ့သို့ ယင်း၏-ဟု မှာထား၏။

အဂ္ဂမက္ခာယတိ/အဂ္ဂေါ အက္ခာယတိ

အဂ္ဂေါ+အဂ္ဂါယတိ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြုလျက် ဩကိုအါမ-လာ၍ ပြီးသောကြောင့် အဂ္ဂမက္ခာယတိ ပါ၌သာသင့်။

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

အရှေ့၊ အက္ခယတီတိ ဝတ္ထုဗွေ ဩကာရဿ အကာရံ မကာရာဂမဉ္ဇ ကတ္တု
“အဂ္ဂ မက္ခယတီ” တိ ဝုတ္တံ။ [သီ၊ဋီ၊သစ်၊၂။၁၇၂။]

ဝါကျစဉ်(၁၁၆) သရဏတ္ထံ/သရဏတ္ထံ

သရဏတ္ထံ သရဏာယ ပရာယဏာယ အပါယဒုက္ခဝဇ္ဇဒုက္ခပရိတာဏာယ-
ဟု [သီ၊ဋီ၊သစ်၊၂။၁၇၅။]၌ ဆိုသောကြောင့် သဝိဘတ်၏ကာရိယကို အာယဖြင့် လဲလှယ်ဖွင့်ပြ
သောကြောင့် သရဏတ္ထံ ပါဠိသာသင့်။

ဓမ္မဒဿာ/ဓမ္မရဿာ

အနိယဓမ္မဿ ပစ္စက္ခဒဿာဝိတာယ ဓမ္မဒဿာ-ဟု [သာရတ္ထ၊၁။၄၁၅။]၌ ဆိုသော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနိယာဓမ္မဿ ဒိဋ္ဌတ္တာ ဓမ္မဒဿာ-ဟု ဝိမတိ၊၁။၈၇။၌ ဆိုသောကြောင့်
လည်းကောင်း ဒိသဓာတ်ဖြင့်ရှိသော ဓမ္မဒဿာ ပါဠိသာသင့်။ (ဒိသဓာတ်ကိုဒေသပြု)

ဝါကျစဉ်(၁၁၇) အဇ္ဇဘာဝံ/အဇ္ဇဘဝံ

ဘဝတ္ထေ တာသဒ္ဒေါတိ ဒေသေတိ” အဇ္ဇဘာဝံ” န္တိ ဣမိနာ ဟူသော (သီ၊ဋီ၊သစ်၊
၂။၂၉၁။)ကို ထောက်၍ အဇ္ဇဘာဝံ-ဟု ရှိသော ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။

။ဘာဠိ၌ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇဣစ္စေဝ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ) အဇ္ဇဘာဝန္တိ အသ္မိ
အဟနိ ပဝတ္ထံ ပသာဒါဒိ (ဝိမတိ) အဖွင့်ကိုထောက်၍ ပဝတ္တ၏ပရိယာယ် ဘဝံပုဒ်နှင့်အဇ္ဇ
ဘဝံရှိမှ သင့်မည်ဟု ဆို၏။

အဇ္ဇအဂ္ဂံ ကတ္တာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ/အဇ္ဇအဂ္ဂံ ကတ္တာတိ အတ္ထော

ဝုတ္တံ ဟောတိနှင့်အတ္ထောသည် ဂုဏ္ဏတ္တကို ဖော်ထုတ်သောဥပမာဏတ္ထပြ ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌထာ၌ ဝုတ္တံ ဟောတိရှိပြီး၊ သီလက္ခန္ဓ်အဋ္ဌကထာ၌
အတ္ထော ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဠိသင့်

မှတ်ချက်။

။ဤဝါကျ၌ ကတ္တာပါဠိမပါမှသင့်ပါသည်။ (တေနာဟံ” အဇ္ဇအဂ္ဂန္တိ
အတ္ထော” တိ-ဟု သီ၊ဋီ၊သစ်။)၌ ဆိုသောကြောင့်တည်း။

ဝါကျစဉ်(၁၁၈) အတ္တသန္နိယျာတနံ/အတ္တသန္နိယျာဒနံ

နိယျာတေတိ နိယျာတယတိ တကာရဿ ပန ဒကာရတ္ထေ ကံတေ နိယျာဒေတိ
နိယျာဒယတိ-ဟူသော နိတိဓာတု(၃၀၉)ကိုထောက်၍ သန္နိယျာတနကား သံ+နိ+ယတ
ဓာတ်+ယုပစ္စည်း+တကိုဒမပြုလျှင် အတ္တသန္နိယျာတနသင့်၊ ဒပြုလျှင် အတ္တသန္နိယျာဒနသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၁၉) ခန္တိ စာရေတွာ/ခန္တိ စာရေတွာ

ခန္တိ စာရေတွာတိ ခန္တိ ပဝတ္ထေတွာ ရုစိ ဥပ္ပါဒေတွာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ခန္တိ စာရေတွာ။ တိပိ ပါဠော။ ဥပ္ပန္နံ ရုစိ အပ္ပန္နရေယေဝ စာရေတွာ ဝစီဘောဒေန အပကာသေတွာ တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ - ဟူသော သာရတ္ထ၊ ၁။ ၄၂၅။ - ကိုထောက်၍ နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါသံ/ဝဿဝါသံ

ဝဿဝါသံ - ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဉ္စ ဝဿကို တယောမာသေဟုဖွင့်ဆိုပြီး ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၀) အပရန္တံ/အပရတ္တံ

ပုပ္ဖဏ္ဏတော အပရဘာဏေ ပဝတ္တံ အနံ အပရန္တံ။ အပရဏ္ဏဉ္စ။ ဓာန်ဋီ၊ ၄၅၀။ ဂါထာ ဉ္စ ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၁) ဒွိဟိတိကာ/ဒုဟိတိကာ

ဒွိဓာ ပဝတ္တ ဤဟိတိကာ ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ဒုဟိတိကာ တိပိ ပါဠော။ ဟတ္ထာပိ ဝုတ္တနယေနေဝတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော - ဟူသော သာရတ္ထ၊ ၁။ ၄၂၆။ ကိုထောက်၍ ဒွိဟိတိကာ/ဒုဟိတိကာတို့ကား အနက်တူပင်ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ပဝတ္တဤဟိတိကာ/ပဝတ္တာ ဤဟိတိကာ

ပဝတ္တသည် ဤဟိတဉ္စသာ စပ်၏။ ငဏိကပစ္စည်းနှင့်မစပ်သောကြောင့် ပဝတ္တဤ ဟိတိကာ - ဟူသော ပါဌ်သာသင့်။ ပဝတ္တာ ဤဟိတိကာ - ဟု၊ ဝါကျနှင့်ရှိသောပါဌ်မသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၂) သေတဋ္ဌိကာ/သေတဋ္ဌိကာ

သေတဝတ္ထံ ကရဏဝသေန အဇ္ဇတိ ဟိသတိတိ သေဋ္ဌိကာ။ သာဇဝ သေဋ္ဌိကာ - ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ(၄၅၄)ကို ထောက်၍ နှစ်ပါဌ်သင့်။

အဟိစ္ဆတ္တက/အဟိဆတ္တက

ရသာကာရတော ပရံ ဝဂ္ဂေ ဒုတိယေသု - ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိကို ထောက်၍ ရသေ အက္ခရာနောက်ရှိ ဝဂ်ဒုတိယက္ခရာသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် အဟိစ္ဆတ္တကာ - ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၃) ဇီဝိက/ဇီဝိတ

ဒွိဟိတိကာတိ ဒုဇ္ဈိဝိကာ၊ ဤဟိတံ ဤဟာ၊ ဣရိယနံ ပဝတ္တနံ ဇီဝိတံ - ဟူ၍ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဇီဝိကနှင့်ဇီဝိတတို့ကို ပရိယာယ်အဖြစ်ဖွင့်ပြထားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ဇီဝိတ/ဇီဝိတနှစ်ပုဒ်လုံး အသက်မွေးခြင်းဟူသော အနက်ကိုဟောနိုင်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ဇီဝ+ဣ၊ဇီဝ+တ-ပစ္စည်းဖြင့် အသီးသီးရုပ်ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဌ်
သင့်။

ဥဇ္ဈေန/ဥဇ္ဈေန

ဥဆိ-ဥဇ္ဈေ။ဥဇ္ဈော ပရိယယသနံ-ဟု နီတိဓာတု(၃၉)အရ ဥဆိဓာတ်+အ- ပစ္စည်း
ဖြင့် ရုပ်ပြီးသောကြောင့် ဥဇ္ဈေန ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၄) ပတ္တကပတ္တပုလကံ/ပတ္တပတ္တမူလကံ

ထောမနီတိ၌ နပုံးလိင်ပုလကနှင့်ပုံလိင်ပုလကကို ဆန်ဟောပရိယာယ်အဖြစ်
ဖြင့် ဖွင့်ပြကြသည်။ယင်းအဘိဓာန်ဖွင့်ပြချက်သည် ပုလကံနာမ ယဝတဏှုလာ-ဟု ဆိုသော
ဤအဋ္ဌကထာစကားရပ်နှင့် တထပ်ထည်းကြသည်။ထိုကြောင့် ထောမနီတိအလို ပတ္တပတ္တ
ပုလကံ-ပါဌ်သင့်။

(ပုလ-မဟတ္ထေ-ဓာတ်နောင် ကပစ္စည်း ကံအနုဗဏ်ရှိသော အပစ္စည်းသက်၍
သုတ္တ၌ ကဏ်ပစ္စည်းထပ်သည်-ဟုဆိုသည်။မူလကံ-ဟုရှိသောပါဌ်ကား ပါဌ်ပျက်အနက်
ပျက်ဖြစ်သည်။)ဘာဠီ။

ဂဏ္ဍိသစ်၌ မူလံ ဘော သန္တိကေ မူလံ၊မူလေ ဟေတုမှိ ပါဘတေ။-ဟူသော အ
ဘိဓာန်အရ လောက၌ ဖွဲ့ ဆန်ကွဲမရှိသော ဆန်သာမန်ကို ခိုင်ခံ့ရကား အရင်းအမြစ်ကဲ့သို့
ဖြစ်သောကြောင့် ဆန်ရင်းဟူသည် ဤ၌ မြင်းကျွေးရန်ဖြစ်သောကြောင့် ဖွဲ့မရှိသောမုယော
ဆန်ကိုယူသည်။ထိုကြောင့် မူလကံနာမ စသည်မိန့်။နိတ္ထုသံ ကတော ဂဟိတံဖြင့် မူလံ
ကတော ဂဟိတံ မူလကံကိုပြသည်။ယင်းဂဏ္ဍိအလို ပတ္တပတ္တမူလကံ ပါဌ်သင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဂဏ္ဍိသစ်အလို မူလသဒ္ဒါ အရင်းအမြစ်ဟောသဒ္ဒါသုစာအားဖြင့်
ဆန်ရင်းကို ဟောသည်ဟုမှတ်ပါ။

ပတ္တောဒဇ္ဇော နာလ မယံ ဒုဝိနွံ/ပတ္တောဒဇ္ဇော နာဠိ မယံ ဒုဝိနွံ

ဒွါဒသနိပါတ်၊သတ္တမ၊ကောသိယဇာတ်။အသီတိနိပါတ်၊တတိယ၊သုဓာဘောဇန
ဇာတ်တော်များ၌ ပတ္တောဒဇ္ဇော နာလံ မယံ-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဇာတ်သွား
ဇာတ်လာအရ ဤတစ်ကွမ်းစားချက်ထမင်းသည် သင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်အတွက်မလောက်၊
(တစ်ယောက်အတွက်သာဖြစ်သည်)ဟူသော နာလံ န+အလံအနက် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်

လည်းကောင်း၊ ပတ္တောဒဏော နာလံ မယံ ဒုဝိန္နံ-ပါဠိသင့်။

ပတ္တောဒဏော နာဠိ မယံ ဒုဝိန္နံ-ဟု ရှိသောပါဠိကား မူလဇာတ်ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်ရုံ မက ပတ္တောဒဏောဟူသော ပုံလိင်နှင့်အရတူ ပုဒ်များကို နာဠိမယံ ဒုဝိန္နံ-ဟု နပုံလိင်ထားခြင်းကစ၍ အားလုံးအမှားချည်းသာတည်း။(ဘာဠိ)

ဥဿေဒိတွာ/ဥဿေဒေတွာ

ဥပုဗ္ဗ+သိဒ ဓာတ်သည် ချက်ခြင်း၊ ပြုတ်ခြင်း၊ ပေါင်းတင်ခြင်းအနက်ဟောရာ၌ ဘူဝါဒိဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဥဿေဒိတွာ ပါဠိသင့်။(ဘာဠိ)

ဂဟေတွာ၌ ဂဟ+တွာ၊ ယထာဂမိမိကာရော သုတ်ဖြင့် လာသောဣကို တေသု ပုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့် ဧပြု၍ ဂဟေတွာဟုပြီးသကဲ့သို့ ဥဿေဒေတွာလည်း ထိုအတူပြီးနိုင်သောကြောင့် ဥဿေဒေတွာ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၅) ပုဗ္ဗန/ပုဗ္ဗဏ

အဟဿ ပုဗ္ဗံ ပုဗ္ဗနံ၊ ဧဝံ သာယနံ၊ တေသု ပုဒ္ဓိတိ အာဒိနာ အဟဿ အနာဒေသော-ဟူသော ရှု(၁၈၉)ကို ထောက်၍ ပုဗ္ဗန ပါဠိသင့်။

ပုဗ္ဗာပရစ္စသာယ မဇ္ဈေ ဟာ၊ ဟဿ ဧတာ။ (မောဂ်၊ ၃။ ၁၁၀။) ထောက်၍ အဟကို ဏပြု၍ ပြီးရကား ပုဗ္ဗဏ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၆) သမ္ပဋိစ္ဆေတွာ/သမ္ပဋိစ္ဆာဒေတွာ/သမ္ပဋိစ္စိတွာ

သံ+ပဋိ+ဆေ ဓာတ်+တွာ ပစ္စည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟံဏတ္ထ-ခံယူ၍ အနက်ပေး။ ပဋိစ္စန္တိ တမေဝ ရူပံ ပဋိဂ္ဂဏန္တံ ဝိယ(ဋီကာကျော်) ယင်းအလို သမ္ပဋိစ္ဆေတွာ ပါဠိသင့်။

ဆဒ-သံဝရဏေ၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ။ (နိတိဓာတု ၁၂) ကိုထောက်၍ သံ+ပဋိ+ဆဒဓာတ်ဏေ ပစ္စည်း၊ တွာ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ ယင်းအလို သမ္ပဋိစ္ဆာဒေတွာ ပါဠိသင့်။ ဖုံးလွှမ်း၍-ဟု အနက်ပေး။ ယင်းနှစ်ပါဠိလုံး သဒ္ဒယုတ္တိ၊ အတ္ထယုတ္တိရှိသောကြောင့် သင့်၏။

ပါရာဂံသစ်(၃၄၃)၌ သမ္ပဋိစ္ဆာဒေတွာဟု ရှိသောပါဠိမသင့်-ဟု မှာထား၏။ သံ+ပဋိ+ဣသုဓာတ်+တွာ ပစ္စည်း၊ ဣ အာဂံဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်း သံ+ပဋိ+ဣသုဓာတ်သည် သမ္ပဋိစ္စန္တိအနက် ပေးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဋိစ္စိတွာ သင့်သည်ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အချို့ပါဠိအဆုံးအဖြတ်သည် ပုစ္ဆက၏ ငဲ့ညှာမှုအပေါ်တွင်တည်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၇) အတ္တသဗ္ဗိတံ/အတ္တသံဟိတံ

ဟေ့ခင် သုတ်၌ လိုက်လာသော ဝါသဒ္ဓါသည် အနိစ္စဝိမိ အစီအရင်ဖြစ်သော ကြောင့် ဟ-အက္ခရာနှောင်းရာ၌ ဥ အပြု/မပြု ရှိသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သည်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၈) အဋ္ဌပ္ပတ္တိယုတ္တံ/အတ္တပ္ပတ္တိယုတ္တံ

အရုဏိယတော အဝဂန္တဗ္ဗတော အတ္တော ဝုစ္စတိ သုတ္တဒေသနာယ ဝတ္ထု တဿ ဥပ္ပတ္တိ အတ္တပ္ပတ္တိ၊ဧသော ဧဝ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊တ္ထကာရဿ ဋ္ဌကာရံ ကတွာဟူသော (သီ၊ဋီ၊သစ်၊၁။၂၁၆။)ကိုထောက်၍ အတ္တ+ဥပ္ပတ္တိ၊တ္ထကို ဋ္ဌပြုလျှင် အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊မပြုလျှင် အတ္တပ္ပတ္တိ-ဟု ရုပ်ပြီးနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သည်။

ထပေဿာမ/ဌပေဿာမ

ဝါကျစဉ်(၄၉)ဌပိတံ/ထပိတံ အဆုံးအဖြတ် ပြန်ကြည့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂၉) သာဓုရသံ/သာဒုရသံ

မဓုရံ ပုဒ်၏ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်၍ "သာဒုမှို မဓုရော ပိယေ" ဟူသော အဘိဓာန် (၁၀၆၇)ကို ထောက်၍ "သာဒု" သာဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရသဟူသော နောက် ပုဒ်နှင့်ယှဉ်တွဲနေသဖြင့် သုန္နရအနက်ဟော "သာဒု" ကို ဤ၌ အလိုမရှိအပ်၊ သဒ-အဿာ ဒနေ အဿာဒီယတီတိ သာဒု ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိ(၆၃၅)ကိုထောက်၍ သဒဓာတ်+ဏပစ္စည်း ဖြင့် ရုပ်ပြီးသော အရသာဟော သာဒုသဒ္ဓါသာဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း "သာဒု ရသံ" ဟုရှိသော ပါဌ်သာသည်။

အနိဋ္ဌက/အနေဋ္ဌက

ဧဋ္ဌာ ဝုစ္စတိ ဒေါသော-အပြစ်ကို "ဧဋ္ဌာ" ဟု ဆိုအပ်၊ နတ္ထိ ဧဋ္ဌာ ယဿာတိ အနေဋ္ဌကံ။ (သမာသန္တ ကပစ္စည်းသက်) "နိဒ္ဒေါသံ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ ထိုသို့ အပြစ်မရှိ ၍ သန်ရှင်းသောကြောင့် "ပရိသုဒ္ဓံ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။ ထိုအပြစ်ဟူသည် ပျားရည် ၌ ပါတတ်သော "ပျားကောင်း၊ ပျားဥတည်း" ဟု သိစေလို၍ "နိမ္မိက္ခိကံ နိမ္မိက္ခိကဏ္ဍကံ" ဟု မိန့်သည်။ ဤပုဒ် ပြီးပုံ အလိုအားဖြင့် "အနေဋ္ဌကံ" ရှိလျှင်ကောင်း၏။ ယခု စာဒုပုဒ်များ၌ "အနိဋ္ဌကံ" ဟု ရှိသောကြောင့် ဧကိုသုတ်ကြီးဖြင့် ဤပြု။ (ဘာဋီ)

ဝါကျစဉ်(၁၃၀) ပထဝီပရိဝတ္တနံ/ပထဝီပရိဝတ္တနံ

ပထဝီပုဒ်၊ ပရိဝတ္တနပုဒ်တို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမာသံအလယ်၌ ရောက်သော ဤကိုရဿပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ပထဝီပရိဝတ္တနံ ပါဌ်သည်။

နံပါတ်(၇)

ပထဝီပရိဝတ္တနန္တိပိ အတ္ထိ ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို ပထဝီပရိဝတ္တနံ ပါဠိသင့်။

ပထဝီနိဿိတာ/ပုထဝီနိဿိတာ

ပထဝီ/ပုထဝီပုဒ်တို့သည် မြေဟောပရိယာယ် ပုဒ်များဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိ လုံးသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၃၁) ပဋိသလ္လိန/ပဋိသလ္လိဏ

ပဋိ+သံ+လီ+တပစ္စည်း+ဘိဒါဒိတော နော ဣတ္ထ ဝန္တုနံ(မောဂ်-၅။၁၅၀။)သုတ် ဖြင့် တကိုနပြု။ပဋိသလ္လိန-ဟု ရုပ်ပြီးသည်။နိရုတ္တိဒီပနီ၌လည်း ပဋိသလ္လိယိတ္တာတိ ပဋိသလ္လိနော-ဟုပြုသည်။ထိုကြောင့် ဒန္တဇ န-နှင့်ရှိသော ပဋိသလ္လိနော ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ခန္တဝဂ္ဂသံယုတ်(နာ၁၄။)၌ ပဋိသလ္လိဏော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ယထာ ဘူတံ ပဓနာတိ-ဟူ၍မဒ္ဒဇ ၈-နှင့် တွေ့ရသည်။သို့ရာတွင် အထက်ပါသဒ္ဒါသုတ်စည်းကမ်း နှင့် မညီဝါကျစဉ် (၁၃၂) ကာရဏာဂ္ဂိ ယသ္မာ/ကာရဏံ ဟံ ယသ္မာ၊ဟိနိပါတ်နှောင်းရာ၌ နိဂ္ဂဟိတ်၏ ဥ အပြုသည် အနိစ္စဝိမိဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

(ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၁၈၄။)၌ ကာရဏာဂ္ဂိ ယသ္မာ-ဟု ရှိသည်။ဟိနောကံ၌ ယသ္မာ-ဟု စာအုပ်များ၌ တွေ့ရပါသည်။သို့သော် ဟိနိပါတ် သည်ပင် ရှေ့ကိုထောက်လျှင် ဒဠိဇောတက တသ္မာပါသော နောက်ဝါကျထောက်လျှင် ကာရဏတ္ထဇောတက ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ယသ္မာသည် အပိုဖြစ်ဟန်တူပါသည်။(ဘာဠီ)

ဝါကျစဉ်(၁၃၃) ဩသန္တဝီရိယတာ/ဩသက္ကဝီရိယတာ

ဩသန္တဝီရိယာတိ ဩဟိနဝီရိယာ အပ္ပသုက္ကာတိ အတ္ထော။[သာရတ္ထ၊၁။၄၄၀] ၌ ဖွင့်သောကြောင့် ဩသန္တဝီရိယတာ ပါဠိသင့်။

ဩသက္ကဝီရိယာတိပိ အတ္ထိ ဩသက္ကံ ဝီရိယံ ယေသန္တိ ဩသက္ကဝီရိယာ၊ ဩသက္ကဝီရိယာန ဘာဝေါ ဩသက္ကဝီရိယတာ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ဩသက္ကဝီရိယတာ ပါဠိသင့်။

ကိလာသုဇော/ဂိလာသုဇော

သက္ကတအဘိဓာန်၌ ဝိသု-မကျန်းမာသောပုဂ္ဂိုလ် ဟု ရှိ၏။ဣ-ဓာတ်+သ္မာ ပစ္စည်းဟူ၏။ထိုကို ပါဠိပြန်လျှင် ဂိလေဓာတ်+သ္မာပစ္စည်းဖြင့် ကိလာသု ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ဂိလေ-ဓာတ်ကား ကိလမန-ပင်ပန်းခြင်းအနက်ဟောတည်း။ထို့ကြောင့် ကိလာသုဇော-၏ ဆိုင်ရာ

စာတ်ပစ္စည်းကို မတွေ့ရကား ဂိလာသုနော ကိုသာ ပါဠိရင်းဟု ဆရာတို့ယူဆတော်မူကြသည်။(အချို့ကား အပွက်-အနည်းငယ်ကို။လသန္တိ-အလိုရှိကြကုန်၏။ဣတိ ကိလာဟုနော ဟု ကြံကြသေး၏။ထိုအကြံ၌ အခြေအမြစ်ကိုသာ ရှာသင့်။(ဘာဠီ)

ကိလာသုနော အဟောသုန္တိ အပေါ့သုက္ကာ အဟောသုံ။နိရုဿာဟာ အဟောသုန္တိ အတ္ထော။[သာရတ္ထာ၊၁။၄၄၀။]တို့ကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၃၄) နိဒ္ဒေါသတာယ/နိဒ္ဒေါသတာယ

ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ နိဒ္ဒေါသတာယ-ဟု ရှိသော်လည်း နိဒ္ဒေါသတာယ ဝိတိက္ကမဒေါ သဿ အဘာဝတော။[သာရတ္ထာ၊၁။၄၄၀။]၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊နိပုဒ်နောင် ဒေါသ သဒ္ဒါ၏ ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နိဒ္ဒေါသတာယ-ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၃၅) ဝိဟောဌယန္တော/ဝိဟောဓယန္တော

နိတိဓာ၊၅၇။၌ ဧဌ ဟေဌ ဝိဗာဓယံ-ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဤ၌ လည်း ဝိ+ဟောဌ+ဏယ -ပစ္စည်း+အန္တ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိဟောဌ ယန္တော ပါဠိသာသင့်။

ဗုဒ္ဓါန သာသနံ/ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနံ

ဆန္ဒာနုရက္ခဏအကျိုးငှါ နိဂ္ဂဟိတ်ချေ၍ ပြီးသောကြောင့် ဗုဒ္ဓါနသာသနံ ပါဠိသင့်။ (အစလေးလုံးနောင် ဧဂိုဏ်းဖြစ်စေလိုသောကြောင့်တည်း။)

ပရိယောဒပနံ/ပရိယောဒါပနံ

ပရိ+အဝ+ဒါ+ဏာပေ+ယု ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပရိယောဒါပနံ-ဟု ရှိသင့်၏။သို့သော် တတိယပါဒ၌ ဘဂိုဏ်းရှိစေလိုသောကြောင့် ဒါ၌အာကို ဆန္ဒာနုရက္ခဏ အကျိုးငှါ အ-ရဿပြု၍ပြီးသောကြောင့် ပရိယောဒပနံ-ဟု ရှိသောပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၃၆) ယာဝ သာသနပရိယန္တာ/ယာဝ သာသနပရိယန္တံ

ယာဝ သာသနပရိယန္တာကား အပသာလာယ အာယန္တိ ကဲ့သို့ ဝါကျသာ၊ယာဝ ဇီဝံ ကဲ့သို့ သမာသ်မဟုတ်၊အဝဓိအနက်ရှိသော အာ၊ယာဝ- အဟု၌၌ သမာသ်သည် အရအားလျော်စွာ သဗ္ဗဝိဘတုန္တ(တစ်နည်း)နိဂ္ဂဟိတန္တဝါကျကား အရာတိုင်း၌ ပဉ္စမုန္တ ဖြစ်ရကား ဤ၌ဝါကျဖြစ်၍ ပဉ္စမုန္တဖြစ်သော ယာဝ သာသနပရိယန္တာ ပါဠိသာသင့်။

ပုဗ္ဗာရာမေ/ပုပ္ဖာရာမေ

သာဝတ္ထိမြို့၏ အရှေ့ဘက်၌ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းဖြစ်သေ

နိပါတ်(၇)

ကြောင့် ပုဗ္ဗာရာမေပါဠိသာသင့်။ပုဗ္ဗေ ကတော အာရာမော ပုဗ္ဗာရာမော။

ပုဗ္ဗာရာမေတိ သာဝတ္ထိယာ ပါဏိနိသာဘာဂေ ကတတ္တာ ဧဝံ လဒ္ဓေါဟာရေ မဟာဝိဟာရေ။[သာရတ္ထ၊၁။၄၄၅။]

ဝါကျစဉ်(၁၃၇) န တာနိ တေ/န တေ တာနိ

တေကို တေ အာသဝါ-ဟုဖွင့်၍လည်းကောင်း၊တာနိကို တာနိ စိတ္တာနိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊(တစ်နည်း)ဝိမုစ္စိသူတိ တေ အာသဝါ တာနိ စိတ္တာနိ အာရမ္မဏကရဏဝသေန န ဂဟေတွာ -ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေသည် ဂဟေတွာပုဒ်၏ ကတ္တားဖြစ်၍ တာနိသည် ဂဟေတွာပုဒ်၏ ကံဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း န တေ တာနိ ပါဠိသာသင့်။

ရှင်းချက်။ ။န တာနိ တေ ဂဟေတွာ-ဟု ယူဆခဲ့သော် ကတ္တားသည် တာနိ၊ တေသည် ကံပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အတ္ထယုတ္တိ ကွဲလွဲဖွယ်ရှိပါသည်။

နိရုဇ္ဈမာနာ/နိရုဇ္ဈမာနေ

အနုပ္ပါဒနိဂျေဓေန နိရုဇ္ဈမာနာတိ အာယတိ အနုပ္ပတ္တိသင်္ခါတေန နိရောဓေန နိရုဇ္ဈမာနာ အာသဝါ။(သာရတ္ထ၊၁။၄၄၈။)ကိုထောက်၍ (ဂ)ဝါကျ တေအရနှင့်နှင့်နိရုဇ္ဈမာ နာ အရတို့တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ယောဇနာ၌ နိရုဇ္ဈမာနေ ရှိသည်ကား ပါဠိပျက် မသင့်-ဟု(ဂဏ္ဍိသစ်)၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နိရုဇ္ဈမာနာ-ဟု ရှိသောပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၃၈) ဘိသနကတသ္မိ/ဘိသနကတ္တသ္မိ

ဘိသနကတသ္မိပုဒ်သည် (ဂ)ဝါကျကိုထောက်က ဘိသနပုဒ်၊ကတပုဒ်၊သ္မိ ဝိဘတ် ဖြင့်ပြီးသောကြောင့် ဘိသနကတသ္မိ ပါဠိသင့်။

ကတန္တိ ဘာဝသာနေဝါစိ ဣဒံ ပဒန္တိ အာဟံ ဘိသနကတသ္မိ ဟောတိ၊ဘိသ နကကိရိယာယာ” တိ။ဘိသနဿ ကရဏံ ကိရိယာ ဘိသနကတံ၊တသ္မိ ဘိသနကတသ္မိ။

မှတ်ချက်။ ။ဤ(ဂ)ဝါကျအဖွင့်အလိုဟု မေးပါက တစ်ပါဠိမှန်သာဖြေရမည်။ နှစ်ပါဠိသင့်ကား နောက်ဝါကျရှု။

ဝါကျစဉ်(၁၃၉) ဘိသန/ဘိသန

နိဂ္ဂဟိတံလာလျှင် ဘိသနပါဠိသင့်၊မလာလျှင် ဘိသန ပါဠိသင့်။

ဘိသနကတသ္မိ/ဘိသနကတ္တသ္မိ

ဘိသနကတသ္မိန္တိ ဘိသနဘာဝေတိ အတ္ထော။ဧကဿ တကာရဿ လောပေါ

ဒဋ္ဌဗျော။ဘိဿနကတ္တသ္မိန္ဒိ ယေဝ ဝါ ပါဠော-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်လျှက် တအက္ခရာ တစ်လုံးချေ၍လည်းကောင်း၊မကျေမု၍ ရှိသင့်ရကား နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၀) တေန သဟ ဗဇ္ဇေတွာ/ဗဇ္ဇေတွာ

ဗဇ္ဇော ဘူ စု စေတာယံ ၊စု တု ဟိဿန ဒိတ္တိသု၊ဘူ စု သဃိာတေ၊ဗဇ္ဇော စု တာဠနိဟာသု၊စု ဘူ တု စလနေ-ခတ်ကျမ်းအရ ပေါင်းစပ်ခြင်းအနက်ကို ဗဋ္ဌဓာတ် ကသာ ဟောသောကြောင့် သံယုတ်မဲ့ ဗုဒ္ဓေတွာ-ပါဌ်သင့်။

အာဂန္ဓာ/အဂန္ဓာ

ဒွေယေဝ ယုဂါနိ ထောက်လျှင် အာဂန္ဓာဟု မရှိသင့်၊အဂန္ဓာ ဟုသာ ရှိသင့်၏။ (ဘာဠီ)ယောဇနာအလို အာဂန္ဓာ ဟုရှိသောပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၁) အာဒရတ္ထဝသေနေဝတ္ထ/အာဒရဝသေနစေတံ

အာဒရဏံ အာဒရောအာဒရဿ ဝသော အာဒရဝသော၊တေန -(မဒူ)အာဂမေ ဟိ တွံ-ဟု နှစ်ကြိမ်မိန့်ရကား အာဒရဝသေန စေတံ ပါဌ်သင့်။

အာမေဋိတ်လက္ခဏာတွင် အဘယ်ဖြင့် နှစ်ကြိမ်ဆိုသနည်း စုဒါကြောင့် အာဒရဝ သေန-စုသည်မိန့်။(ဂဏ္ဍိသစ်)၌ ဆိုသောကြောင့် အာဒရဝသေန စေတံ ပါဌ်သင့်။

မှန်၏။နှစ်ကြိမ်ဆိုသော အာမေဋိတ်အရာတို့တွင် “ပသာဒဝသေန၊ပသံသာဝသေန စာယံ” (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၁၃၉။) အဖွင့်ကို ထောက်သော် ထိုတို့နှင့်အညီ အာဒရဝသေန စေတံ ပါဌ်သာ အမှန်ဟူ၍ ဆိုအပ်ပေမည်။နိဿယတို့၌လည်း ယင်းပါဌ်ကိုသာ အတ္ထယောဇနာကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဝိသယော/ဗုဒ္ဓိဝိသယောဝ

သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်၌ “တထာဂတော”၌ ဧဝသဒ္ဓါဖြင့် ဆိုသောကြောင့် ယင်း၏ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝိသယော၌လည်း ဧဝသဒ္ဓါသင့်၏။သာဝကအရာကို တားမြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓအရာကို ခိုင်မြဲစွာ ဆိုရကား အဝဓာရဏ ဧဝသဒ္ဓါဖြင့် ဗုဒ္ဓဝိသယောဝ ပါဌ်သာသင့်။

အာဝိ ကရောန္တော/အာဝိ ကရောန္တော

“ယထာဂမမိဝဏ္ဏာဂမော ဘူကရေသု” သုတ်အရ ကရဓတ်အယုဉ် ဖြစ်သော် လည်း အာဝိပုဒ်သည် နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သော အာဝိ ကရေယု၊အာဝိ ကတာ ဟိဿ ဗာသု ဟောတိ-ပါဌ်တို့ကို ထောက်၍လည်းကောင်း အာဝိ ကရောန္တော ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၂) ကာရဏံ/ကာရဏာ

တေ-ဟူသော ပကတိကတ္တားနှင့် ဟောန္တိ-ဟူသော ဝါစကကြိယာတို့ ဗဟုဝစ်ခြင်းတူကြရ၏။ ကာရဏံ ဟူသောဝိကတိ ကတ္တားကား ကြိယာနှင့်တူစရာမလိုအပ်။ ထို့ကြောင့် ကာရဏံ-ဟု ရှိသော ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဘာဠိဋ္ဌိ ကာရဏာ-ဟု ဗဟုဝစ်ဖြင့် အနက်ပေးပါသည်။ မအူဋ္ဌိကား တေ-၏လိင်ဝစ်နှင့်လိုက်၍ ကာရဏာ-ဟု မရှိသင့်ဟု မှာထားပါသည်။

ပရိမုစ္ဆေယျ/ပရိမုစ္ဆေယျ

မုစော ဒိ မောက္ခေ၊ လွတ်ခြင်း နိဗ္ဗာပါရ။ မုစော ရ စာဂေ၊ လွတ်ခြင်းအနက် ဗျာပါရ။ မုစောတ်သည် ဒိဝါဒဂိုဏ်းဖြစ်က နိဗ္ဗာပါရ၊ ရာဇာဒိဂိုဏ်းဖြစ်က ဗျာပါရ ဖြစ်၏။ ဤ၌ ဒိဝါဒိရုပ် မောက္ခတ္ထကိုသာ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ဒွေဘော်ဖြင့် ပရိမုစ္ဆေယျ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၃) အယံ ဝါ ဧတ္ထ/အယံ ဝါ ဟေတ္တ

ဝါတိ အပရော နယော ။ ဧတ္ထကိ ယတောတိ အာဒိ ဝစနေ - ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်၍ ဟိနိပါတ်မပါသော အယံ ဝါ ဧတ္ထ ပါဠိသင့်။

တတ္ထ ဝါသဒ္ဓေါ အဝဓာရဏေ၊ ဟိသဒ္ဓေါ ပသိဒ္ဓိယံ၊ အယမေဝ ဟေတ္တာတိ အတ္ထော။ ပါမတိ အပ္ပင်ကိုထောက်၍ ယင်းအလို နိပါတ်ပါသော အယံ ဝါ ဟေတ္တ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၄) (ခ) ဗဟုကာ/ဗဟုတာ

အများအနက်ဟော ဗဟုသဒ္ဓါနောင် သုတ္တကပစ္စည်း သက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဗဟုကာပါဠိသင့်။ ဗဟုတာတိပိ ပါဠော-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို ဗဟုတာ ပါဠိလည်းသင့်။ သို့သော် ပါဠိအဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ အများအနက်ဟော ဗဟုတာ ပါဠိကို မတွေ့မြင်အပ်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၅) အာသဝဋ္ဌာနိယာ/အာသဝဋ္ဌာနိယာ/အာသဝဋ္ဌာနိယာ

ဌာဓာတ်+အနိယ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာသဝဟူသော ရဿနောင် ဌာ၌ ဒွေဘောက်ရောက်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ အာသဝဋ္ဌာနိယာ-ဟု ဣရဿဖြင့်ရှိ၏။ အာသဝဋ္ဌာနိယာတိ ဧတ္ထ အဓိကရဏေ အနိယသဒ္ဓေါတိ အာဟာ- ထောက်၍သော်လည်းကောင်း အာသဝဋ္ဌာနိယာ ပါဠိသာသင့်။

သမ္မောဒနိယာ/သမ္မောဒနိယာ/သာရဏိယာ/သာရဏိယာ-ပုဒ်တို့ကို အနိယ၏ ဤကို ရဿပြုက အာသဝဋ္ဌာနိယာ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၆) အဂ္ဂံ မဟတ္တန္တိ/အဂ္ဂမဟတ္တန္တိ

အဂ္ဂဉ္စ တံ မဟတ္တန္တတိ အဂ္ဂမဟတ္တိ-ဟု ဒွန်သမာသံ ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌန္တ မဟန္တန္တ-ဟု ဒါနိသမာသံ ဝိဂြိုဟ်ပြ သံဝဏ္ဏနာ၌ ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အဂ္ဂမဟတ္တန္တိ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၇) ဥမ္မုဒ္ဓမာနာ/ဥပဒ္ဓမာနာ

ဥပုဗ္ဗ+မုဒ္ဓဓာတ်+မာနပစ္စည်း ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အယောနိသော ဥမ္မုဒ္ဓမာနာတိ အနုပါယေန အဘိနိဝိသမာနာ။ [သာရတ္ထ၊ ၁။ ၄၅၀။] ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဥမ္မုဒ္ဓမာနာ ပါဠိသာသင့်။

ဗာဟုသစ္စံ/ဗာဟုသသစ္စံ

ဗဟုသုတဿ ဘာဝေါ ဗာဟုသသစ္စံ၊ တေသု ဝုဒ္ဓိ အာဒိနာ ဥကာရဿ အကာရော (ရူ၊ ၂၇၃။) ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဗာဟုသသစ္စံ ပါဠိသာသင့်။

ဒွေဘော်သည် အနိစ္စဝိမိ ဖြစ်၍ ဗာဟုသသစ္စံ ပါဠိလည်းသင့်။

သံသန္နိတ္တာ/သန္နိဿေတ္တာ

သကာဝေန သံသန္နိတ္တာတိ သဘာဝေန သဘာဝံ သံသန္နိတ္တာ၊ သမာနဘာဝံ ဥပနေတ္တာတိ အတ္ထောကိုထောက်၍ သံသန္နိတ္တာ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄၈) ဒုသီလာဓ/ဒုသီလာ

ဥ ဒု နိ ဥပသဂ္ဂတော နိစ္စံ ဒွိတ္တံ-ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိကိုထောက်၍ ဒုဥပသာရ နောင် ရောက်သော သီလမှ သသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဒုသီလာဝ-ပါဠိသာသင့်။

အဗ္ဗုဒ္ဓ/အဗ္ဗုဒ

အဗ္ဗ-ဟိသာယံ ဂတိမိ ဒေါ အာဂမဿု(သူစိ)အဗ္ဗဓာတ်+ဒ-ပစ္စည်း၊ ဓာတ္တန်နောင်လာသော အ-ကိုဥပြု၍ ရုပ်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗု ဝုစ္စတိ ဥပဒ္ဓဝံ၊ တံ ဒေတီတိ အဗ္ဗုဒ္ဓ။ [သံဠီ၊ ၁။ ၁၃၉။] ၌ အဗ္ဗု သဒ္ဓုပပဒ+ဒါ-ဓာတ်+အပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကဏ် ဂဏ္ဍိသစ်၌ အဗ္ဗဓာတ်+ဥဒပစ္စည်း ဟုဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အဗ္ဗုဒ ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ အချို့သော ပါဠိတို့သည် တမင်ဖျက်၍ မေးထားခြင်းဖြစ်၏။ မိမိသိထား သော မှန်သောပါဠိကိုသာ မိမိရရဖြေတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

နိပါတ်(၇)

ဝါကျစဉ်(၁၄၉) နိရာဒီနဝ/နိရာဒီနဝ

နိ+အာဒီနသဒ္ဓါပဒ+ဝါ(ဝိ)ဓာတ်ဖြင့် ရုပ်ပြီးသောကြောင့် နိရာဒီနဝ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၅၀) အပဂတကာဠက/အပဟတကာဠက

ပါရာဇိကဏ်ယောဇနာ၌ အပဂတာ ဝိဂတာ ကာဠကာ စတသ္မာ သံဃမ္မာတိ အပဂတကာဠကော-ဟု ဆိုသောကြောင့် အပဂတကာဠကာပါဠိသင့်။

အဋ္ဌကထာ၌ အပဟတကာဠကောတိပိ ပါဠော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်း- ကောင်း၊ဟနဓာတ်သည် ဂတိအနက်ရှိ၍ အပဟတနှင့်အပဂတ အနက်ကူသောကြောင့် လည်းကောင်း၊အဋ္ဌကထာ၌ "သော ဒုဋ္ဌပါဠောတံ အယုတ္တံန သုန္ဒရံ" စသဖြင့် မပယ်မြစ် အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အပဟတကာဠက-ဟု ရှိသောပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၅၁) သမ္မတ္တနိယာမေန/သမ္မတ္တနိယာမေန

သမ္မတ္တနိယာမေန မဂ္ဂေနာတိ သမ္မာ ဘဝနိယာမကေန ပဋိလဒ္ဓမဂ္ဂေန-ဟုသာ ရတ္ထ၊၁၊၄၅၁/၂။၂၅၂ ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပါရာဂဏ္ဍိသစ်၌ သမ္မာ ဘာဝေါ သမ္မတ္တံ(တစ်နည်း)သမ္မာ အတ္တာ သဘာဝေါ အဿာတိ သမ္မတ္တော-ဟု ဝစနတ္ထပြုအပ် သောကြောင့်လည်းကောင်း သမ္မတ္တနိယာမေန-ပါဠိသာသင့်။

ပရာယနံ/ပရာယဏံ

အယိတဗ္ဗံ ပါပုဏိတဗ္ဗန္တိ အယနံ။(ဣ+ယု)ပရံ အယနံ ပရာယဏံ။ရနာင် န ကို ဏပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပရာယဏံ ပါဠိသင့်။

ယောဇနာတွင် ပရာယနံ-ဟုရှိ၏။[ဝါကျ၌ ပရံ အယနံ-ဟုရှိရပြီးသမာသ်၌ ပရာယဏံ-ဟု ရှိရမည် ဖြစ်၏။]

ဝါကျစဉ်(၁၅၂) အာစိတ္တံ/အာစိန္တံ

အာပုဗ္ဗ+စရဓာတ်+တ ပစ္စည်း။တရာဒီဟိ ဣဏ္ဍော သုတ်ဖြင့် ရကာရန္တဓာတ် နောင် တပစ္စည်းကို ဓာတွန်နှင့်တကွ ဣဏ္ဍပြု၍ ပြီးသောကြောင့် အာစိတ္တံ ပါဠိသာသင့်။ အာစရိယတ္တာတိ အာစိတ္တော၊ဣဏ္ဍာဒေသော။ရူ၊၆၊၁၄-သုတ်။

ပက္ကမန္တိ/ပက္ကမန္တိတိ

ဣတိ ဣဒံ တာဝ ဧကံ-ဟု ပြန်စပ်ရန်အတွက် ဣတိနိပါတ်နှင့် ပက္ကမန္တိတိ ဟု ရှိသင့်၏။သို့သော် ဣတိနိပါတ် မပါမူ၍လည်းသိနိုင်သောကြောင့်(ဝါ)ဣတိသည် ဂံမျမန် ဖြစ်သောကြောင့် ပက္ကမန္တိ-ဟု ဣတိမပါသော ပါဠိလည်းသင့်။

ဣတိသဒ္ဓေါ ဂဗျမာနတာယ န ဝုတ္တော။[သာရတ္ထ။၁။၄၅၂။]

စရန္တာ/စရန္တော

စရဓာတ်+အန္တ ပစ္စည်း+ယော ဝိဘတ်ကို အံပြု၍ပြီးသောကြောင့် စရန္တာ-
ပါဠိသည်။န္တကိုန္တကိုကဲ့သို့လျက် ယောဝိဘတ်နှင့်တကွ ဣကို ရန္တာပြု၍ ပြီးသောကြောင့်
စရန္တော ပါဠိလည်းသင့်။စရန္တောတိပိ အတ္ထိယောဝစနဿ ဩ။(ယောဇနာ)

ဝါကျစဉ်(၁၅၃) ဝိပလ္လာသော/ဝိပလ္လာသော/ဝိပလ္လာသော

ဝိ+ပရိ+အသု-ဓေပနေ၊ဏော ဝိပလ္လာသော-ဟူသော (ဓာန်ဋီ၊သူစိ)တို့ကို ထောက်
၍ ဝိ+ပရိ+အာသ-ဟုဆိုလိုလျက် ရကိုလပြု၊ဣကိုယပြု၊ယဝတံသုတ်ဖြင့် လျှက်လပြု၊လုဒ္ဓေ
ဘော်လာ။ဝိပလ္လာသပြီး၏။

လယျာနံ လ္လယုဂံ၊ဝိပရိ အာသော ဝိပလ္လာသောဟူသော (နိတိသုတ္တ-၁၁၀)ကို
ထောက်လျှင်လည်း ဝိပရိအာသ-ဟုဆိုလိုလျက် ရကိုလပြု၊ဣကိုယပြု၊လျှက်လပြု၍ ဝိပလ္လာ
သ ပြီးသည်။ထို့ကြောင့် ဝိပလ္လာသော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၅၄) ဩနိတပတ္တပါဏိ/ဩဏိတပတ္တပါဏိ/ဩနိတ္တပတ္တပါဏိ

အဝပဗ္ဗ နိဓာတ်၊တပစ္စည်း၊အေကိုဩပြု၊ဩနိတပြီး၏။ဩနောင့် နကိုဏပြုသော်
ဩဏိတပြီး၏။ထို့ကြောင့် ဩနိတပတ္တပါဏိ/ဩဏိတပတ္တပါဏိ ပါဠိတို့သင့်။[သာရတ္ထ။
၁။၄၅၅။] ဩ ဩနိတ္တံ နာနာဘူတံ အာမိသပနယနေ ဝါ သုစိကတံ ပတ္တံ ပါဏိတော
အဿာတိ ဩနိတ္တပတ္တပါဏိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဩနိတ္တပတ္တပါဏိ ပါဠိလည်းသင့်။

ပရိနာယက/ပရိဏာယက

ပရိ+နိ+ဏျ။ပရိဥပသာရနောင့် ဒန္တေ နကို မုဒ္ဒဏေပြု၊ဤကိုဒုဒ္ဓိပြု၊ဒေကိုအယပြု၊
ဏျကိုအကပြု ပြီးသောကြောင့် ပရိဏာယက ပါဠိသာသင့်။

ပဏိတ/ပနိတ

ပ+နိဓာတ်+တ ပစ္စည်း၊ပဥပသာရနောင့် ဒန္တေ နကို မုဒ္ဒဏေပြု၊ပဏိတ ပါဠိသင့်။
နိယံ။ ။ပ,ပရိ,နှင့်နိ,ဥ,ဩ,နောက် နငယ်ရောက်၊မဖေါက် ထကြီး ပြန်လေပါ။

ဝါကျစဉ်(၁၅၅) ယုဂလံ/ယုဂဋ္ဌိ

ယုဇ- ယောဂေ၊အ။ယုဂံ အလပစ္စယေ ယုဂလံ၊ဋ္ဌတ္တံ၊ယုဂဋ္ဌိ -ဟူသော (ဓာန်၊
ဋီ။၆၂၅။)ဂါထာကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝေရောစာစဉ် ပြီး၏။

နိပါတ်(၇)

ပထမပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

(၇)

ဝါကျစဉ်(၁) ကလန္ဒက/ကဠန္ဒက

ကန္ဒ-အဂါနေ၊ကန္ဒတီတိ ကန္ဒကော၊ လ မဇ္ဈော ဇျှု။(ခရန်ဇီ၊၆၂၂။) ဂါထာ ကလဒိ -ရောဒနာပုါနေ(ခာတွတ္ထ၊၅၀)ဂါထာ တို့ကိုထောက်၍ ကန္ဒဓာတ်+ဇျှု ပစ္စည်း၊အလယ် ဌိ လ-လာ၍ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ကလဒိဓာတ်+ဇျှု ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း ကလန္ဒက ပါဌ်သာသင့်။

ရာဇသမ္မတဿ / ရာဇသမတဿ

သမ္မတကား သံ+မနဓာတ်+တပစ္စည်း၊ဓာတွန်ကို ချေ၍ပြီးရကား သမ္မတပါဌ်သင့်။သမတကား သမုဓာတ်+တ-ပစ္စည်းကို ဤ၌အလိုမရှိအပ်သောကြောင့် သမတ ပါဌ်မသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂) ယံနုန/ယန္နုန

ယံနုနနိပါတ်သည် ယံကိဉ္စိပုဒ်ကဲ့သို့ နိပါတသမုဒါယပုဒ်ဖြစ်၏။ယံနိပါတ်နှင့် နုနနိပါတ်ကို ပေါင်းထားခြင်းပင်တည်း။ယံသည် ယဒိအနက်ကိုဟော၍ နုနသည် ဝိတက္က အနက်ကို ဟောသည်။ထို့ကြောင့် ယံနုနသင့်ပါသည်။

နိဂ္ဂဟိတံကို နုဖြူက၊ယန္နုနလည်းသင့်ပါသည်။

ယန္နုနာတိစ ယဒိ ပနာဒိ အတ္ထော။[သာရတ္ထ။]ယံ ဣတိ နိပါတော ယဒိသဒ္ဒ သာ အတ္ထေ ပဝတ္တတီတိ။[ယောဇနာ။]

မှတ်ချက်။ ။ဆင်းတဲဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ယံနုန-ဟု ရသဖြင့်ရှိ၏။ယံနုန နိပါတ် သည် အဘိဓာန်မလာရှိပေ။ယံနုနကား သုဏေယျံ၌ ဧယျံ ဝိဘတ်သည် ဟောအပ်သော ပရိကပ္ပ အနက်ကို ထွန်းပြသည်။(ပါရာဇိကဏ်ဂဏ္ဍိသစ်၊၂၊၄၀၄။)

သိက္ခတ္တယူပသံဟိတံ/သိက္ခတယူပသံဟိတံ

တိယ တယ တိသကတို့ အစဗျဉ်းမှာ ဒွေဘော်လာ-နိယံအရ သိက္ခတ္တယူပ သံဟိတံ ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။(ဘုရားကြီး၊၁၄၉။စာပိုဒ်။)

သိက္ခတ္တယူပသံဟိတံန္တိအဓိသီလအဓိစိတ္တအဓိပညာသင်္ခါတသိက္ခတ္တယသံယုတ္တံ။

ဖြည့်စွက်ဝါကျ ယမေတံ/ယဒေတံ

ယဒေတန္တိ ပဒံ သိက္ခံ။ပ။ယန္တိ ပဒဿ ဝိသေသနံ။(ယောဇနာနှင့်)

(က) တတ္ထ ဒါဒေသော ယ, တ, ဧတ, သဒ္ဓေဟိ နံပုံသကေ ဒိဿတိ။

(ခ) သမာသေ ယန ဒါဒေသော တိလိင်္ဂေ ဒိဿတိ။

(ဂ) မာဒေသော ယ, တ, ဧတ, သဒ္ဓေဟိ ပုမိတ္ထိလိင်္ဂေသု ဒိဿတိ။

(ဃ) အညေဟိ သဒ္ဓေဟိ ယန ဒွေအာဒေသာ တိလိင်္ဂေ ဒိဿန္တိ။ (နိရုတ္တိဒီပနီ။ သန္တိ။ ၄၇။ သုတံ။) ဤပုံစံတို့၌

(က) စည်းမျဉ်းနှင့်ညီညွတ်ပြီး (ဂ) စဉ်မျဉ်းနှင့်မညီသည်ကို ရှု၍ ယဒေတံ ပါဠိသာသင့်သည်ကို ဖြေတတ်ပါစေ။

မှာထားချက်။ ။ ဒအပြု၊ မအပြု ပုံစံတို့ကို ပိဋကတ်၌ အတွေ့များ၍ အထက်ပါ ဒ, မ အပြု စည်းမျဉ်းကမ်းတို့ကို ကျက်ထားကြပါကုန်။ ဤပုံစံ၌ ဧတံ ပုံနပုံလိင်္ဂဇာန်နေရကား ဒပြုရမည်ကို သိကြရပါမည်။

ဝါကျစဉ်(၄) အဂါရံ/အာဂါရံ

နှစ်ပါဠိသင့်။ န ဂစ္ဆန္တိတိ အဂါ၊ ထမ္မာဒယော။ တေ ရာတိ ဂဏှာတိတိ အဂါရံ။ ရဿဿ ဒီဃတ္ထေ အာဂါရံ။ (ဓာန်ဋီ။ ၂၀၆။ ဂါထာ။) နိတိသုတ္တံ၊ ၄၁၆။ ဧတ္တဘောဒဓန်း။ အဂါရံ+ အာဂါရံ-ဟု ရဿ+ဒီဃ နှစ်မျိုးပြသောကြောင့်တည်း။

ဝါကျစဉ်(၅) ပဗ္ဗဇေယျန္တိ ပရိဗ္ဗဇေယျံ/ပဋိပဇ္ဇေယျံ

ပပဗ္ဗ+ဝဇေတံ+ဧယျံ ဝိဘတ်ကို ပရိပုဗ္ဗ+ဝဇေတံ။ ဧယျံ ဝိဘတ်ဖြင့် ပရိဥပသာ ရမျာသာ ဖလှယ်၍ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝဇေတံများသာဖြစ်၍ ဂတိအနက်၊ စွန့်ခွါထားခြင်း အနက်တို့သာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ပရိဗ္ဗဇေယျံ ပါဠိသင့်။ (အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ-ပါဠိကိုလည်း ထောက်။)

ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ ဥပဂစ္ဆေယျံ-ဟု (ယောဇနာ)၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ပဗ္ဗဇေယျန္တိ ပဋိပဇ္ဇေယျံ။ (ဒိ၊ ၁။ ၁၆၃။) ပ-သဒ္ဓေန ဝိသိဋ္ဌော ဝဇေဒွေ၊ ဥပသကံမနေတိ ပုတ္တံ ဥပဂစ္ဆတိ တိ။ (သိ၊ ၆။ သစ်၊ ၁။ ၄၂၁။) ကို ထောက်၍ ဂတိအနက်ဟော ပဒေတံဖြင့် ပြီးသော ပဋိပဇ္ဇေယျံ ပါဠိလည်းသင့်။ (ပဗ္ဗဇ္ဇာပုဒ်မှ တစ်ပါးသောပုဒ်တို့၌ ဒွေဘော်မလိုဟု ဓာတွတ္ထ ဆိုသောကြောင့် ပဗ္ဗဇေယျံ စသည် မသင့်။)

အနဂါရိယာ/အနာဂါရိယာ

အနဂါရိယာ၌ နပုဒ်+အဂါရိယပုဒ်။ အနဂါရိယာ၌ အဂါရပုဒ်+ဣယာပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား နကိုအန်ရေး၍ အနဂါရိယာ-ဟု ပြီးသောကြောင့် အဂါရိယာပုဒ်

နိပါတ်(၇)

သင့်၏။

ဣာဒိမောဂ္ဂလာန်၌ အဂါရ-ဟုရဿဖြင့်သာရှိသည်။(အဂန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ဧတ္ထာတိ အဂါရံ။)မောဂ်၊၇။၁၆၄။

အဂျာဂါရ်ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ အဂါရပုဒ်နောင် ဟိတအနက်၌ ဣယပစ္စည်းသက်၍ န-သဒ္ဒါဖြင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ စပ်ထားသော ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါရိယာ ပါ၌လည်း သင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၆) ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိကမ္မံ/ကသိဝဏိဇ္ဇာဒိကမ္မံ
ဝါဏိဇ္ဇဉ္စ ဝဏိဇ္ဇာထ။(အဘိဓာန်၊၄၄၆။)ဂါထာကို ထောက်၍ နှစ်ပါ၌သင့် ပါသည်။

မိတ္တာမစ္စာ/မိတ္တမိစ္စာ

မိတ္တပုဒ်နှင့်အမစ္စပုဒ်ဆက်၍ သမာသံပြီးသောကြောင့် မိတ္တာမစ္စာ ပါ၌ကသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇) ဓုရနိက္ခေပေနေဝ/ဓုရနိက္ခေပေနေဝ
ဓရ-ဓာရဏောအသု။(ဓာန်ဋီ)ကို ထောက်၍ ဓုရနိက္ခေပေနေဝ-ဟု ရဿဖြင့် ရှိသောပါ၌သာသင့်။

နိဋ္ဌာပေတွာ/နိဋ္ဌာပေတွာ

နိဋ္ဌပဿာရနောင် ရောက်သောကြောင့် အသဒိသဒ္ဒေဘော်ဖြင့်ရှိသော နိဋ္ဌာပေတွာ ပါ၌သင့်။

နိယံ။ ။ဥ,ဒု,နိ-နောက်၊ဒွေဘော်ရောက်၊မဖောက်စကန်မြဲ။
မှတ်ချက်။ ။နိနောင်ဒွေဘော်ရောက်ရာ၌ နိဋ္ဌပဿာရသည် ဓာတွတ္ထဝိသေသက၊ ဓာတွတ္ထဗာဓက ဥပဿာရဖြစ်သော်လျှင် ဒွေဘော်ရောက်၏။ဓာတွတ္ထာနဝတ္ထကဖြစ်သော် ကား ဒွေဘော်မရောက်။(နိကာယောနိပန္နဒေါသ-ရှု)

ကနိဋ္ဌော/ကဏိဋ္ဌော

တေသုဝုဒ္ဓိစသော သုတ်ကြီးဖြင့် ထာကိုနပြု၍ ပြီးသောကြောင့် နဖြင့်ရှိသော ကနိဋ္ဌော-ပါ၌သာသင့်။တေသုဝုဒ္ဓိအာဒိနာ ထာကာရဿ-နကာရော။(ရူပသိဒ္ဓိ၊၃၆၉။)

ဝါကျစဉ်(၈) သုခေမိတော/သုခေဋ္ဌိတော
ဓေ-ဝုဒ္ဓိယံ လာဘေစ၊ဧဝတိတိ ဧဓော၊သုခေမိတော။(နိတိဓာတုမာလာ)ဧထော တု လာဘဝုဒ္ဓိသု။(ဓာတွတ္ထ)တို့၌ဆိုသောကြောင့် တဝဂ်စတုတ္ထကုဋ္ဌာရဖြင့်ရှိသော သုခေမိ

တော ပါဠိသာသင်။

သုခေဋ္ဌိတောတိပိ ပါဠေ။ဧဋ္ဌ ဝုဒ္ဓိယံ-ဟု ဆိုသော်လည်း ဧဋ္ဌော ဝိဗာဓာယံ-ဟူသောဓာတ္တတ္ထနှင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ဧဋ္ဌဓာတ်+ဝုဒ္ဓိအနက်ဟောသည်ကို သဒ္ဓန္နိတိ၊ဓာတ္တတ္ထတို့၌ မဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ဋ္ဌဝဂ်ဒုတိယက္ခရာဖြင့် သုခေဋ္ဌိတော ပါဠိမသင့်။ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ သုခေထိဘောဟု တဝဂ်ဒုတိယက္ခရာဖြင့်ရှိ၏။ ဧထဓာတ် မရှိ၊ထို ကြောင့် မသင့်။

ကီဠိယမာနော/ကီဠိယမာနော/ကီဠာပိယမာနော

ဗာလကီဠနကေဟိ ကီဠိယမာနော သာဓုရသဘောဇနံ ဘောဇိယမာနော သုခေနပရိဟတော။[မ၊ဋ္ဌ၊၃။၂၀၂။] ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဓာတိဟိ ဟူသော ကတ္တာ၊ ဓာရိယမာနော၊ဘောဇိယမာနောဟူသော ယှဉ်ဘက်ပုဒ်တို့ကို ထောက်၍လည်းကောင်း ကီ ဠိယမာနော ပါဠိသင့်။

ဣလ္လာ/မလာသာ ထူးသောကြောင့် ကီဠိယမာနော ပါဠိလည်းသင့်။

အထဿ မာတာ ဒါရကံ အလကံရိတ္တာ ကီဠာပိယမာနံ ဒိသ္မာဝ။(မ၊ဋ္ဌ၊၄။ ၁၃၆။)ကိုထောက်၍ ဘာဠီ၌ဆိုသောကြောင့် ကီဠာပိယမာနောပါဠိလည်းသင့်။

သာဓုရသဘောဇနံ/သာဓုရသဘောဇနံ

သာဓုရသဘောဇနံသင့်ကြောင်း ဝေရဉ္စာစာစဉ်၌ ရေးသားပြီး။

ဝါကျစဉ်(၉) မနုဗုဒ္ဓကော/မနောဝုဗုဒ္ဓကော

သသရေဝါ ဂမော-သုတ်၌ ဝါသဒ္ဓါသည် သီဟဂတိကနည်းအားဖြင့် လိုက်လာ လျှက် ဩလာခြင်းအစဉ်အရင်ကို တားမြစ်အပ်သောကြောင့် သမာသ်အလယ် မနောဂိုဏ်း ဖြစ်သော်လည်း ဩ-မလာနိုင်ရကား မနုဗုဒ္ဓကော ပါဠိသာသင့်။

သာမိဝစနံ/သာမိဝစနံ

သမာသ်လယ်ရောက်သော ပုံလိင်၊ဣတ္ထိလိင်၊တို့၏ ဤ၊ဦ သရတို့ကို ရဿ ပြုရမြဲ ဖြစ်သောကြောင့် သာမိဝစနံ-ဟု ရဿဖြင့်ရှိသောပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဤနည်းတို့က ပုံသေနည်းများ ဖြစ်ပါသည်။အလားတူပုဒ်တို့၌ လည်း ဆုံးဖြတ်တတ်ပါစေ။

နဿရတိ/နဿရတိ

သရဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် နဿရတိ-

နံပါတ်(၇)

ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

နိယံ။ ။ပ,ပတိနှင့်,ပတိ,ကမု,ကုသ,ကုမ,ကိ,ဂဟဟု,ဇုတ,ဉာ,သိ,သု,သု,သမ္ပူ, သရ,သသ,သောဠသတို့ အစဗျည်းမှာ ဒွေဘော်လာ။

ဝါကျစဉ်(၁၀) ဝိယောဂံ ဝါ ပါပုဏိဿာမ/ဝိယောဂံ ပါပုဏိဿာမ

တေဟိ ပဒဿ သဟတ္ထေ ကရဏဝသေနာပိ အတ္ထံ ဒသေတုံ ဝိယောဂံ ဝါ ပါပုဏိဿာမာတိ အတ္တန္တရံ ဝုတ္တံ-ဟူသော ဝိမတိဋီကာကို ထောက်၍ ဝိယောဂံဝါ-ဟု ဝါ သဒ္ဒါပါမုသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဘာဋီ၌ ကရဏဝသေနာပိ၌ ဝိဖြင့် သမ္ပန်အနက်ကို ပေါင်းဆည်းပြီးဖြစ်သောကြောင့် နယန္တရ ဝါ မလိုအပ်ဟု ယူဆလျက် ဝါ-မပါသော ပါဠိသင့်၏ဟုဆို၏။

စဝမေတ္တ/စဝမေတ္တ

အထ ဝါဖြင့် ရှေ့အနက်ကို ပေါင်းဆည်းပြီးဖြစ်ရကား အပိ-အတွက် ပေါင်းဆည်း ဖွယ်ရာ အနက်မရှိသောကြောင့် စဝမေတ္တ-ပါဠိသာသင့်။(ရှေး၌ အလားတူများ ဆုံးဖြတ်ပြီး)

ဝါကျစဉ်(၁၁) ဂန္ဓဗ္ဗ/ဂန္ဓဗ္ဗ

ဂန္ဓံ အပ္ပန္နိ ပရိဘူဉ္ဇန္တိတိ ဂန္ဓဗ္ဗာ။ဂန္ဓသဒ္ဒါပပဒ+အပ္ပဓာတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဂါယနံ ဝါ ဓမ္မော စတေသန္တိ ဂန္ဓဗ္ဗော။ဓမ္မဿ ဗ္ဗော။ဂ-ပုဒ်+ဓမ္မပုဒ်၊မ္မကိုဗ္ဗပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဂန္ဓဗ္ဗာတိ ဂါယနကာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊သွားအပ်သည်ကိုမယူအပ်၊သီချင်းဆိုသူကိုသာ ဤ၌ ယူအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊တဝဂ် စတုတ္ထက္ခရာဖြင့် ရှိသော ဂန္ဓဗ္ဗော ပါဠိသာသင့်။

(မူလဂန္ဓာဒိဘေဒံ ဂန္ဓံ အဝန္တိ ပရိဘူဉ္ဇန္တိတိ ဂန္ဓဗ္ဗာ။ဂန္ဓ+အဝ။)သံယုတ်။

ဝါကျစဉ်(၁၂) ပါဠိက္ကမေနေဝ/ပါဠိကမေနေဝ

ဣရဿနောင်ရောက်သော ကမုဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သော ကြောင့် ပါဠိက္ကမေနေဝ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသော ပါဠိသာသင့်။

ဥပသမ္ပဒတော/ဥပသမ္ပဒါတော

တောပစ္စည်းနှောင်းရာ၌ ရဿပြုရသောကြောင့် ဥပသမ္ပဒတော ပါဠိသာသင့်။ (ဧတ္ထစ ကုစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံ ဒီဃရဿာပစ္စယေသုစာတိ တောပစ္စယေ ရဿတ္တံ-ရှု၊(၆၁၂)

ဝါကျစဉ်(၁၃) ကိလေသနိဒ္ဓါနနကေ/ကိလေသနိဒ္ဓါနနကေ

ဓုဓာတ်ဖြင့် ပြီးသော်လည်း နာဂို ရသော ကိယာဒိနံ-ဟု ရှု၍ဆို၍ ကိယာဒိ နာပစ္စည်းနှောင်းရာ၌ ရသယုဂြိုဟ် ပြီးသောကြောင့် ရသဖြင့်ရှိသော ကိလေသနိဒ္ဓါနနကေ ပါ၌သာသင့်။

အာရညိကဓုတင်္ဂဝသေန/အာရညကဓုတင်္ဂဝသေန

ကဏ် ဇောယျ ဇောယျက ဇောယျ(မောဂ္ဂလာန်၊၄။၂၅။)သုတ်အရ အရညပုဒ် နောင် ဘဝအနက်၌ ကဏ်ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် အာရညကဓုတင်္ဂဝသေန ပါ၌သင့်။(အရညေ ဘဝေါ အာရညကော)

တမဓိတေ-စသော သုတ်အရ တဿီလအနက်(တစ်နည်း)ဝသတိ အနက်၌ ကိကပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် အာရညိကဓုတင်္ဂဝသေန ပါ၌လည်းသင့်။(ရှင်းချက် အကျယ်ကို စာစဉ်၌ ရှုပါ)

ဌာနကျောင်းကိုအရကောက်ရာ၌ ကဏ်ပစ္စည်းသက်၍ အာရညကဖြစ်၏။ ဌာနီ တောနေရဟန်းကို အရကောက်က ကိကပစ္စည်းသက်၍ အာရညိက ဖြစ်၏။- ဟုဆရာများ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၄) လောလုပ္ပစာရံ/လောလုပ္ပစာရံ

ကုသလဘဏ္ဍာသ ဘုသံ ဝိလုမ္မနတ္ထေန လောလုပ္ပံ ဝုစ္စတိ တဏှာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် လုပဓာတ်၊လုလုဟုဒွေဘော်ပြု၊ပဒွေဘော်လာ၍ ပြီးသော ကြောင့်လည်းကောင်း(တစ်နည်း)လုပဓာတ်၊လုလုဟုဒွေဘော်လာ၍ပြီးသောကြောင့်လည်း ကောင်း လောလုပ္ပစာရံ ပါ၌သင့်။

လုပဓာတ်သည် ဝိလုမ္မနအနက်ဟော၊ရဓာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၏။ယင်းအလို လောလုပ္ပ စာရံ-ပါ၌သင့်။(အထက်ပါဋီကာနှင့်မညီ။)

သာရကနိ/ဝိသာလာနိ

သာရကနိတိ သာရဘူတာနိ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရှင် သုဒိန်၏ ဆွေမျိုးတို့သည် စည်းစိမ်လည်းပေါများကြကုန်၏။စည်းစိမ်အားလုံးတို့ သည်လည်း အကောင်းစား အနှစ်တို့ချည်းဖြစ်ကုန်၏။ထို့ကြောင့် သာရကနိ ပါ၌သင့်။

မှတ်ချက်။ ။ပါရာဇိကဏ်ဂုဏ်သစ်၌ "ဝိသာလာနိ-ပြန်ပျောကုန်၏" ဟု အနက် မြန်မာပြန်ဆို၏။ထိုအလို ဝိသာလာနိပါ၌သင့်။သို့သော်လည်း မဟန္တနိ အတွက်

ဗဟုလာ နိ-ဟု ဖွင့်ဆိုပြီးဖြစ်ရကား အနက်တူဝိသာလာနိ ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုရန် အဓိပ္ပါယ်ထူးမရှိ။ ထို့ ကြောင့် ဝိသာလာနိပုဒ်ကို ဆရာများ နှစ်သက်တော်မမူကြကုန်။

ပဟူတ/ပဟုတ

ပ-ပုဗ္ဗ+ဟူဓာတ်+တ-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်ပဟူတ-ဟု ဒီဃ ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သည်။ ပဟူတကား ပစုရတ္ထ။ (အများအနက်ဟော) သြဋ္ဌဇပထမက္ခရာ ပ- နှင့်ဥရဿဖြင့် လှိုသည်။ (ဂဏ္ဍီ)

ဦးကိုရဿပြု၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဟု(ပဟ)-သတ္တယံ- ထင်ရှား ခြင်းအနက်။ တပစ္စည်း၊ ဥလာ၍ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ပဟူတ- ဟု ရဿဖြင့်ရှိသောပါဌ်သည်။ (ဟူ-သတ္တယံ ပဟူတံ။ ပပုဗ္ဗော ဟူ သတ္တယံဝါ ရသော။ ပဟု(ပဟ)သတ္တိယံ၊ တော ဥကာရာဂမော။ (ဓာန်ဋီ)

သာတိသယံ မုဒုဒီဃာဒိပုထုလတာဒိပ္ပပကာရဂုဇော ဟုတွာ ဘူတာ ဇာတာတိ ပဘူတာ၊ ဘ-ကာရဿ ဟ-ကာရံ ကတွာ ပဟူတဇီဝါ ဧတဿာတိ ပဟူတဇီဝေါ။ (မဟာဝဂ္ဂဋီကာ၊ ၄၁။)

ဝါကျစဉ်(၁၅) ပီတိပါမောဇ္ဇကာရဏဿ/ပီတိပါမောဇ္ဇကာရဏဿ

ဝိန္ဒနံ ဝိတ္တိ၊ ဝိတ္တိယာ ဥပကရဏံ ဝိတ္တုပကရဏံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်၏။ ထို့ ကြောင့် ယင်းဝိတ္တုပကရဏဿ၌ ဥပကာရဏအတွက် ကာရဏပုဒ်ကိုဖွင့်သည်။ ဥပကရ ဏ-အဆောက်အဦးဟူသည် အကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပီတိပါမောဇ္ဇကာရဏဿ ပါဌ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဋ္ဌ၊ နိဿျ၊ ဂဏ္ဍီတို့၌ ပီတိပါမောဇ္ဇကာရဏဿ-ဟုသာ ရှိ၏။

ဝါကျစဉ်(၁၆) ပမာဏ/ပမာန

ပ, ပရိနှင့် နိ, ဥ, သြ-နောက်၊ န-ငယ်ရောက်၊ မဖောက်ဏကြီး ပြန်လေပါ။ - ဟူသော နိယံအရ ပ-ဥသာရပုဒ်နောက် ရောက်သောကြောင့် န-ငယ်ကို ဏကြီး ပြန်၍ပြီးသောကြောင့် ပမာဏ ပါဌ်သာသည်။

ဝိဿဇ္ဇေတွာ/ဝိသဇ္ဇေတွာ

အာဒိသဒ္ဓေန သဇ-ဝိသဂ္ဂေ၊ စဇ-ဟာနိမိ ကိလေသဝိဗာဓာယန္တိ ဣစ္စာဒယော။ ရှု၊ ၄၀။ သုတံ။ ယေ သညောဂက္ခရာဝသေန ဗာဟိရဓာတုပါဌေ ပဋိယန္တိ-၄င်းဋီကာကို ထောက်၍ ဝိသဇ္ဇေတွာ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သည်။

သပဒါနစာရုံ/သာပဒါနစာရုံ

သ+အပဉ္စိ အကို ဒီဃပြု/မပြုရှိနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၇) အဘိဒေါသိကော/အဘိဒေါသိကော

ဒီဃအပြုသည် အနိစ္စဝိမိ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။(အဘိဒေါသိကော အဘိဒေါသိကောတိ စ ဒွေပါဌာ ကသ္မာ ဒီဃဿ အနိစ္စတာ။)ယောဇနာ။

(င)ကောရတ္တာတိက္ကန္တဿ-ဝါ/ကောရတ္တာတိက္ကန္တဿ

ဝါပရော နယော-ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အဘိဒေါသံ ဝါပစ္စုသ ကာလံ ဂတော ပတ္တာ အတိက္ကန္တောတိ အဘိဒေါသိကော။တေနာဟံ ကောရတ္တာ တိက္ကန္တဿ ဝါ တိ အာဒိ။ဟူသော (သာရတ္ထ)ကိုထောက်၍ ကောရတ္တာတိက္ကန္တဿ ဝါ-ဟု ဝါသဒ္ဓါ ပါမှသင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၈) ဆဇ္ဇေတုကာမော/ဆဇ္ဇေတုကာမော

ဆဇ္ဇနိယဓမ္မံ/ဆဇ္ဇနိယဓမ္မံ

ဆဇ္ဇော ဆဇ္ဇော ဆဇ္ဇနေ စ-ဟု ဓာတွတ္တ၌ ဆိုသောကြောင့် ဆဇ္ဇ/ဆဇ္ဇ ဓာတ်နှစ် မျိုးလုံးပင် စွန့်ပယ်ခြင်းအနက်ဟောနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

နိဿဋ္ဌပရိဂ္ဂဟံ/နိဿဋ္ဌပရိဂ္ဂဟံ

ဓာတွတ္တဗာဓက နိဥပသာရနောင်ရောက်၍ သဇဇာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေ ဘော်ဌာနဖြစ်ရကား နိဿဋ္ဌပရိဂ္ဂဟံ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသောပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၉) ဝိညတ္တိ ဝါ ပယုတ္တဝါစာ ဝါ/ဝိညတ္တိသမ္ပယုတ္တဝါစာ

အာကိရာတိ ဝုတ္တတ္တာ ဝိညတ္တိ ဝါတိ ဝုတ္တံ။သဇေတံ ဆဇ္ဇနိယဓမ္မံတိ ပ ရိယာယံ အမုဉ္ဇိတွာ ဝုတ္တတ္တာ ပယုတ္တဝါစာတိ ဝုတ္တံ ပစ္စယပဋိသံယုတ္တာ ဝါစာ ပယုတ္တ ဝါစာ ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် ဝိညတ္တိဝါ ပယုတ္တဝါစာ- ပါဌ်သာသင့်။

ဝနမူလဖလဘောသဇ္ဇာဒိကံ/ဝနမူလဖလဘောသဇ္ဇာဒိ/

ဝနမူလဖလဘောသဇ္ဇာဒိနံ/

ဝနမူလဖလဘောသဇ္ဇာဒိကံ/ဝနမူလဖလဘောသဇ္ဇာဒိနံ-ရှိ၏။မသင့်-ဟု ဂဏ္ဍိ ဆရာ ဆိုအပ်၏။ဘာဠိ၌ ဝနမူလဖလဘောသဇ္ဇာဒိကံ ပုဒ်ကို အနက်ယောဇနာတော်မူ၏။

ဝါကျစဉ်(၂၀) ပဗ္ဗဇိတော/ပဗ္ဗဇိတော

နံပါတ်(၇)

မတ္တဝေသနာပီ ဟီ ပဒါနိ သဝိသေသတ္တာနိ ဘဝန္တိ တံ ယထာ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဋ္ဌာ ပဗ္ဗာဇိတော တိ နီတိဓာတုမာလာကိုထောက်၍ ပဗ္ဗဇိတော ပါဠိသာသင့်။

[ရှေးပုဒ်အာစာရဖြစ်သော် ပဗ္ဗဇိတော၊ အပါဒါန်ဖြစ်သော် ပဗ္ဗာဇိတော]

ဝါကျစဉ်(၂၁) (ဃ)ဘောတိဒါသိ/ဘောတိဒါသိ

ဈာလပါရသံ-သုတ်ကိုထောက်၍ အာလုပ်သိကြောင့် ရသပြုပြီးရကား ဘောတိ ဒါသိ-ဟု ရသဖြင့်ရှိသော ပါဠိသာသင့်။

ဥဒကကဗ္ဗိယံ/ဥဒကကဗ္ဗိယံ

သော ဝီရံ ကဗ္ဗိယံ ဝုတ္တံ၊ ဓာန်၊ ငွေဝ။ ဂါထာနှင့် ကေန ဇလေန အဗ္ဗိယံ အဘိဗျတ္တံ အဿာတိ ကဗ္ဗိယံ၊ ၎င်းဋီကာကိုထောက်၍ ဥဒကကဗ္ဗိယံ-ဟု ဇ ဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၂) န မယံ/နမ မယံ

တာတ သုဒိန္နံ တေ မယံ နိဒ္ဒနာတိ န ဝတ္တဗ္ဗာတိ သမ္ပန္နော ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်၍ န မယံ ပါဠိသာသင့်။

ယံ တွံ/ယော တွံ

နိဿယများအလို တွံနှင့်စပ်၍ အနက်သမ္ပန်အပ်သောကြောင့် ယောတွံ ပါဠိသင့်။ ယောဇနာ၌ကား တာတ သုဒိန္နံ တွံ...ယံ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ တသ္မာ ပရိဘုဉ္ဇနတော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယံ တွံ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၃) အနောကပ္ပနမရိသနတ္ထဝသေန/အနောကပ္ပနပရိသဟနတ္ထဝသေန

အနောကပ္ပနမရိသေသု အကီ ဝုတ္တေပိ။ [ပါဏိနီ၊ ၂၊ ၁၄၅။] သုတ်ကို ထောက်၍ မရိသဓာတ်သည် သည်းခံခြင်းအနက်ကို ဟောရကား အနောကပ္ပနမရိသနတ္ထဝသေန- ပါဠိသာသင့်။ (အနောကပ္ပနံ အသဒ္ဒဟနံ အမရိသနံ အသဟနံ)သာရတ္ထ။

န မရိသာမိ/နပရိသာမိ-ပါဠိတို့၌လည်း နည်းတူသိပါလေ။

မှတ်ချက်။ ။ သဒ္ဒနီတိဓာတုမာလာ၌ သဟ-ပရိသဟနေ ပရိသဟနံ ခန္တိစသည် ဖြင့်သဟဓာတ်၏ သည်းခံခြင်းအနက်ကို ဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိ ကဏ်ဂဏ္ဍိသစ်၌ ပရိသဟနတ္ထကိုပင် ယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့

အနောကပ္ပနပရိသဟနတ္ထဝသေန/ပရိသဟာမိ ပါဠိတို့လည်းသင့်ပါသည်။

အတ္ထိနာမ သဒ္ဓေ/အတ္ထိသဒ္ဓေ

သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပါဠိ၌ အတ္ထိနာမ တာတ သုဒိန္န-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်း-
ကောင်း၊ထိုကို စီရင်သော ပါဏိနီသုတ်သည် ကိသဒ္ဓါမဟုတ်သော အတ္ထိနာမစသော
သဒ္ဓါယျဉ်ရာ၌ ပစ္စုပ္ပန်အနက်၌ အနာဂတ်ဝိဘတ်စီရင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ
နာမ သဒ္ဓေ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၄) တတောယံ/တတောယံ/တဒါယံ

တတော+အယံ ဟု ပဒစ္ဆေဒပြုလျက်။တတော တဝ ဂေဟတော၊အယံ
အာဘိဒေါ သိကော-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် တတောယံ/တတောယံ
ပါဠိတို့သင့်။

တဒါယန္တိ ပဋ္ဌန္တိ တံ နံသုန္တရံ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင်ပင် ပယ်အပ်
သောကြောင့် တဒါယံ-ပါဠိမသင့်။

ဩပုဇ္ဈာပေတွာ/ဩပုဇ္ဈာပေတွာ

အဝရှေးရှိသော ပုဇ္ဈဓာတ်သည် သောဓနသုခံသင်ခြင်းအနက်ကိုဟော၍ ဤ၌
အလိုမရှိအပ်သောကြောင့် စဝဂ်ဒုတိယကဗ္ဗရာဖြင့်ရှိသော ဩပုဇ္ဈာပေတွာ ပါဠိမသင့်။

အဝရှေးရှိသော ပုဇ္ဈဓာတ်သည် လိမ္မနုလိမ်းကျခြင်းအနက်ကိုဟော၍ ဤ၌
အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဥပလိမ္မာပေတွာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို
ထောက်၍ လည်းကောင်း၊စဝဂ် တတိယကဗ္ဗရာဖြင့်ရှိသော ဩပုဇ္ဈာပေတွာ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၅) တိရောကရဏီယံ/တိရောကရဏီယံ

(ဂ)ဝါကျအလို တိရောသဒ္ဓါ၊ပပဒကရဓာတ်+အနိယပစ္စည်း ဒုတိယာ-
အံဝိဘတ် နငယ်ကို ဇာကြီးပြန်၍ ပြီးသောကြောင့် တိရောကရဏီယံ-ဟု ဒီဃဖြင့်
ရှိသောပါဠိသင့်။

(က)ဝါကျအလို တိရောကရဏီပုဒ်+သ္မိ ဝိဘတ်၊သ္မိဝိဘတ်ကိုယ်ပြု၊ဧကဝုစံဝိ
ဘတ်နှောင်းသောကြောင့် ဤကို ရဿပြု၍ ပြီးရကား တိရောကရဏီယံ-ဟု ရဿဖြင့်
ရှိသောပါဠိလည်းသင့်။

ပဒပူရဏမတ္တေ/ပရပူရဏမတ္တေ

ဝိသေသနိဝတ္တိအနက်ရှိသော မတ္တသဒ္ဓါဖြင့် ဟိနိပါတ်၏ ပဒပူရဏအနက်မှ

နံပါတ်(၇)

တစ်ပါး အခြားအနက်ဖြစ်ခြင်း၌ တားမြစ်အပ်သောကြောင့် ပဒုပူရဏမထွေသင့်။
ပဒုပူရဏမထွေတိ ပဒုပူရဏထွေ မကာရော အာဂမော-ဟူသော ယောဇနာ
ကိုထောက်၍ ပဒုပူရဏမထွေလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၆) ဟိဋ္ဌန္တော/ဟိဋ္ဌန္တော

ဟိဋ္ဌ စု နိန္ဒာယံ-ဟု ဓာတွတ္တ၌ ဆိုသောကြောင့် ဟိဋ္ဌဓာတ်သည် စုရာဒိဂိုဏ်း
ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌ ဖြစ်ရကား၊ ဟိဋ္ဌဓာတ်+ဏေပစ္စည်း+အန္တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော
ဟိဋ္ဌန္တော-ပါ၌သင့်။

နာနုစုဏ္ဍာဒီနံ/နဟာနုစုဏ္ဍာဒီနံ

အပ္ပက္ခရာနံ ဗဟုတ္တမာညတ္တန္တံ။(၂၀၅။သုတ္တမာလာ)အပ္ပက္ခရာနံ ဗဟုဘာဝေန
နဟာယတိ နဟာနံ။နာနံ။ဓာတုမာလာတို့ကိုထောက်၍ နှစ်ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၇) (ဃ)ပေတာမဟန္တိ/ပေတာမဟန္တိပိ

နယန္တရဇောတက ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ပင် ပိတာမဟဟူသော ရှေးပုဒ်ကိုဆည်းနိုင်
သောကြောင့် အပိသဒ္ဓါအတွက် ဆည်းစရာမရှိ။ထို့ကြောင့် ပိတာမဟန္တိ ပါ၌သာသင့်။

အရိယဒ္ဓဇ/အရိယဇေ

အသဒိသဒ္ဓေဘော်သည် အနိစ္စဝိမိဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၈) ဝိဘတ္တိပတိရူပကော/ဝိဘတ္တိပတိရူပကော

ဝိဘတ္တပတိရူပကောတိ တေနာတိပဒံ သန္ဓာယာဟ-ဟု သာရတ္ထဋီကာ၌
ဆိုသောကြောင့် ဧကဒေသုပစာ/ဋ္ဌာနုပစာအားဖြင့် ဝိဘတ်ကိုပြုလိုရကား ဝိဘတ္တိပတိရူပ
ကော ပါ၌သာသင့်။

ပတိရူပကော/ပဋိရူပကော

ကွစိပဋိ ပတိဿ သုတ်၏ ကွစိသန္ဓါ မြစ်ရာဋ္ဌာန၌ ပတိရူပဒေသဝါသကို
တွေ့မြင်အပ်သောကြောင့် ဒန္တဇအက္ခရာတို့ဖြင့်ရှိသော ပတိရူပကော ပါ၌သာသင့်။

ကမ္မကာရဏံ/ကမ္မကာရဏံ

ကာရဏာ တု စ ယာတနာ-ဓာနံ။၄၀၇။ဂါထာ။ကာရဏံ ဃာတဟေတုသု
။ဓာနံ။၁၁၂၇။ဂါထာတို့အရ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအနက်ကိုဟောသော ကာရဏာသဒ္ဓါကို
သာ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ကမ္မကာရဏံ ပါ၌သာသင့်။

(ယောဇနာ၌ကား ကမ္မကာရဏန္တိ ကတ္တဗ္ဗကမ္မံ-ဟူ၍ ရှိ၏။မသင့်။ကတ္တိသစ်)

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ကာရိယမာနဿ/ကရိယမာနဿ

ပြုစေအပ်ဟူသော အနက်မဖြစ်နိုင်၊ ပြုအပ်အပြုခံရဟူသော အနက်သာဖြစ်နိုင်ရကား ကရိယမာနဿဟူသော ဝုဒ္ဓိမရှိသောပါဌ်သာသင့်။ (ဘာဠီ)

တံ နိဒါနံ/တန္တိဒါနံ

ယတသဒ္ဓါ ရှေးရှိရာဝယ်၊ နောက်၌ခွေဘော်လာသည်လည်းရှိ၊ မလာဘိမူ ယတ၏နောက် ဝိန္နုရောက်သည် မှတ်လောက်ထုံးစံ အမြဲတည်း။ -နိယံကို ထောက်၍နှစ်ပါဌ်သင့်။

**ဝါကျစဉ်(၂၉) ဂေဟသီတသုခုမဘောဂသဟာယိကံ/
ဂေဟသီတသုခုမဘောဂသဟာယိကံ**

ဂေဟသီတသုခုမဘောဂသဟာယိကန္တိ ဂေဟသီတသုခုမသု ဝိဇ္ဇမာနသုခုမသု ဥပဘောဂေဟာယိကံ-ဟု ယောဇနာ ၌ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂေဟသီတသုခုမသု ဥပဘောဂေါ ဂေဟသီတသုခုမဘောဂေါ။ တသ္မိံ သဟာယိကာ။ အချို့ပေတိ၌ သုခုမ ဟု သဏှ ပရိယာယ်ဖြင့် ရှိ၏။ မသင့်-ဟု ပါရာဇိကဏ်ဂဏ္ဍိ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ဂေဟသီတသုခုမဘောဂသဟာယိကံ-ပါဌ်သာသင့်။

(ဂေဟသီတသုခုမဘောဂသဟာယိကံ-အိမ်၌ရှိသော သိမ်မွေ့သောချမ်းသာကို ခံစားဖော်ဖြစ်သော။ ဂဏ္ဍိဟောင်းအလို ဂေဟသီတသုခုမဘောဂသဟာယိကံ ရှိပုံရပါသည်)

ဂေဟသီတ/ဂေဟသီတ (နှစ်ပါဌ်မှန်။)

ဝါကျစဉ်(၃၀) ဝိဟေဋ္ဌယိတ္ထ/ဝိဟေဓယိတ္ထ

ဋ္ဌေ ဟေဋ္ဌ ဝိဗာဓာယံ-ဟု နိတိဓာတုမာလာ (၅၇)စသဖြင့် ဖြေဆိုထားသော ဝိဟေဋ္ဌယန္တော အဆုံးအဖြတ်ရပါ။ ဝေရဉ္စစာစဉ်ဝါကျစဉ်(၁၃၅)

ပရိနိဗ္ဗာယိတာ/ပရိနိဗ္ဗာယိတာ

ဤ၌ တပစ္စည်းဖြင့်၊ ပြီးသည်မဟုတ်၊ တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးရကား ပရိနိဗ္ဗာယိတာ ပါဌ်သာသင့်။ (ပရိ+နိ+ဝါ+တု၊)ဖြင့်ပြီး။

ဝါကျစဉ်(၃၁) လိစ္ဆဝိယော/လိစ္ဆဝိယော

လိစ္ဆဝိယော/လိစ္ဆဝိယောတိစ ဒွေပါဌ်၊ ပစ္စိမေ ဣကာရဿ အကာရော။ (ယော ဇနာ)ကိုထောက်၍ နှစ်ပါဌ်သင့်။

၃၁ တေ တေ ပိတုနော/တေ ပိတုနော

တေတိ လိစ္ဆဝိရာဇာနော။တေတိ တဝ။အဖွင့်တို့ကို ထောက်၍ တေတေ-
ဟု နှစ်ပုဒ်ရှိသော ပါဠိသင့်။

အန္တေပုရံ/အန္တောပုရံ

အန္တေ အပ္ပန္တရေ ပုရံ ဂေဟံ အန္တေပုရံ။ပုရဿ အန္တေတိဝါ အန္တေပုရံ။
အန္တောပုရန္တိပိ ပါဠော။ဓာန်ဋီ၊၂၁၅။ဂါထာကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၂) ပိဋက/ပိဋက

ဖောဠော တု ပိဋက ဘဝေ-ဟု အဘိဓာန်၌ ဆိုသောကြောင့် ပိဋဓာတ်၊ဗာဓန
အနက်။ဏျ-ပစ္စည်း။ယင်းကို အကပြု၍ပြီးရကား ပိဋက-ဟု ရသဖြင့်ရှိသောပါဠိ
သင့်။

နိတိဓာတုမာလာနှင့်ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟတို့၌ ပိဋဓာတ်မရှိ၊ပိဋဓာတ်၊အပဂါဟ
ဇာတ္ထ-ဟု ပြဆိုသောကြောင့် ယင်းဓာတ်ကျမ်းများအလို ပိဋက-ဟု ဒီသဖြင့်
ရှိသောပါဠိသင့်။

ဘိဇ္ဇန္တိ/ဘိဇ္ဇတိ

ဘိဇ္ဇန္တိတိ အဂ္ဂဟိတပုဗ္ဗာဒေ ဘိဇ္ဇန္တိ။[သာရတ္ထ၊၂။၁၁။]ကို ထောက်၍ ဘိဇ္ဇန္တိ
သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၃) ပညာပေသိ/ပညပေသိ

ပပုဗ္ဗော နိက္ခိပနေ။အာသနံ ပညာပေတိ ပညာပယတိ။အာသနံ ပညပေတိဘိ
ရဿတ္တန္တိ ဒိဿတိ-ဟူသော သဒ္ဒနိတိဓာတုမာလာကို ထောက်၍နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၄) အာဒီနဝ/အာဒီနဝ

အာပုဗ္ဗ+ဒီနသဒ္ဒုပပဒ+ဝါ(ဝိ)ဓာတ်တို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် အာဒီနဝ-ဟု
ဒီသ ဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

မူလစ္ဆေဇာယ/မူလစ္ဆဇာယ

စ္ဆေဇာယ၌ ဆိဒိဓာတ်+ဏျ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဆ၏ဣကို
ဧပြု၍ ပြီးနိုင်ရကား မူလစ္ဆေဇာယ ပါဠိသာသင့်။

ဇီဝိတက္ခယံ/ဇီဝိတဓယံ

ရဿကာရတော ပရံ ဝဂ္ဂဒုတိယေသု-ဟု ရှု၌ ဘိသောကြောင့် ဒုတိယက္ခရာ

ခ-၏ အသဒိသဒ္ဓေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဇီဝိတက္ခယံ ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၅) ပုရာဏဒုတိယိကာယ/ပုရာဏဒုတိယိကာ

သဒ္ဓါကျမ်းတို့၌ ဒွိသဒ္ဓါနောင် တိယ/တိယ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးဆိုသောကြောင့် နှစ် ပါဌ်သင့်။

ဂဗ္ဘသဏ္ဍာနသန္နိဋ္ဌာနတ္ထံ/ဂဗ္ဘသဏ္ဍာနသန္နိဋ္ဌာနံ

သဒ္ဓါအနေအထားအားဖြင့် သန္နိဋ္ဌာနတ္ထံထက် သန္နိဋ္ဌာနံသည် လိုအပ်သော အနက်ကို သိစေသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရှေးနိဿယတို့၌ သန္နိဋ္ဌာနံကိုသာ အနက် ယောဇနာ သောကြောင့်လည်းကောင်း ဂဗ္ဘသဏ္ဍာနသန္နိဋ္ဌာနံ ပါဌ်သင့်။

သုံးကြိမ်မေထုန်အမှုပြုလုပ်ရာ၌ အကျိုးပြုအမြေစကားကို ဖွင့်ဆိုရာဖြစ်သော ကြောင့် ဂဗ္ဘသဏ္ဍာနသန္နိဋ္ဌာနတ္ထံ ပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၆) ဗလကာသု/ဗကာသု

ယံထာ ဗလကာယောနိမ္မိန ဝိဇ္ဇတိ ပုမော သဒါ။

မေယေသု ဂိဇ္ဇမာနေသု၊ ဂဗ္ဘံ ဂဏှာတိ တာ သဒါ။ ဥပါလိထေရာပါဒါန်ကို ထောက် ၍ ဗလကာသု ပါဌ်သာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဗကသဒ္ဓါသည်လည်း ဗျင်းဟောဖြစ်၏။ အဖိုအမရှိ/မရှိ အထောက် အထား မတွေ့ရ၊ သို့ပါ၍ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်။

ဝါကျစဉ်(၃၇) ပကုဗ္ဗတော/ပကြုဗ္ဗတော

သဒ္ဓနီတိနှင့် ရူပသိဒ္ဓိတို့၌ ကရဇာတ်ကို ကုပြု၍လည်းကောင်း၊ ကြုပြု၍လည်း ကောင်း ပြီးနိုင်သည်ကိုပြဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဂန္ဓဗ္ဗော/ဂန္ဓဗ္ဗော

ဂန္ဓဗ္ဗောတိ တတြုပဂသတ္တော။ ဂန္ဓဗ္ဗောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ တကာရဿ ဝေကာရော ကတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ အထဝါ ဂန္ဓောတိ လဒ္ဓနာမေန ဘဝဂါမိကမ္မုနာ အဗ္ဗတိ ပဝတ္တတိတိ ဂန္ဓဗ္ဗော။ -ကို ထောက်၍ တဝဂ် စတုတ္ထက္ခရာဖြင့်ရှိသော ဂန္ဓဗ္ဗော ပါဌ်သာ သင့်။ [သာရတ္ထ၊ ၂။ ၁၃/၄။]

ဝါကျစဉ်(၃၈) မာတာမဟိယာ/မာတုမဟိယာ

မာတုပုဒ်နောင် အာမဟပစ္စည်းသက်၍ ဥချေ၍ပြီးသောကြောင့် မာတာမဟိ ယာ ပါဌ်သာသင့်။

ပါကဋ္ဌတ္တာ/ပါကတတ္တာ

ပ+ကဋ္ဌ+ဏ ပဇ္ဇည်း၊တ္တပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပါကဋ္ဌတ္တာ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၃၉) ဝိရူပံသရဏဘာဝတော/ဝိရူပသရဏဘာဝတော

ဝိရူပေါ ဝါ ကုဇ္ဈိတောဝါ ပဋိသာရောတိ ဝိပုဋိသာရော။(၄၁၄)အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌိ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒုမ္မနောအဖွင့်၌ ဝိရူပမနော-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင် ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း သမာသံဖြင့်ပြီးသော ဝိရူပသရဏဘာဝတော ပါဠိသင့်။

•သမာသံအားလုံး၌ ဝိဘာသာသဒ္ဓါလိုက်၍ အနိစ္စဝိဓိဖြစ်သောကြောင့် ဝါကျ အနေဖြင့် ရှိသော ဝိရူပံသရဏဘာဝတောပါဠိလည်း သင့်မြတ်သည်သာ။

ဝါကျစဉ်(၄၀) သဗ္ဗေဝိ/သဗ္ဗောဝိ

သဗ္ဗော အန္တောမနောဒေဝဝါတိ သဗ္ဗော လောကော အန္တောမနောယေဝ-ဟု ယောနော၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို သဗ္ဗောဝိ-ဟု ဧကဝုစံဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့၏ စိတ်သည် အန္တောမနဖြစ်၏။အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် အရှင် သုဒိန်၏စိတ် အန္တောမနဖြစ်ပုံအထူးကို ပြလို၍ ပုဂ္ဂိုလ်အများကို သုံးသပ်ရကား သဗ္ဗေဝိ ဟု ဗဟုဝုစံဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။(နိဿယများ၌ ဗဟုဝုစံပါဠိကို အနက်သမ္ပန်ကြသည်)

အဝိပ္ပါရိကော/အဝိပ္ပါရိကော

အဝိပ္ပါရိကောတိ ဥဒ္ဒေသာဒီသု ဗျာပါရဝိရဟိတော အဗျာဝတောတိ အတ္ထော-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဖရဓာတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း အဝိပ္ပါရိကော-ပါဠိသင့်။တစ်နည်း-ဝိရေးရှိသော ပါရဓာတ်+တပစ္စည်း၊တကိုးပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယကွရာဖြင့် ရှိတတ်၏။မလိုဟု ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း အဝိပ္ပါရိ ကော-ဟု ပထမကွရာဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၁) ပီဏိန္ဒြိယ/ပီဏိန္ဒြိယ

တ/စ စာစဉ် စတုတ္ထပါရာဇိကဏ်အဖွင့် ရှုပါ။

အဘိရတောဝ အဟံ/အဘိရတောဝ အယံ

အချို့စာတို့၌ အဟံ-ဟု ပါဠိပျက်ရှိ၏။မေးသူတို့ကို ဖြေခြင်းမဟုတ်၊အရှင် သုဒိန်၏ ဖြစ်နေပုံကို အဋ္ဌကထာဆရာပြဆိုရာ ဖြစ်သောကြောင့် အယံ-ဟုသာ ရှိသော ပါဠိသင့်။(ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဉာဏာဘိဝံသ-စည်ရှင်မိန့်)

အရှင်သုဒ္ဓိန်အပြောဟု ယူဆပါက အဟံဖြစ်ရမည်။

ရှင်းချက်။ ။(ဆ)ဝါကျပါ တမေဝ အနုဘိရတီ ပဋိက္ခိပန္နောစကားသည် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ စကားဖြစ်ပြီး၊ထိုစကား၏ အလျော်စကားမှာ (ဇ)ဝါကျဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အမှန်ဘာဝနာတရားအားထုတ်ရာတွင် အရှင်သုဒ္ဓိန်ပျော်ပါသည်-ဟု ပြောလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၄၂) ဧကံ ပါပကမ္မံ/ဧတံ ပါပကမ္မံ

သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗရီ ပါပကမ္မဟူသည် ဇနီးဟောင်း၌ မေထုန်လွန်ကြူးမှု တစ်မျိုးတည်း သာဖြစ်သောကြောင့် ဧကံ ပါပကမ္မံ ပါဋ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၃) ကုက္ကုစ္ဆာယ/ကုက္ကုစ္ဆေန

အလံသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ရာ၌ တတိယာ/စတုတ္ထီဝိဘတ်နှစ်မျိုး ရှိနိုင်ငြားသော်လည်း အလံသဒ္ဓါသည် ပဋိက္ခေပအနက်ဟောက တတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ယှဉ်ရာပုဒ်၌ ရှိနေရပါမည်။အရဟအနက်ကို ဟောက ယှဉ်ရာပုဒ်၌ စတုတ္ထီဝိဘတ်ဖြင့် ရှိနေရပါမည်ဤသို့ သဒ္ဓါကျမ်း တို့၌ ဆိုအပ်သောကြောင့် သမတ္ထံ,ပဋိဗလံ-ဟူသော အဖွင့်ကိုထောက်လျှက် ဤ၌အရဟ အနက်ဖြစ်သင့်ရကား စတုတ္ထီဝိဘတ်ဖြင့်ရှိသော ကုက္ကုစ္ဆာယ ပါဋ်သာသင့်။

ယံတွံ/ယောတွံ

ယန္တိ ဟေတုအထွေ နိပါတော,ကရဏထွေ ဝါ ပစ္စုတ္တဝစနံ(သာရတ္ထ)ကို ထောက်၍ ယံတွံ ပါဋ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၄) ဝိရန္တိဿန္တိ/ဝိရန္တိဿန္တိ

ရူပါဒီသု ရဉ္စတိ စသည်ဖြင့် ရဓာဒိဂိုဏ်းရုပ်ကို တွေ့မြင်အပ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဣမဿစ ဒိဝါဒိဂဏိကံ ပတ္တဿ ရဉ္စတိ,ဝိရန္တိ ဝိရူပါနိ ဘဝန္တိ-ဟု ဒိဝါဒိရုပ်ကိုတွေ့မြင်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း(၂)ပါဋ်သင့်။

ဝိရန္တိဿန္တိရုပ်သည် သဗ္ဗဘဝဘောဂေသု-ဟူသော အာဓာရကိုထောက်၍ အလျဉ်း မသင့်။

ဧသေဝ နယော/ဧသနယော

သဗ္ဗပဒေသုဟူသော အာဓာရပုဒ် နောက်၌ရှိသောကြောင့် ပါဋိကတိကအားဖြင့် ဝေပုဒ်မရှိသင့်ရကား ဧသနယော ပါဋ်သာသင့်။(ရှေး၌ရှင်းပြပြီး ဖြစ်၏။)

ဝါကျစဉ်(၄၅) အာဂမ္မ အာရမ္မ ပဋိစ္စ/အာဂမ္မ ပဋိစ္စ

တံ အာဂမ္မာတိ နိဗ္ဗာန် အာဂမ္မ ပဋိစ္စ အရိယမဂ္ဂဿ အာရမ္မဏပစ္စယဘဝ ဟေတု-ဤဋီကာအဖွင့်ကို ထောက်လျက် ပဋိစ္စပုဒ်သည်သာ အာဂမ္မပုဒ်၏ အဖွင့်ဖြစ် သောကြောင့် အာရမ္မပုဒ်မရှိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၆) ဒုပ္ပဋိပန္နာ/ဒုပ္ပဋိပန္နာ

ဒု-နောင် ပဋိဥပယာရ၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်၍၊ပဒဓာတ်၏ အာဒိ ချည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနမဟုတ်သောကြောင့် ဒုပ္ပဋိပန္နာ ပါ၌သာသင့်။

အထခွေတံ/အထခေါတံ/အထခေတံ

ယောဇနာ၌ သရာသရေလောပံ-သုတ်အစီအရင်ဖြင့် အထခေါ+ဧတံမှ အထခေတံ ဖြစ်၏-ဟု ပါဠိဝိနိစ္ဆိယကို ပြဆို၏။သို့သော် ဝဓောဒုဒန္တာနံ သုတ်ဖြင့် အထခေါ+ဧတံမှ အထခွေတံ ပြီး၏။သရာ သရေ လောပံ အစီအရင်ထက် ငါပရော အသရူပါ-သုတ်အစီအရင် အားကောင်း၍ အထခေါတံပြီး၏။ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုသော အထခွေတံ၊အထခေါ တံ ပါ၌တို့သာသင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၄၇) ဝိတိက္ကမ/ဝိတိက္ကမ

ဝိ+အတိ+ကမု+ဏ။အတိ၏အကိုချေ၊ပုဗ္ဗောစ သုတ်ဖြင့် ဣကိုဤဒိဗျာပြု၍ ပရ ဝိဓိထက် ပုဗ္ဗဝိဓိအစီအရင်အားကောင်းသောကြောင့် ဝိတိက္ကမပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၈) န ဟိ သမဏာ ယံ နကပ္ပတိ/န ဟိ သမဏာနံ ယံ န ကပ္ပတိ

ဟိ သစ္စံ သမဏာနံ ယံ ကမ္မံ နကပ္ပတိ။သမဏာ တံ ကမ္မံ န ကရောန္တိ- ဟု ယောဇနာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို သမဏာနံ ပါ၌သင့်။သို့သော် န ဟိ သမဏာနံ ဟု ဇာစ်ချို့စာ၌ ပါ၌ပျက်၏။ န ဟိ သမဏာ ဟု ပါ၌မှန်ရှိပါစေ။ယံတံ ရှေးကနေသော သမဏပုဒ်ကိုလည်း ယံတံ အပြင်၌ရှိသော ကရောန္တိ၌ စပ်စေရသည်ဟု ဘာဠိ၌ဆိုပြန်သောကြောင့် ထိုအလို သမဏံ ပါ၌သင့်။ဋ္ဌ၌ သမဏာ ဟုပဌမန္တဖြင့် ရှိ၏။

အာသီဝိသ/အာသီဝိသ

နိရုတ္တိနယေန အာသီဝိသသဒ္ဒဿ အတ္ထံ ဒသေန္တောအာဟာ**အာသုသီဗ်**န္တိ။ [သာရတ္ထ၊၂။၂၂။]အာသုဝိသ-ဟုဆိုလိုလျက် ဥကိုဤပြု၍ပြီးသောကြောင့် အာသီဝိသ

သင့်။

(ဥဿီဗျူဇန-နိတိသုတ်ကိုထောက်၍ ဝိသဉ္ဇ ဝဗျည်းကြောင့် အာသုဉ္ဇကို ဤပြု၍ပြီးသည်)

ဥဿီဗျူဇန-ဟု ရသယဖြင့်ရှိသော နိတိသုတ်ကိုထောက်၍ အာသိဝိသ-ဟု ရသယဖြင့်လည်း ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။ ယခုဆဋ္ဌရိုက်၌ ဥဿီဗျူဇန-ဟု ဒီဃဖြင့်သုတ်ရှိနေ၏။

ဝါကျစဉ်(၄၉) နိစဇောနံ/နိစဇောနံ

နိရောဓရှိသော စိမာတိစိမာတိကြောင့် တေသုဝုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့် နိဇာဏ်ကို ဤဒီ ဃပြု၍ ပြီးသောကြောင့် နိစဇောနံ ပါဌ်သာသင့်။ (နိဟိနံ စိနောတိတိ နိစော။ ဣတိ စယေ၊ ရဿဿ ဒီဃစာ။ ဓာန်ဋီ။)

ယံတွံ/ယံတံ

ယန္တိ ဟီဋ္ဌနတ္ထေ နိပါတော-ဟုလည်းကောင်း၊ တုန္တိပဒံ တံသဒ္ဓဿ ဝေဝစနံ-ဟုလည်းကောင်း အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်သောကြောင့် ယံတွံ ပါဌ်သင့်။

ယံတန္တိ ယနံ ပါဋ္ဌော ယုတ္တရူပေါတိ ဂဗ္ဘိပဒေသု ဝုတ္တံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် ယံတံ ပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၀) ထူလ/ထုလ္လ

ထုလ္လဉ္ဇာတိ ဖဿဝိပရဏံ အသုခမံ အနိပုဏန္တိ ဟူသောယောဇနာနှင့်ထုလ-ပရိတြုဟနေ၊ အ။ လပုစ္ဆယေ ထုလ္လဟူသော အဘိဓာန်ဋီကာတို့ကို ထောက်၍နှစ်ပါဌ်သင့်။
အာဝိ/အာဝီ

အာဝိသဒ္ဓါသည် သတ္တမုန္တနိပါတ်ဖြစ်၏-ဟု သဒ္ဓနိတိစသည်တို့၌ ဆိုသောကြောင့် အာဝိသင့်။

သက္ကတ၌ အာဝိသံ-ဟုရှိ၍ သ-ကျေသော် ဣ၌ဒီဃရောက်သင့်၏-ဟုယူဆ ရသောကြောင့် အာဝိသင့်။ (ဘာဋီ)အလို။

ဝါကျစဉ်(၅၁) ဒွါရံဒေါ/ဒွါရဒါယကော

နှစ်ပုဒ်လုံး အပစ္စည်း၊ ဣပစ္စည်းမျှသာ ထူးကြ၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်မထူးကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍိသစ်၌ ဒွါရဒါယကော-လမ်းကြောင်းကို ပေးတတ်သူတည်း။ နိဿယသစ်၌ အခွင့်ကိုပေးတတ်သူတည်း-ဟု အနက်ပြန်မာပြန်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယောဇနာ၌ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ ဣမဿ ဝိဝရဏံ ဒွါရဒေါ ဥပါယဒဿကော-

နိပါတ်(၇)

ဟု ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဠိသင့်။

သို့သော်လည်း အမတ်ဒဒေါ-ဟုရှိသောကြောင့် ဒွါရဒဒေါသည် ယုတ္တတရ။

လေသံ/လီသံ

လေသံလိသန္တိ ပဒဒယံ ဝေဝစနံ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဠိ သင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၂) သိနေရပုမာဏေပိ/သိနေရပမာဏေပိ

ဥ-ရဿနောင် ရောက်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပမာဏ၌ ပဥပသာရ သည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သိနေရပုမာဏေပိ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

မဟိစ္ဆတံ/မဟိစ္ဆတာယ

အာပဇ္ဇတိဟူသော သကမ္မက ကြိယာကိုထောက်ခံ၍ မဟိစ္ဆတံ-ဟု ဒုတိယာ ဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၃) (က)သိက္ခာပဒံ/သိက္ခာပဒံ

သမာသံလယ်မှာ ထိမြဲအာ ရဿမပြုရာ-ဟူသောနိယံအရ သိက္ခာသဒ္ဓါသည် နိယတဏှတ္ထိလိင်ဖြစ်ရကား အာကိုရဿအပြုမရှိသောကြောင့် သိက္ခာပဒံပါဠိသာသင့်။

ဝိရတိ/ဝိရတိ

ဝိရေးရှိသော ရမုဓာတ်+တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ဝိရတိ-ဟု ရဿဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင့်။

(င)တဒညေသံ/တမညေသံ

သမာသေဒေါ တိလိဂေ-ဟု နီတိပဒမာလာ၌ ဆိုသောကြောင့် ဤ၌ သမာသံ ပုဒ်ဖြစ်ရကား သဒ္ဓါစည်းကမ်းအရ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဒပြု၍ပြီးသောကြောင့် တဒညေသံပါဠိ သာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။သမာသံမဟုတ်၊သန္တိဖြစ်ပါက နိဂ္ဂဟိတ်ကို မပြုရမည်။

ဝါကျစဉ်(၅၄) နိပ္ပတ္တိံ သပ္ပဿမာနော /နိပ္ပတ္တိံ သပ္ပဿမာနော

တဝန္တုမာနာဒိ ကိတန္တေတိ ဝါကျမေဝ ၀၀တ္တိတဝိဘာသာဓိကာရတော၊ယထာ သြဒနံ ဘုတ္တဝါဓမ္မံ သုဏမာနော ကဋ် ကရမာနော၊အနဘိဓာနတောပါ၊အဘိဓာနလက္ခဏာတိ တဒ္ဓိတသမာသကိတကာတိ။ရူ(၁၉၂)၌ ဆိုသောကြောင့် ဝါကျအဖြစ်သာရှိ

သင့်ရကား နိပ္ပတ္တိ သမ္ပဿမာနာ ပါဠိသာသင်။

အာဝိကရောက္ခော/အာဝိကရောက္ခော

ဝေရဉ္စာစာစဉ်။ဝါကျစဉ်(၁၄၁) ကြည့်ရန်။

ဝါကျစဉ်(၅၅) န လန္တိ/န လန္တိ ဝါ

န လန္တိ ဝါတိ ဧတ္တ ဝါသဒ္ဓေါ အာပဇ္ဇန္တိ ဝါတိယောဇောဗ္ဗော-ဟူသော
ယောဇောကိုထောက်၍ န လန္တိ ဝါ ရိသောပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ထိုဝါဖြင့် အာပဇ္ဇန္တိကို ဆည်းသည်-ဟု ယူဆပုံရသည်။

နိဂ္ဂဏှာယ/နိဂ္ဂဏှာယ

ဏှာပစ္စည်း၏ အာကို ရဿပြု၍လည်းကောင်း ရဿမပြုမူ၍လည်းကောင်း
နှစ်မျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၆) သန္တိဋ္ဌမာနာ/သန္တိဟမာနာ/သန္တေဟမာနာ

သန္တိဟမာနာတိ သံသယံ အာပဇ္ဇမာနာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသော
ကြောင့်လည်း ကောင်းမနောဝိလေခသံန္ဓေဟော သံသယောစ ကထံကထာ-ဟု အဘိ
ဓာန်၌ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ယင်းအဖွင့်ဋီကာ၌ ဒိဟ-ဥပစယေ၊ဣဓ ပန
သံပုဗ္ဗတ္တာ သံသယေ၊ကရဏေ ဧတာ-ဟုဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဿယ၊
ဂဏ္ဍိတိ၌လည်း သန္တိဟမာနာပုဒ်ကို အနက်သမ္ပန်တော်မူကြသောကြောင့်လည်းကောင်း
သန္တိဟမာနာ-ပါဠိသင့်။

ဝုဒ္ဓိမျှသာထူး၍ အနက်အဓိပ္ပါယ် မထူးသောကြောင့် သန္တေဟမာနာပါဠိလည်း
သင့်။သန္တိဋ္ဌမာနာကား အလျဉ်းမသင့်။

ဃဋ္ဌမနာ/ဃဋ္ဌမာနာ

ဃဋ္ဌမာနာတိ ဝါယမမာနာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဃဋ္ဌမာနာ
ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၅၇) ဝိနယပိဋကေ ပေါတ္ထကေ ဒိသ္မာ/ဝိနယပိဋကံ ပေါတ္ထကေ

• ဒိသ္မာ(၄၂၁၉၀။)

ဝိနယပိဋကေ ဒိသ္မာ ဓိစ္စာ။ပ။ဗြာဟ္မဏော ဝိယ ပသာဒံ အာပဇ္ဇန္တိ
ပဏ္ဍိတမနုဿာတိ သမ္ပန္နော-ဟု ယောဇော၌ ဆိုသောကြောင့် ဝိနယပိဋကေ ပေါတ္ထကေ
ဒိသ္မာ-ပါဠိသာသင်။

နံပါတ်(၇)

ဝါကျစဉ်(၅၈) မေထုနဓမ္မပဋိသေဝနကော/မေထုနဓမ္မပဋိသေဝကော

ဣပ္ပပစ္စည်းကို အနုက၊အက အပြုသာလှူး၍ အနက်အထူးမရှိသောကြောင့် နှစ် ပါဋ်သင့်။

**ဝါကျစဉ်(၅၉) သဟောဗုဂ္ဂဟိတော/သဟောတ္တဂ္ဂဟိတော/
သဟောဒ္ဓဂ္ဂဟိတော**

အပူ+အတ္တ သဒ္ဓါတို့သည် ဥစ္စာဟောဖြစ်၍ အပူတို့ နိဗ္ဗိယံ ဘာဂေ၊ဓနိနိ ဝါစ္စလိ ဂိကော၊အတ္တော ပယောဇနေ သဒ္ဓဘိဓေယျေ ဝုဒ္ဓိယံ ဓနေ-အဘိဇဉ်အရ သဟောဗုဂ္ဂဟိတော/သဟောတ္တဂ္ဂဟိတော တို့ သင့်၏။(ပါရာဂဏ္ဍိအလို)

သဟောဒ္ဓဂ္ဂဟိတောသဒ္ဓါသည် သဟ+ဩဒ္ဓ+ဂဟိတော-ဟု ပုဒ်ခွဲ၊ဩဒ္ဓိယတေ တိ၊ ဩဒ္ဓော-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍၊ဩဒ္ဓသဒ္ဓါသည် ဥစ္စာအနက်ကိုမဟော၊ဥစ္စာရှိသူ ဓနီအနက်ကိုသာ ဟောသောကြောင့် သဟောဒ္ဓ-ဟု ရှိသောပါဋ်မသင့်နိုင်။

အတ္တသဒ္ဓါသည် ဓနအနက်ကိုဟောနိုင်သော်လည်း အကျေ၍၊ဩလာခြင်းသည် ရိုးရာမကျ၍ သဟောတ္တ-ဟု ရှိသောပါဋ်လည်း မသင့်မြတ်နိုင်။

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝိပြုဟ်အရ သဟောဗုဂ္ဂဟိတော ပါဋ်သည်သာ ဤသို့သင့်မြတ် သောပါဋ်ဖြစ်ပါသည်။(ဤကား မအူနှင့်ဘာဋီအလိုတည်း)

ထိုသို့ပင်ဆရာများဆိုကြသော်လည်း သဟောဗုဂ္ဂဟိတောတိ သဟ ဘဏ္ဍေန ဂဟိတော။(သာရတ္ထ)သဟောဗုဂ္ဂဟိတော သဟ ဘဏ္ဍေနပိ ဂဟိတော အယမေဝဝါ ပါဠော။(ဝိမတိ)တို့အရ သဟောဗုဂ္ဂဟိတော-ဟု မုဒ္ဒဇေတုတ္ထကုရော အသဒိသဒ္ဓေဘော် ဖြင့် ရှိသောပါဋ်သည်သာ ယုတ္တတရဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၆၀) အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာစ/အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာ ဝါ

ဝါသဒ္ဓေါ စေတ္တ သမုစ္စယုတ္တော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာစာတိ ဝါ ပါဠော။ ဝိမတိကို ထောက်၍ စသဒ္ဓါ/ဝါသဒ္ဓါနှစ်မျိုးလုံးပင် သမုစ္စည်းအနက်ကို ဟောနိုင်သော ကြောင့် နှစ်ပါဋ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၁) သတ္တုသာသနံ/သတ္တု သာသနံ

သတ္တု-မြတ်စွာဘုရား၏။သာသနံ -သာသနာတော်ကို။သတ္တုသာသနံ - မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို။သမာဿံ+ဝါကျ နှစ်ပါဋ်သင့်၏ဟု ဂဏ္ဍိသစ်(ဒု၊၃၆၈။) ခြံဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဋ်သင့်ပါသည်။

ဝဇ္ဇီပုတ္တကာ/ဝဇ္ဇီပုတ္တကာ

မဇ္ဈေရဿဖြစ်၍ ကွစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံ စသော သုတ်ကြီးဖြင့် သမာသ်အလယ်၌ ရှိသော ဒီဃကို ရဿပြု၍ပြီးသောကြောင့် ဝဇ္ဇီပုတ္တကာနံ ပါဌ်သာသင့်။

ဥပဒ္ဒဝေါ/ဥပဒ္ဒဝေါ

ဥပ+ဒုဓာတ်ဖြစ်ရကား ဥပဇာ်ပသည် ဒွေဘော်ဌာနမဟုတ်သောကြောင့် ဥပဒ္ဒဝေါ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၂) သမဇ္ဇာဂတ/သမ္ပဇ္ဇာဂတ/သမဇ္ဇာဂတ

(ပါဌဝိနိစ္ဆယ ဒုပါရာဇာစဉ်ရှု။

ဝါကျစဉ်(၆၃) ပုဗ္ဗရတ္တံ/ပုဗ္ဗရတ္တံ

ရတ္တံ၌ ဣကိုအပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပုဗ္ဗရတ္တံ သင့်။(ဧတ္ထ စ ကွစိ သမာသန္တ ဂတာနမကာရန္တောတိ ရတ္တံသဒ္ဒန္တဿ အတ္တံ။ရူပသိဒ္ဓိ။

ဗောဓိပက္ခိက/ဗောဓိပက္ခိယ

သကျပုတ္တိက/သကျပုတ္တိယ သဒ္ဓါတို့ကဲ့ ဣက/ဣယပစ္စည်းမျှ ထူးသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ကနင့်ယသည် ကာရီကာရိယမျှသာ ထူးသောကြောင့်လည်း- ကောင်း နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၄) နိဟရိတွာ/နိဟရိတွာ

နိဟရဏေ နိဟရတိ-ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဟရိတွာ တိ သာသနတော နိဟရိတွာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နိဟရိတွာ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၅) ပါဌဝိနိစ္ဆယမရိပါ။

ဝါကျစဉ်(၆၆) အသံဟီရော/အသံဟီရော

ဧရသဒါနမိမ်ဝါ။မောဂါ၊၅။၁၂။သုတ်၌ ဤမ်ဝါဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဤမ် လာ၍ပြီးသောကြောင့် အသံဟီရော ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၇) သုတ္တသော/အနုဗျူနသော/သုတ္တတော အနုဗျူနတော

အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့် အပြစ်မထင်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။သို့ရာတွင် ဋီကာ ပါဌ်တို့၌ အမျိုးမျိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိနယပိဋကတ်ပါစိတ်ပါဠိတော်(နာ၊၄၇) ၌ သုဝိနိစ္ဆိတ် သုတ္တသော ဗျူနသော-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း သုတ္တသော

နံပါတ်(၇)

ဗျဉ္ဇနသော ပါဠိသည်သာ ယုတ္တတရ ဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၆၈) ထေရဝါဒဂီ/ထေရဝါရဂီ (ဌ၊နာ၊၂၀၀။)

ထေရဝါရဂီန္တိ ဧတ္ထ ဝါရသဒ္ဓေါ ပဋိပါဒိဝါစကော-ဟူသော ယောဇောကို ထောက်၍ ထေရဝါရဂီ ပါဠိသင့်။(ဤဆရာအလို ထေရဝါရဂီ-မထေရ်တို့၏အဆုံးအဖြတ် အစဉ် တည်းဟူသောအကြောင်းအရာကို-ဟု အနက်ပေး။)

ထေရဝါဒဂီန္တိ ထေရဝါဒပဋိပါဠိတေသံ ဝိနိစ္ဆပဋိပါဠိန္တိ အတ္ထော။ဤသို့လျှင် ဝိမတိ အင်္ဂါအနက်ကို ပဋိပါဠိ-ဟု ဖွင့်၍ ဝါဒ၏အနက်ကို ဝိနိစ္ဆယ-ဟု ဖွင့်ထားသည်။ ထိုအလို ထေရဝါဒဂီ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၉) ယောပနာတိ ယော/ယောတိ ယော

ပနသဒ္ဓဿ နိပါတမတ္တတ္တာ ယောသဒ္ဓဿေဝ အတ္တံ ပကာသေန္တော ယောကောစိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိတိ အာဟ။ဟူသော သာရတ္ထဋီကာ၊၂။၅၀။ကိုထောက်၍ ယောပနာတိ ယော-ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၀) ဝုတ္တတ္တာ/ဝုတ္တာ

နိဿယများ၌ ဝုတ္တတ္တာကို အနက်သမ္ပန်တော်မူကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ ဝိမောက္ခန္တိကဉာဏဝသေန ဗုဒ္ဓေါ စသောအဖွင့်တို့ကဲ့သို့ နာမလာဘဟိတ်ဖြစ် သော ကြောင့်လည်းကောင်း ဝုတ္တတ္တာ ပါဠိသင့်။

ဝိသေသနဝါစက ဟေတုမန္တသာ-ဟူသော ပရိဘာသာအရ ဝုတ္တံဟူသော ဝိသေသနပုဒ်သည် ဟိတ်အနက်ဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊တစ်နည်း အာနန္ဒတ္ထေရေန-သည်။ဝုတ္တာ-သော။အယံ-သည်။ဓမ္မိကာ-သော။ပဋိညာ-၏။ဟု အတ္ထယုတ္တိ ရှိနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း ဝုတ္တာပါဠိလည်းသင့်။

အာဂစ္ဆန္တေန/အာဂစ္ဆန္တာ

ဝုတ္တေ၌ စပ်ရမည်ဖြစ်၍ ဝစဓာတ်သည် ကရိုဏ်းကို ငဲ့ရကား အာဂစ္ဆန္တေန- ဟုတတ်ယာဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

ဒုဿီလာပိနဒ်အရတု ဝိကတိကတ္တာဖြစ်၍ အာဂစ္ဆန္တာ-ဟု ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသောပါဠိလည်းသင့်။(လက်ရှိအဋ္ဌကထာ)

အဘူတတ္ထာယ/အဘူတတ္ထာယ

အဘူတတ္ထာယ-ဟုတ်မှန်သောအနက်သဘောမရှိသော-ဟု ဂဏ္ဍိသစ်၌ မြန်မာ

ပြန်သောကြောင့်လည်းကောင်း။အဘူတန္တိ အဘူတတ္တံ-ဟု မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံ အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ခြားနားမှုမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဌ်လုံးသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၁) ပါရာယနိက/ပါရာယဏိက

၅၁-ကစွည်းသုတ်၏ ဥဒါဟရဏ်၌ ပါရာယနံ-ဟု ကစွည်းဆရာဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ယင်းအဖွင့်၏ဉာဏ်၌လည်း ဒန္တဇနအက္ခရာဖြင့် သုံးနည်းရုပ်စီရင်အပ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊အဘိဓာန်(၈၁)၌ ဥတ္တရာယန-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊သုတ္တနိပါတ် စူဠနိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌ ပရာယန-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရာယန/ပါရာ ယန/နာရာယန ပုဒ်တို့သည် သမာနဂတိကပုဒ်များဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သက္က တဗျာကရဏ်းဆရာတို့အလို မုဒ္ဒဇ(ဏ)နှင့်ရှိသော်လည်းပါရာယနိက-ဟု ဒန္တဇ(န)ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သာ မာဂဓဘာသာဖြစ်၍ သင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၇၂) သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတွာ/သဗ္ဗံ စေတသာ သမန္နာဟရိတွာ

သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတွာတိ စိတ္တဿ ထောကဓိဗ္ဗိ ဗဟိဂန္တံ အဒေန္တော သဗ္ဗေန သမန္နာဟာရစိတ္တေန သမန္နာဟရိတွာ-ဟူသော သာရတ္ထဋီကာကို ထောက်၍ သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတွာ ပါဌ်သာသင့်။

ဝေဒိတဗ္ဗော/ဝေဒိတဗ္ဗာ

သာရော ဘိက္ခုတိပိ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနာဒယော-ဟု အဓိကာရအားဖြင့်သိနိုင်ရကား ဝေဒိတဗ္ဗာ ပါဌ်သာသင့်။

နိလောပဇ္ဇော/နိလပဇ္ဇော

သမာသ်ဝါကျမျှသာ ထူးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊သမ္ပသာဒနအဖွင့်၌ နီလဝတ္ထံ ဟု တွေ့မြင်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အနက်ထူးမရှိ၍ သမာသ်ဝါကျ နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဆရာတို့ကို သာရောဘိက္ခု ဟူသော ဥပမေယျကိုရှု၍ နီလောပဇ္ဇောကို သင့်၏-ဟု ဆိုကြ၏။

ဝါကျစဉ်(၇၃) သေခေါ/သေဂ္ဃော (ရေးသားပြီးဖြစ်၏။)

ဝါကျစဉ်(၇၄) ဥပရိဘာဝံ/ဥပရိဘာဂံ

ဥပရိဘာဝေ ဥပသမ္ပန္နော-ဟု သဒ္ဒန်တိ၌ ဆို၍ ထိုအလို ဥပရိဘာဂံ-ဟု ဖြစ်သင့်ငြားသော်လည်း အဘိဓာန် ဂယျာကာရော ပရိတ္တေသု-ဟု ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဥပသဒ္ဒါ သည် ဥပရိဘာဂအနက်ကိုမဟော ဥပရိတ္တ(ဥပရိဘာဝ)အနက်ဟောသည်ကိုသာ ဤ၌အလို ရှိအပ်သောကြောင့် ဥပရိဘာဝံသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၅) သမာဒိယန္တိ/သမာဒိယန္တိ

ဒါ-အာဒါနေ၊သံ အာ ပုဗ္ဗော ကွစိဓာတူတိ အာဒိနာ ယမိ ဓာတုန္တဿ ဣကာရောဟူသော ရူပသိဒ္ဓိကိုထောက်၍ ကတ္တားဟောဖြစ်ရကား သမာဒိယန္တိ ပါဠိ သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၆) ဝိနာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ/ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ/ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေန

ရိဟေ ဝိနာ အညတြာတို့ ယှဉ်ရာမှန်လှ ယင်းပဒဝယ် ဒု,တ,ပဉ္စမိ သက်မြဲ တည်း-ဟူသော နိယံအရ သုံးပါဠိလုံးသင့်။

တံသမာပန္နော/တံ သမာပန္နော

တံသမာပန္နောတိ တေန မဂ္ဂဖလသမ္ပယုတ္တသီလေန သမာပန္နော-ဟု ယော ဇနောဖွင့်ရကား သမာသံပုဒ်အဖြစ်သာသင့်။

န ဟိ တံ သမာပန္နော ဘိက္ခုမေထုနံ ဓမ္မပဋိသေဝတီတိ စ ဣမိနာ လောကီယ အဓိစိတ္တသမာပန္နော မေထုနံ ဓမ္မ ပဋိသေဝတီတိ အာပန္နံ-ဟု အလားတူဋ္ဌာန၌ သာရတ္ထ ဖွင့်သောကြောင့် သမာသံ+ဝါကျ နှစ်ပါဠိသင့်။

တံသမာပန္နော/တသမာပန္နော (နိဂ္ဂဟိတံနှင့်ရှိမှသာသင့်၏။)

နိယံ။ ။ယတသဒ္ဓါ၊ရေးရှိရာဝယ်၊နောက်၌ဒွေးဘော်လာသော်လည်းရှိ၊မလာဘိမူ၊ ယတ၏နောက်၊ဗိန္နုရောက်သည် မှတ်လောက် ထုံးစံအမြဲတည်း-ကိုထောက်။

ဝါကျစဉ်(၇၇) သူရိယော/သူရိယော

မနုပူရစသော သုတ်၏ဝတ္တိ၌ ဒနု,ပူရ,သုဏ,ကု,သု,ဣလ,အလ,မဟ,သံ ဣစ္စေဝမာဒိတိ စသည်ပါဠိရှိခြင်း၊ဥဒါဟရဏ်၌ သူရိယောတိ သု ဟိသာယံ၊သု အဘိသ ဝေ၊သု ဂတိမို၊သု သဝနေ၊သု ပါနဂဗ္ဘဝိမောစနေသုတိ ပဉ္စန္တံ မညတြာဿ ရူပံ-ဟု ရှိခြင်း၊၎င်းအဖွင့် (ရူပသိဒ္ဓိ၌လည်း သု ဟိသာယံ၊အန္တကာရဝိမေနေန သတ္တာနံ ဘယံ ဟိသတီတိ သူရိယော၊ရကာရာဂမော သကာရဿ ယတ္ထ ဟု ဆိုသောကြောင့်

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

သုဓာတ်+ဣသပစ္စည်း၊ရလား၊သကိုယပြု၍ ပြီးရကား သုရိယောဟူသော ပါဠိသာသင့် ဖွယ်ရှိပါသည်။

သို့ရာတွင် ကစ္စည်း၌ သုဂုဿာနမူဿာနမတော ထောစ သုတ်၏ ဝုတ္တိ၌လည်း သု ဝု အဿ ဣစ္စေတေသံ ဦ ဥ အသာနံ-ဟု သီဟိုဠ်ဗုဒ္ဓိမုဒြိန်မာမူအားလုံး၌ ဒီဃဖြင့် ပါဠိရှိခြင်း၊ ၎င်းအဖွင့် အချို့ဉာသံဝယ် သု-ဟု ရဿဖြင့် ရှိသော်လည်း ရူပသိဒ္ဓိအဖွင့် သုတ်၊ဝုတ္တိ နှစ်ရပ်လုံး၌ ဒီဃဖြင့်ပါဠိရှိသည့်အပြင် သူ-ဟိသာယံ-ဟုပါဠိရှိခြင်း၊ဤ အဖွင့်တို့ကို ထောက် ၍ မနုပူရစသောသုတ်၏ဝုတ္တိဥဒါဟရုဏ်တို့နှင့်၎င်းအဖွင့်ဉာသံ ရူပသိဒ္ဓိတို့၌ သူ-ဟိသာယံ -ဟု ပါဠိရှိသင့်ပါသည်။ထိုသို့ရှိသောပါဠိသည်သာ (လောကနံ သူရဘာဝံ ဇနေတီတိ သုရိယော-ဟု ဖွင့်သော အဘိဓာန်ဋီကာ(၆၂)ဂါ ထာ၊သူရပဒံ+ဣယပစ္စည်းဖြင့်ပြီးရကား သုရိယော-ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိလောပါဠိလည်းသင့်) မှတ်ချက်။ ။စာဖြေကြရာတွင် နှစ်ပါဠိမှန်ဖြေရန်အတွက်()အတွင်းစကားမျှ သာ ဖြေဆိုပါက ပြည့်စုံမည်သာတည်း။

ဝါကျစဉ်(၇၈) ကမ္မဿကတညာဏံ/ကမ္မဿကတာညာဏံ

သံယောဂေ ပရေ ရဿတ္တံ-ဟု ဆိုသောကြောင့် သံယုဂ်နှောင်းရာ၌ တာ၏အာ ကို ရဿပြု-ဟု ဂဏ္ဍိသစ်(၄၉၃)၌ ဆိုသောကြောင့် ကမ္မဿကတညာဏံ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၉) သဗ္ဗညုတညာဏံ/သဗ္ဗညုတညာဏံ

ပဉ္စေယုပဘောဒံ သဗ္ဗံ အညာသီတိ သဗ္ဗညု၊သဗ္ဗညုဿ ဘဝေါ သဗ္ဗညုတာ။ သာ ဧဝ သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ ဝုတ္တံ ဟူသော စူဠနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ(နာ(-၅၀)နှင့်အလားတူဖွင့်သော ပဋိသတ္တိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။သင်္ခါရဝိကာရ လက္ခဏ နိဗ္ဗာနပညတ္တိဝသေန ပဉ္စဝိဓံ သဗ္ဗံ ခေယျံဓမ္မံ ဇာနာတိ သီလေနာတိ သဗ္ဗညု။ တဿ ဘာဝေါ သဗ္ဗညုတာ၊တာ ပစ္စယေ ပရေ ရဿတ္တံ။သာဧဝ ဉာဏံ သဗ္ဗညုတ ညာဏံ သံယောဂေ ပရေ ရဿတ္တံ-ဟူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိအဖွင့် မဏိသာရမဉ္ဇူဋီကာ တို့ကို ထောက်၍ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၀) ဧကဇီဝိတာ သဘာဂဇီဝိတာ/ဧကဇီဝိကာ သဘာဂဇီဝိကာ

ဧကံ သဘာဂံ ဇီဝိတံ ပဝတ္တနံ ဧတေသန္တိ ဧကဇီဝိတာ၊သဘာဂ။ပ။ဝုတ္တိနောတိ ဣဒံ ပုရိမဿ ဝိဝရဏံ-ဟူသော ယောဇနာကိုထောက်၍ ဧကဇီဝိတာ သဘာဂဇီဝိတာ ပါဠိတို့သင့်။

နံပါတ်(၇)

ဇီဝနံ ဝုတ္တိ ဇီဝိကာ-ဟူသော အဘိဓာန်ကိုထောက်၍ ဇီဝိကာ သဘာဝဇီဝိကာ ပါဠိတို့လည်း သင့်မည်ပင်။

သမာ အိဝန္တိ/သဟ အာဇီဝန္တိ

သဟ အာဇီဝန္တိ ဧတ္ထာတိ သာဇီဝေါတိ သဗ္ဗသိက္ခာပဒံ ဝုတ္တန္တိ အာဟ။ သဗ္ဗမ္ပိ ။ပ။တသ္မာ သာဇီဝန္တိ ဝုစ္စတိတိ ဟူသော သာရတ္ထကို ထောက်၍ သာဇီဝံ ပုဒ်၏ဝစနတ္ထကို ပြရာဖြစ်၍ သဟ+အာဇီဝ ၂-ပုဒ် စပ်ပြီးသောကြောင့် အာဇီဝန္တိ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၁) အယမေတ္ထ/ဧဝမေတ္ထ

ဣတိတိပဒံ ဝေန္တပဒဿ သရူပံ-ဟု ယောဇနာ၌ ဖွင့်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊အယ်သဒ္ဒါနှင့်ဝေသဒ္ဒါတို့သည် ဤအရာ၌ အနက်တူသောကြောင့်လည်းကောင်း (က)၌ အယမေတ္ထ/ဧဝမေတ္ထ ၂-ပါဠိသင့်။

(ဂ)အတ္တတော ဝေဒိတဗ္ဗော/အတ္တတော ဝေဒိတဗ္ဗိ

တသ္မာ ထေယျသင်္ခါတေန အတ္တတော ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။(ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၂၆၂။) အဖွင့်ကိုထောက်၍ လည်းကောင်း၊(က)ဝါကျ အတ္တော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော အဖွင့်ကိုထောက်၍လည်းကောင်း၊ဘာဝဝါစကပုဒ်ဖြစ်သင့်ရကား ဝေဒိတဗ္ဗံသင့်၊သို့သော်လည်း ယောဇနာ၌ ဣတိပိ အတ္တတော အဓိပ္ပါယ်တော သောဘိက္ခု ပဏ္ဍိတေန ဝေဒိတဗ္ဗောတိ သမ္မန္နော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝဝါစကပုဒ်မဖြစ်သင့်။သော ဘိက္ခု-ဟူသောကံကိုထောက်၍ ဝေဒိတဗ္ဗော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၂) အပ္ပစ္စက္ခာယ/အပ္ပစ္စက္ခတာယ

အပ္ပစ္စက္ခာယ အပ္ပစ္စက္ခတာယာံတိ ဥာယထာပိ ပါဠော တီသုပိ ဂဏ္ဍိပဒေသု ဝုတ္တော-ဟု ဆိုသောကြောင့် ၂-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၃) ကိစ္ဆဇီဝိကပ္ပတ္တော/ကိစ္ဆဇီဝိတပ္ပတ္တော

ဥက္ကဏ္ဍနံ ဥက္ကဏ္ဍာ၊ကိစ္ဆဇီဝိကာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ရကား ဇီဝေဓာတ်၊ဇျှု ပစ္စည်း အကပြု၊ဣတ္ထိလိင်တွင် အကမြင်၊အလျှင်၊ဣဖြစ်မြ-နိယံအရ၊အကိုဣပြု၍ ပြီးရကား ကိစ္ဆဇီဝိကပ္ပတ္တောသင့်၊ဇီဝေဓာတ်+တပစ္စည်း၊ဣအာဂုံမဟုတ်သောကြောင့် ကိစ္ဆဇီဝိတပ္ပတ္တော ပါဠိ မသင့်။(အသက်မွေးမြူခြင်း၊ဇီဝိကာ၊အသက် ဇီဝိတ၊အနက်အထူးကို သိရာ၏။)

ဝါကျစဉ်(၈၄) ပိဋိယမာနော/ပိဋိယမာနော

ပိဋိဓာတ်၊ နိဝိစက်ခြင်းအနက်ဟော၊ ကံဟော ယပစ္စည်း၊ မာနပစ္စည်း၊ ဣအာဂုံတို့ ဖြင့်ပြီးသောကြောင့် ပိဋိယမာနောသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၅) ဒွယ်ဒွယသမာပတ္တိ/ဒွယ်ဒွယံ သမာပတ္တိ/ဒယံဒယံ သမာပတ္တိ

ဒွိန္နံ သမူဟော ဒွယံ၊ နာဝိဘတ်သက်၊ ဒွယေန ဖြစ်ပြီးနောက် ဒွယေန ဒွယေန-ဟု ဒွိရုပ်ပြုရေးပုဒ်၏နာကိုချေဝါစာသိလိဋ္ဌနိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ သမာပတ္တိတဗ္ဗာတိ သမာပတ္တိ၊ ဒွယံ ဒွယေန သမာပတ္တိ ဒွယံဒွယသမာပတ္တိ ပြီး၏။ ထိုကြောင့် ဒွယံဒွယသမာပတ္တိ ပါဋ်သင့်။ သမာသံပြီးနောက် ဒွယံ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဒွယံဒွယံသမာပတ္တိ ပါဋ်လည်း သင့်။ ဒွယံဒွယံသမာပတ္တိန္နိပိ ပါဋ်ဌော။ (ဋ္ဌ၊ ၁။ ၁၆၆။) ရှ။

ဝါကျစဉ်(၈၆) ဧကတိလဖလမတ္တတ္ထိ/ဧကတိလဖီမတ္တတ္ထိ

တိလဖလန္တိ သာသပမတ္တံ တိလဖီဇံ အဓိပေတံ၊ နေ ကောသသဟိတ် ဖလန္တိအာဟံ တိလဖီမတ္တတ္ထိ တိ။ (ပိမတိ) ထောက်၍ ပါဋ်၌ တိလဖလရိသော်လည်း သံဝဏ္ဏနာ၌ ဧက တိလဖီမတ္တတ္ထိ ပါဋ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၇) မဇ္ဇာရီ/မဇ္ဇာရီ

မဇ သံသုဒ္ဓိယံ၊ အာရော နိဂ္ဂဟိတာဂမော။ (ဓာနဋီ၊ ၆၁၅။ ဂါထာ) ကိုထောက်၍ မဇဓာတ်၊ အာရပစ္စည်း၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ ဥပြု၊ ဣတ္ထိဇောတက ဤပစ္စည်းသက်၊ မဇ္ဇာရီပါဋ်သင့်။

မဇ္ဇဓာတ်၊ အာရပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိဇောတက ဤပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် မဇ္ဇာရီ ပါဋ်သင့်။ (လိဟနေန အတ္တနော သရိရံ မဇ္ဇတိ နိမ္မူလတ္တံ ကရောတိတိ မဇ္ဇာရော-ဗိဋ္ဌာရော။ (မောဂ်၊ ၇။ ၁၆၄။) သုတ်။

အဟိမတ္တာ/အဟိမတ္တာ

ဘာဋီ၌ ဝါကျကြုံ၍ အဟိ+မတ္တာ-ဟု ဒီဃဖြင့် အနက်ယောဇနာ၏။ မအူနိသျှိ ဒွန်သမာသံကြံလျက် သမာသံအလယ်ရသဖြင့် အဟိမတ္တာ-ဟု အနက်ယောဇနာသည်။ အဆိုနစ်မျိုးတို့တွင် ဤဂါထာသည် ပထျာဝတ္တဂါထာဖြစ်၍ ယဂိုဏ်းရနိုင်သော အဟိမတ္တာ-ဟု ဘာဋီကြံသောပါဋ်သည် သင့်ဖွယ်ရှိ၏။

အန္တမသော/အန္တိမသော

အန္တပုဒ်+ဣမပစ္စည်း+နာဝိဘတ်၊ နာဝိဘတ်ကိုသောပြု၊ တောသုဝုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့်လူကိုအပြု၍ ပြီးသောကြောင့် အန္တမသော ပါဋ်သာသင့်။

နိပါတ်(၇)

ဝါကျစဉ်(၈၈) သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလဓမ္မေသု/သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသု

သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလဓမ္မေသုတံ ပုရာဏပါဠော။ သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသုတံပိ
ပါဠော။ ယောဇနာ၌ သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလဓမ္မေသု/သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသု-ဟု ဓမ္မပုဒ်
ပါသောပါဠိ/မပါသောပါဠိ(၂)ပါဠိကိုဖွင့်ဆိုသော်လည်း ယသ္မာ ဖန တတ္ထ ဓမ္မောတံ
ကတ္တစိ အာပတ္တိ၊ ကတ္တစိသိက္ခာပဒဓမ္မေ အစိပေတံ၊ တသ္မာ သော ဝိသံ န ဝတ္ထဗ္ဗော-
ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဓမ္မပုဒ်မပါသော သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသု ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၉) ပဝေသေန္တဿ/ပဝေသန္တဿ

အတ္တဇနော အင်္ဂဇာတံ ဟူသောသော ကံပုဒ်ကိုထောက်၍ ပပုဗ္ဗဝိသဇာတ်+
ကာရိတ် ဣပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပဝေသေန္တဿ ပါဠိသာသင့်။

ဧသနယော သဗ္ဗတ္ထ/ဧသေဝ နယော သဗ္ဗတ္ထ

သဗ္ဗတ္ထဟူသော အာဓာရပုဒ်နောက်၌ ရှိသောကြောင့် ပါဠိဂတိအားဖြင့်
အာဓာရ ပုဒ်နောက်ရှိလျှင် ဧဝမပါသော ဧသနယော ပါဠိသာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ အာဓာရပုဒ်နောက်ရှိလျှင် ဧသေဝနယော ပါဠိသင့်။

ပုံစံ။ ။ ကစ္စပေပိ ဧသေဝနယော။ (ဝိ၊ ဋ္ဌ၊ ၁။ ၂၂၈။)

နိယံ။ ။ ပုဒ်အနေ၊ ဧသေဝနယောနှင့်၊ ဧသေဝ နယော၊ ယင်းနှစ်ဖြား၊
ဤကျမ်းဂန်တတ်၊ ရှေးဆရာ၊ ရှေးစိကာယူထား။
ထိုနှစ်ချက်၊ ရေးပြုဟန်၊ တွေးရှုဉာဏ် သက်တော့အများ။
အာဓာရနောက်ခံ၊ ထုတ်ဆညာဏ် ရှုစား၊ ကောက်ချရန် ပြုဉာဏ်တော့
မမှားဘူးတကယ်၊ ပုဒ်အနေ ဧသနယောရယ်လို့၊ တွေးဆသဘော၊ ယူ
တော့အလွယ်။

ရှေ့နာက အာဓာဆွယ်လျှင်၊ ခါခါကွယ်တွေးလေမစောနဲ့၊
ဧသေဝနယော၊ ပုဒ်ဖြင့်သာရေးစီလျှက်ပါ။
သည်စာသွား၊ ဓိပ္ပါယေကို၊ စိတ်မှာလေ သွင်းကကွဲလေး...။
(ရှေ့နာကအာဓာဆွယ်လျှင်၊ ခါခါကွယ်တွေးလေမစောနဲ့၊
ဧသေဝနယော ပုဒ်အမှန်၊ ရှုတော့ ဧကန်။)

၁။ ဧသေဝနယောပုဒ်၊ အတ္ထောလုပ်မလွယ်၊ ကရိုဏ်းနဲ့ ကမ္မနှစ်သွယ်၊
အရကွယ်ခက်သား။

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

၂။ကမ္မသာဓ် ပေးရဖွယ်မှာ၊ရေးပဒကွယ် နက်မျှပြ၍၊နောက်နောက်
ပဒ၊နယောနဲ့သာ ပြောကြားလျက်ပါ။

၃။ကရဏသာဓ် ပေးစေလို့၊ရေးပုဒ်ကို ဝိဂြိုဟ်ကြား၊နောက်ပုဒ်ကို
နယောနှင့်ထားလို့ ပြောကြားလျက်ရှိတယ်။

၄။ဒီစာသွားအဓိပ္ပါယ်ကို၊စိတ်မှသာမှတ်ကြကွဲလေး။

(ဝါကျသွားအချိုး အဖြေကျမ်း)

ဝန်ခံချက်။

။ဤနိယံများကို ပေါက်မြိုင်ဆရာတော်ထံ စာလိုက်စဉ်က အပြည့်
အစုံ မရရှိ၍ ကျမ်းစာရေးသားချိန်၌ ရန်ကုန်၌ တိပိဋကစာမေးပွဲ
ပုစ္ဆကဆရာတော် အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရောက်ရှိနေသော ဆရာတော်
အားမေးလျှောက်ပြီး ရေးသား ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျသွားအချိုး အဖြေကျမ်းကို စာအုပ်မျှပင် မတွေ့မြင်ဘူးပါ။
ဆရာတော်ပြောပြ၍သာ ဤအမည်ကို ကြားဖူးရပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၉၀)

အာဏာပေဇ္ဇောပီ/အာနာပေဇ္ဇောပီ

အညေဟိ-ဟူသောပုဒ်သည် ဓာတ်ကတ္တား/ကာရိုက်ကံနှစ်ဘက်ရတည်း၊အာ
ဏာပေဇ္ဇောပီ-ဟု အာဏဓာတ်ဖြင့်ရှိလျှင် အညေဟိစပ်ရာ ဓာတ်မပါသောကြောင့်အာပုဗ္ဗ
နိဓာတ် ဏာပေ ပစ္စည်းဖြင့် အာနာပေဇ္ဇောပီ-ဟုရှိသင့်သည်။(ဘာဠီ)

ခိဒ္ဓပသုတ/ခိဇ္ဇပသုတ

ခိဒ္ဓ+အ+အာ။ခံ+ဣဒ္ဓ+အ+အာ။(ဓာန်ဋီ-၁၇၆။ဂါထာ။)ခံ တူစွံ ဣဒ္ဓာ ဝါစာ
အဿာတိ ခိဒ္ဓါ-ဟု ဆိုသောကြောင့် ခိဒ္ဓပသုတာပါ၌သင့်။

ကောရာဋိယ/ကောရာဋိက

ကိရာဋပုဒ်၊ဏိကပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော်လည်း သကျပုတ္တိကာ/သကျပုတ္တိယာ
ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ကကိုယပြု၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။

ဥပ္ပါလေန္တိ/ဥပ္ပါလေန္တိ/ဥပ္ပါလေန္တိ

ဘာဠီ၌ ဥ+ပလဓာတ်+စုရာဒိဂိုဏ်း၊ဆေဒနတ္ထ၊ ဤ၌ ဥအနက်ကြောင့်
ထုတ်ခြင်း အနက်ကိုယူ၊ဋီကာယောနောတို့၌ အထူးမဖွင့်၍ ဥပ္ပါလေန္တိ မူရင်းဖြစ်မည်
ထင်သည်။

တံ ဥပ္ပါလေန္တိ ဥပ္ပလဂန္ဓဟူရကား ဒကိုလပြုပြီး။ဂဏ္ဍိတို့အလို ဥပ္ပါလေန္တိ၊ဥပ္ပါ

ဒေန္တိ ပါဠိတို့သင့်။

ဥပုဗ္ဗ+ပဋ္ဌဓာတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ဥပ္ပါဒေန္တိ ပါဠိသင့်။(ပဒတ္ထမဉ္ဇူသ-ဥပုဗ္ဗ ပဒံ ဂူပါ။)

ဝါကျစဉ်(၉၁) ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ/ဝဏ္ဏပေါက္ခလတာယ

ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ ဧတ္ထ ပေါက္ခလံ နာမ သမိဒ္ဓံ သုနန္တရဉ္စ။တဿ ဘာဝေါ ပေါက္ခရတာတိ ရကာရံ ကတ္တာ ဝုတ္တော-ဟု ဝိမတိ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လကိုရပြု၍ ပြီးရကား ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ ပါဠိသင့်။

အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ/အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ

နိဥပသာရဏါ ဘုသတ္တကိုပြုလို၍ နိဗ္ဗိဏ္ဏကို ဤပြု၍ပြီးသောကြောင့် အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ ပါဠိသာသင့်။

နီလုပ္ပလဝဏ္ဏာ/နေလုပ္ပလဝဏ္ဏာ

နပုဒံ+ဧလပုဒံဖြင့် ရုပ်ပြီးသောကြောင့် နေလုပ္ပလသင့်။ထိုသို့ သင့်ငြားသော်လည်း ပါဠိဂတိအားဖြင့် နေလထက် နီလကိုသာ အသုံးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နဝုဒ္ဓိနီလ ပီတာရောဟု နီလ၏ဤကို ဧဝုဒ္ဓိအပြုမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း နီလုပ္ပလဝဏ္ဏာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉၂) အန္တကာရံ/အန္တကာရော

အန္တကာရော တမောနိတ္ထိ(ဓာန်၊၇၁။)ဂါထာ။တမသဒ္ဓေါ အနိတ္ထိတံသဟစရဏတော အန္တကာရောပိ။(ဓာန်ဋီ)၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ပုံလင်နပုံလင်ရှိသော အန္တကာရံ/အန္တကာရော နှစ်ပါဠိသင့်။

နိသိန္နာနဂ္ဂိ ပထမံ/ပထမနိသိန္နာနဂ္ဂိ

ထိုင်နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရှေးဦးစွာအမှိုက်မှောင်ဖြစ်နေသည်မဟုတ်၊ဦးစွာထိုင်သူ တို့၏ သန္တာန်၌ အလင်းရောင်အားနည်းမှုကိုသာ ဤ၌အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဿုတို့၌လည်း ပထမနိသိန္နာနံ ဟုသာ အနက်ယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း ပထမ နိသိန္နာနဂ္ဂိ ပါဠိသာသင့်။

သမဏသညံ/သမဏီသည်

သမဏီသဒ္ဓါသည် ဟောဘူးသော ပုံလင်သဒ္ဓါဖြစ်၍ သညာဏုတ္ထိလင်နောင်ရာ၌ ပုံလင်ကဲ့သို့ ငဲ့ရသောကြောင့် သမဏသညာပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉၃) ဒါဋ္ဌိကာ/ဒါထိကာ

ဥတ္တရောဌဿ ဥဘောသု ပဿေသု ဒါဋ္ဌာကာရေန ဇာတာတိ ဒါဋ္ဌိကာ-
ဟု သိ၊ဋ္ဌိ၊သစ်၊၂။၂၆၀။အဖွင့်နှင့်အညီ ဒါဋ္ဌာဝိယ ဇာတာ ဒါဋ္ဌိကာ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍
ဒါဋ္ဌာပုဒ် လူကပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။ထိုကြောင့် ဒါဋ္ဌိကာပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉၄) အနုပါဒိန္ဒကေသု/အနုပါဒိဏ္ဏကေသု

ဘိဒါဒိတော ဣန္ဒအန္တုဏ္ဏာဝါ သုတ်ဖြင့် ဒါဓာတ်နှောင် တပစ္စည်းကိုဣန္ဒ
ပြု၍ပြီးသောကြောင့် နဖြင့်ရှိသော အနုပါဒိန္ဒကေသု ပါဌ်သာသင့်။
(ဒါ ဒါနေ၊အာဒိယိတ္တာတိ အာဒိန္ဒော။)

ဝါကျစဉ်(၉၅) (ခ) သာ ဣတ္ထိ ဣမံ ဝိပွကာရံ

ပါဠိတော်လာ မိန်းမနှင့် ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ဖောက်ပြန်သော
အမှုဖြစ်၍ ယင်းပါဠိတော်ကို ညွှန်းသော သာနှင့်ဣမံ ပါမှသင့်ပါသည်။

န ဝေဒယတိ/န ဝေဒိယတိ

စုရာဒိ ဝိဒဓာတ်+ဏယ ပစ္စည်း၊တိဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
ကာရိုက်အရာမဟုတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း န ဝေဒယတိ ပါဌ်သာသင့်။(ရူ/နီတိ)
(ကာရိုက်အရာဖြစ်ခဲ့သော် နဝေဒိယတိ သင့်မည်။)မောင် နိဿု၊၂။၂၅၅။

ဝါကျစဉ်(၉၆) (က) မေထုနံ ဓမ္မံ/မေထုနဓမ္မံ

အနက်အဓိပ္ပါယ်မပျက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝါကျအနေဖြင့်လည်း
ကောင်း၊သမာသ်အနေဖြင့်လည်းကောင်း လိုအပ်သောအနက်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သောကြောင့်
သမာသ်ဝါကျနှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝိရုဇ္ဈိတွာ/ဝိရုဇ္ဈိတွာ

ရဓာဒိရုပ်သည် အကမ္မကဖြစ်ပြီး၊ဒိဝါဒိရုပ်သည် သကမ္မကရုပ်ဖြစ်ရကား
ဤ၌ ဒိဝါဒိရုပ်ကို အလိုရှိသောကြောင့် ဝိရုဇ္ဈိတွာ ပါဌ်သင့်။

ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒယော/ဟတ္ထဂါဟာဒယော

ဂဟဓာတ်၏ရှေ့ ဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်၍လည်းကောင်း၊အ-ရဿ၏
နောင် ရောက်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသော ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒယော
ပါဌ်သင့်။(အချို့နှစ်ပါဌ်မှန်ယူကြသည်။)

ဝါကျစဉ်(၉၇) ဇာတိယာ ဝနံ/ဇာတိဝနံ

သုမနပုပ္ဖပရိယာယေန ဇာတိသဒ္ဓေန တံနိဿယော ဂုမ္မော အဓိပ္ပေဘော၊ဇာတိယာ ဥပလက္ခိတံ ဝနံ ဇာတိယာ ဝနန္တိ-ဟုလည်းကောင်း၊ဇာတိယာ ဝနံ ဇာတိယာဝနန္တိ အလုတ္တသမာသော(ဝိမတိ)ကို ထောက်၍ လုတ္တသမာသံမဟုတ်။အလုတ္တသမာသံ ဖြစ်ရကား ဇာတိယာဝနံ ပါဌ်သာသင့်။

တေန ဝါတူပတ္တမ္ဘေန/ဝါတူပတ္တဒ္ဒေန

ပါဠိတော်၌ ဝါတူပတ္တဒ္ဒါနိ-ဟု ရှိသောကြောင့် ထဘိဇာတ်၊ဇာပစ္စည်း၊တပစ္စည်း မျှထူး၍၊အနက်ထူးမရှိသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

တေနပါမှသင့်မည်။တေန ဝါတူပတ္တမ္ဘနာတိ အင်္ဂမင်္ဂါနိ ဝါတူပတ္တဒ္ဒါနိ ဟောန္တိတိ ဧဝံ ဝါတူပတ္တမ္ဘေန-သာရတ္ထ။

ပါဠိတော်လာ ဝါတူပတ္တဒ္ဒမှတစ်ပါး အခြားသော ဝါတူပတ္တဒ္ဒဖြစ်မည်ဟု သံသယ ရှိ၍၊၎င်းကိုပယ်ဖျက်လျှက် ပါဠိတော်မှလာသော ဝါတူပတ္တမ္ဘပင်တည်းဟု သိစေလို၍ တေနဖြင့်ဆို။

ဝါကျစဉ်(၉၈) အာသီဝိသေန/အာသီဝိသေန(ဆုံးဖြတ်ပြီး။)

ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကေန/ကလျာဏပုထုဇ္ဇနကေန

ဆန္ဒဇာတာဒိသု ဝိသေသနဝိသေသိတဗ္ဗာနံ ယဒိန္ဒ္ဒိတတ္တာ ဉာယံ ပုဗ္ဗံ နိပတိ ဟု ရူပသိဒ္ဓိ အညပဒတ္ထေသု ဗဟုဗ္ဗိဟိသုတံ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဘာခြောက် အပါပကော။ကလျာဏပုထုဇ္ဇနာဒယော-ဟု (ပါ၊ဋ္ဌ၊၁။၂၀၇။)၌ တွေ့အပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဝိသေသနရေနေ၊နောက်နေမမြဲရကား နှစ်ပါဌ်လုံးသင့်။

သင်္ဂါမသီသယောဓော/သင်္ဂါမသီသံ မုဓံ ဝိယ ယောဓော

ဋီကာတို့၌ သင်္ဂါမသီသယောဓော-ဟု တည်ပုဒ်ပြုသောကြောင့် သင်္ဂါမသီသယောဓော-ပါဌ်သာသင့်။

ဋီကာတို့နှင့် မညီသောကြောင့် သင်္ဂါမသီသံ မုဓံ ဝိယ ယောဓော-ပါဌ်မသင့်။ [သင်္ဂါမသီသယောဓော ဘိက္ခု၊တိ ယသ္မာ ကိလေသာရီဟိ။မူ။ယောဓသဒိသော ဘိက္ခု၊သာရတ္ထ၊၂။၁၀၈။

ဝါကျစဉ်(၉၉) နိပန္နဒေါသေန/နိပုန္နဒေါသေန

ဝတ္ထုအားလျော်စွာ ပြီးစီးခြင်းအနက်ကိုအလိုမရှိအပ်၊အိပ်ခြင်းအနက်ကိုသာ

အလိုရှိ အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတုံ-ဟူသော သဒ္ဓန္တရိတ်ကို ထောက်ဆ၍
လည်းကောင်း၊ ဒွေဘော်မွဲ နိပဇ္ဇဒေါသေန ပါဠိသာသင်။

ပထမပါရာဇိကထံစာစဉ်

ပြီး၏။

ဒုတိယပါရာဇိကထံစာစဉ်

ဝါကျစဉ်(၁) နာမမေတ်/နာမမတ္တမေတ်

မတ္တသဒ္ဓါမပါရှိသော်လည်း အနက်အဓိပ္ပာယ် မပျက်စီးနိုင်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသဒ္ဓါတို့၌ ဝိသေသနိဝတ္တိအနက်ရနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
နာမ မေတ် ပါဠိသင့်။ (သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ-အလုံးစုံသော ပုဒ်အပေါင်းသည် အဝဓာရ
ဏ ဧဝသဒ္ဓါနှင့်ဆက်ဆံ၏။ ဧကောတိ အဒုတိယော။)

နာမမတ္တမေတ် တဿ နဂရဿ။ (ဒီ၊ ဌ၊ ၁။ ၁၂၂။) ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ နာမမတ္တမေဝ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေနာတိ အတ္ထော။ (သီ၊ ဋီ၊ သစ်၊ ၂။ ၂။) ၌ ဖွင့်ဆို
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာမမတ္တမေတ် ပါဠိလည်းသင့်ပါသည်။

ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ/ပရိဂဟိတတ္တာ

ပရိဥပသာရနောင်ရောက်သောဂဟ ဓာတ်၏အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်
သောကြောင့် ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင်။

နိယံ။ ။ ပ, ပရိနှင့် နိ, ဥ, ဒု, နောက် ဋ္ဌေဘော်ရောက်။

(ခ) တဦး/တံ ဟိ

တအက္ခရာနောင်းရာ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဥပြုခြင်းသည် နိစ္စဝိဓိမဟုတ်၊ အနိစ္စဝိဓိသာ
ဖြစ်သောကြောင့် တဦး/တံဟိ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဧဝံနာမကေ/ဧဝနာမကေ

ဧဝ နိပါတ်သည် နိဒဿနအနက်၌ မဖြစ်၊ ဧဝံနိပါတ်သည် သာနိဒဿနအနက်၌
ဖြစ်သောကြောင့် ဧဝံနာမကေပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂) ဝသန္တဝနံ/ဝသနဝနံ/ဝသေနဝနံ

ဝသန္တဝနန္တိ ကိဋ္ဌာဝနံ-ဟု ဝိမတိ၌ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝသန္တဝနန္တိ
ပိ ပါဠော-ဟု ယောနော၌ မူကွဲဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝသန္တဝနံပါဠိသင့်။

နံပါတ်(၇)

ဝသနဝနန္တိ အာပါနဘူမိဘူတံ ဥပဝနံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဝသတိ ဧတ္တာကိ ဝသနံ၊ဝသနဉ္စ တံ ဝနဉ္စာကိ ဝသနဝနံ-ဟု ယောဇနာ၌ ဝစနတ္ထကိုဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝသနဝနံ ပါ၌လည်းသင့်။

ဋီကာ/ယောဇနာပါ၌တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်မှုမရှိခြင်းပါ၌ပျက်ဟု ဂဏ္ဍီဟောင်း ၌ ဆိုသောကြောင့် ဝသေနဝနံ ပါ၌မသင့်။

(င)ဂိဇ္ဈာ/ဂဒ္ဒါ/ဂန္ဓာ

ယင်းသုံးပါ၌တို့တွင် ဂိဇ္ဈာ၊ဂဒ္ဒေါထ ကုလလော၊(ဓာန်၊၆၃၇။)၌ ငွင်းတဟော ပရိယာယ်ကိုပြဆိုသောကြောင့် ဂိဇ္ဈာ/ဂဒ္ဒါ ပါ၌တို့သင့်ပါသည်။

ဂိဓ အဘိကင်္ခါယံ၊ယော။ဓုဿ ဈော၊အသရူပဒ္ဒိတ္တံ၊ဈပစ္စယေန ဝါ သိဒ္ဓံ။ တထာ ဓဿ ဈော-ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ဂိဇ္ဈာရုပ်ပြီးကို ဖွင့်ဆိုသည်။

ဂိဓော၊အ။နိဂ္ဂဟိတာဂမော ဣဿတ္ထံ ဂန္ဓော-ဟု ယင်းအဘိဓာန်ဋီကာ၌ပင် ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဂန္ဓာပါ၌လည်းသင့်မည်ပင်တည်း။

နိဝါသနဌာန/နိဝါသဌာန

နိရောဂါသော ဝသဓာတ်၊ယုပစ္စည်း၊တစ်နည်းအပစ္စည်းမျှသာထူး၍ အနက်ထူး သောကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။(နိဝါသဌာနမာဟံ မဟာဝနေ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ နန္တိ။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊ ၂။၁။)

(ဃ)ဝေဒိတဗ္ဗော/ဝေဒိတဗ္ဗံ

သောဟူသော ကံ ပုဒ်နှင့်အရတူသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗော ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃) (က)သမ္မဟုလာ/သမ္မဟုလာ

သံရှေးရှိသော ဗဟုဓာတ်+အလပစ္စည်းဖြင့် ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုလတ္ထဝါစက ပါဠိပဒိကဗဟုသဒ္ဒါနှင့် လာဓာတ်ဖြင့် ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း သမ္မဟုလာ ပါ၌သင့်။

သံရှေး+ပရောဂါသောဟူဓာတ်(ပစုရအနက်)အလပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း သမ္မဟောတီတိ သမ္မဟုလံ၊လော။ဓာန်ဋီ(၇၀၃)ဂါထာ၌ ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊သမ္မာပဟောန္တိ တံတံ ကမ္မန္တိ သမ္မဟုလာ။(သီ၊ဋီ၊သစ်၊၁။၁၉၇။)၌ ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း သမ္မဟုလာ ပါ၌လည်းသင့်။

သံ+ပ+ဟု+အလပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၍ သမ္မဟုလာဖြစ်သောအရာသည် အလွန်ထင်

ရှားရကား အတိယုတ္တ။(ဆင်တဲဂဏ္ဍိ)

(ဆ) သင်္ဂမ္မ/သင်္ဂမ

သင်္ဂမ-ပေါင်းမိ၍၊ဝါ စည်းဝေး၍-ဟု ဂဏ္ဍိ၌ မ-သံယုဂ်မဲ့ သင်္ဂမကို တွေ့မြင် အပ်သောကြောင့် ယင်းအလို သင်္ဂမ ပါ၌သင့်။

ထိုသို့သင်္ဂမသော်လည်း သံရေးရှိသော ဂမုဓာတ် တွာပစ္စည်း၊ယင်းကို မွှပြု၊ဓာတွန်ကိုချေ၍ ပြီးသောကြောင့် သင်္ဂမ္မ ပါ၌သင့်။

**ဝါကျစဉ်(၄) ဧကသမ္ဘောဂပရိဘောဂါဒိကတွာ/
ဧကသမ္ဘောဂပရိဘောဂါတိကတွာ**

ဧကသမ္ဘောဂပရိဘောဂပုတစ်ပါး အာဒိဖြင့်ယူအပ်သော အာဒိဝန်မရှိသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ဝိဂ္ဂဟကိုပြရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဧကသမ္ဘောဂပရိဘောဂါဒိ-ဟု တာတိယကွရာ ဒဖြင့် ပါ၌အချို့ရှိ၏။နိဿယ၌လည်း အာဒိကိုပင် အနက် ပေး၏။မသင့်-ဟု ဆင်တဲဂဏ္ဍိ(၄၆၈)၌ ဆိုသောကြောင့်လည်း ဧကသမ္ဘောဂပရိဘောဂါတိကတွာ-ဟု သော ပထမကွရာဖြင့် ရှိသောပါ၌သာသင့်။

ပစ္စာဘတ္တံ/ပစ္စာဘတ္တာ

ဘတ္တဿ ပစ္စာ ပစ္စာဘတ္တံ၊ပစ္စာဘတ္တာ ဝါ-ဟုနိရုတ္တိဒီပနီ၌ ဒွိရုပ်ကိုပြဆိုသော ကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။(နိရုတ္တိဒီပနီ၊၁၄၃။၃။)သုတ်။နာ၊၂၂၁။

ဝီတိနာမေန္တိ/ဝီတိနာမေန္တိ

ဝီတိက္ကမော နည်းတူဖြေပါ။ဝိ+အတိ+နမု+အန္တိ။အချေ၊ဣကိုဒိဃပြု၊ဝီတိနာ မေန္တိပါ၌သင့်။ဝီတိက္ကမော နည်းတူ။

ဝါကျစဉ်(၅) သဒ္ဓါရဗန္ဓာ/သဒ္ဓါရဗဒ္ဓါ

ဗန္ဓဓာတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် သဒ္ဓါ ရဗန္ဓာ ပါ၌သင့်။ဗဓိဓာတ်+တပစ္စည်း၊ဗေဘဟေဟိ ဗေဗေ၊ဗေတုတ္တာန မန္ဓာနံ ဒေါ ဓေ သုတ်တို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် သဒ္ဓါ ရဗဒ္ဓါ ပါ၌သင့်။

ဗန္ဓဓာတ်+ဗဓိဓာတ် နှစ်မျိုးလုံးပင် ဗန္ဓနအနက်ဟော၍ အနက်ထူးမရှိသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ဗေဓေသိ၊ဗန္ဓတိ၊ဗဒ္ဓေါတိ ဗာဓိယတေ၊ဗန္တိယတေ-ဟု အတူပြု၍ တတုမာလာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါ၌သင့်။

နိပါတ်(၇)

ဥပဂန္ထိဗ္ဗ/ဥပဂန္ထဗ္ဗော

ဘာဝသာဓနဟောပုဒ်ဖြစ်၍ အများနှင့်ဆက်ဆံရကား နပုံလိုင်ဖြင့် ရုပ်ဖြစ်ရသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တစ်နည်း ဝသံဟူသော ကံပုဒ်ကိုထောက်၍လည်းကောင်း ဥပဂန္ထိဗ္ဗ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆) ဒိဝါဠာ/ဒိဝါဠာန

ဒိဝါသဒ္ဓါသည် နေ့ရက်ဟော အာကာရန္တနိပါတ်ဖြစ်၍ ဒိဝါသေယျာပုဒ်ကဲ့သို့ သမာသ်အလယ်၌ ရဿပြု၍မပြုနိုင်ကောင်းသောကြောင့် ဒီဃဖြင့်ရှိသော ဒိဝါဠာနပါဠိသာသင့်။

ဒိဝါသဒ္ဓေါ အဟဝါစကော အာကာရန္တော နိပါတော ဒိဝါကာလသ္မိ သေယျာ။
(ဝိနယလင်္ကာရဋီကာ၊ ၁။ ၁၁။)

ရတ္တိဌာနဒိဝါဠာနာဒိနိ/ရတ္တိဌာနဒိဝါဠာနာနိ

ရတ္တိဌာနဒိဝါဠာနာဒိနိတိ အာဒိသဒ္ဓေန ဝစ္စကုဋိ-ပဿာဝဌာနာဒိ သင်္ဂဏှာတိ-ဟု သာရတ္ထိ၌ အာဒိဝန်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အာဒိဖြင့်ရှိသော ရတ္တိဌာနဒိဝါဠာနာဒိနိပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇) ဝသံ ဝတ္ထာ/ဝသံ ဝုဋ္ဌာ

ဝသမာတ်+တပစ္စည်း၊ ဝသ နိဝါသေ၊ ဝသံ ဝုတ္ထာ။ (ရူ၊ ၂၇၅။) သုတ်၌ ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို ဝသံဝုတ္ထာ-ဟု ဒန္တဇ ထအက္ခရာဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

မောဂ္ဂလာန်နိသျှိ သာသဒိသတော တဿ ရိဋ္ဌော၊ သာဒိသန္တပစ္ဆာန္တဟန္တဒီဟိဋ္ဌော-ဟူသောသုတ်တို့နောင် ဝသတော ဥဋ္ဌ သုတ်ကိုဆက်၍ တည်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝသ၏အကို ဥပြု၍ ဝုဋ္ဌော ပရိဝုဋ္ဌော-ဟု ပါဠိဂုတ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒဇ ဋ္ဌ အက္ခရာဖြင့်ရှိသော ဝသံ ဝုဋ္ဌော ပါဠိလည်းသင့်။

ပဝါရိတာ/ပဝါရိတာ/ပဝါရေတာ

ပုရိမိကာယ ဥပဂတာ-ဟု ဝိသေသနပဌမန္တဖြင့် ရှိသကဲ့သို့၊ ဤ၌လည်း ပဝါရိတာ ဟု ဝိသေသနပဌမန္တသာ ရှိသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တောပစ္စယန္တရှိလျှင် ဝိသေသန/ ဝိသေသုဆန့်ကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာပြုပြီးမှ ဝါကျွတ်သည်မဟုတ်၊ အန္တရာယ်ရှိသော် ပဝါရဏာမပြုလျှင်လည်း အထွက်တစ်ရက်နေ၌ ဝါကျွတ်သည်သာ၊ ဤသို့မဟုတ်မူ၍ ပဝါရဏာမပြုလျှင် ဝါမကျွတ်ဟူသော အလိုမရှိအပ်သော

ပါရာမီကဏ်စာစဉ်

အနက် ရောက်ရာသောကြောင်းလည်းကောင်း ပဝါရိတာ ပါဠိသာသင်ပါသည်။(ဘာဠိဋ္ဌိ ပဝါရိတ္တာ-ဟု ရှိ၏)

ဝါကျစဉ်(၈) ပဋိဇ္ဈိတ္တာ/ပဋိဇ္ဈိတ္တာ

ရယ်ရွှင်ခြင်းအနက်ဟော ဇ္ဈမာတ်ကို ဤဋ္ဌိအလိုမရှိအပ်၊ သုခံသင်ခြင်းအနက် ကိုသာ ဤဋ္ဌိအလိုရှိအပ်သောကြောင့် တတိယကွရာ ဂသံယုတ်ဖြင့်ရှိသော ပဋိဇ္ဈိတ္တာ ပါဠိသာသင်။

မှတ်ချက်။ ။ဓာတ်ကိုဖျက်၍ မေးရာတွင် ဓာတ်နက်ကိုသာ အဓိကထားလျက် ဖြေရပါမည်။

ဝါကျစဉ်(၉) အနောဝဿကဋ္ဌ/အနောဝဿိကဋ္ဌ

တံ(တိဏကဋ္ဌ)ပုဒ်နှင့်အရတူသောကြောင့် နပုံလိင်ဖြစ်သင့်ရကား အနောဝဿ ကံ ပါဠိသင့်။ ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သော် ။ ဣတ္ထိလိင်တွင် အကမြင် အ-လျှင်၊ ဣဖြစ်မြဲ နိယံ အရ အနောဝဿိကံ ဖြစ်ရမည်ကို သိအပ်၏။

န ဩဝဿီယတီတိ အနောဝဿကံ၊ ကမ္မနိယံ အကသံဒ္ဓေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (သာရတ္ထ)

ဂမိယဝတ္ထံ/ဂမိကဝတ္ထံ

ဂမုဓာတ်+ဣကပစ္စည်းဖြင့် ဂမိကပြီးသော်လည်း ကကိုယပြု၍ ပြီးသော ကြောင့် ဂမိယဝတ္ထံ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀) အနု အနု အဝယော/အနု အဝယော

အနုဥပသာရပုဒ်သည် ဂုဏဝိစ္စာပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အိုးထိန်းသည်အတတ် တိုင်း အတတ်တိုင်း၌ နှစ်ပုံစေလိုရကား ။ အနုအနုအဝယော ဟု ဝိစ္စာဖြင့်ရှိသောပါဠိသင့်။ အနုအနုအဝယောတိ ပဒဿ အနုသဒ္ဓေါ ဂုဏဝိစ္စာယံ ဝတ္တတိ။ (ယောဇနာ)

အနုဇနော/အနုဝယော

အနုဝယော အနုဇနောတိ စ ဒွေ ပါဠာ-ဟူသော ယောဇနာကိုထောက်၍ နှစ်ပါဠိ သင့်။ နတ္ထိ ဧတဿ အတ္တနော သိပ္ပေ ဝယော ဥိနတာတိ အဝယော တိ အာဟ။ အနုဇနော ပရိပုဏ္ဏသိပ္ပေါတိ။ (သာရတ္ထ၊ ၂။ ၁၁၇။) ကိုထောက်သော် အနုဇနောသည် ယုတ္တ တရ။

အနုဇနော/အနုဇနော

နပုဒ်+ဥိနပုဒ်။ နကိုအန်ပြု၍ပြီးသောကြောင့် အနုဇနောပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၁၁) အသဒိသသိပျေ/အသာဒိသသိပျေ

သမာနံ ကတွာ နံ ပဿတီတိ သမာနောဝိယ ဒိဿတီတိ သာဒိသော၊သဒိသော သက္ကတိ နိပါတနေန သမာနဿ သာဒေသော ဒဒန္တဿဝါ ဒီဃော။ရူ(၅၈၈) သုတ်ကို ထောက်၍ သမာနဒိသဟုဆိုလိုလျှင် သမာနကို သပြု၍လည်းကောင်း၊သ၏အကိုအာပြု၍ လည်းကောင်းပြီးသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂) ကိင်္ဂဏိကသဒ္ဓေါ/ကိင်္ဂဏိကသဒ္ဓေါ

ကဏတိ သဒ္ဓံ ကရောတီတိ ကိင်္ဂဏိကာ၊ကဿဒ္ဓိတ္တံ၊အဿက္ကတ္တံ၊နိဂ္ဂဟိတာ ဂမော-ဟု မောဂ်၊၇။၂၂။သုတ်၌ဆိုသောကြောင့် ကဏဓာတ်+ဏိကပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ကိင်္ဂဏိ ကသဒ္ဓေါ ပါဌ်သင့်။

ကိ ဂုဇ္ဈိတံ ကဏတီတိ ကိင်္ဂဏိ၊ကိင်္ဂဏိ ၈၀ ကိင်္ဂဏိကာ။(ကိသဒ္ဓါပပဒ၊ ကဏဓာတ်၊)

ကိင်္ဂဏိတိပိ ပါဌန္တရံ တဒါ၊ယဒါဒိ၊ ကိသဒ္ဓါပပဒ+ကဏ+ဏကပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ကိင်္ဂဏိကာ ပါဌ်သင့်ပါသည်။

ယဒနပပန္နာ နိပါတနာသိဇ္ဈန္တိ သုတ်ကြီးဖြင့် က၏အကို လူပြု၍ပြီးသောကြောင့် ကိင်္ဂဏိကာပါဌ်လည်းသင့်ပါသည်။(ဓာန်ဋီ၊၂၈၆။)ဂါထာ။

ကိင်္ဂဏိကသဒ္ဓေါ/ကိင်္ဂဏိကသဒ္ဓေါ

ကိင်္ဂဏိကာ သဒ္ဓါသည် နိယတက္ကတ္တိလိင်ဖြစ်၍ သမာသ်အလယ်ရောက်က အပြုရိုး ထုံးစံမရှိသောကြောင့် ကိင်္ဂဏိကသဒ္ဓေါ ပါဌ်သင့်ပါသည်။

နိယံ။ ။သမာသ်လယ်မှာ ထိမြဲအာ ရဿာမပြုရာ။

ကိင်္ဂဏိကသဒ္ဓေါ/ကိင်္ဂနိကာသဒ္ဓေါ

ကိဉ္စိ ကိဏံ-အနည်းငယ်သောအသံကို။ကရောတီ-ပြုတတ်၏။ဣတိ-ကြောင့်။ ကိင်္ဂဏိကာ-မည်၏။-ဟု ထောမနိတိ၌ ဆိုသောကြောင့် ဋဝဂ် ပဉ္စမက္ခရာဖြင့် ကိင်္ဂဏိကာသဒ္ဓေါပါဌ်သင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ နဖြင့်ကိင်္ဂနိကာ-ဟုရှိ၏။

သမာဟတာယ/ဟတာယ

ဤ၌လေသည် တစ်ကြိမ်သာတိုက်ခတ်အပ်သည်မဟုတ်၊အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် တိုက်ခတ်အပ်သောကြောင့် ထပ်ခါတလဲလဲ အနက်ဟောသော သံဥပသာရရှိသင့်ရကား

သမာဟတာယ ပါဠိသင့်။ဂတ္ထိ၌ ဟတာယ-ဟု ရှိ၏။

ဝါကျစဉ်(၁၃) ကထာသမုဋ္ဌာယနတ္ထိ/ကထာသမုဋ္ဌာယနတ္ထိ

သမာယံအလယ်မှာ ထိမြဲအာ ရသာမပြုရာ နိယံအရ ကထာသမုဋ္ဌာယနတ္ထိပါဠိ သင့်။

ဧတမတ္ထိ/ဧတဒတ္ထိ

ဒါဒေသော ယ တ ဧတာဒေဒ္ဒဟိ နပုံသကောသမာသေ ဒေါ တိလိဂေ။မာဒေ သော ယ တ ဧတဒေဒ္ဒဟိ ပုမိတ္ထိလိဂေသု-ဟူသော မ,ဒ ပြုစည်းကမ်းအရ အတ္ထသဒ္ဒါ သည် ပုံလိင်ဖြစ်၍ ဒ-မပြုအပ်၊မ-သာပြုအပ်သောကြောင့် ဧတမတ္ထိ ပါဠိသင့်။

ဘဂဝတော/ဘဂဝန္တိ

အာရှေးရှိသော ရုစဓာတ်အယှဉ်ဖြစ်သောကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ်မသက်အပ်၊ စတုတ္ထိဝိဘတ်သာ သက်၍ပြီးသောကြောင့် ဘဂဝတော ပါဠိသာသင့်။

ကုဋိကံ/ကုဋီ

အရှင်ဓနိယဆောက်သောကျောင်းသည် တစ်ဂါးနေကျောင်းငယ်သာဖြစ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ရှုံဖြင့်ပြီးသောကျောင်းကို ကြီးမားစွာဆောက်ခြင်းငှါ မဖြစ်နိုင် ကောင်း သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ခုဒ္ဒကအနက်ဟော ကပစ္စည်းဖြင့်ယှဉ်သော ကုဋိကံ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄) အနုဒ္ဒယာ/အနုဒယာ

ဒယတိ ပရဒကံ အတ္တသုခဉ္စ ဟိသတိတိ ဒယာ။အ။အနုဒယာတိ အနုဥပ သဂ္ဂေန ပဒံ ဝုဒ္ဓိတံ-ဟု ဓာန်ဋီ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အနုဒယတိတိ အနုဒါတိ ဝတ္တဗ္ဗေ အနုဒ္ဒါတိ ဒကာရာဂမနံ ကတ္တာ ဝုတ္တံ-ဟု မူလဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသော အနုဒ္ဒယာပါဠိသင့်။

ဒွေဘော်ဋ္ဌာန မဟုတ်၍ အနုဒယာ ပါဠိလည်းသင့်။

အနုရက္ခဏာ/အနုရက္ခဏာ

ရိုး၌ ရအက္ခရာရှိ၍ အလယ်၌ ကဝဂ်ခြားနေသောကြောင့် နကိုဏပြန်၍ ပြီးရကား အနုရက္ခဏာ-ဟု ဏဖြင့်ရှိသောပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၅) စိက္ခလ္လမဒ္ဒဏ/စိက္ခလ္လမဒ္ဒန

မဒ္ဒဓာတ်သည် ရုကာရန္တဓာတ်မဟုတ်သောကြောင့် ယုပစ္စည်း၏ကာရိယ

နံပါတ်(၇)

အနက်ကို ထပ်ပြန်၍ မပြီးနိုင်သောကြောင့် စိက္ခန္ဓာမဒ္ဒန-ဟူ၍ နဖြင့်ရှိသောပါဌ်သာသင့်။

အပ္ပမတ္တကာပိ/အပ္ပမတ္တိကာပိ

အနုဒ္ဒယာပုဒ်တို့နှင့် အရတူပီသေသန ဣတ္ထိလိင်ဟောပုဒ်ဖြစ်ရကား ဣတ္ထိလိင်တွင် အကမြင် အ-လျှင်, ဣ-ဖြစ်မြ-ဟူသောနိယံအရ ဣဂ္ဂါကာရိယ အက၏အ-ကို ဣပြု၍ ပြီးသောကြောင့် အပ္ပမတ္တိကာပိ ပါဌ်သာသင့်။

ပါတဗျာဘဝံ/ပါတဗျာသနဘာဝံ

ပါတဗျာဘဝန္တိ ဝိနာသေတဗ္ဗံ ဟူသော သာရတ္ထဋီကာကို ထောက်၍ ပါတဗျာဘဝံ ပါဌ်သာသင့်။

ဗျာပါဓန္တေသ/ဗျာဗာဓန္တေသ

ဝိရှေး+အာရှေးရှိသော၊ဗာဓဓာတ်+ဏေပစ္စည်း၊အန္တပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ညှင်းဆဲခြင်းကြိယာကိုသာ ဤ၌အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဗျာဗာဓန္တေသ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၆) (က) အာယတီ/အာယတီ(ဝေရဉ္ဇာစာစဉ်(၃၈)၌ ဆုံးဖြတ်ပြီး)

(ဂ) ယောပိ/ယော

ယောပီတိ အပိသဒ္ဒေါ ဓနိယတ္ထေရံ အပေက္ခတိ။ယောဇနာကို ထောက်၍ အရှင်ဓနိယမထေရ်တစ်ပါးတည်းသာမဟုတ်။အခြားသောရဟန်းတစ်ပါးလည်း ကျောင်းဆောက်သည်ကို ငဲ့သောကြောင့် ယောပံ-ဟု အပိသဒ္ဒါပါမူ သင့်။

ယံယံ ဝတ္ထု/ယံ ဝတ္ထု

မြေတူးခြင်း, ရွှံ့နယ်ခြင်း, မီးဖုတ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ကိစ္စအားလုံးကို ပြန့်နှံ့စေရကား ယံယံ ဝတ္ထု-ဟု ဝိစ္စာဖြင့် ရှိပါဌ်သာသင့်။

(ဃ) ဝိတိက္ကမတိ/ဝိတိက္ကမတိ(ဝိတိနာမေန္တိ/ဝိတိက္ကမောတိ၌ ဆုံးဖြတ်ပြီး)

ဝါကျစဉ်(၁၇) ကရောန္တာနမ္ပိ/ကရောန္တာနံ

သူတစ်ပါးဆောက်လုပ်သောမြေကျောင်း၌ နေသောရဟန်းသာ အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်၊ကိုယ့်ဘိုင်းဆောက်လုပ်၍နေသော ရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ပင်၏ဟု သမုစ္စည်းအနက်ပြရာဖြစ်၍ ကရောန္တာနမ္ပိ-ဟု ဝိသဒ္ဒါပါသော ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၈) တိတ္ထိယဒ္ဓဇ/တိတ္ထိယဒဇ

အရဟဒ္ဓပုဒ်ကဲ့သို့ ဒွေဘော်လာ၍ပြီးသောကြောင့် တိတ္ထိယဒ္ဓဇ-ဟု ဒွေဘော်

ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။

ဒွေဘော်သည်အနိစ္စဝိမိဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊တိတ္ထိယဓဇောတိ တိတ္ထိယနမေဝ သညာနဘူတတ္တာ ဝုတ္တံ-ဟု ဝိမတိဋီကာ၌ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒွေဘော်မဲ့ တိတ္ထိယဓဇော ပါဌ်လည်းသင့်။

အညာနိပိ ကာရဏာနိ/အညာနိ ကာရဏာနိ

အညာနိပိတိ ပိသဒ္ဓေန အတ္တနာ ဝုတ္တကာရဏဒွယန္တိ မဟာအဋ္ဌကထာယမေဝ ဝုတ္တန္တိ ဒေသေတိ။(ဝိမတိ၊၁။၁၆၅။)ရှု၍ ပိသဒ္ဓါဖြင့် အညာပိကာရဏာနိ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၉) ဂန္ထိက/ဂဏ္ဍိက

ဂန္ဓေတိ ဗန္ဓတိတိ ဝါ ဂန္ဓေတိ ဗန္ဓတိ ဧတာတိ ဝါ ကတ္တာ ဂန္ထိကောတိ ဝုစ္စတိ ထကာရဿ ဣကာရေ ကတေ ဂဏ္ဍိကော။(ပါစိတ်ယောဇနာ၊၁၃၂။)ကိုထောက်၍ နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၀) ကဝါဠ/ကပါဠ

ကပါဠ ကဝါဠန္တိပိ ဒွါရဗာဟာယ နာမာနိ တံ ဝါတံ ပါဠယတိ ဝါဠယတိ ဓေတိ ကမ္မနိ ဧတာ။ဣတ္ထိယံ ကပါဠိ။(ဓာန်ဋီ၊၂၀၉။ဂါထာ။)ထောက်၍ နှစ်ပါဌ်သင့်။

သီမာယ/သီမာယ

သိ ဗန္ဓနေ၊သိယတိတိ သီမာ။ဒီဃော-ဟု ရူပိ၅၃-သုတ်၌ သီဓာတ်+မပစ္စည်း ဣကို ဤပြု၍ပြီးသောကြောင့် သီမာယ-ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိသောပါဌ်သင့်။

အညတြ ပိရုဒ္ဓသေနာသနာ/ပိရုဒ္ဓသေနာသနံ/

ပိရုဒ္ဓသေနာသနေန

ရိတေ ဝိနာ အညတြာတို့ ယှဉ်ရာမှန်လှ ယင်းပဒဝယ် ဒု တ ပဉ္စမိ သက်မြဲ တည်း-ဟူသော နိယံအရ အညတြအယှဉ် ဒုတိယာ တတိယာ ပဉ္စမိ ဝိဘတ်တို့သက် နိုင်သောကြောင့် သုံးပါဌ်လုံး သင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၂၁) ဒါရုဂဟေ/ဒါရုဂဟေ

ဂဟသု ပဒသေတံ အသမာသေ နိစ္စံ သုတ်ကိုထောက်၍ သမာသံမဟုတ် ရာ၌ အေပြု အမြဲဖြစ်နိုင်၏။သမာသံ၌ ဧမပြုအပ်၊ထိုကြောင့် ဤ၌ သမာသံဖြစ်၍ ဒါရုဂဟေ ပါဌ်သင့်။ သို့သော် သီလက္ခန္ဓာ သာမညဖလသုတ်၌ တာပနဂဟေ ပုဒ်ကိုတွေ့ အပ်သောကြောင့် သမာသံ၌ ဧမပြုအပ်ဟု ဆိုသောစကားလည်းမမြဲ။ထိုကြောင့်

ဒါရဂေဟေ ပါဠိလည်းသင့်။ (ဒိဋ္ဌ၊၁။၁၂၅။)

ရာဇပရိဂ္ဂဟဘူတာနိ/ရာဇပရိဂ္ဂဟိတဘူတာနိ

ပရိ+ဂဟ+အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ပရိဂ္ဂဟပုဒ်သည် ပရိဂ္ဂဟော အဓိနောစ၊အာယတ္တာ တစ သန္တကော။ဟူသော အဘိဓာန်၊ယဿဝါ ပရိဂ္ဂဟော တံ သာဓိ-သုတ်စဉ် နှင့်ညီညွတ်သောကြောင့် ရာဇပရိဂ္ဂဟဘူတာနိ ပါဠိသင့်။

ပရိဂ္ဂဟိတ၌ ပရိ+ဂဟ+တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ရာဇဂဟ အဖွင့်၌ ရသော ပရိဟိတတ္တာဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပရိဂ္ဂဟေစ ဂဟဏေဟု ဓာန်၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ရာဇပရိဂ္ဂဟိတ ဘူတာနိ ပါဠိလည်းသင့်ပါသည်။

ပဋိဂ္ဂဟ/ပဋိဂ္ဂဟိတ

နှစ်ပါဠိလုံးပင် သိမ်းပိုက်ခြင်းသန္တကအနက်ဟော၍ အနက်မထူး၊အ+တပစ္စည်း မျှသာထူး၍ နှစ်ပါဠိလုံးသင့်။

ဝိပတ္တိ/ဝိပတ္တိ

ဝိ+ပဒ+တိ ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောကြောင့် ပဒဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာန မဟုတ်သောကြောင့် ဝိပတ္တိ ပါဠိသင့်။(ဝိဂ္ဂပံ ပဇ္ဇနံ ဝိပတ္တိ)

ပဋိရာဇပရုန္နန/ပဋိရာဇပရုဒ္ဒန

ဥပ+ရဓိ+ယုပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ဥပရုန္နနပုဒ်ဖြစ်၍ ပဋိရာဇပရုန္နန-ဟုရှိသော ပါဠိသာသင့်။

အဇ္ဈာလက/အဇ္ဈာလက

အဇ္ဈသဒ္ဓါပပဒ+အလ+ဇ္ဈ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပထမကွေရာ ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသော အဇ္ဈာလကပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၂) ကုဿရိယမတ္တာယ/ကုဿရိယပတ္တာယ

ကုဿရိယပတ္တာယ-ဟု တစ်ချို့ ပါဠိရှိ၏။အစိုးရသူ၏အဖြစ်သို့ရောက်လာ-ဟု အနက်ပေး၏-ဟု ဂဏှိ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို ကုဿရိယပတ္တာယ ပါဠိသင့်။

ထိုသို့ပင် ဆိုငြားသော်လည်း ကုဿရိယမတ္တာယာတိ သမိဒ္ဓိယံ မတ္တာသဒ္ဓေါ ဉာပေတိ။(ဝဇီရ)ကုလဘောဂကုဿရိယာဒိဟိ မဟတိ မတ္တာ ပမာဏံ ဧတဿာတိ မဟာမတ္တာ။(သာရတ္ထ)ဋီကာတို့၌ သမိဒ္ဓိအနက်၊ပမာဏအနက်ဟော မတ္တသဒ္ဓါကို

သဘော ကုပ္ပင့်ဆိုသောကြောင့် ဣဿရိယမတ္တာယ ပါဠိသည်သာ အသင့်ဟုမှတ်ရမည်။

သမန္နဂတ/သမ္ပန္နဂတ/

နိယံ။ ။သံ အနု အာဥပသာကြောင့်၊ သမန္နဂတ၊ နေကတ္ထ၊ မှတ်ကြကျမ်းတွေဆို၊ သံရှေး ရှိလတ်၊ ပဒဓာတ်၊ မှတ်ကြကျမ်းမဆို၊ ပစောက်မဟုတ်၊ မ-သာဟုတ်၊ တည်ပုဒ် သမန္နဂတဆို၊ ပစောက်သာဟုတ်၊ မ-မဟုတ်၊ နှုတ်မျှကေစီဆို။
သံ+အနု+အာ+ဂဗ+တ, ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် သမန္နဂတဟူသော ပါဠိသာသင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၂၃) ပစ္စဝေက္ခမာနော/ပစ္စပေက္ခမာနော

ပတိ+အဝ+ဣက္ခ+အ+မာန ပစ္စည်းတို့ဖြင့်ပြီးသောကြောင့် ပစ္စဝေက္ခမာနော ပါဠိသင့်။ ဝကိုပပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပစ္စပေက္ခမာနော ပါဠိလည်းသင့်။

ပကတိယာဝိ/ပကတိယာ

အပိသဒ္ဒေါ အပကတိ အပေက္ခတိ-ဟူသော ယောနောကိုထောက်၍ပိသဒ္ဒါပါ မှသင့်၏။

ဣဿာပကတောဝ/ဣဿာပကတောဝ

ဣဿာ+အပ+ကတ=ဣဿာသည် ပင်ကိုယ်သဘောမှ ကင်းအောင်ပြုအင် သည် ဟု အတ္ထယုတ္တိကိုထောက်သော် ပြုခြင်းအနက်ဟော ကရဓာတ်ဖြင့်သာ ရနိုင်သော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣဿာသည် လွမ်းမိုးနိုင်စက်အပ်၏-ဟု အဘိဘဝနအနက်ကို ယူပြန်ကလည်း ဘူကရာသဗ္ဗဓာတွတ္ထဗျာပကာ ဟူသောပရိဘာသာအရ သဗ္ဗဓာတွတ္ထဝါစီ ဓာတ်ဖြစ်သော ကရဓာတ်သည်သာ ယင်းအနက်ကိုဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣဿာပကတောဝ ပါဠိသာသင့်။ ယင်းကဲ့သို့ ဂမုသည်မဟောနိုင်သောကြောင့် ဣဿာ ပကတော ပါဠိမသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၄) ဟညာမိ/ဟညိဿာမိ

သန္တိကတ္ထအနာဂါတ်အနက်ရှိသော ပုရာသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ရာ၌ ဝတ္ထမာန်ဝိဘုတ် သည် အနာဂါတ်ကာလ၌ သက်၏-ဟု ဆိုသောကြောင့် ဟညာမိ ပါဠိသာသင့်။

(ခ) အတ္တနော/အတ္တနာ

ဘာဠိ၌ အတ္တနော-မိမိ၏ -ဟုပေး၍ လေသေနပုဒ်၏ သမ္ပန်အဖြစ်အနက်ပေး သည်။ မအူ၌ အတ္တနာ-မိမိသည် -ဟုအပုတ္တကတ္တာအဖြစ်အနက်ပေး၏။ အတ္ထယုတ္တိများ

ရှိကြ၍ သင့်သည်သာ။ အဋ္ဌကထာ၌ အတ္တနာ-ဟု ရှိ၏။

လေသေန/လိသေန

လေသံ လိသန္တိ ပဒဒ္ဒယံ ဝေဝစနံ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုအပ်သောကြောင့် လေသနှင့်လိသသည် ပရိယာယ်မျှဖြစ်၍ နှစ်ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၅) ဘာသိတာ/ဘာသိတွာ/ဘာသိတံ

ဘာသိတန္တိပဒံ တွန္တိပဒဿ ဝိသေသနံ-ဟု ယောဇနာ၌ဆိုသောကြောင့် တွံနှင့် ပုံလိင်ခြင်းအရတူ၍ ဘာသိတာ ပါ၌သင့်။

ဝေရူပီ ဝါစံ ဘာသိတွာတိ ပါဠော-ဟု ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဘာသိတွာတိ ပဒံ သရသီတိပဒေ ပုဗ္ဗကာလကြိယာ-ဟု ယောဇနာ၌ဆိုသော ကြောင့်လည်းကောင်း ဘာသိတွာ ပါ၌လည်းသင့်။

ဘာသိတန္တိပိ အတ္ထိ သော န ယုဇ္ဇတိ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဝေရူပီ ဝါစံနှင့် ဝါဇ္ဇ/ဝါစကလိင်ကွဲပြားသောကြောင့်လည်းကောင်း ဘာသိတံ ပါ၌မသင့်။ ဘာသိတံ နပုံလိင်၊ ဝေရူပီ ဝါစံ ဣတ္ထိလိင်။

ဝါကျစဉ်(၂၆) တုမှာဒိသာနံ/တုမှာရိသာနံ

တုမှပုဒ်ဒံ+ဒိသဓာတ်+က္ခိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မု၏အကို ဒီဃ ပြု၍ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း တုမှာဒိသာနံ ပါ၌သင့်။

ဒိသဿ ဒကာရော ရကာရမာပဇ္ဇတေ-ဟု ဒိသ၏ ဒအက္ခရာသည် ရအဖြစ်သို့ အချို့ရောက်နိုင်၏-ဟု ဆိုသောကြောင့် တုမှာရိသာနံ ပါ၌လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၇) ဝိညုပုရိသံ/ဝိညုပုရိသံ/ဝိညု ပုရိသံ

သမာသ်အလယ်သို့ရောက်သော ဦးကိုဥရဿပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်း- ကောင်း၊ သမာသ်နှင့်ဝါကျသာထူး၍ အနက်ထူးမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိညု ပုရိသံ/ဝိညု ပုရိသံ နှစ်ပါ၌သင့်။ (ဝိညုပုရိသံကား သမာသ်၊ ဝိညု ပုရိသံကား ဝါကျ။)

ပဗ္ဗဇိတ/ပဗ္ဗဇိတ

ဧကားဒွေဘော်ဌာနမဟုတ်သောကြောင့် ပဗ္ဗဇိတ ပါ၌သာသင့်။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ၌ကား ပ+ဝဇ+ယ ဇျကိုပြု၍၊ ယဝတံသုတ် ပြီးပြယုဂ် အဟုတ်ဒွေဘော် ချည်းသာ-ဆိုသဖြင့် ဒွေဘော်လာရသည်၊ ဤပဗ္ဗဇိတ၌ ဒွေဘော်ဌာနမဟုတ်ပါ။

ယံ ပဗ္ဗဇ္ဇလိင်္ဂဘူတံ/ပဗ္ဗဇ္ဇလိင်္ဂဘူတံ

နိဿယတို့၌ ယံကိုထည့်၍ အနက်မပေးကြသော်လည်း အရဟန္တဇော သဒ္ဓိ အဝဇ္ဇာရူပေါကိုသောကြောင့် ဟေဋ္ဌာပေက္ခာအနက်ရှိသော ယံ-သဒ္ဓါပါသော ယံ ပဗ္ဗဇ္ဇလိင်္ဂဘူတံ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၈) ပရိသတိ/ပရိသတိ

တိသဘာပရိသာယ၊မေဂ်၊၂။၁၀၄။သုတ်အရ သ္မိဝိဘတ်ကို တိပြု၍ပြီးသောကြောင့် ပရိသတိ ပါ၌သင့်။(သီဟိုဠ်မူ)

တိသဘာပရိသာယ၊နိရတ္တိဒီပနီ၊၂။၉၀။သုတ်အရ သ္မိဝိဘတ်ကို တိပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပရိသတိ ပါ၌သင့်။(မြန်မာမူ)တိကြောင့် သာဓာနာကိုရသာပြု။

လာမကတောဝါ/လာမကတောဝ

အတ္တန္တရဝိကပ်အနက်ရှိသော ဝါကျဖြစ်၍ ယင်းကိုထွန်းပြတတ်သော ဝါသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် လာမကတော ဝါ-ဟု ဝါဖြင့် ရှိသောပါ၌သင့်။

ဝိတ္တာရိကံ/ဝိတ္တာရိကံ

ဝိတ္တာရော သဗ္ဗာဓကော အဿ အတ္တိတိ ဝိတ္တာရိတော။(အဝဇ္ဇော)သဗ္ဗာဓ အဿတ္ထိအနက်၌ ဣတပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဝိတ္တာရိကံ ပါ၌သင့်။(ဘာဠီ)

ဝိတ္တာရော အဿ အတ္တိတိ ဝိတ္တာရိတော။(အဝဇ္ဇော)ရိုးရိုးအံသတ္ထိအနက်၌ ဣတပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဝိတ္တာရိကံ ပါ၌လည်းသင့်။(နိယကော/နိယတော ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ကာရီ/ကာရိယမျှသာ ထူး၏။)

ဒီယန္တိ/ဒီယန္တိ/ဒီယန္တိ

ဒီဓာတ်၏ဤကိုဤယပြုက ဒီယန္တိဣယုပြုကဒီယန္တိဣယပြုကဒီယန္တိ အသီးသီးပြီးနိုင်ကောင်းသောကြောင့် သုံးပါ၌လုံးသင့်။(ဓာတ္တတ္ထ၊၈၂။)

ဝါကစဉ်(၂၉) ဂိဟိကာလ/ဂိဟိကာလ

ဂေဟံ အဿ အတ္တိတိ ဂိဟိ၊ဂိဟိနော ဥပ္ပန္နော ကာလော ဂိဟိကာလော-ဟု သမာသံအလယ်၌ ဤကိုဣရသာပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ရသာဖြင့်ရှိသော ဂိဟိကာလ ပါ၌သာသင့်။

ပုရာဏေ/ပေါရာဏေ

အနက်မထူး၊ပုဒ္ဓိရောဇ်/မရောက်သာ ထူးသောကြောင့် နှစ်ပါ၌သင့်။(ဂဏှိ၌)

ပေါ်ရာဏေ-ဟုရှိသည်။)

မဟာအမစ္စော/မဟာမစ္စော

ယတ္ထ သန္ဓိတော သရော အတ္ထံ ဒီပေတိ၊တတ္ထ န သန္ဓိ ဟူသော နိတိသုတ် တို့အရ အနက်ပျက်မည့်နေရာ၌ သန္ဓိမစပ်အပ်၊ထိုကြောင့် မဟာအမစ္စော ပါဠိသာသနာ ပါသည်။မဟန္တော စသော အမစ္စောတိ အဟာအမစ္စော။

ဝါကျစဉ်(၃၀) သေနိယော/သေနိကော

သေနာ အဿ အတ္ထိတိ သေနိကော၊သေနိကောယေဝ သေနိယော-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် သေနိယော ပါဠိသာသနာ။

ဗိမ္ဗိသာရော/ဗိမ္ဗိသာရော

ဗိမ္ဗိတိ သုဝဏ္ဏံ၊တသ္မာ သာရသုဝဏ္ဏသဒိသဝဏ္ဏတယ ဗိမ္ဗိသာရောတိ ဝုစ္စတိ။ ဟူ၍ သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် တတိယကွေရာဖြင့်ရှိသော ဗိမ္ဗိသာရော ပါဠိသာသနာ။

ဝါကျစဉ်(၃၁) ကဟာပဏ/ကရိသာပဏ

ရိသကို ဟာပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ကဟာပဏပါဠိသင့်၊ရိသကိုဟာမပြုသော် ကရိသာပဏပါဠိသင့်။အထော ကဟာပဏော နိတ္ထိ၊ကထျတေ ကရိသာပဏော။(ဓာနံ၊ ၄၈၁။) ဂါထာအရ အနက်တူပုံရိယာယ်ပုဒ်တို့မျှသာ ဖြစ်သည်။

နိလကဟာပဏ/နေလကဟာပဏ

(နိလ/နေလအဆုံးအဖြတ်ရှု)

ဦနံဝါ/ဩနံဝါ

ဦနံဩနန္တိ စဒ္ဒေ ပါဌာဟူသော ယောဇနာကိုထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။ (ဦဟဓာတ်။ဟချေဦကို ဩပြု။)

ရုဒြဒါမကေန/ဒုဒြဒါမကေန

ရုဒြဒါမေန ဥပ္ပါဒိတော ရုဒြဒါမကော-သာရတ္ထ၊၂။၁၂၃။ရုဒြဒါမေန နာမ တေနပိ ဥပ္ပါဒိတော ရုဒြဒါမကော။ဝိမတိ။၁။၁၉၆။တို့ကိုထောက်၍ ရုဒြဒါမကေန ပါဠိသင့်။

ဂဏ္ဍိ၌ ဒုဒါမကာဒီနံ-ဒုဒြဒါမအရပ်၌ဖြစ်သော ကဟာပဏစသည်တို့၏။ ဟုယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း နာမည်ဟော သဒ္ဒါမျှ ဖြစ်သောကြောင့် အနက် အဓိပ္ပါယ်မပျက်နိုင်ရကား ဒုဒြဒါမကေန ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၂) သာယန/သာယဏ

ပုဗ္ဗဒိဟုတ္တရပဒဿ အဟဿ ဏှာဒေသာ ဟောတိ-ဟု မောဂ္ဂလာန်၌ဆို
သော ကြောင့် မုဒ္ဒဇပဉ္စမက္ခရာဖြင့်ရှိသော သာယဏပါဠိသင့်။
(ပုဗ္ဗပရုဇ္ဇသာယမဇ္ဈေဟာဟဿ ဏှော။မောဂ်၊၃။၁၁၀။)သုတ်။

သီဟိုဠ်မူ၌ အဟကို ဒန္တဇပဉ္စမက္ခရာဖြင့် နာပြုဟုဆိုသောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ရူပသိဒ္ဓိ၌ တေသုဝုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့် အဟကို တဝဂ်ပဉ္စမက္ခရာဖြင့် နာပြုသည်
ကိုပြဆိုသော ဓာကာင့်လည်းကောင်း သာယန-ပါဠိသင့်။

အဟဿ ပုဗ္ဗ ပုဗ္ဗဏှ၊ဇဝံ သာယနံ။ တေသု ဝုဒ္ဓိံ တိ အာဒိနာ အဟဿ
နာ ဒေသော။(ရူ၊၁၆၈။)

ဝါကျစဉ်(၃၃) အပက္ကန္တာ/အပဂန္တာ

ယတော ဂါမတော အပက္ကန္တာတိ ပဒေ အပါဒါနံ၊သော ဂါမော အမနဿ
ဂါမော နာမ-ဟူသော ယောဇနာကိုထောက်၍ ထိုအလို အပက္ကန္တာ ပါဠိသင့်။

မနဿသဒ္ဓါနှင့်အရတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဿယများ၌ မနဿာ-
တို့သည်။အပက္ကန္တာ-ဖဲသွားကုန်ပြီ။သော ဝါ-ထိုရွာသည်လည်းကောင်း။အမနဿဂါမော
နာမ-မည်၏။-ဟု အနက်ယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း အပက္ကန္တာ ပါဠိသင့်။

(ယတော ဝါ အပက္ကန္တာ၊သော အမနဿော နာမ၊ယတော ဂါမတော အာဂန္တ
ကာမာစဝ အပက္ကန္တာ။ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၊၁၂၅)

ဝါကျစဉ်(၃၄) ဣန္ဒြိလ/ဣန္ဒြိလ

ဣန္ဒြေဝ ပါဒံ ခိပတိ ဧတ္တာတိ ဣန္ဒြိလော။ခိပ ပေရဏေ၊ပဿ လော။
အထဝါ ဣ ဂမနံ ဒဒါတိတိ ဣန္ဒြေ၊(ဒွါရ်)တတ္ထ ဌပိတော ခိလော ဣန္ဒြိလော
ကဏှကောတိ ဣန္ဒြိလော-ဟူသော အဘိဓာန်ဋီကာကိုထောက်၍ ဣန္ဒြိလော ပါဠိသင့်။

ခိလော ကဋိနတ္ထ(ဓာတွတ္ထ၊၈၄။)သင်္ကတု ခိလ ဟေတိသု(ဓာန်၊၁၁၁၅)
တို့၌ ခိလသဒ္ဓါသည်သာ တံခါးခုံ၊တံခါးငုတ် အနက်ကိုဟော၍ ရသဖြင့်ရှိသော
ဣန္ဒြိလပါဠိလည်းသင့်။

ဒီယပြု/မပြုသာထူး၏။အနက်ထူးမရှိ ထို့ကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။
ဆဋ္ဌမူ ပါ၊ဌ၊ဋီ၊နှင့် နိဿယတို့၌ ဒီယဖြင့်သာ ရှိ၏။

(ဃ)တဿ/တဿ ဝါ

တဿဝါ ဂါမဿ၊ဝါသဒ္ဓေါ ဝေမဇ္ဈမေဝါတိ ယောဇောဗ္ဗော။ဝါသဒ္ဓေါ ဣန္ဒြိလေတိ အပေက္ခတိ-ဟူသော ယောဇောကိုထောက်၍ ဝါပါသော တဿ ဝါ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၅) အရွှောဟရဏီယ/အရွှောဟရနီယ

ဟရဓာတ်+အနီယ ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော်လည်း ကရဏီယံပုဒ်ကဲ့သို့ ရကာရန္တ ဓာတ်နှောင်ရောက်၍ နက္ခိဏပြု၍ ပြီးသောကြောင့် အရွှောဟရဏီယံ ပါဠိသာသင့်။

သာမိ/သာမိ

သံ အဿ အတ္တိတိ သာမိ၊ဒီဃာဒိ၊ရဿန္တေ သာမိပိ-ဓာန်ဋီ(၇၂၅)ဂါထာ၌ ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

ဒန္တပေါဏ/ဒန္တပေါန

ဒန္တေ ပုနာတိ သောဓေတိ စတေနာတိ ဒန္တပေါနော။(ရူ)ဒန္တပေါဏောတိပိ။ (ဓာန်ဋီ၊၄၄၂။)၌ ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၆) ပပဉ္စသင်္ခါ/ပပဉ္စသညာ

သတ္တန် သံသာရေ ပပဉ္စန္ဒိ စိရာယန္တိတိ ပပဉ္စာ။ဏဏာမာနဒိဋ္ဌိယော။ ပပဉ္စ ဧဝံ သင်္ခါ ပပဉ္စသင်္ခါ-ဟု ယောဇောကင်္ခါဋီကာသစ်တို့၌ ဆိုသောကြောင့် ပပဉ္စသင်္ခါ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၇) အနာဒိယိတွာ/အနာဒရိတွာ

ဗျဉ္ဇနံ အနာဒရိတွာ ဗျဉ္ဇနေ အာဒရံ အကတွာ သဒ္ဓမနပေက္ခိတွာတိ အဓိပ္ပါယော၊အနာဒိယိတွာတိပိ အတ္တိ-ဟူသော ယောဇောကိုထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

အနာဒိယန္တောတိ တဿ ဝစနံ အဂဏန္တော၊အာဒရံ ဝါ အကရောန္တော-ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင်ပင် (ဋ္ဌ·နာ၊၃၂၉) ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်သည်ကို ထောက်၍ဒါ ဓာတ် သည် ဂဟဏအနက်၊အာဒရအနက် နှစ်မျိုးဟောနိုင်သောကြောင့် အနာဒရိတွာ-ပါဠိသည် ယုတ္တတရ ဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၃၈) သမ္ပု/အပ္ပု

သမ္ပုန္တိ အပ္ပုဂံ-ဟူ၍ ဋီကာတို့၌ ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သံဥပသာရ သည် အပ္ပုအနက်ကို ဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း သမ္ပု ပါဠိသင့်။

သမ္မုဂ္ဂသဒ္ဓါ အပ္ပုဂ္ဂသဒ္ဓါတို့သည် အနက်အားဖြင့် မထူးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရွှေ့တိဘဏ္ဍာရွှေ့ အဖွင့်၌ အပ္ပုဂ္ဂါ ဟောတိ-ဟုတွေ့မြင်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အပ္ပုဂ္ဂ ပါဠိလည်းသင့်။

ဂဏ္ဍိ၌ သမက္ခံ ပါဠိရင်းဟုဖွင့်၏။လက်ရှိသာရတ္ထ။၂။၁၃၃။ဝိမတိ။၁။၁၇၄။ တို့နှင့် မညီသောကြောင့်မသင့်။

တသ္မာ ယံ ဘဏ္ဍံ/တသ္မာ တံ ဘဏ္ဍံ

ယ၏ရှေးပုဒ်သည် တနောင်၌ စပ်ပုဒ်ရှိ၏။ဤ တံ ဘဏ္ဍံကား တသ္မိံ ယေဝ ကာလေ၏နောက်၌စပ်ပုဒ်မရှိ။ထိုကြောင့် တံ ဘဏ္ဍံ-ဟု မရှိအပ်။ယံ ဘဏ္ဍံ-ဟုသာရှိရမည်။

အဝဟဋ္ဌံ၌ စပ်။ဤယံကိုပင် တဿဟု နောက်၌ နိယမပုဒ်ပြုလတ်ဖြစ်သောကြောင့် တသ္မာ ယံ ဘဏ္ဍံ ပါဠိသင့်။

(စ)ဝါကျ၌လည်း တပီ ဘဏ္ဍံဟု မရှိအပ်။ယံ ဟိ ဘဏ္ဍံ-ဟုရှိအပ်၏(ဘာဠီ)

အဝဟဋ္ဌံ/အဝဟတံ

အဝပုဗ္ဗ+ဟရဓာတ်+တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဋ္ဌော တဿ ဒုတ္တဋ္ဌံ ပဟဋ္ဌော-ဟု သဒ္ဓနီတိ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဇဋ္ဌအက္ခရာဖြင့်ရှိသော အဝဟဋ္ဌံ ပါဠိသင့်။

**ဝါကျစဉ်(၃၉) အာဏိဂဏ္ဍိကာဟတော/အာဏိဂဏ္ဍိကာပါတော/
အာဏိဂဏ္ဍိကာလုတော**

အာဏိစ ဂဏ္ဍိကာစ အာဏိဂဏ္ဍိကာ(ဒွန်တွဲ)အာဏိဂဏ္ဍိကာ ဟတော ကသ္မိန္တိ အာဏိဂဏ္ဍိကာဟတော-ဟု မအူနိသျှ ဝစနတ္ထပြု၍ တွဲအပ်ပြီးသောမျှော့၊ဟုအပ်ပြီးသော အဟရိသောသပိတ်-ဟု အနက်ယောဇနာ၍ ပြဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အာဟတော အာဏိဂဏ္ဍိကာ တသ္မိန္တိ အာဏိဂဏ္ဍိကာဟတော-ဟု ဘာဠီ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ထည့်သွင်းအပ်သောစိုမယ်န .တည်းသွင်းအပ်သောအထုံးအဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဟု အာဟတပုဒ်ကို အာဏိပုဒ်+ဂဏ္ဍိကာပုဒ်တို့နှင့် စပ်၍ ဘာဠီ၌အနက်ပြန်ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင် ထိုနိသျှများအလို အာဏိဂဏ္ဍိကာဟတော ပါဠိသင့်။

အာဏိစ ဂဏ္ဍိကာစ အာဏိဂဏ္ဍိကာ-ဟု ဒွန်တွဲ။ပတနံ ပါတော။အာဏိဂဏ္ဍိကာနံ ပါတော အာဏိဂဏ္ဍိကာပါတော-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ စိုမယ်နအာအသေးတို့၏

နံပါတ်(၇)

ကျ ရောက်ခြင်းဟု ယောဇနာဆင်တဲဂဏ္ဍိတို့၌ အနက်ပြန်ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို အာဏိဂဏ္ဍိကာပါတော့ ပါ၌သင့်။

ရွှေဥမင်နိဿိ၌ အာဏိဂဏ္ဍိကာလတော-မျှော့ကိုင်သောကာလ၊ ဖာထေးသော ကာလမှစ၍-ဟု အနက်ပြန်ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို အာဏိဂဏ္ဍိကာလတော ပါ၌သင့်။

အာဏိဂဏ္ဍိကာဟတောတိ အာဏိနာ ဂဏ္ဍိကာစ ဟတသောဘာဇနာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ၆ နိကာ၊ ၁။ ၁၂၉။ အဖွင့်ကိုထောက် အာဏိဂဏ္ဍိကာဟတော့ ပါ၌သည်ယုတ္တတရ။

(ဂ)ဟတော ဝါ/ဟတော

ဘိန္နုဆိဒ္ဓနုနစ်မျိုးနှင့်တွဲရမည်ဖြစ်၍ ဟတော ဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါ မပါသင့်။ (ဘာဇီ) ကွဲသောသပိတ် ပေါက်သောသပိတ်တို့မှကြွင်းသော ဖာထေးထားသောသပိတ်ကို ပါရိသေသ နည်းဖြင့် ယူသင့်၍ ဟတောဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါပါသင့်။ (ဆရာများအလို)

အာဏိ/အာဏီ/အဏိ

တသပုဂ္ဂတေ ကိလေ အာဏိ၊ ဣတ္ထိ အဏိပိ။ အဏ သဒ္ဓေးဏိ၊ ပုဗ္ဗပက္ခေ နဂုဒ္ဓိ၊ အန ပါဏနေဝါ ဇာတ္တံ။ ဓာနဋီ၊ ၃၇၄။ ဂါထာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် အာဏိ အဏိပါ၌ တို့သင့်။

အဏတိ သဒ္ဓံ ကရောတိတိ အာဏိ၊ အဏ+ဣဏံ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် အာဏိ ပါ၌သင့်။

နာဘိ/နာဘီ (နာဘိ ဣတ္ထိ၊ ဤပစ္စယေ နာဘိစ)

နေမိ/နေမီ (နယတိ စက္ကံ နေမိ၊ နိ နယေ၊ မိ။ ဤပစ္စယေ နေမိစ)

(နှစ်ပါ၌မှန်နည်းတူဖြေပါ။)

ဝါကျစဉ်(၄၀) (ဃ) ဟရတိ/အဝဟရတိ

အာဒိယေယျ ဟရေယျ အဝဟရေယျ-ဟုခိုးခြင်းပရိယာယ် ကြိယာသဒ္ဓါတို့ကို အတူဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒ္ဒန္တနကံ-ဟူသော ပုဒ်ကိုထောက်၍ ဤ၌ ခိုးခြင်း အနက်ကို အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အဝဥပသာရရှိ/မရိသာထူး၍ ခိုးခြင်း အနက်မထူးသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါ၌သင့်။

ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ/ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော

ပရိဘောဂဟူသော ကံပုဒ်ပုံလိင်ကိုထောက်၍ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော-ဟု ရှိနိုင် ကောင်း သော်လည်း ဤ၌ တဗ္ဗပစ္စည်းသည် ကံဟောမဟုတ်၊ ဘောဟောဖြစ်သောကြောင့်

ဘာဝေ ကိစ္စပစ္စယန္တာ နပုံသကာ(ရူ တေကိစ္စာ)သုတ် အဖွင့်အရ နပုံလိင်ဒကဝုစ်ဖြင့် ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၁) အက္ခဒဿာ/အက္ခရဿာ

အက္ခဒဿေ နိရ ဝိနိစ္ဆယသာလာ ဝုစ္ဆတိ၊တတ္ထ နိသီဒိတွာ ဝဇ္ဇာဝန္တံ ပဿန္တိ တိ အက္ခဒဿာ ဝုစ္ဆန္တိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆနကာ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊နျာသာဒီနံ ဝိဝါဒါနံ အက္ခဒဿော ပဒဋ္ဌရိ-ဟု အဘိဓာန်(၃၄၁)ဂါထာ၌ဆိုအပ် သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဤ၌ တရားသူကြီးတို့ကို အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း တဝဂ် တတိယက္ခရာဖြင့်ရှိသော အက္ခဒဿာ ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။အက္ခာယံ ဓမ္မသဘာယံ နိသီဒိတွာ ရသန္တိ ဝိနိစ္ဆန္တိတိ အက္ခရဿာ။

(ဂဏ္ဍိဟောင်း)၌ ဆိုအပ်၏။ထိုအလို အက္ခရဿာ သင့်။

သကဝိရိယနိဿိတာ/သကဝိရိယနိဿိတာ

နှစ်ပုဒ်လုံးတို့သည် အစိုးရသူ မင်းသားကိုသာ ရနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။ သို့သော် သကဝိရိယနိဿိတာ-ဟူသောပါဠိသည် ရာဇကုလနိဿိတာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်ပင် ဖြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊မိမိ၏လုံးလကိုမှီ၍ အုပ်စိုးသူဟူသော အနက်သည်သာ ရာဇကုလနိဿိတာပုဒ်မှ ထူးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ယင်းပုဒ်ကိုပင် နိဿယများ၌ အနက်သမ္ပန်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သကဝိရိယနိဿိတာ ပါဠိသည် ယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၄၂) (က)ဆိန္ဒေယျံ/ဆိန္ဒေယျံ

ဆိဒိ ရ ဒွေဘာကရဏောဒိ ဆိန္ဒေန-ဟု ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ၌ ဆိုသောကြောင့် လည်း ကောင်း၊သီလာဒိစ္ဆေဒေန-ဟု ဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊သကမ္မ ကဖြစ်သော ရဇာဒိဂိုဏ်း ဆိဒိဓာတ်ကိုသာ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဆိန္ဒေယျံ ပါဠိသင့်။

ရှင်းချက်။ ။ရဇာဒိဂိုဏ်း ဆိဒိဓာတ်သည် သကမ္မကဒိဝါဒိဂိုဏ်းဆိဒိဓာတ်သည် အကမ္မက။ဟနနံ နာမ ဟတ္ထပါဒါဒီဟိ ပေါထနဉ္စေဝ သီသာဒိစ္ဆေဒနဉ္စ ပောတိ ဟု ဋီကာ၌ သီသာဒိ-ဟု ကံထည့်၍ ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် သကမ္မကဖြစ်သော ရဇာဒိ ဂဏ်ကဆိဒိဓာတ်ကို ဤ၌အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ဆိန္ဒေယျံ ပါဠိသင့်။

ဒိဝါဒိဂဏ်ကဆိဒိဓာတ်ကို ဤ၌ အလိုမရှိအပ်သောကြောင့် ဆိန္ဒေယျံ

ပါဠိမသင့်။

မေလုနံ ဓမ္မံ/မေထုနဓမ္မံ

သမာသံအစီအရင်အားလုံးတို့သို့ ဝိဘာသာသဒ္ဓါလိုက်အပ်သောကြောင့် သမာသံမှန်သမျှ အနိစ္စဝိခိဖြစ်၍ မေထုနံ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း၊ မေထုနဓမ္မံ ဟူ၍လည်းကောင်း ဝါကျ/သမာသံနှစ်မျိုးရှိနိုင်ကောင်းသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၃) ဒုဋ္ဌံ ကတံ/ဒုဋ္ဌကတံ(ဒုဋ္ဌံ ကတံ)

ယံ ဟိ ဒုဋ္ဌကတံ ဝိရူပံ ဝါ ကတံ၊ တံ ဒုက္ကဋ္ဌံ။(ဝိ၊ ဋ္ဌ၊ ၄။ ၁၂၂။) အဖွင့်ကို ရှု၍ ဒုဋ္ဌပဿာရပုဒ်၏ ဒုဋ္ဌအနက်မှတစ်ပါး ဝိရူပအနက်ဖွင့်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဒုဋ္ဌ-ပျားကစီးခြင်းဟူသည် ပင်ကိုယ်မဟုတ်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းပင် ဖြစ်၏ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ယူဆနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဓာရယသမာသံ ပြရာဖြစ်၍ ဝိဘတ်တူဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ကာယဒုစ္စရိတအဖွင့်(ဝိ၊ ဋ္ဌ၊ ၁။ ၁၃၄။) ဒုဋ္ဌရိတံ ဒုဋ္ဌံ ဝါ စရိတံ-ဟု တွေ့အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဒုဋ္ဌံ ကတံ ပါဠိသင့်။

နိဿယတို့၌ ဒုဋ္ဌပုဒ်ဖြင့်အတ္ထယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဒုစ္စရိ တအဖွင့် ဋီကာ(သာရတ္ထ၊ ၁။ ၄၀၄။)၌ ကာယေန ဒုဋ္ဌံ စရိတံ။ပ။ ကိလေသပူတိကတ္တာ ဒုဋ္ဌစရိတံ-ဟု ဒုဋ္ဌပုဒ်ဖြင့် ကမ္မဓာရယ်သမာသံကိုဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မကောင်းဟူသည် ဖောက်ပြန်မှုတစ်မျိုးပင် ဖြစ်၏-ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ယူဆနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဒုဋ္ဌံ ကတံ ပါဠိလည်းသင့်။(ဒုဋ္ဌံ ကတံ ပါဠိမသင့်)

ဘိက္ခုကြိယာနံ/ဘိက္ခုကိရိယာနံ

ကရဓာတ်+ရိရိယ ပစ္စည်း ဓာတ္တန်ရနှင့်ရအနုဗဏ်ကို ချေ၍ပြီးသောကြောင့် ဘိက္ခုကိရိယာနံ ပါဠိသင့်။

ကကိုရိသို့ ကပ်၍ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဘိက္ခုကြိယာနံ ပါဠိလည်းသင့်။ (အက္ခရစိန္တကာ ပန ကြိယာက္ခယပိ ပဒမိစ္ဆန္တိ။ဓာတုမာလာ၊ ၂၇၆။ ကရ+ကရဏေ ဧကော။ ဣကာရာဂမော အသိ၊ ဝဏ္ဏဝိပရိယယေ ကြိယာ၊ ရိရိပစ္စယေ ကိရိယာ။ ဓာန်ဋီ၊ ၅၅၈။ ဂါထာ။)

(ဃ)ဝိရဋ္ဌံ/ဝိရဋ္ဌံ

ဂဏ္ဍိ၌ ဝိရဋ္ဌံ-ဟု ရှိသော်လည်း စုဏ္ဍိယအဖွင့်၌ ဝုတ္တကိစ္စံ ဝိရာဇေဘော။ ဝိပဗ္ဗ ရာဇဓာတ်ကို ဖွင့်၍ ဝိပဗ္ဗရဇဓာတ်ကို မဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလံ

ဂိရန္တိဘွာ ပဝတ္တက္ကာ ဝိရန္ဒ-ဟု(သာရတ္ထ၊ ၂။ ၁၃၄။) ညွှန်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မူရင်း
၁ရိဂါပါဠိတော်၌ အပရန္ဒ ဝိရန္ဒ - (ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပုဗ္ဗ+ရာဇာတ်+
တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ဝိရန္ဒ ပါဠိသာသင့်။

ပထမံ/ပဌမံ

ပဌ-ဝိယတ္တိယံ ဝါစာယံ၊ အမော။ ပထ - သင်္ချာနေဝါ၊ အမော။ ဝဏ္ဏဝိကာရော
ပဌမံ၊ ပထမန္တိပိ။ (ဓာန်၊ ဋီ၊ ၇၁၅။) ဂါထာ။

ဝါကျစဉ်(၄၄) (က) ထူလတ္တာ/ထူလ္လတ္တယ

(ခ) ဝါကျလာ သံယောဂါဘာဝေါ-ဟူသော အဖွင့်ကိုထောက်၍ သံယုတ်
နှင့်တကွ ထူလ္လတ္တယ ပါဠိသင့်။

(က) ထူလတ္တာ အဗ္ဗယဿ/ထူလ္လတ္တာ အဗ္ဗယတ္တာ

ပရိဂါပါဠိတော် ဂါထာသင်္ဂဏီ အဗ္ဗကသံသံ ။ ထူလတ္တာ အဗ္ဗယဿ စတံ
ထူလ္လတ္တယန္တိ ဝုစ္စတိတိ အတ္တော ။ ဟု ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိမှလည်း အဗ္ဗယနှင့်ထူလကို အရကူ
မည်ဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း ထူလတ္တာ အဗ္ဗယဿ-ဟု ရှိသင့်
သည်ကို ဘာဋီ၌ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို ထူလတ္တာ အဗ္ဗယဿ ပါဠိသင့်။ (ဝိ၊ ၄။ ၄။
၁၉၁။)

သာရတ္ထဋီကာ၌ ထူလတ္တာ အဗ္ဗယတ္တာစ ထူလ္လတ္တယန္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ ထူလ္လတ္တယန္တိ
ဝုတ္တံ-ဟူသော အဖွင့်ကို ထောက်၍ ထူလတ္တာ အဗ္ဗယတ္တာ ပါဠိလည်းသင့်။ (သာရတ္ထ၊ ၂။
၂၃၄။)

ဝါကျစဉ်(၄၅) ကုန္တိဂတံ/ကုန္တိဂတံ

ဝါကျမဟုတ် သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ သမာသ်အလယ်ရောက် ဤ၊ ဦ နိစ္စုက္ကတ္ထိလိင်
ပုဒ်တို့ကို ရသပပြုရသောကြောင့် ကုန္တိဂတံ ပါဠိသင့်။ ကုန္တိဂတံ ပါဠိမသင့်။

ကုစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနန္တိ အာဒိနာ မဇ္ဈေ ဤကာရကရာနံ ရသထွံ။ (ရူပသိဒ္ဓိ၊
အမာ ဒယောပရပဒေဘိ-သုတ်အဖွင့်။) နိစ္စုက္ကတ္ထိလိင် အာဖြစ်သော် ရသမပြုအပ်။

ကုန္တိဂတဘဏ္ဍဂဟဏတ္ထံ/ကုန္တိဂတဘဏ္ဍဂဟဏတ္ထံ

ဂဟဇာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဒွေဘော်ဖြင့်
ရှိသော ကုန္တိဂတဘဏ္ဍဂဟဏတ္ထံ-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၆) အဝဗျူဟန္တောပိ/အပဗျူဟန္တောပိ

နံပါတ်(၇)

အဝဗျူဟန္တော အဝဗျူဟန္တောတိစ ဒွေ ပါဠာ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပနှင့်ဝတို့သည် ကာရီ/ကာရိယမျှသာ ထူးသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဠာ သင့်ပါသည်။

ပကာရဿ ဝကာရာဒေသော ဟောတိ ပစ္စေဿတိ ဝါ။(ကစ္စည်း)

အဝဗျူဟန္တောတိ ဌိကဋ္ဌာနတော အပနယနဝသေန ဝိယူဟန္တော ရာသိ ကရောန္တော။(ဝိမတိ၊ ၁။ ၁၇၇။)၌ ဆိုသောကြောင့် အဝဗျူဟန္တော ပါဠာသည် ယုတ္တတရ။ ဤ၌ အဝိသဒ္ဓါပါမုသင့်သည်။ အဝိသဒ္ဓေါ ယာဝ ဧကဗဒ္ဓန္တိ အာဒိနာ ဝုတ္တံ ပုဂ္ဂလံ အပေက္ခတိ။

ဝါကျစဉ်(၄၇) အာရုဇ္ဈ/အာရုဇ္ဈ

ရူဟ-ဇေန အာရုဟတီတိ အာရုဇ္ဈော။(ရုက္ခော)ဟု (ရူပသိဒ္ဓိ)ဟန္တေဟိ ဟောဟဿ လော ဝါ အဒဟနဟာနံ-ဟူသောအဖွင့်၌ ရူဟဓာတ်အရာ၌ ဒီပအပြုကိုမဆိုသောကြောင့် ရဿဖြင့် အာရုဇ္ဈ ပါဠာသာသင့်။(ရူဟ+တ)

မှတ်ချက်။ ။ ပါဠိများ၌ အာရုဇ္ဈ-ဟု အတွေ့များပါသည်။

သောဝဏ္ဏမယာနိ/သုဝဏ္ဏမယာနိ

ဝုဒ္ဓိပြု/မပြုမျှသာ ထူးသောကြောင့် နှစ်ပါဠာလုံးသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၈) ဝစနတောပေတံ/ဝစနတောစေတံ

ဝစနတောစာတိ ပဒံ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ပဒေ ဣပကဟေတု။ စသဒ္ဓေါ ဝိနယဝိနိစ္စယောတိ အာဒိ ဟေတု အပေက္ခတိ။ ဝစနတောပေတန္တိပိ အတ္ထိ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စသဒ္ဓါအဝိသဒ္ဓါတို့သည် အပေက္ခအနက်ကို ဟောနိုင်ကြသောကြောင့်လည်း ကောင်း နှစ်ပါဠာသင့်။

အာကာသဂတံ အကရောန္တဿ/အာခရာပေန္တဿ/ကရောန္တဿ

အာရောပေန္တဿာတိ ပဒံ ဝေဠုနယေနာတိ သမ္ပန္နော-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို အာရောပေန္တဿ ပါဠာသင့်။

ထိုသို့ပင် ဆိုငြားသော်လည်း ဝေဟာသဋ္ဌ-လာ စကားတို့နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသောကြောင့် အဓိပ္ပါယ်မရှိ၊ ထိုကြောင့် မသင့်။

ကရောန္တဿ သဒ္ဓါလည်း အာရောပေန္တဿ သဒ္ဓါနှင့်မထူးရကား မသင့်။

အကရောန္တဿ သဒ္ဓါသည်သာ အထက်ဝေဟာသဋ္ဌ စကားတို့နှင့်ညီညွတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤ၌လို့အပ်သောအနက်ကိုပြီးစေနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

အကရောက္ခဿ ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။အာရောပေက္ခဿပါဠိကား ယောဇနာကရောက္ခဿပါဠိကားမအူနိ သျှ။အကရောက္ခဿ ပါဠိကား ဘာဠီ။

ဝါကျစဉ်(၄၉) ဒုကူလသာဠကံ/ဒုကူလသာဠကံ

ကူလ အာဝရဏေ၊ဒုက္ခေန ကုလျတေတိ ဒုကူလံ။ဒုမေဟိ ဇာတံ ကူလန္တိ ဝါ ဒုကူလံ-ဟူသော ဓာန်ဋီ(၂၉၁)ဂါထာကို ထောက်၍ ဒုကူလသာဠကံ ပါဠိသာသင့်။ (ဋီကာ၌ ကုလံ-ဟု ရသဖြင့် ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်။)

ပီတမတ္တေ/ပီတမတ္တေ

ဌာပါနမိဏ္ဍိစ-သုတ်ကို ထောက်၍ ပီတမတ္တေ ပါဠိသာသင့်။

သုက္ခတဠာကေ သုက္ခမာတိကာယ/ သုက္ခတဠာကသုက္ခမာတိကာ

ယသုက္ခတဠာကေတိ ပဒံ သုက္ခမာတိကာယာတိ ပဒေ အာဓာရော-ဟု ယောဇနာ ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အသုခုစ္စာရဏေ အဝိဒိတတ္ထေစ ဝါကျမှစ-ဟူသောသဒ္ဒနိတိသုတ်နှင့် အညီ အဝိဒိတတ္ထဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သုက္ခတဠာကေ သုက္ခမာတိကာယ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၀) ဂလိတေ/ဂဠိတေ

ဂဠော-ပုဂ္ဂရဏေ-ဟု ဓာတ္တတ္ထ(၉၆)၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဂဠဓာတ် တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ဂဠိတေပါဠိသင့်။

ဂလော ဘူ သွေ စ ဘူ သဝေ-ဟု ဓာတ္တတ္ထ(၉၄)၌ ဆိုသောကြောင့် ဂလိ တေ ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဂဠ-ဂလ နှစ်ပုဒ်လုံးပင် ယိုစီခြင်း လျောကြခြင်း အနက်ကို ဟောနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

(ဃ)တတြ/တတ္ထ

တတ္ထာတိ ဩမဋ္ဌာဒီသု-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ထိုအလို တတ္ထ ပါဠိသင့်။တ္ထ/တြ ပစ္စည်းမျှသာထူး၍ အနက်မထူးသောကြောင့် တတြ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၁) ကပါလမဇ္ဈတော/ဗာဟိရမဇ္ဈတော

ဝေမဋ္ဌအပေါက်၌ ၁။အတွင်းစွန်း။ ၂။အပစ္စန်း။၃။အိအံအလယ်အားဖြင့် အာပတ်

ကို ဆုံးဖြတ်ရာ ဌာနသုံးပါးဖြစ်သင့်ရာဝယ် ဆိုလတံ့သော (ဃ)ဝါကျစသည်ကို ထောက်
၍ အိုးအံ့အလယ်ပင် ဟူသော အနက်သာဖြစ်သင့်ရကား ကပါလမဇ္ဈတောပါဠိသာသနံ။
(ဆင်တဲဂဏ္ဍိ၌ ဆိုသော ဗာဟိရမဇ္ဈတောပါဠိကား အတ္တယုတ္တိမရိသောကြောင့်မသင့်။

ကတဆိဒ္ဒေ/ကတဆိဒ္ဒေန

မဇ္ဈေ ဌပေတွာ ကတဆိဒ္ဒေတိ မဇ္ဈေ ထောက် ကပါလံ ဌပေတွာ ပစ္ဆာ တံ
ဆိဒ္ဒန္တေန ကတဆိဒ္ဒေ-ဟု သာရတ္ထဝိမတိ ဋီကာတို့၌ဆိုသောကြောင့် ကတဆိဒ္ဒေပါဠိ
သာသနံ။

သမေတိ/န သမေတိ

ထိုအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သောစကားသည် အတွင်းမှလည်းကောင်း၊ အပမှလည်း
ကောင်း စ၍ အလယ်၌ ပါးပါးချန်ထား၍ နောက်၌ထိုအလယ်သားကို ဖောက်၍ပြုအပ်
သော ဝေမဋ္ဌအပေါက်ကို ရည်ရွယ်၍ သာဝသေသအားဖြင့် ဆိုသောစကားဟု ပြလိုသည်
ဖြစ်၍ တံပန စသော စကားကို အရင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာဆိုသကည်း။

ကန်ဘောင်ရိုးကို ဖောက်ခြင်းနှင့် မညီဟု ပြလိုသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကား
မဟုတ်ချေထိုကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍ ဆိုသောစကားဖြစ်လျှင် တံ ပန တဠာကသ
စသည်ဖြင့်သာ ဆိုရာ၏။ အန္တော စ ဗဟိစ စသည်ကို ထည့်၍ မဆိုရာ။ ဆိုလည်းဆိုခဲ့၏။
ထိုကြောင့် သမေတိ-ဟူသော ပါဠိသာသနံ။

(သာရတ္ထနှင့်ယောဇနာတို့၌လည်း န အက္ခရာ မပါချေ။)

ဝါကျစဉ်(၅၂) ဘိန္နတိ/ဘန္တတိ

နာဂေါ ပါကာရံ ဘိန္နတိ-စသော ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့ သကမ္မကဓာတ်အရာဖြစ်
သောကြောင့် ဘိန္နတိ ပါဠိသာသနံ။

ဓုရနိက္ခေပေန/ဓုရနိက္ခေပေန

ဓရ ဓာရဏေဒဿု-ဟူသော ဓာန်ဋီ(၃၅၇)ဂါထာကို ထောက်၍ ဓုရနိက္ခေပ
န ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၃) ဆဋ္ဌေတိ/ဆဋ္ဌတိ

ဆဋ္ဌော ဆဋ္ဌော ဆဒ္ဓနေ စ-ဟု ဓာတွတ္တသင်္ဂဟ၌ ဆိုသောကြောင့် စုရာဒိဂိုဏ်း
ဆဒ္ဓဓာတ်၊ ဆဋ္ဌဓာတ် နှစ်မျိုးလုံးပင် စွန့်ခြင်းအနက်ကို ဖောရကား နှစ်ပါဠိလုံးသင့်။

ဝါလိကာ/ဝါလုကာ

သဒ္ဒန်တိသုတ္တမာလာ မတ္တာဘောဒအခန်း၌ ပရိယာယ်အဖြစ်ဖြင့် နှစ်ပုဒ်လုံးကို ဆိုထားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါလိကာတိ ဝါလုကာယေဝ။ (ဝိ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၁။) ဝလ- သံဝရဏေ၊ ဣ အသု ဝါလုကာ။ ဓာန်ဋီ (၆၆၃) ဂါထာတို့၌ ပရိယာယ်တူပြသောကြောင့် လည်းကောင်း နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၄) ဘဏ္ဍဒေယျ/ဘဏ္ဍာဒေယျ

ဒါတဗ္ဗန္တိ ဒေယျ၊ ဘဏ္ဍတံ ဒေယျဉ္စတံ ဘဏ္ဍဒေယျ-ဟု အောက်၌ ယောဇနာဆရာဆိုသောကြောင့် ဘဏ္ဍဒေယျ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၅) ဧဝမေကေ/ဧဝဧကေ

ဧဝံ ဝုတ္တနယေန ဧကေ အာစရိယာ ဝဒန္တိတိ သဗ္ဗန္ဓော။ (ယောဇနာ) ဧဝံ ဝိနိစ္ဆယံ ဝဒန္တိတိ။ (ဋီကာ) တို့၌ ဆိုသောကြောင့် ဧဝမေကေ-ဟု ရှိသောပါဌ်သာသင့်။

ပတ္တိန္နံ/ပတ္တိနံ/ပက္ခိတ္တံ

ယံ ဝန ဝတ္ထု ဧတ္ထ ကုမ္ဘိယာ ဘိက္ခုနာ ပက္ခိတ္တံ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ပက္ခိတ္တံ ပါဌ်သင့်။

ပတ္တိနဿ ခါဒနံ ဣတရဿ ပါနဉ္စ။ (ပျစ်ချွဲခဲနေသော ထောပတ်စသည်ကို အားခြင်း၊ မပျစ်မခဲသော ထောပတ်စသည်ကို သောက်ခြင်း) ဤသို့ ဝိမတိ၊ ဝ၊ ၁၇၈။ ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပပုဗ္ဗ ထိနဓာတ်+တအသဒိသဒ္ဓေဘော်လာ၍ ပြီးသော ကြောင့်လည်းကောင်း ပတ္တိနံ ပါဌ်သင့်။

ပဒတ္တမဉ္စု၊ သာ၌ ပတ္တိန္နံ/ပတ္တိနံ-တင်းသောခတ်ထရော်ရှိသော-ဟု ပရိယာယ် တူ ဖွင့်သောကြောင့် ပတ္တိန္နံ ပါဌ်လည်းသင့်။ (နိဿယတို့၌ ပတ္တိန္နံ-ဟု ရှိ၏။)

ဧကဗဒ္ဓမေဝ-ဟူသော သဒ္ဒန္တရိတ်ကို ထောက်သော် ပတ္တိန္နံ/ပတ္တိနံ ပါဌ်တို့သာ ယုတ္တတရ ဖြစ်၏။

ဝါကျစဉ်(၅၆) အစာဝေတုကာမောဝ/အစာဝေတုကာမောစ

အစာဝေတုကာမောစာတိ ထေယျစိတ္တေန အစာဝေတုကာမောစသဒ္ဓေါ ဌာနာ စာပေတုကာမတံ အပေက္ခတိ-ဟူသော ယောဇနာဆိုသောကြောင့် အစာဝေတုကာမောစ ပါဌ်သင့်။

သို့သော်လည်း ထိုစကားသည် တိဏ္ဍာပကော ဝိယဟူသော ဥပမာစကားနှင့်

နံပါတ်(၇)

ဆန့်ကျင်၏။ထို့ကြောင့် ၎င်းဝတ္ထု၌ ဈာပိတဘိဏော ဌာနာစဝနဿ အဘာဝေါ ဒုက္ခံ
-ဟုအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်လတ္တံ့။ထို့ကြောင့် ယောဇနာစကားကို ဆင်ခြင်ပါ။

စသဒ္ဓါကို ဝိစိကိစ္ဆာ စိတ္တေ စ ဟူသော ပါဠိကဲ့သို့ အဝဓာရဏတ္ထ ယူသော်
နှစ် ပါဠိသင့်။

သို့သော်လည်း ဋီကာတို့၌ ဧဝသဒ္ဓါနှင့် ပဒုဒ္ဓါရပြုသောကြောင့် အစာဝေတုကာ
မောဝ-ဟူသော ပါဠိသာသင့်မြတ်ပါသည်။

ပတ္တိနံ/ပက္ခိတ္တံ

ယံ ဝါ ပန ဝတ္ထု ဧတ္ထ ကုမ္ဘိယာ ဘိက္ခုနာ ပက္ခိတ္တံ တံ ဝတ္ထု-ဟု ယောဇ
နာ၌ ဆိုသောကြောင့် ပက္ခိတ္တံ ပါဠိသင့်။

ဂဏ္ဍိ၌လည်း ၎င်းသာဓကကိုဆောင်၍ ပက္ခိတ္တံ ပါဠိသင့်၏-ဟု ဆို၏။
သို့သော် လည်း အတ္ထယုတ္တိမရှိ၍ ဆင်ခြင်ပါ။

အခါဒိတဗ္ဗံ ဝါ အပါတဗ္ဗံ ဝါ ကရောတ်-ဤအဋ္ဌကထာ ပတ္တိနံဿ
ခါဒနံ ဣတရဿ ပါနဉ္စ သပ္ပိ အာဒီနံ ပရိဘောဂေါတိ အာဟ။အာခါဒိတဗ္ဗံ ဝါ
အပါတဗ္ဗံ ဝါ ကရောတိတိ။၎င်းအဖွင့် (သာရတ္ထဋီကာ၊၁၃၇။)တို့နှင့် အညီ (ဂ)ဝါကျဖြင့်
အိုးကွဲ သောကြောင့် ကြည်သောဆီ-စသည်တို့၏ ယိုစီးထွက်ကျခြင်းကို ပြု၍(ယ)ဝါကျ
ဖြင့် ပျစ်ခဲခက်မာသော ထောပတ်ပျားရည်စသည်တို့၏ အိုးနှင့်ကကွ နက်စပ်သည်ဖြစ်၍
တည်ခြင်းကိုပြ၏။ထို့ကြောင့် ပတ္တိနံ ပါဠိသာသင့်။

ပယိရုပါသိတွာ/ပရိယုပါသိတွာ

ပရိယာဒီနံ အရိယာဒိဝဏ္ဏဿ ယရာဒီဟိ ဝိပရိယာယော-ဟူသော သဒ္ဓနိတိ
သုတ်ကိုထောက်၍ ပယိရုပါသိတွာ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅၇) ဗလီဗဒ္ဓဿ/ဗလီဗဒ္ဓဿ/ဗလီဗဒ္ဓဿ/ဗလီဗဒ္ဓဿ

ဤစ ဝရောစ ဤဝရောဗလံ အဿ အတ္ထိတိ ဗလီ၊ဤဝရံ ဒဒါတိတိ
ဤဗဒ္ဓေါဗလီ စသော ဤဗဒ္ဓေါစာတိ ဗလီဗဒ္ဓေါ။(ပါစိတ်ဘာဋီ)ဗလံ ဝဒ္ဓယတိတိ
ဗလီဗဒ္ဓေါ။နိပါတနာ။ဓာန်ဋီ(၄၉၅)ဂါထာကိုထောက်၍ ဗလီဗဒ္ဓဿ ပါဠိသင့်။

(ခွန်အားပြည့်မတ် ကျက်သရေဆုလပ်ကို ပေးတတ်သောနွားလား)

အဟံ ကာရေန ဗလီနာ ထာမဝန္တေန ဗဒ္ဓတိ အာမိတိ ကရောတိတိ
ဗလီဗဒ္ဓေါ-ကို ထောက်၍ ဗလီဗဒ္ဓ ပါဠိသင့်။(အုဋ်ကျောင်းဆရာတော်)

ဝါကျစဉ်(၅၈) နိဗ္ဗေဋ္ဌန္တဿ/နိဝေဓန္တေဿ/နိဗ္ဗေဓန္တေဿ

နိဝေဓန္တေဿ နိဗ္ဗေဓန္တေဿ/နိဝေဓန္တေဿ/နိဗ္ဗေဓန္တေဿ ဆိုသော်လည်း ဝေဓဓာတ်သည်သာ ရစ်ပတ်ခြင်းအနက်ဟောသောကြောင့် နိပုဗ္ဗ ဝေဓဓာတ်+အန္တ ပစ္စည်း ဖြင့်ပြီးသော နိဗ္ဗေဋ္ဌန္တဿ ပါဌ်သာသင့်။(စာပေတို့၌ ရစ်ပတ်ခြင်းအနက်ဟောမှာ ဝေဓဓာတ် ဝေဓဓာတ် ဒိဋ္ဌိနိဝိဝေဓနံ-စသည်ဖြင့် မ-အက္ခရာဖြင့် ပါဌ်ပျက်သည်များ၏။ (ဓာတ္တတ္ထု:၃၆၉။)ဂါထာ။

ဝေဓဓာတ်/ဝေဓဓာတ် နည်းတူ။

ဝါကျစဉ်(၅၉) ဘိန္ဒိုဝါလ/ဘိဏ္ဍိဝါလ/ဘိန္ဒိုပါလ/ဘိဏ္ဍိ ဝါ
ဝါလံဝါ/ဘိန္ဒိုဝါဠ

ဘိန္ဒုနသီလတာယ ဘိန္ဒိုဝါတိ ဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ ဝါလော၊အလော။ဘိန္ဒိုဝါ သော ဝါလော စာတိ ဘိန္ဒိုဝါလော၊ဠတ္ထော ဘိန္ဒိုဝါဠော။ရသော-ဓာန်ဒီ(၃၉၄)ဂါထာကို ထောက်၍ ဘိန္ဒိုဝါလ/ဘိန္ဒိုဝါဠ နှစ်ပါဌ်သင့်။(ဘိဏ္ဍိဝါလ ဘိဏ္ဍိ ဝါ ဝါလံဝါ-မသင့်)။

ဘောဒနံ ပါလယတိတိ ဘိန္ဒိုပါလော(ခက်ရင်း)ပိဋကတ်ဟူ၍ကား ဘိဏ္ဍိဝါ လော/ဘဏ္ဍိပါလော ပါဌ်နှစ်ထွေရှိ၏။ပကိုစပြုသည်-ဟု ကြံ။ဓာတ်တ္ထုသင်္ဂဟ ဘိန္ဒိုဓာတ် အဖွင့်၌ ဆိုသောကြောင့် ဘိန္ဒိုပါလလည်းသင့်။

အကိုသကေ/အဂုံသကေ

အကေတိ အနေန အညေတိ အကိုသော၊အကံ+သကံ ပစ္စည်း၊အကံဓာတ်နောင် ဥလာ၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အကိုသပုဒ်နောင် ကပစ္စည်း သက်၍ပြီးသော ကြောင့် လည်းကောင်း အကိုသကေ ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၀) ပါရာဇိကဝတ္ထု ပူရတိ/ပါရာဇိကဝတ္ထု ပူရတိ

ယသ္မိ ဖလေ ဟူသော အာဓာရပုဒ်ကို ထောက်၍ ပါရာဇိကဝတ္ထု-ဟု သုဒ္ဒကတ္တား ပုဒ် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သုဒ္ဒကတ္တား အားလျော်စွာ ပူရတိ-ဟု သုဒ္ဒကြိယာ ရှိသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း ပါရာဇိကဝတ္ထု ပူရတိ ပါဌ်သာသင့်။

ဝဏ္ဏဋ္ဌာနံ/ဝဏ္ဏဋ္ဌာနံ

ဝဏ္ဏံ ပုပ္ဖာဒိဗန္ဓနံ။(ဓာန်၊၅၄၄။)ဂါထာ။ဝဏ္ဏန္တိ ဧတ္တာတိ ဝဏ္ဏော။(ကစ္စည်း) လောကီကျမ်းတို့၌ ဋ္ဌဖြင့်ရှိ၏။ဓာဂကျမ်းတို့၌ကား ဋ္ဌဖြင့်ရှိ၏။ဝဋ္ဌိဓာတ်၌လည်း ဘာဇ နက္ခစသည်လာရကား နှစ်ပါဌ်သင့်။

ပတမာနာ သဒ္ဓါ/ပတမာနံ သဒ္ဓိံ

ပတမာနသဒ္ဓါသည် သဒ္ဓါ-ဟူသော နောက်ပုဒ်၏ ဝိသေသနမဟုတ်၊ ဆိန္ဒမတ္တာ (ပိဏ္ဍိ)ဟူသော နောက်ပုဒ်တို့နှင့် အရတူသောကြောင့် တုလျာဓိကရဏပုဒ်ဖြစ်၍ ထိုပုဒ်တို့ အားလျော်စွာ ဣတ္ထိလိင်ပဌမန္တဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပတမာနာ သဒ္ဓါ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၁) အာဝါဠေသု/အဝါဠေသု

အဝါဠေ အာဝါဠေတိစ ခွေ ပရိယာယာ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

ခုဒ္ဒကမာတိကာသု/ခုဒ္ဓိကမာတိကာသု

ခုဒ္ဒကသဒ္ဓါသည် ဟောဘူးသော ပုံလိင်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဇာ ရည်းသမာသ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာတိကာဟူသော ဣတ္ထိလိင်သဒ္ဓါနောင်း သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုံလိင်ကဲ့သို့၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ခုဒ္ဒကမာတိ ကာသု ပါဠိသာသင့်။ (ဗြာဟ္မဏီစ သာ ဒါရိကာစာတိ ဗြာဟ္မဏဒါရိကာ ကဲ့သို့မှတ်ပါ)

တတ္ထဂတိကာ/တတ္ထကတိကာ

တတ္ထ ဂတာ တတ္ထဂတာ၊ တတ္ထဂတာဝိယာတိ တတ္ထဂတိကာ-ဇိကပစ္စည်း ဥပမာအနက်၌ သက်၍ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဂတိကာ ပုဒ်ကို နိဿိကဏ္ဍိ တို့၌ အတ္ထယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း တတ္ထဂတိကာ ပါဠိသင့်။

သာရတ္ထဋီကာ၌ကား န အဝဟာရေတိ ဣဒံ ပုဗ္ဗသဒိသံ နဟောဇိတိ အာဟာ တသ္မာ။ပ။ ဧဝရူပါဟိ တတ္ထကတိကာတိ ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ထိုအလို တတ္ထ ကတိကာ ပါဠိသင့်။ (သာရတ္ထ၊ ၂။ ၂၄၁။)

ဝါကျစဉ်(၆၂) (ခ)ဝေဒိတဗ္ဗော/ဝေဒိတဗ္ဗော

ရဇနဒေါဏိကာပဒံ အပေက္ခိတ္တာ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တံ။ ဝေဒိတဗ္ဗောတိပိ အတ္ထိ ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ထိုသို့ယောဇနာ ဆိုသော်လည်း “တောနိ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ” စသည်၌ကဲ့သို့ အာကာရရှိသော ကံဝါကျတွင် ကံ၏လိင်ပုဒ်ကို လိုက်၍ ကြိယာကိုထားလေ့မရှိ၊ အာကာရ ကိုသာ လိုက်၍ ကြိယာကိုသိင်ပုဒ်ထားလေ့ရှိသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗောသည် ယုတ္တံတရ။ ဆောင်။ ။ ကံ အာကာရ ထိုနှစ်ဝ အရမပြားပေ။

အန္တောခဏိတွာ/အန္တောခဏိတာ

အန္တောခဏိတာတိ ပဒံ၊ ဓုဝနာပါဏိံ ပဒဿ၊ ဝိသေသနံ။ခဏိတွာတံပိ အတ္ထိ-
ဟု ယောဇနာဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ထိုသို့ပင် ယောဇနာ၌ဆိုသော်လည်း စပ်သောလှေသည် ဓုဝနာပါမဖြစ်ရာ
ရောက် ရကား ဆင်ခြင်ပါ-ဟု ဂဏ္ဍိ၌ ဆိုသောကြောင့်အန္တောခဏိတွာ ပါဌ်သည်
ယုတ္တတရဖြစ်ပါသည်။

ဝိပန္နဋ္ဌနာဝါ/ဝိပုနဋ္ဌနာဝါ/ဝိပုနဋ္ဌာ နာဝါ

ဝိပန္နဋ္ဌနာဝါတိ ဝိသမဝါဒီဟိ ဝိနာသံ ပတွာ ဥဒကေ။နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ဟေဋ္ဌာ
ဘူမိံ တလံ အပတွာ မဇ္ဈေ ဌိတံ သန္တာယ ဝဒတိ။(သာရတ္ထ၊၂။၁၄၁။)

ဝိပန္နဋ္ဌနာဝါတိ ဝိသမဝါဒေဟိ ဒေသန္တရံ ပလာတာ၊ဘိဇ္ဈိတွာ ဝါ ဝိနာသံ
ပတွာ။(ဝိမတိ၊၁။၁၆၈။)

ဝိပန္နာ ဟုတွာ တိဋ္ဌတိတိ ဝိပန္နဋ္ဌာ။(ဘာဠီ)(ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍တည်၏)
ဝိပန္နဋ္ဌံ ဧတိဿာ နာဝါယာတိ ဝိပန္နဋ္ဌာ။(ပျက်သောတည်ရာရှိသောလှေ)မဒု။
ဝိပုနဋ္ဌနာဝါ -ကွဲသောပျက်သောလှေ။(ဂဏ္ဍိ)
ဝိပုနဋ္ဌာ စသာ နာဂါစာတိ ဝိပုနဋ္ဌနာဝါ။(ယောဇနာ)

ညှိနှိုင်းချက်။ ။ဝိ+ပ+နသံ+တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးနိုင်ကောင်းသောကြောင့်လည်း-
ကောင်း၊ပသံသည်ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိပုနဋ္ဌနာဝါ ပါဌ်သင့်။

ဘာဠီအလို-ဝိ+ပဒ+တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိပန္န-
ပုဒ်၊ဌာ ဓာတ်+ကွဲပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိပုနဋ္ဌနာဝါ-ပါဌ်သင့်။

ပ-ဥပသာရသည် ဒွေဘော်အက္ခရာဖြစ်၍ ပဒဓာတ်၏အာဒိဗျည်းသည်ဒွေဘော်
ဌာနမဟုတ်၊ဝိပတ္တိပုဒ်ကဲ့သို့ ပဒဓာတ်သည် ဝိရှေးရှိသော် ပျက်စီးခြင်းအနက်ဟောနိုင်၏။
ထိုကြောင့် ဋီကာဖွင့်များရှိ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်နေသောလှေ-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို
သူနည်းသူဟန်ဖြင့် ညီညွတ်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝါကျစဉ်(၆၃) ပဏာမေတွာ/ပနာမေတွာ

တတာ ဇောနာ နဿ ပ ပရီ အာဒိတော-ဟု ရူပသိဒ္ဓိ(၄၂)သုတ်၌ ဆိုသော
ကြောင့် မုဒ္ဒဇောဖြင့်ရှိသော ပဏာမေတွာ ပါဌ်သာသင့်။

နံပါတ်(၇)

ဝိက္ခိဏိတွာ/ဝိက္ခိဏိတွာ/ဝိက္ခိနိတွာ/ဝိက္ခိနိတွာ

နာမိ ကိဿ ရဿတ္တံ၊ နော စ ဇော။ (နိတိသုတ်၊ ၁၀၆၆။) ကိုထောက်၍ ရဿ မုဒ္ဒဇ ဇာဖြင့်ရှိသော ဝိက္ခိဏိတွာ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၆၄) ကုမိန/ကုမိန

ကမ ပဒဝိက္ခေပေ၊ အဿ ဥတ္တံ။ ကမန္တိ ဧတ္ထ မိနာဒယော ပဝိသန္တိတိ ကုမိနံ။ (မစ္ဆမဒ္ဒနော ကပဏဝိသေသော-ဏှာဒိ၊ ၁၀၃။) ဤ ကမ+ကုန+အကိုဥပြု၍ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မိ-ဟိသာယံ။ ပ။ ကုမိနန္တိ ကုမိတာကာရေန မစ္ဆေ မိနန္တိ ဟိသန္တိ ဧတေနာတိ ကုမိနံ။ (မစ္ဆေပန္နနပဉ္စရော) ဟု နိတိဓာတု၊ ၂၄၅။ နှင့် ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟတို့၌ ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း ကုမိနံ/ကုမိနံ နှစ်ပါဠိသင့်။

ယထာဝုတ္တသီသပရိစ္ဆေဒံ အနတိက္ကာမေန္တောဝ/
ယထာဝုတ္တသီသပရိစ္ဆေဒအနတိက္ကာမေန္တောဝ

န-ပဒါနံ ဝိပ္ပကတေ နုတ္တရေန သမာသော-ဟူသော နိတိသုတ်(၆၆၀)ကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊ တဝန္တုမာနန္တာဒိ ကိတန္တေဟိ ဝါကျမေဝ ဝဝတ္တိတဝိဘာသာ မိကာ ရတောအနာဘိဓာနတောဝါဟူသော ရူပသိဒ္ဓိ(၁၉၃)ကိုထောက်၍လည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တသီသပရိစ္ဆေဒံ အနတိက္ကာမေန္တောဝ-ဟု ဝါကျအနေဖြင့်ရှိသောပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၆၅) သီသေဘာရံ/သီသဘာရံ

အနိစ္စသမာသ်အရာ၌ ဝတ္တိစ္ဆာအားဖြင့် သမာသ်ဝါကျနှစ်ပါဠိဆိုနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌လည်း သမာသ်ဝါကျနှစ်ပါးထင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း နှစ်ပါဠိသင့်။

ဂဟနဋ္ဌာနံ/ဂဟဏဋ္ဌာနံ

နဝ န ဂဟနာဒီသု (နိတိသုတ်၊ ၁၁၃၆။) ကို ထောက်၍ ဒန္တဇ နဖြင့် ဂဟနဋ္ဌာနံ ပါဠိသာသင်။ (ရဟာဒိတော ဇာ-သုတ်ဖြင့် ဥပါဒါနအနက်ဟော ဂဟဓာတ်နောင်သာ နကို ဇာပြုရသည်။ တစ်ပါးသော ဟကာရန္တုဓာတ်တို့နောင် နကိုဇာမပြုအပ်။)

(ဤ၌ ဟနဓာတ်-ဟု ဓာနဋီ၊ ၇၁၉။ ဂါထာ၌ ဆိုသည်။ ဂစ္ဆန္တိ ဟန္တိတိ ဂဟနံ)။

ဝါကျစဉ်(၆၆) အဒိန္နာဒါနဿ/အဒိန္နဒါနဿ

ဒါ ဒါနေ၊ အာပုဗ္ဗော ဂဟဏေ၊ နိတိဓာတု၊ ၇၄။ ၌ ဆိုသောကြောင့် ဤ၌ ဒါဓာတ် သည် ဒါနတ္ထ၌မဖြစ်၊ ဂဟဏတ္ထ၌ ဖြစ်သောကြောင့် အာရူးရှိသော အဒိန္နာဒါနဿ

ပါဠိသင့်။

ဝိနိစ္ဆယပ္ပသုတံ/ဝိနိစ္ဆယပသုတံ

ဝိနိစ္ဆယပ္ပသုတန္တိ ဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တံ။(သာရတ္ထ)၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ တည်ပုဒ်ပြုထား သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သရမှာ ပ ပဋိ ပတိနံ ပဿ ဒွိတ္တံ-ဟု နိရုတ္တိဒီပနိ၌ အသရဇောင် ပ ပဋိ ပတိတို့၏ ပသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဝိနိစ္ဆယပ္ပသုတံ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၇) ဥက္ကောစံ/ဥက္ကောဋ္ဌံ

ဥက္ကောစံ ဥက္ကောဋ္ဌန္တိ စ ဒွေ ပရိယာယော-ဟူသော ယောဇောကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၈) ဓုရံ နိက္ခိပါပေတံ/ဓုရံ နိက္ခိပါပေတံ

ဓရ ဓာရဇော၊ အဿု။(ဓာန်ဋီ၊ ၃၇၅။) ဂါထာ။ ဓရဝါဟီ ဓောရယော၊ ဓာန်၊ ၄၉၉။ ဂါထာ။ ဝန် ဟူသော အနက်ကို ဓရသဒ္ဓါကသာ ဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓရဓာတ်၊ ဓ-၏အ-ကို ပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ဓရံ နိက္ခိပါပေတံ-ပါဠိသင့်။

အဘိယုဉ္ဇိတွာ/အဘိယုဉ္ဇိတွာ

အားထုတ်ခြင်း ယုဇဓာတ်ကိုသာ ဤ၌ အလိုရှိအပ်၏။ စစ်ထိုးခြင်း ယုဇဓာတ်ကို ဤ၌ အလိုမရှိအပ်၊ ထိုကြောင့် အဘိ+ယုဇ+ဓာတ်၊ ရုဓာဒိဂိုဏ်း အပစ္စည်း နိဂ္ဂဟိတ်လာတွာ ပစ္စည်း၊ ဣအာဂုံတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် အဘိယုဉ္ဇိတွာ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆၉) အပရဏ္ဍံ/အပရန္တံ

ပုဗ္ဗန္တတော အပရဘာဂေ ပဝတ္တံ အန္တံ အပရန္တံ၊ အပရဏ္ဍဉ္စ။ ဓာန်ဋီ၊ ၄၅၀။ ဂါထာ၌ ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

နိရမ္မိတွာ/နိရမ္မိတွာ/နိဒမ္မိတွာ/နိဒမ္မိတွာ

နိရမ္မိတွာတိ အစ္စန္တိတွာ၊ ရမ္မိဓာတု အစ္စေဒနေ၊ (ယောဇော)၌ ဆိုသောကြောင့် နိ+ရမ္မိ(ရမိ)ဓာတ်+တွာ ပစ္စည်း၊ ဣအာဂုံတို့ဖြင့် ပြီးသော နိရမ္မိတွာ ပါဠိသင့်။

နိဒမ္မော တု နိဒမ္မနေ။ (ဆွတ်ခူးသယ်ယူခြင်း၌)ဓာတွတ္ထ၊ ၂၁၄။ ဂါထာ၌ နိဒမ္မဓာတ်ကို ပြဆိုသောကြောင့် နိဒမ္မိတွာ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၀) (က)အရညန္တိ အာဟ/အရညန္တိ ဝုတ္တံ

အနုပုဗ္ဗ တတ်လာက၊ တားကြအာဟမှန်-ဟူသော နိယံအရ (က)ဝါကျသည်

နံပါတ်(၇)

အနုသန္ဓေဝါကျ ဖြစ်သောကြောင့် အာဟာရ ဖြင့် ရှိသော အရည်အနှစ် အာဟာရ ပါရှိသောသင့်။

(င)အရည်အနှစ် အာဟာရ/အရည်အနှစ် ဝတ္ထု

(င)ဝါကျသည် အနုသန္ဓေဝါကျမဟုတ်၊အရည်-ဟု ထပ်ဆင့်ဆိုရပုံကို ပြလို၍ တက်လာသော ဝါကျဖြစ်ရကား ကွေ့ကောက်စကား တက်လာခြား၊ပုဒ်ထားဝတ္ထု မှန် ဟူသော နိယံအရ အရည်အနှစ် ဝတ္ထု ပါရှိသောသင့်။

တံ အရည်အနှစ် အာဟာရ/အရည်အနှစ် အာဟာရ

(င)ဝါကျ ယံ မနုဿာနံ ပရိဂ္ဂဟိတံ ဟောတီတိ ဝတ္ထာ ပုန အရည်အနှစ် ဝတ္ထု ဟူသော အဖွင့်ကို ထောက်၍ တံ မပါသော အရည်အနှစ် အာဟာရ ပါရှိသောသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၁) ဝနပွတ်/ဝနမ္ပတိ

ဝနပွတ်ဿ ပဿ မော ဝနပွတ် ဝနမ္ပတိဝါ၊အထဝါ ပတိမိ ဝနကာရော အမံ ဝနမ္ပတိ-ဟူသော သဒ္ဒါနိတိသုတ်တို့ကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊ ယောနောဥ္စလည်း ဝနပွတ် ဝနမ္ပတိစ ဒွေပါဌာ၊သဒ္ဒါနိတိယမ္ပိ ဝနမ္ပတိတိ ဝတ္ထု-အဖွင့်ကို ထောက်၍လည်း ကောင်း နှစ်ပါရှိသင့်။

လဗုဇ/လဗုစ

လဗုနာမ ပဗ္ဗတေ ဇာယတီတိ လဗုဇော၊လဗုသဒ္ဒါပပဒ၊ဇေန+ကိ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် လဗုဇ ပါရှိသောသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၂) ရာဇဂ္ဂံ/ရာဇကံ/ရာဇဇ္ဇံ

ရာဇ+ဂဟဓာတ်+ကိပစ္စည်း၊ဓာတွန် ဟနှင့်တကွ ကွံကိုချေ၊ဂဒွေဘော်လာ၍ ပြီးသောကြောင့် ရာဇဂ္ဂံ ပါရှိသင့်။

ယင်း အဋ္ဌကထာ၌ပင် ရာဇကန္တိပိ ပါဌော၊အယမေဝတ္ထော-ဟု ဖွင့်ဆိုသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ရာဇကန္တိ ရာဇာယတ္တံ၊(သာရတ္ထ)၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ရညော ဣဒံ ရာဇကံ-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း ရာဇကံ ပါရှိလည်းသင့်။

ထိုရာဇဂ္ဂံ အဖွင့်၌ပင်လျှင် ယတော ရညော။ယ၊အတ္ထနကံ သုကံ- စသဖြင့်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ကို ထောက်ဆ၍လည်းကောင်း၊ဘဏ္ဍ+အတ္ထ နှစ်ပုဒ်စပ်၍ ဘဏ္ဍ ပြီးသကဲ့သို့၊ရာဇ+ အတ္ထ ပုဒ်တို့ကို စပ်၍ပြီးနိုင်ရကား ရာဇတ္ထ ပါရှိလည်း သင့်ပါသည်။

သုကီဃာတ/သိုကဃာတ

သုစ+ဏ၊ဏပစ္စည်းကြောင့် စကိုကပြု၊ဝါစာသိလိဋ္ဌ နိဂ္ဂဟိတံလာ၍ ပြီးနိုင်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဂ္ဂဟိတံကို ငပြု/မပြု ပြီးနိုင်ကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဌ်သင့်ပါသည်။

ဝါကျစဉ်(၇၃) ရာဇာရဟံ/ရာဇရဟံ

ရာဇရဟံ ရာဇာရဟန္တိ စ ဒွေပါဌာ-ဟု ယောဇနာ၌ဆိုသဖြင့် ဒီဃပြု/မပြုသာ ထူး၍ အနက်မထူးသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဦရနာ သဒ္ဓိ/ဥရနာ သဒ္ဓိ

ဦရနာ ဥရနာတံစ ဒွေ ပါဌာ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို နှစ်ပါဌ်သင့်။ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း အရ-ဂမနေ၊ဥ။အသုကာရော-ဟု ဓာန်ဋီ၊၂၇၆။ ဂါထာနှင့်။အရ-ဂမနေ၊အဿ ဥတ္ထ၊မုတ္တန္တ၊အရတိ မဟန္တာဘဝံ ဂစ္ဆတိတိ ဥရ၊(မဟာ) အရတိ အနေနာတိ ဥရ၊(သတ္တိ)-ဟု မောဂ္ဂလာန်၊၇၊၆။သုတ်၌ သဲဟောလျှင် ဥရ၊ပေါင်ဟောလျှင် ဦရ၊ဤ၌ ပေါင်(သတ္တိ)အနက် လိုအပ်ရကား ဦရပါဌ်သည် ယုတ္တတရဖြစ်၏။

ဝါကျစဉ်(၇၄) ဓနက္ကိတော/ဓနက္ကိတော

ကီဓာတ်၊တပစ္စည်း ဖြင့်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ကီဓာတ်သည် ဒွေဘော် ဌာန ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒီဃဖြင့်ရှိသော ဓနက္ကိတော ပါဌ်သာသင့်။

ကရမရာနိတ/ကရမရာဏိတ

ရကာရန္တဓာတ်နောင် န အက္ခရာရောက်သော်လည်း အနအပြု၊အနိယပစ္စည်းတို့ န-မဟုတ်သောကြောင့် ဏ-မပြုနိုင်ရကား၊ကရမရာနိတ ပါဌ်သာသင့်။

အနာနိယာဒိ နဿေဝ၊သမထျာယံ န-ကာရတာ။(ရူ၊၅၅၃။)သုတ်။

ဝါကျစဉ်(၇၅) ပက္ခဇာတာ/ဇာတပက္ခာ

ဆန္ဒဇာတာဒီသု ပိသေသနပိသေသိတဗ္ဗာ ဖာဒိစ္ဆိတတ္တာ ဥာယံ-ပုဗ္ဗံ နိပတိ။ (ရူ၊၃၅၂။)သုတ်အဖွင့်အရ ဇာတသဒ္ဓါ ရှေ့နေ/နောက်နေ နှစ်ထွေသင့်နိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝဂ္ဂုလိ/ဝဂ္ဂုလီ

ပုံလိင်၌ ဝဂ္ဂုလိ-ဟု ရသဖြင့်ရှိ၏၊ဣတ္ထိလိင်၌ ဣတ္ထိဇောတက ဤပစ္စည်း သက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဝဂ္ဂုလီ-ဟု ဒီဃဖြင့် ရှိ၏၊ထိုကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၆) ဒုဋ္ဌဝိတ်/ဒုတ္တဝိတ်

ဒုပိတ် ထပိတ် ပါဠိကဲ့သို့ နှစ်ပါဠိသင့်။ ဤ၌ ဒုနောင်ဖြစ်၍ ဒွေဘော်ရောက်ခြင်းမျှသာ ထူး၏။ တစ်နည်း ပုဒ်တစ်ပုဒ်နောင်ရောက်သော တွက်ကို ဌပြု၍ ပြီးရကား ဒုဋ္ဌဝိတ် ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၇) သြနိ/သြထိ

ပ ဝရီနှင့် နိ ဥ သြနောက်၊ နငယ်ရောက်၊ မဖောက်၊ ကကြီးပြန်လေပါ-နိယံ အရ သြနောင်ရောက်သော နကိုဏပြန်၍ ပြီးရကား သြထိ ပါဠိသာသင့်။

ပသိဗ္ဗနာဒီ/ပသိဗ္ဗနာဒီ ပုန ပါကတိကံ

ပသိဗ္ဗနာဒီ-ချုပ်ခြင်း၊ အပင်လျှိုခြင်း၊ အစရှိသော။ ပါကတိကံ-ပင်ကိုယ်သဘောရှိသည်ကို။ ပသိဗ္ဗနာဒီ-အိတ်စသည်ကို။ ပုန-တစ်ဖန်။ ပါကတိကံ။ ဤသို့ ဂဏ္ဍိ၌နှစ်ပါဠိရှိ၏။ ထိုအလိုနှစ်ပါဠိသင့်။

နိဿယတို့၌ ပသိဗ္ဗနာဒီ ပါဠိကိုသာ အတ္ထယောဇနာကြ၏။

ပသိဗ္ဗကံ ပါ ပုဇ္ဇကံ ဝါ ဆိန္ဒိတွာ-ပါဠိဖြင့် အိတ်ကိုဖောက်ပြီး၊ မြဲပြီး၍၊ ယင်းအိတ်ကိုတစ်ဖန် ပြန်၍ပင်ကိုယ်သဘောအတိုင်းဖြစ်အောင် ချုပ်ခြင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ပြရာဖြစ်သောကြောင့် ပသိဗ္ဗနာဒီပါဠိသည်သာ ယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၇၈) အညမညသညတ္တိယာ/အညမညပညတ္တိယာ

ပညတ္တိယာတိ ပဒံ ကတဏ္ဍတိ ပဒေ တတိယဝိသေသနံ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို အညမညပညတ္တိယာ ပါဠိသင့်။

သတ္တိယာသည် သံ+ဉာ+တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးရကား ပညတ္တိယာနှင့်သံဉာပသာရ၊ ပဉာပသာရမျှသာထူး၍ အနက်မထူးသောကြောင့် အညမညသညတ္တိယာပါဠိလည်းသင့်။

သံဝိဓာယပုဒ်၏ အဖွင့်ဖြစ်၍ သံဉာပသာရရှေးရှိသော ဉာဓာတ်ဖြင့် ပြီးသော သဉ္ဇနနအနက်သည် ပညပနအနက်ထက် ပို၍ဤနေရာ၌ သင့်တော်သောကြောင့် အညမညသညတ္တိယာ ပါဠိသည် အတိယုတ္တ။

(ဂ) သံဝိဒဟိတွာ/သံဝိဓဟိတွာ

သံ+ဝိ+ဓာဓာတ်၊ တွာပစ္စည်း၊ ဓာဓာတ်ကို ဓာ+ဓာဟု ဒွေဘော်ပြု၊ ရှေ့ကိုဒပြု၊ နောက် ဓကိုဟပြု၊ အာကို အရဿ၊ ဣလာ၍ပြီးသောကြောင့် သံဝိဒဟိတွာ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၇၉) (ဂ) ဝုတ္တေ/ဝုတ္တော

ဣတိ ဝစနေ ဘိက္ခုနာ ဝုတ္တေ၊ ဝုတ္တောတိပိ အတ္ထိ-ဟု ယောဇော၌ ဆိုသော
ကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ပုရောတ္တံ အဝဟရာတိ/ပုရောတ္တံ အဝဟရတူတိ

ပုရောတ္တံ ဝါ။ ပ။ တေန သင်္ကေတေန တံ ဘဏ္ဍံ အဝဟရာတိ-ဟူသောပါဌ်
တော်ကို ထောက်၍ မဇ္ဈိမပုရိသံ တုမှယောဂ တွံကတ္တားနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် ပဉ္စမိဟိ-
ဝိဘတ်ကျေသော ပုရောတ္တံ အဝဟရာတိ ပါဌ်သင့်။

(ဘာသာဋီကာ၌ အဝဟရတူ ပါဌ်ကို အနက်ယောဇောတော်မူသည်။)

ဝါကျစဉ်(၈၀) (ခ)တိဓာ/တိဝိဓာ

တိဟိ ပကာရေဟိ တိဓာ၊ တိသင်္ချာနောင် ပကာရအနက်၌ ဓာပစ္စည်းသက်၍
ပြီးသောကြောင့် တိဓာပါဌ်သင့်။ (မအူ)

တိသင်္ချာပုဒ်၊ ပကာရအနက်ဝိဓ ပုဒ်တို့ကို တယော ဝိဓာ ယေသန္တိ တိဝိဓာ-
ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးသောကြောင့် တိဝိဓာ ပါဌ်သင့်။ (ဘာဋီ)

တံ နိမိတ္တကမ္မံ၊ တိဓာ ဘဂဝတာ ဝုတ္တံ။ (ယောဇော)ကို ထောက်သော် တိဓာ
ပုဒ်သည် မူရင်းပုဒ် ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

(ဂ)ဂီဝုနာမန/ဂီဝုနာမန

ဟတ္ထာလိင်္ဂေါစ ပါဏိပ္ပဟာရော စ အင်္ဂုလိဖောဋ္ဌနဉ္စ ဂီဝုနာမနဉ္စ ဥက္ကေသနဉ္စ
ဟတ္ထ။ ပ။ နာနိ-ဟူ၍ ယောဇော၌ ဒွန်သမာသံ ဝိဂ္ဂဟကိုထောက်၍လည်းကောင်း၊ နမုဓာတ်
သည် ဥ-ဥပသာရနောင်ရောက်၍ "ဥ ဒု နိနောက်၊ ဒွေဘော်ရောက်၊ မဖောက်ဧကန်မြဲ"
နိယံနှင့်အညီ ဒွေဘော်ဌာန ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဂီဝုနာမန-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့်
ရှိသော ပါဌ်သင့်။ (ဂဏ္ဍိ၌ ဂီဝုနာမန-ဟု ရသဖြင့် ရှိပါသည်။)

နိခနိဿာမိ/နိခဏိဿာမိ

နိ+ခဏ+ဿာမိ ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် နိခဏိဿာမိ ပါဌ်သင့်။
ခဏဓာတ်ကို မောဂ္ဂလာန်၌ ဆိုပါသည်။ ကျမ်းတစ်ပါး၌ကား န-နှင့်သာရှိ၏။-ဟု
ဓာတွတ္တံ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို နိခနိဿာမိ ပါဌ်သင့်။

ပဒတ္တမဉ္စ။ ညာ၌ နိခနိယတိ-(နိ+ခနိ+ယ+တိ)မှိတ်အပ်၏။ ပြုအပ်၏-ဟု နငယ်
ဖြင့် ခနိဓာတ်ကို ဆိုအပ်၏။

ဝါကျစဉ်(၈၁) နိယောဇိတောတိ/နိယောဇိတော

နံပါတ်(၇)

ဣတိသဒ္ဓါ သမာပနော-ဟု ယောနော၌ ဆိုသောကြောင့် သမာပနတ္ထနိပါတ် ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်ရှိသော နိယောဇိတောတိ ပါဠိသာသင်။

စတုန္နမ္ဘိ နောနံ/စတုန္နံ နောနံ

လေးပါးပေါင်းမှ ပါရာဇိကကျသည်မဟုတ်၊တစ်ပါးစီတစ်ပါးစီ အသီးသီးလည်း ပါရာဇိကကျသည်ကို သိစေလိုသောကြောင့် အစိပ်အစိပ်ဆည်းသော အဝယဝဠု သမုစ္စည်း အပိသဒ္ဓါဖြင့်ရှိသော စတုန္နမ္ဘိ နောနံ ပါဠိသာသင်။

ဝါကျစဉ်(၈၂) အဓိဝတ္ထော/အဓိဝတ္ထော

အဓိပုဗ္ဗဝသဓာတ်+တပစ္စည်း၊ဓာတွန်နှင့်တကွ တပစ္စည်းကို ဥတ္တုပြုဝ-နောင် ဥကိုချေ၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊တစ်နည်း သကိုတသို့ကပ်၊ဣကိုဣပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း အဓိဝတ္ထော ပါဠိသာသင်။

တသ္မိယေဝ သရီရေ/တသ္မိံ စ သရီရေ

သမုစ္စည်းအနက်လိုပင်သောကြောင့် တသ္မိံ စ သရီရေ-ဟု စဖြင့် ရှိသောပါဠိမှန်။

ဝါကျစဉ်(၈၃) သိင်္ဂါလ/သိင်္ဂါလ

သရတိဿ သိင်္ဂေါ၊သသာဒယော သရတိ ဟိံသတိတိ သိင်္ဂါလော၊ကောတ္တု။ မောဂံ၊၇။၁၈၆။-ထောက်၍ သရဓာတ်ကို သိင်္ဂါပြု၊နအနုဗဏ်ရှိသော အာလပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် သိင်္ဂါလ ပါဠိသင့်။

သသာဒယော သရတိ ဟိံသတိတိ သိင်္ဂါလော၊ကောတ္တု။သရတိဿ သိင်္ဂေါ။ ဟု ဓာတွတ္တ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို သိင်္ဂါလ ပါဠိသင့်။

ကုလာလ/ကုလလ

ကုလဓာတ်+ကာလပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ကုလာလပုဒ်ကား အိုးထိန်သည်အနက် ကိုဟော၏။ကုလတိ အတ္တနော သိပ္ပံ ပတ္တရတိတိ ကုလာလော။(ကုမ္ဘကာရော)ဤ၌ ယင်းအနက်ကို အလိုမရှိအပ်သောကြောင့် ကုလာလ ပါဠိမသင့်။

ကုလဓာတ်+ကာလပစ္စည်းဖြင့် ကုလလပုဒ်သည်သာ ပက္ခဇာတိ သိမ်းစွန်အနက် ကို ဟော၏။ကုလတိ ပက္ခေ ပသာရေတိတိ ကုလလော (ပက္ခဇာတိ)ဤ၌ ယင်းအနက်ကို အလိုရှိအပ်ရကား ကုလလပါဠိသာသင်။

ဥပဒ္ဒဝါ/ဥပဒ္ဒဝါ

ဥ+ဒု+ဏပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဥပ၏ ပဗျည်းသည် ဒွေ

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ဘော်ဌာနမဟုတ်၊ဥပနောင်ရောက်သော ဒုဓာတ်၏သာ ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဥပဒ္ဒဝါ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၈၄) ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ/ဝိကုပ္ပနိဒ္ဓိ

ဝိဝိဓမ္မိ သေနာဗျူဟံ ဒသေတီတိ။ပ။ပဝတ္တတ္တာ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ နာမ၊ဝိမတိ၊သ။ ၂၀၅။၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိ+ကရ+ဩ+ယုပစ္စည်း+က၏အကိုဥ၊ဩကိုဥ၊ ဥကို ဝပြု၊ဓာတွန်ရကိုချေ၊ဝဒွေဘော်လာ၊ဝနစ်လုံးဗျပြု၊ယုကိုအနပြု၍ ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရူ(၅၂၂)အဖွင့် နိရတ္တိဒီပနီ(၆၈၃)တို့၌ ကရကိုကုဗ္ဗပြု၍ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ ပါဠိသာသင့်။

အာဝဇ္ဇန္တိ/အာဝတ္တန္တိ

အာပုဗ္ဗ+ဝဇ္ဇ(ဝတ)ဓာတ်နှစ်မျိုးလုံးပင် အာဝဇ္ဇန-ခြာခြာလည်ခြင်း အနက်ဟော နိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

အက္ကမိတ္တာ ပဝတ္တေတီတိ။ပ။ဝဇ္ဇန္တော ပရိဝဇ္ဇန္တော ဝိဟေဋ္ဌန္တော ပါတေတိ။ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၂၄၇။အဖွင့် ပရိယာယ် ကိုရူပါ။

ကဏ္ဍကော/ကဏူကော

ခဉ္စိ ကဉ္စိ ဆေဒနေ။ကဏ္ဍေတီတိ ကဏ္ဍော-ဟု နိတိဓာတုမာလာ၌ ဆိုသော ကြောင့် တတိယကွေရာဖြင့်ရှိသော ကဏ္ဍကပါဠိသင့်။

ကဏူတီတိ ကဏူကော-လောကီကျမ်းတို့၌ စူးဟောကဏူကသဒါသည် ပထမကွေရာဖြင့် ရှိ၏ဟု ဓာတွတ္ထဆို၏။ထိုဓာတွတ္ထ၌ တိုက်ရိုက်မဆိုသော်လည်း သာသ နှာတော်ကျမ်းတို့၌ကား စူးဟောသဒ္ဒါသည် တတိယကွေရာဖြင့်သာ ရှိသင့်၏-ဟု အနက် ပြီးရကား နိတိဓာတုမာလာနှင့် ညီညွတ်၏။လောကီကျမ်းတို့အလို ကဏူက-ဟု ရှိသော ပါဠိသင့်ပါသည်။

ဒွေတယော/ဒွေတိသော/ဒွတ္တယော

ပသုမိ ဝသုဓာ ယဉ္ဇ၊ဝါစာဒေါ ဂေါ ပုမိတ္ထိယံ-ဓန(၈၆၉)နှင့်အညီ ဂေါသဒ္ဓါ သည် ဣတ္ထိလိင် ပုံလိင်ဖြစ်သောကြောင့် ဒွေတယော/ဒွေတိသော ပါဠိတို့သင့်။

သဓာသံဝါကျမျှသာထူး၍ အနက်မထူးရကား ဒွတ္တယော ပါဠိလည်းသင့်။

ဥဒ္ဓါပေန္တော/ဥဋ္ဌာပေန္တော (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၂၅၉။)

ဥဒ္ဓါပေန္တောကား ဥ+ဒိုဓာတ်+ဏာပေ ပစ္စည်း၊အန္တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်

နံပါတ်(၇)

လည်းကောင်း၊ ချီဓာတ်သည် ပျံသန်ခြင်းအနက်ကို ဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာပေန္တော ပါဠိသင့်။

ဥဋ္ဌာပေန္တောသည် ဥ+ဋ္ဌာဓာတ်+ဏာပေ+အန္တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်-လည်း ကောင်း၊ ထစေခြင်းဟူသည် ပျံသန်းခြင်းပင် ဖြစ်၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်အနက်ရ အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာပေန္တော-ပါဠိလည်းသင့်။

သုပ္ပပါတ/သုပ္ပိပါတ

သုပ္ပပါတော သုပ္ပိပါတောတိ စ ဒွေ ပါဠိ(ယောဇနာ)ဏောက် နှစ်ပါဠိသင့်။

ဥဇုကမေဝ တိဋ္ဌတိ၊ ဥဇုကမေဝ ပတတိ။ (ဝိဠု၊ ၁။ ၃၀၃။)

ဥဇုကမေဝ တိဋ္ဌတိတိ ဣမိနာဝ စသည်ဖြင့် ဝိမတိဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့် ဥဇုကမေဝ တိဋ္ဌတိ ပါဠိသင့်။

သန္တာရိတတ္တာ/သန္တရိတတ္တာ/သန္တရိတတ္တာ

သန္တာရိတတ္တာတိ ဆိန္နဿ ရုက္ခဿ ပတိတုံ အာရဒ္ဓဿ သန္တာရဏမတ္တေန ဝုတ္တံ-ဟု ဝိမတိ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် သံ+မရ+တ+အာဝုဒ္ဓိ ရောက်၍ သန္တာရိတတ္တာ ပါဠိသင့်။ သန္တရိတတ္တာတိပိ အတ္ထိ၊ သမ္ပန္တတ္တာတိ အတ္ထော။ (ယောဇနာ)

ဂဏ္ဍိ၌ သန္တရိတတ္တာ ရှိ။ (ခံသောကြောင့်-ဟု ပေးတော်မူ၏။) အထက်ပါဋီကာ အဖွင့် ရှုကမသင့်။

ပါကာရော/ပကာရော

အကတ္တရိစ ကာရကော၊ သညာယံ ဇော ရသဿ ဒီဃတာ-ဓာနဋီ (၂၀၃) ဂါထာကို ထောက်၍ ပ၏အကို ဒီဃပြု၍ ပြီးရကား ပါကာရော ပါဠိသင့်။

ဣဋ္ဌကပါကာရံ/ဣဋ္ဌကာပါကာရံ

ဣဋ္ဌကာဟိ ကတော ပါကာရော ဣဋ္ဌကာပါကာရော၊ ဣဋ္ဌကာ သဒ္ဓါသည် နိယတဣတ္ထိလိင် ဖြစ်၍၊ သမာသံလယ်မှာ ထိမြဲအာ၊ ရဿမပြုရာ-ဟု ဆိုသော်လည်း ဤ၌ ဝါစာသိလိဋ္ဌအကျိုးငှါ ရဿပြု၍ပြီးသောကြောင့် ဣဋ္ဌကပါကာရံ ပါဠိသာသင့်။

မဉ္ဇူသာ/မဉ္ဇူသာ

မနိဿ ဇူကိ၊ မညတိ သမနတ္ထံ ဧတာယာတိ မဉ္ဇူသာ။ ကတ္ထပေဋ္ဌာ။ မနဓာတ်+ သက်ပဖွည်း၊ မနနောင် ဇူလာ၊ နကိုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတံကို ဥပြု။ မဉ္ဇူသာ ပါဠိသင့်။ မောင်၊ ၇။ ၂၁၅။ သုတ်။

မန ဉာဏောသော ဇ မဇ္ဈောကိုထောက်၍ မဇ္ဈသာ-ဟု ရသဖြင့် ရှိသော ပါဠိသင့်။(ဓာန်ဋီ။၅၂၄)ဂါထာ။

အယမေတ္တ သာမိစီ/အယမေတ္တ သာမိစီ

သမ္မာ ဘာဝေါ သာမိစီ။ဏပစ္စည်းသက်၊တဒမိနာဒိသုတ်ဖြင့် စလ၊အာကို ဣပြု၊မသံယုတ်ချေ၊ဝုဒ္ဓိပြု၊ဝီပစ္စည်းသက်ဟု မောဂ္ဂလာန်၊၄။၅၉။သုတ်၌ ဖွင့်ဆိုသော ကြောင့် သာမိ စီ-ပါဠိသင့်။(ပါဠိတော်တို့၌ သာမိစီကို အများစုတွေ့ရပါသည်။)

ဣတော/တတော

ဣတောတိ ယာနဋ္ဌတော၊တတောတိပိ အတ္ထိ။ယောဇောကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိ သင့်။အာသန္ဓပေစ္စကွ အနက်ဟော ဣတောက ပိုကောင်းသည်။

နိယံ။ ။အနီးဣမ၊ဧတအလယ်၊အဝေးဝယ်၊တနယ်ဟူ၍မှတ်။

ဂဠာဝါဠက/ဂလဝါဠက

သော ဂဠော ဟိ ခန္ဓဘောဇ္ဇလေယျပေယျသင်္ခါတံ စတုပ္ပိဓံ အသနံ ဂလတိ ပန္နော ဟုတ္တာ ကုမ္ဘိယံ ပတတိ ဣတောတိ ဂလောတိ ဝုစ္စတိ။အာဝါဠောယေဝ ခုဒ္ဒကဋ္ဌေန အာဝါဠကော၊ခုဒ္ဒကတ္ထေ ဧတော။ဂလေ ဌိတော အာဝါဠကော ဂလဝါဠကော အကာရ တော ဟိ အကာရဿ လောပေါ ပပန္နိ အာဒိသု ဝိယ။(ပိစိတ်ယောဇော၊၁၃၂) ထောက်၍ ဂလပုဒ်+အာဝါဠကပုဒ်၊ပပံ(ပ+အာပံ)ဟု ပုဒ်ပြီးသကဲ့သို့ ဤ၌ လနောင် အာကိုချေ၍ပြီးသောကြောင့် ဂလဝါဠကပါဠိသာသင့်။

သီသဿ တာဝ/သီသံ တာဝ

သီသဿ ပရိစ္ဆေဒေါ တာဝ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သီသန္တိပိ အတ္ထိ-ဟု ယောဇောကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ/မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ/မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ/

မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ။(ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၃၀၃။)

မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ ဝါတိ ဝိသန္တိ မဏ္ဍုကဝနံ နဂုံဋ္ဌေ အဂ္ဂကောဋိယံ ဌိတကဏ္ဍ ကန္တိ ဝဒန္တိ။(ဝိမတိ၊၁။၁၇၈။သာရတ္ထ၊၂။၁၄၈။မဏ္ဍေတိ ဇေဝံ ဘူသေတိတိ မဏ္ဍုကော။ ဘေကော။(မောဂ်၊၇။၂၅။)မဏ္ဍု+ဉိက။မဏ္ဍု-ဘူသနေ။ဥကော။ဒိဃော။(ဓာန်ဋီ၊၆၇၅) ဂါထာတို့ကို ထောက်၍ မဏ္ဍုဓာတ်+ဉိကပစ္စည်း။(တစ်နည်း)ဥကပစ္စည်း ဉိဒိဃပြု၍ ပြီးသောကြောင့် မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ ပါဠိသာသင့်။

နံပါတ်(၇)

မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ ဝါ ဝိသံ/မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ ဝါ ဝိသံ ဝါ
(ဝိဋ္ဌ၊၁။၃၀၃။)

မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ ဝါ ဝိသံ/မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ ဝါ ဝိသံ ဝါ
မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ နာမံ ဝိသံ ဝါ အဖွင့်ကိုထောက်၍ မဏ္ဍုကကဏ္ဍကံ
ဝါဝိသံ ပါဌ်သာသင့်။

ကိလာပေန္တော/ကီဠာပေန္တော

ကိလာပေန္တော/ကီဠာပေန္တောတိ စ ဒွေ ပါဠာ-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသော
ကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဓာတွတ္တ၌ ကိလဓာတ်သည် ဗန္ဓနတ္ထု၊ကီဠဓာတ်သည် ကီဠာယံ-ကစားမြူးကူး
ခြင်း၌-ဟုရှိပါသည်။ထိုအလို ကီဠာပေန္တော ပါဌ်သာသင့်။

ရသဖြင့် ကိလဓာတ်သည် ကိလနတ္ထ(ပင်ပန်းခြင်း အနက်၌)ဖြစ်၏။

ဒုပါရာဇိကဏ်စာစဉ် ပြီး၏။

တ/စ ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ဝါကျစဉ်(၁) သဗ္ဗညုတပုတ္တေယေဝ/သဗ္ဗညုဘာဝပုတ္တေယေဝ

တဒ္ဓိတ်ပုဒ်သမာသ်တို့မျှသာထူး၍ အနက်မထူးသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

သဗ္ဗာကာရေန/သဗ္ဗာကာရတော

အနိစ္စတော စသည်၌ကဲ့သို့ တောပစ္စည်းသည်လည်း တတိယာဝိသေသနအ
နက်ကို ဟောနိုင်သောကြောင့် သဗ္ဗာကာရေနနှင့်အနက်မထူးရကား နှစ်ပါဌ်သင့်
လိင်္ဂိတ္ထေ ကတ္တုကမ္မေသု၊ဟေတွတ္ထေ ဝဓိသာမီသု။

ဝိသေသနေစ ဘုမ္မတ္ထေနိဒ္ဒါရဏေစ တောဘဝေ။

ဝေပုလ္လံ/ဝေပုလ္လတံ

ဝိပုလဿ ဘာဝေါ ဝေပုလ္လံ-ဟု ဝစနတ္ထုပြု၍ ဘာဝတဒ္ဓိတ်အနက်ကို ရရှိပြီး
ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ကြီးကျယ်ခြင်းအနက်ဟော ဝေပုလ္လသဒ္ဓါကိုသာ အဘိဓာန်
၌ တွေ့အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝေပုလ္လံ ပါဌ်သင့်။

ဝေပုလ္လပုဒ်နှောင် သုတ္တအနက်၌ တာပစ္စည်းသက်၍ ပြီးနိုင်ကောင်းသော
ကြောင့် ဝေပုလ္လတံ ပါဌ်လည်းသင့်။

ဝိသာလီဘူတတ္တာ/ဝိသာလီဘူတတ္တာ

အဘူတတဗ္ဗာဝေ ကရာသဘူယောဂေ ဝိကာရစီ။(မောဂါ၊၄။၁၁၉။)ကရ အာသ ဘူဓာတ်တို့အယှဉ်ဝယ် အဘူတတဗ္ဗာအနက်၌ စီပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဝိသာ လီဘူတတ္တာ ပါ၎်သင့်။

ယထာရဟမိဝဏ္ဏာဂမော ဘူကရေသု-ဟူသော နီတိသုတ်ကိုထောက်သော် နှစ်ပါ၎်လုံးသင့်။ဘူ ကရ ဓာတ်တို့အယှဉ် ထိုက်သင့်သည့်အားလျော်စွာ ဣ၊ဤ လာနိုင် ၏-ဟု ဆိုသောကြောင့်တည်း။

ဝါကျစဉ်(၂) ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆဒန္နေန/ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆဒန္နေန

ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆဒန္နေနာတိ ဟံသမဏ္ဍလာကာရဆန္နေန-ဟု သီ၊ဋီ၊သစ်။၌ ဖွင့်ဆို သောကြောင့် ယင်းအလို ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆဒန္နေန ပါ၎်သင့်။

ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆဒန္နေနာတိ ဟံသဝဋ္ဋကပရိစ္ဆန္နေန-ဟု ဝိမတိ၊သာရတ္ထဝိဋ္ဌိ ဖွင့်ဆို သောကြောင့် ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆဒန္နေန ပါ၎်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃) အာဒိသ အာဒိသ/အာဒိသ အာဒိသ

သံဝဏ္ဏနာ၌ အာဒိသန္တောကို ရှု၍ အာဒိသ+အန္တ တည်။န္တကို နှုကိုကဲ့သို့သို့ သိ နှင့်တကွ နှုကို အံပြု။အာဒိသံ ပြီး၏။ယင်းအလို အာဒိသ အာဒိသ-ဟု သံယုတ်မဲ့ပါ၎် သင့်။

အာဒိသ+ဒိဝါဒိ ယပစ္စည်း+အန္တ ပစ္စည်းကြံသော် အာဒိသ အာဒိသ- ဟု သံယုတ်ဖြင့် ရှိသောပါ၎်သင့်။

မေထုနဓမ္မသမာပတ္တိယာ/မေထုနဓမ္မသမ္ပတ္တိယာ

မေထုနဓမ္မေန သမင်္ဂီဘာဝတော-ဟု သာရတ္ထ၊၂။၁၇၈။၌ ဆိုသောကြောင့် သံ+ပဒ+ဓာတ်သည်သာ သမင်္ဂီအနက်ဟော၍၊ဘာဝတောဖြင့် တိပစ္စည်းဘာဝသာဓန အနက်၌ ဖြစ်၏။ထို့ကြောင့် မေထုနဓမ္မသမ္ပတ္တိယာ ပါ၎်သင့်။

သံ+အာ+ပဒ ဓာတ်ကား ရောက်ခြင်း ပတ္တိအနက်ကိုသာဟော၏။သမင်္ဂီအ နက်ကို မဟော၊ထို့ကြောင့် မေထုနဓမ္မသမာပတ္တိယာ ပါ၎်မသင့်။ဋီက၌ရှိသော မေထုန ဓမ္မသမာပတ္တိယာတိကား ပါ၎်မှားလျှက်ရှိသည်ဟု မန္တလေး ဘုရားကြီးတိုက် အမရပူရ ကျောင်း ဆရာတော်မိန့်။

ဝါကျစဉ်(၄) ကမ္မဝိပါကော နာမ/ကမ္မဝိပါကံ နာမ

နံပါတ်(၇)

ဝဇ္ဇတိ သက္ကာ၊တုံလာယုဉ်ငြား၊ကတ္တား တတိယာ၊ကံပထမာ၊ရံခါမမြကြ-
ဟူသော နိယံအရ ကံ၌ ပထမာဝိဘတ်မမြဟု ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

မှတ်ချက်။

။သက္ကသဒ္ဒါနှင့် ယုဉ်ရာ၌ ပဌမာဝိဘတ်အတွေ့များ၏။

ပုံစံ။

။ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ စသည်ရှု။

သုဂတိပရာယဏာ/သုဂတိပရာယနာ

ပရံ အယနံ ပရာယနံ၊သုဂတိ ပရာယနံ ဧတေသန္တိ သုဂတိပရာယနာ-
ဟူသော ယောဇနာ ဝိဂ္ဂဟကိုထောက်၍ ဒန္တပေဉ္စမက္ခရာဖြင့် ရှိသော သုဂတိပရာယနာ
ပါဌ်သင့်။

သမ္မောဓိပရာယဏောပုဒ်ကဲ့သို့ နကိုဏပြန်၍ ပြီးသည်ကို တွေ့မြင်အပ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း ပဒတ္ထမဉ္စူသာ၌ ပရာယနာ/ပရာယဏာ နှစ်ပုဒ်ကိုပရိယာယ်တူ
ပြဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း မုဒ္ဒပေဉ္စမက္ခရာဖြင့် ရှိသောပရာယဏာပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၅) အာရောစယိတာပိ/အာရောစိတာပိ

ယောဇနာ၌ အာရောစိတာပိ-ဟု ရှိငြားသော်လည်း အာရေားရှိသော ရစဓာတ်
သည် ပြောဆိုခြင်းအနက်ဟောသော စုရာဒိဂါဏ်းဖြစ်ရကား အာ+ရစ+ဏယ+တပစ္စည်း၊
ဣအာဂုံတို့ဖြင့် ပြီးသောကြောင့် အာရောစယိတာပိ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၆)

အနေကကာရဏသမ္ပိဿော /အနေကကာရဏသမ္ပိဿော

ကာယဿ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇ္ဇေစ္ဆပဋိကူလာဘာဝအနေကကာရဏံ-ဟု သာရတ္ထ၌
ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် အနေကကာရဏသမ္ပိဿော ပါဌ်သာသင့်။

ယုတ္တပယုတ္တာ/ယုတ္တပ္ပယုတ္တာ

ဝိပ္ပယုတ္တာ ဝိပ္ပယောဂေါ ပြယုဂ်၌ကဲ့သို့ ယုဇဓာတ်၏ရေး၌ရှိသော ပဥပ
သာရသည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်ရကား ယုတ္တပ္ပယုတ္တာ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။

ဒွေဘော်သည် အနိစ္စဝိဓိဖြစ်သောကြောင့် ယုတ္တပယုတ္တာ ပါဌ်လည်းသင့်။

ယုတ္တာပုဒ်+ပယုတ္တာပုဒ်-ဟု ဝါကျကြံကလည်း အနက်မထူး၍ သင့်မည်သာ။

ဝါကျစဉ်(၇) သီသံနာတော/သီသနာတော

ဝါစာသီလိဋ္ဌနိဂ္ဂဟိတံလာ၍ ပြီးသောကြောင့် သီသံနာတော ပါဌ်သာသင့်။
သီသံနာတောတံ သီသံ ဓောဝိတွာ နာတောတိ အတ္ထော။နိတိ၊ဓာ၊၂၄၁။

နာတော/နဟာတော

အပ္ပက္ခရာနံ ဗဟုဘာဝေ နဟာယတိ-ဟူသော နိတိ၊ဓာ၊၂၄၁။ကိုထောက်၍ အနက်မထူးရကား နှစ်ပါဌ်သင့်။

မဏ္ဍနကဇာတိကာ/မဏ္ဍနကဇာတိယာ

ကနှင့်ယတို့သည် ကာရိကာရိယမျှသာထူးသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

သကျပုတ္တိကာ/သကျပုတ္တိယာတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဝါကျစဉ်(၈) သိခါမတ္တံ/သိခမတ္တံ

သိခါသဒ္ဒါသည် နိယတဏှတ္ထိလိင်သဒ္ဒါဖြစ်၍ ရသမပြုအပ်သောကြောင့် သိခါမတ္တံ ပါဌ်သာသင့်။နိယံရေးပြီး။

အံသေကတ္တာ/အံသံကတ္တာ

ကရဇာတ်သည် သကမ္မကဇာတ်ဖြစ်၍ ကံရိုငြားသော်လည်း ဒွိကမ္မကဇာတ် မဟုတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဧကံ-ဟု ကံပုဒ်ရိုပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းကံပုဒ်၏မှီရာ အာဇာရကို လိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အံသေကတ္တာ-ဟု သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်ရိသော ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉) သမနညာ အဟေသုံ/သမနညာပေသုံ

သမနညာပေသုံနို့ အနဇာနာပေသုံ။(ယောဇနာ)၌ ကာရိတ်ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်ပြ အပ်သောကြောင့် သမနညာပေသုံ ပါဌ်သင့်။

အရိယာပုဒ်၏ ဝိကတိကတ္တာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊နိသျတိ၌လည်း ယင်းသမနညာပါဌ်ကိုသာ အတ္ထယောဇနာတော်မူကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ခွင့်ပြုခြင်း အနက်ဟောရာတွင် သမနညာပါဌ်ကိုသာ အသုံးတွေအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သမနညာ အဟေသုံ ပါဌ်လည်းသင့်။

လောဟိတကံ/လောဟိတဂတံ

လောဟိတပုဒ်နောက် ကပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အလိုရှိ အုပ်သောအနက် ရအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း လောဟိတကံ ပါဌ်သင့်။

လောဟိတဂတိပိ ပဌနိ-ဟု သာရတ္ထဒီကာ၌ မူကွဲပါဌ်ကိုဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လောဟိတဂတံ ပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀) ပုညသမ္မတာ/ပုညသမတာ

နိပါတ်(၇)

သံပုဗ္ဗ မနဓာတ်+တ္ထပစ္စည်း၊ကအနုဗန်နှင့်တကွဓာတွန် နကိုချေန်ဂ္ဂဟိတ်ကို မပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ပုညသမ္မတာ ပါဌ်သင့်။(ဘျာဒီဟိမတိဗုမိပူဇာဒီဟိ ဣတ္ထာ- သုတ်ရှု)ဆင်တဲဂဏ္ဍိဟောင်း၌ ပုညသမတာ-ဟု ဒွေဘော်မဲ့ ပါဌ်ရှိ၏။ထိုသို့ပင်ရှိငြားသော်လည်း ယင်းသုတ်အဖွင့်နှင့်မညီသောကြောင့် မသင့်ပါ။

(ခ)သောပိ/သော

အပိသဒ္ဒေါ အညေ ဇနေ အပေက္ခတိ-ဟု ယောဇနာဖွင့်ဆိုသောကြောင့် သောပိ ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၁) အာယတီ/အာယတိ

အာယတီသဒ္ဒါသည် အာဂမိကာလတ္ထ(အနာဂါတ်အနက်ဟော)နာမ်ပုဒ်ကြံ၍ ယင်း နာမ်ပုဒ်နောင် ကာလတ္ထသတ္တမိအနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်၍ ပြီးသောကြောင့် အာယတီ ပါဌ်သင့်။

အာယတီသဒ္ဒါသည် ကာလတ္ထသတ္တမိနိပါတ်ဖြစ်၍ ယင်းနိပါတ်နောင် သတ္တမိဝိဘတ်ချေ၍ ပြီးသောကြောင့် အာယတီ ပါဌ်လည်းသင့်။(ဒုပါရာဇိကဏ်၌ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး)

တမေဝတ္ထံ/တဒေဝတ္ထံ

ဝါကျအရာ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဒအပြုသည် နပုံလိင်နှောင်းရာ၌ဖြစ်ပြီး၊မ-အပြုသည် ပုံလိင်,ဣတ္ထိလိင်အရာ၌ ဖြစ်ရကား ဤ၌ အတ္ထသဒ္ဒါသည် ပုံလိင်ဖြစ်ရကား မ-လာ၍ ပြီးသင့်သောကြောင့် တမေဝတ္ထံ ပါဌ်သင့်။(ပထမပါရာဇိက ဝါကျစဉ်(၂)

အယမေတ္ထ/အယံဟေတ္ထ

တမေဝတ္ထံ ဒဋ္ဌံ ကရောတိ-ဟူသောစကားကို ထောက်ခံရန် ယုတ္တိဝါကျဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဿယတို့၌ ဟိ-သုစုံ-ဟု ယုတ္တိဇောတကတ္ထ နိပါတ်ကြံ၍ အနက်ယောဇနာသောကြောင့်လည်းကောင်း အယမေတ္ထ ပါဌ်သာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဝါကျအစ၌ အယံဟေတ္ထ အဓိပ္ပါယ်၊ဝါကျအဆုံး၌ အယမေတ္ထ အဓိပ္ပါယ်-ဟု ရှိရမည်ကို သတိပြုပါကုန်။

တမေဝတ္ထံ/တမေဝ အတ္ထံ

ပုဒ်စပ် ပုဒ်ဖြတ်မျှသာထူး၍ အနက်ထူးခြားမှုမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊လိုအပ်သောအနက်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၂) ဒုလ္လဒ္ဒံ/ဒုလဒ္ဒံ

၂ ဒု နိနောက်၊ ဒွေဘောရောဂက်၊ မဖောက်ဖက်နိဗ္ဗ-နိယံအရ ဒုနောင်ရောက်သောကြောင့် ဒွေဘောမြင့် နုလွှဲ ပါ၍သင့်။

ယွာဟံ/ယောဟံ

ကသ္မာ ဣတိ စေ ပုစ္ဆယျ။ ယွာဟံ။ ပ။ ဝေါရောပေသီတိ ဝဒေယျ။ ဟု ယောဇနာ ဌ ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဩကိုပပြု၍ ပြီးနိုင်ကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း ယွာဟံ ပါ၍သင့်။

ဩကိုပပြုခြင်းသည် နိစ္စဝိမိမဟုတ်၊ အနိစ္စဝိမိဖြစ်သောကြောင့် ဩကိုပပြုသော် ယောဟံ ပါ၍လည်းသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဝမောဒုဒန္တာနံ သုတ်အဖွင့်၌ ယွာဟံ/ယောဟံ-ဟု ဒွိရုပ်ကို ပြသည်။

ဝါကျစဉ်(၁၃) ပရိမောစေတီ/ပရိမောစေသီတိ

(ဂ) သံဝဏ္ဏနာဝါကျသည် ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာဝါကျဖြစ်၍ သမာပနတ္ထုဣတိ နိပါတ်ကို အပိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ (အတ္ထော) ဟု နိဿိတိ၌ အတ္ထယောဇနာ သောကြောင့်လည်းကောင်း ပရိမောစေသီတိ-ဣတိဖြင့်ရှိသော ပါ၍သင့်။

မိလက္ခာ ဝိယ/မိလက္ခာ ဝိယ

မိလေဆ-အဝိယတ္တယံ ဝါစာယံ၊ မိလေန္တတိ၊ မိလက္ခာ။ (နီတိဓာ)

မိလေန္တာ မိလစ္စတီတိ မိလက္ခာ။ (ဓာတွတ္တ) မိလေဆ (မိလေန္တ) ဓာတ်+ရ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် မိလက္ခာ ဝိယ ပါ၍သာသင့်။

မိလက္ခာ-အဗျတ္တသဒ္ဓေ၊ မိလက္ခန္ဓေ အဗျတ္တ ဘာသန္ဓေတိ မိလက္ခာ။ (ဓာန်ဋီ) မိလက္ခာဓာတ်+အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် မိလက္ခာ ဝိယပါ၍လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄) ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာ/ဥဒ္ဓံဌိတလောမတာ

ဥဒ္ဓံပုဒ်သည် သတ္တမုန္တနိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်၍ နိဂ္ဂဟိတ်ဖြင့် ရှိနိုင်ကောင်းသောကြောင့် ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာ ပါ၍သင့်။

ဥဒ္ဓကမ္ပ၊ ဥဒ္ဓကမ္ပဒေတိတ ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ဝါစာသိလိင်္ဂအကျိုးငှါ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၍ ပြီးနိုင်ကောင်းသောကြောင့် ဥဒ္ဓံဌိတလောမတာ ပါ၍လည်းသင့်။

သဗ္ဗမ္မေတံ/သဗ္ဗမေတံ

သဗ္ဗမ္မေတန္တိ သဗ္ဗမ္မိ ဧတံ ဘယာဒိကံ-ဟု ယောဇနာ၌ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးစီသော ဘယစသည်မဖြစ်ဟု အစိပ်စိပ်ကိုဆည်းသော သမုစ္စယဇော

တကတ္တ အပိသဒ္ဒါ ရှိသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း သဗ္ဗမ္မေတံ-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၅) ဇကီဘာဝတော/ဇကီဘာဝကော

စိကြိယတ္တေဟိ။မောဂ်၊၃။၁၄။သုတ်အရ ကြိယာအနက်ကိုဟောသော သဒ္ဒါ နောင် စီပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဇကီဘာဝတော ပါဠိသင့်။

ဝိရဠဝိရဠော ဝိယ/ဝိရဠဝိရဠော ဝိယ

ဝိရဠံ ပေလဝံ တန။ဓာန်၊၇၀၇။ဂါထာအရ တနသဒ္ဒါ၏ ယှဉ်ဘက်ဖြစ်၍ ဝိရဠဝိရဠော ဝိယ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၆) အာနာပါန/အာနာပါဏ

ဂဏ္ဍိ၌ မုဒ္ဒပေဉ္စမက္ခရာ ဏဖြင့်ရှိသော်လည်း အနံ ဝုစ္စတိ ဗဟိနိက္ခမနပါတော တတော အပဂတံ အပါနံ-ဟု ဓာန်ဋီ၌ ဒန္တပေဉ္စမက္ခရာ နဖြင့်ဖြင့်ဆိုသောကြောင့်အာနာ ပါန-ဟု ရှိသော ပါဠိသင့်။

အပါနံ၌ ပ+အန၊ပဉ္စပသာရကြောင့် ပမာဏပုဒ်ကဲ့သို့ နကိုဏပြု၍ ပြီးသော ကြောင့် မုဒ္ဒပေဉ္စမက္ခရာဖြင့် ရှိသော အာနာပါဏ ပါဠိလည်းသင့်။(ဘာဋီနှင့်ထောမနိတိ)

ဗဟုလိကတော/ဗဟုလိကတော

အဘူတတဗ္ဗာဝေ ကရာသဘူယောဂေ ဝိကာရ စီ-မောဂ်၊၄။၁၁၉။သုတ်။ အဘူတတဗ္ဗာဝအနက်၌ ကရဓာတ်အယှဉ် စီပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဤအက္ခရာ ဖြင့်ရှိသော ဗဟုလိကတော ပါဠိသင့်။အဗဟုလောပိ ဗလုလောဝိယ ကတော ဗဟုလိက တော။

ဧဝမေတ္တ/ဧဝမေတ္တ

နယန္တရ ဝါသဒ္ဒါပါပြီးဖြစ်၍ သမုစ္စည်းအနက်ကို ရနိုင်သောကြောင့် ဝိသဒ္ဒါ သည် ဆည်းဖွယ်ရာအနက်မရှိ၊ထိုကြောင့် ဧဝမေတ္တ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၇) ပဋိက္ကုလ/ပဋိက္ကုလ

အာဟာရေ ပဋိက္ကုသညာ စသည်တို့ကဲ့သို့ ကူလဓာတ်၏ အာဒိဗျည်းသည် ဒွေ ဘော်ဌာနမဟုတ်သောကြောင့် ပဋိက္ကုလဟူသော ဒွေဘော်မဲ့ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။စာအုပ်တို့၌ကား ပဋိက္ကုလ-ဟု ဒွေဘော်ပါဠိဘို့ကို အတွေ့များ၏။

အဋ္ဌသာလိနိ အသုဘကထာရူ။

ဝါကျစဉ်(၁၈) ပရိကမ္မေန ဝါ/ပရိကမ္မံ ဝါ

ပရိကမ္မံ ဝါတိ ကသိဏပရိကမ္မံ။(ဝဇီရဗုဒ္ဓိ)ပရိကမ္မံ ဝါ သန္တဘာဝနိမိတ္တံ။
(သာရတ္ထ)ဤသို့ ဋီကာတို့၌ ပဌမန္တကို ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ပရိကမ္မံ ဝါ ပါ၌သင့်။

ဥပစာရေးန ဝါ-ဟူသော သဒ္ဒန္တရီတံကို ထောက်၍ ယင်းနှင့်အလားတူ တတိယန္တ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သန္တအဖြစ်၏ အကြောင်းပြစကား ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပရိကမိကြောင့်လည်း သန္တအဖြစ်မရှိဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ရနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ပရိကမ္မေန ဝါ ပါ၌လည်းသင့်။

အာဒိမနသိကာရတော/အာဒိသမန္နဟာရတော

မနသိကာရပုဒ်။သမန္နဟာရပုဒ်တို့သည် အာဝဇ္ဇန်းကို ရသောပုဒ်တို့ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သာရတ္ထဋီကာ၌ အာဒိမနသိကာရတောပုဒ်ကိုဖွင့်ဆိုပြီး၊ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ အာဒိသမန္နဟာရတော ပုဒ်ကိုဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်လုံးသွင်းခြင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နှစ်ပုဒ်လုံး၌ ရနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၉) အရိယမဂ္ဂဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တော/အရိယမဂ္ဂဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တော

ဝဒ္ဓ ဝဒ္ဓနေတိ ဒလောပေါ၊ဗေဘာပေဟိ ဗောစ၊အဿ၊ဝုဒ္ဓိ ဝုဗ္ဗိပိ-ဟူသော ဓာန်ဋီကို ထောက်၍ နှစ်ပါ၌သင့်။(ဓာန်ဋီ၊၇၀၆။)ဂါထာ

အဋ္ဌမာသေ/အဒ္ဓမာသေ

မဟာဝဂ္ဂအာနာပါနသံယုတ္တ အဋ္ဌကထာ၌ နွေဆောင်းကို ရည်ရွယ်၍ အဋ္ဌမာသေ-ဟုရှိ၏။ထိုကြောင့် အဋ္ဌမာသေ ပါ၌သင့်။

အာသဠဇုဏှပက္ခေ သကလံ အဒ္ဓမာသံ-ဟူသော နောက်ပါ၌ကိုထောက်၍ အဒ္ဓမာသံ ပါ၌သင့်။

ဦဟတံ/ဥဟတံ

ဥ+ဟန+တ။ဟနဓာတ်သည် ဂတိအနက်ဟော သတ္တတ၌(ဥရ်)ရှိသောကြောင့် ရ်အစား ဥကိုဦဒီဒီယပြု၍ ဦဟတံ ပါ၌သင့်။(ဘာဋီ)

ဥကို ဥဒ္ဓိအနက်ဟောကြ၍ ဒီဒီယပြုသော် ဥဟတံ ပါ၌သင့်။သံဝဏ္ဏနာဥဒ္ဓိဟတံ ရှ။

ဝါကျစဉ်(၂၀) အာသဠဇုဏှပက္ခေ/အာသဠဇုဏှပက္ခေ

အသယော ရဝိ အတြာတိ အာသဠော၊ယဿ ဧော။ဓာန်ဋီ။

ဥတ္တရာသာဠာယ ယုတ္တော မာသော အာသဠော၊အာသဠိ ဝါ(ရှ)တို့၌ ပုံလိင်၊

ဣတ္ထိလိင် နှစ်လိင်ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်သင့်။

အဒ္ဓမာသံ/အဒ္ဓမာသေ

ဤ၌ ကာလအစွန့်သံယောဂဖြစ်သောကြောင့် သကလံ ဟူသော သဒ္ဒန္တရိတ်ကို ထောက်၍ ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး မိုးရွာ၏-ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသောကြောင့် အဒ္ဓမာသံ - ဟု ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၁) အညေဟိ/အညေ

အညေဟိတိ သကာယပဋိညာယသစ္စာဘိညေဟိ-ဟူ၍ မူလပဏ္ဏာသပါဠိ။ (နာ။၉၂။)အောက်ချေမှတ်ချက် ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို အညေဟိ ပါဌ်သင့်။

နိဿယတို့၌ ဗရုဝါဒါပုဒ်၏ ဝိသေသန ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့် အတ္ထယောနောသောကြောင့် ထိုနိဿယများအလို အညေပါဌ်သင့်။

အယံ ဟေတ္တ/အယမေတ္တ

တမေဝတ္ထံ ပါကဋ္ဌံ ကတွာ ဒေသေတုံ အယံ ဟိတိ အာဒိမာဟ-ဟူ၍ ဋီကာ ၌ တပျါကဋီကရဏဇောတက ဟိနိပါတ်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟိတိ ဟိသစ္စံ-ဟူ၍ ယောနော၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝါကျဏ္ဍဇောတက ဟိနိပါတ်ဖြင့်ရှိသော အယံ ဟေတ္တ ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၂) ဓာတုစရိယာနုကူလံ/ဓာတုစရိယာနုရူပံ

သေမှာဒိဓာတုတ္တယဿ မောဟာဒိစရိတတ္တယဿ အနုကူလံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဓာတုစ စရိယာနိစ ဓာတုစရိယာနိ၊ဓာတုစရိယာနံ အနုကူလံ ဓာတုစရိယာနုကူလံ-ဟု ယောနော၌ ဝိဂ္ဂဟကိုတွေ့မြင်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဓာတုစရိယာနုကူလံ-ပါဌ်သာသင့်။

အလိနာနုဒ္ဒစ္စပက္ခိကံ/အလိနာနုဒ္ဒစ္စပက္ခ

အလိနာနုဒ္ဒစ္စပက္ခ-ဟုရှိသော်လည်း လီဓာတ်ဖြင့်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလိနာနုဒ္ဒစ္စ ပက္ခေ ဘဝါ အလိနာနုဒ္ဒစ္စပက္ခိကံ-ဟုဘဝအနက်၌ ဣယပစ္စည်းသက်၍ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း အလိနာနုဒ္ဒစ္စပက္ခိကန္တိ အသင်္ကောစာဝိက္ခေပပက္ခိကံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆို အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အလိနာနုဒ္ဒစ္စပက္ခိကံ ပါဌ်သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၃) အာဘုဇိတ္တာ/အာဘုဋ္ဌိတ္တာ

ရုဓာဒိဂိုဏ်း ဘက္ခံဏတ္ထ ဘုဇေတ်ကို အလိုမရှိအပ်၊အာဗန္ဓိတ္တာ-ဟူသော

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

သံဝဏ္ဏ နာကိုထောက်၍ ဘူဝါဒိဂိုဏ်း ကောဠိလ္လတ္ထ ဘုဇမာတ်ကိုသာ အလိုရှိအပ်သော
ကြောင့် အာဘုဗ္ဗိက္ခာ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၄) နာဘိ/နာဘိ

နာဘိ ဣတ္ထိ၊ဤပစ္စယေ နာဘိစ။(ဓာန်ဋီ၊၃၇၄။)ဂါထာထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝိက္ခေပဂတံ/ဝိက္ခေပကတံ

ဝိက္ခေပဂတန္တိ ဝိက္ခေပံ ဥပဂတံ။(သာရတ္ထ)ကိုထောက်၍ တတိယက္ခရာဖြင့်
ရှိသော ဝိက္ခေပဂတံ ပါဠိသင့်။

သာရမ္ဘာယ/သာရဒ္ဓါယ

သာရဒ္ဓါယာတိ သရထဘာဝါယ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဆိုသောကြောင့် သာရဒ္ဓါယ
ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၅) ဝုတ္တနယေနေဝ/ဝုတ္တနယေန

ဝုတ္တနယေနာတိ ဣမဿ ဟိ ဘိက္ခုနော အပရိဂ္ဂဟိတကာလေတိ အာဒိနာ
ကာယသင်္ခါရေ ဝုတ္တနယေန-ဟု ယောဇနာ၌ ဆိုသောကြောင့် ဧဝသဒ္ဓါမပါသော
ဝုတ္တနယေန ပါဠိသင့်။

သောတိ သော ပဿမ္ဘနပရိယာယေန ဝုတ္တော နိရောဓော။ဣမဿ ဟိ
ဘိက္ခုနော ပုဗ္ဗေ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေတိ အာဒိနာ ဝိတ္တာရတော ကာယသင်္ခါရော
ဝုတ္တော၊တသ္မာ ဝုတ္တနယေနေ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟု သာရတ္ထ၊၂။၂၄၃။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီ
ကာ၊၁။၃၄၁။တို့၌ ဆိုသော ကြောင့် ဝုတ္တနယေနေ ပါဠိသင့်။

ထိုသာရတ္ထဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာတို့၌ တတ္ထ ကာယသင်္ခါရဝသေန အာဂတော
ဣဓ စိတ္တသင်္ခါရဝသေနာတိ အယမေဝ ဝိသေသော-ဟု အနုညာတတ္ထပါဠိကိုထုတ်ပြ
သောကြောင့် ဧဝ-ပါရှိသော ဝုတ္တနယေနေ ပါဠိသည် ယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၂၆) (ယ)တဿ/တေန

တဿာတိ တေန ပဋိသံဝိဒိတာတိ ဟိ ပဒံ အပေက္ခိတွာ ကတ္တုအတ္ထေ
ဧတံ သာမိဝစနံ(သာရတ္ထ)ထောက်၍ တဿ ပါဠိသင့်။

ပီတိ/ပီတိ

ပီဏေတိ တပေတိတိ ပီတိ၊ပီဓာတ် တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ပီတိ
ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၇) (၅)တဿ/တဿာ

တဿာယ အနိစ္စတာယာတိ ခဏိကာကံသင်္ခါတာယ အနိစ္စတာယ-ဟူသော ဋီကာကို ထောက်၍ တသည် လွန်ပြီးဝါကျဖြင့် ပြအပ်သော ခဏာင်နှင့်အတူဖြစ်သော အနိစ္စတာဟူသော ပသိဒ္ဓလျှင် စွဲရာဝိသယရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် တဿာ ဟူသော ဣတ္ထိလိင်ဖြင့်ရှိသောပါဌ်သာသင့်။

(ဂ)တေသညေဝ/တေသုယေဝ/တေသံယေဝ

တေသံ ယေဝါကံ ပဉ္စက္ခန္ဓာနံ။(ယောဇနာ)အနိစ္စတာတိ တေသံယေဝ ဥပ္ပါဒ ဝယညထတ္တန္တိ ဝတော။(သာရတ္ထ)အဖွင့်တို့ကို ထောက်၍ တေသံ ယေဝ ပါဌ်သင့်။

နိဂ္ဂဟိတံနှင့်တကွ ယကိုဥပြု၍ ပြီးနိုင်ကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနက်အထူးမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း တေသညေဝ ပါဌ်လည်းသင့်။

ဆိုအပ်ပြီးသော အဖွင့်တို့နှင့်မညီသောကြောင့် တေသုယေဝ ပါဌ်မသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၈) သမဗ္ဗာဂတော/သမဗ္ဗာဂတော/သမ္မန္ဓာဂတော(ဆုံးဖြတ်ပြီး)

ဝါကျစဉ်(၂၉) ပဋိနိဿဂ္ဂ/ပဋိနိဿဂ္ဂ

နိဥပသာရဇေးရှိ၍ ယင်းဥပသာရသည် ဓာတ္တတ္ထဗာဓကအနက်ရှိသောကြောင့် ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသော ပဋိနိဿဂ္ဂ ပါဌ်သာသင့်။

မှတ်ချက်။ ။သဇဓာတ်သည် ကပ်ငြိခြင်းအနက်ကိုဟောသော်လည်း နိဥပသာရ ကြောင့် မငြိကပ်ခြင်း၊စွန့်ခြင်းကို ဟောသည်။ထို့ကြောင့် နိအနက်ရှိ ဖြစ်၍ ဒွေဘော်ရောက် ရသည်။နိကာယောပုဒ်၌ အနက်မရှိ၍ ဒွေဘော်မရောက်-ဟု ဝိသုဒ္ဓါသုတ်နက်ကြီး၌ ရူပသိဒ္ဓိဋီကာ ယူ၍ ရေးသားထားသည်-ဟု ဆရာဘုန်းကြီး ပြောဘူးသည်။ဘာဋီတို့၌ ပဋိနိဿဂ္ဂ ဟု ဒွေဘော်မှကို တွေ့ရပါသည်။ဒွေဘော်သည် အနိစ္စဝိဓိဖြစ်၍ အမှားမဆိုသာ။

(ခ)တဗ္ဗိပရိတေ/တဗ္ဗိပရိတေ

တဗ္ဗိပရိတေ-ထိုသင်္ခါတမှပြန်သောနိဗ္ဗာန်၌။(ဂဏ္ဍိဟောင်း)၌ ဤသို့အနက်သမ္ပန် သောကြောင့် ယင်းအလို တဗ္ဗိပရိတေ ပါဌ်သင့်။

ထိုသို့ဆိုသော်လည်း နိစ္စာဒိဝသေန တဗ္ဗိပရိတေ(သာရတ္ထ)တဗ္ဗိပရိတေတိ တတော သင်္ခါရတော ဝိပရိတေ။(ယောဇနာ)တို့၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊တဗ္ဗိ ပရိတေ ပုဒ်သည်သာ သဒ္ဓယုတ္တိရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း တဗ္ဗိပရိတေ ပါဌ်သာသင့်။

(င)တန္နိန္ဒတာယ/နိန္ဒတာယ

ဂဏ္ဍိဟောင်း၌ နိန္ဒတယ တန္တိန္ဒတယ-ဟူ၍ နှစ်ပုဒ်ရှိနိုင်ကြောင်းကို ဖွင့်ဆို၏။
ကိုအလို နှစ်ပါဌ်သင့်။

တန္တိန္ဒတယာတိ တဒဓိမုတ္တတယ -သာရတ္ထ။ တန္တိန္ဒတယာတိ တသ္မိ နိန္ဒဌာ
နေ နိန္ဒတယ။ (ယောဇနာ)၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ယင်းတို့အလို တန္တိန္ဒတယ ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၀) ဒုဇ္ဈိဝိတေန/ဒုက္ခေန ဇီဝိတေန

ဝိဘာသာသဒ္ဓါ လိုက်လာသောကြောင့် သမာသံသည် များသောအားဖြင့်အနိစ္စ
သမာသံသာဖြစ်၍ သမာသံဝါကျအနက်ထူးမရှိ။ ထိုကြောင့်နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဒုဇ္ဈိဝိတေနာတိ ဒုက္ခဗဟုလတ္တာ၊ ဒုက္ခေန ဇီဝိတေန။ (ကင်္ခါဋီကာသစ်၊ ၂၁၆)

ကိဗ္ဗိသံ/ကိဗ္ဗိသော

ကိဗ္ဗိသ သဒ္ဓါသည် ပုံလင်/နိပုံလင်ဖြင့် ခွဲလင်ရှိနိုင်ကောင်းသောကြောင့်
နှစ်ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၁) ဥဿုက္ကဝစေန/ဥဿုကဝစေန

ဥဿုက္ကော သဒ္ဓေါ သဏ္ဍိဟတ္ထော။ (ရှု-မဏ္ဍိဗျာဿုက္ကောသု) သုတ် အဖွင့်ကို
ရှု၍လည်းကောင်း၊ ဥဿုက္ကဝစေနန္တိ ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသနံ-ဟူသော သာရတ္ထကို
ထောက် ၍လည်းကောင်း၊ ဒွေဘော်ဖြင့် ရိသော ဥဿုက္ကဝစနံပါဌ်သင့်။

ဥဌာနံ သုဋ္ဌု ကာယတီတိ ဥဿုကော။ ဓာနံဋီ၊ ၇၂၇။ ဂါထာ၊ အဖွင့်ကိုရှု၍
ဥ+သု+ ကာဓာတ်+ကိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ဒွေဘော်မဲ့ ဥဿုကဝစနံ
ပါဌ်လည်းသင့်။

သဒ္ဓိစ္စာတိ/စိစ္စာတိ

သန္တိ ဥပသဂ္ဂေါ၊ တေန သဒ္ဓိ-ဟုဖွင့်၍၊ ထိုသံဥပသာရပုဒ်နှင့်အတူတကွ-ဟု
ဆိုရ ကား စိစ္စ-ဟုသာ ရှိသင့်၏။ (ဘာဋီ)၌ ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ (ဃ)ဝါကျ
၌စေ့ အဘိဝိတရိတ္တာ ဝိတိက္ကမော-ဟု သံဥပသာရ ဖျောက်၍ ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း ယင်းတို့အလို စိစ္စ ပါဌ်သာသင့်။

သုဋ္ဌု စေတေတွာ/သဒ္ဓိ စေတေတွာ

သန္တိ သဟတ္ထေ ဥပသဂ္ဂေါ၊ (ကင်္ခါဋီကာ) အဖွင့်နှင့်၊ သဒ္ဓိ စေတေတွာ (ကင်္ခါ)
အဖွင့်တို့ကိုထောက်၍ သဒ္ဓိ စေတေတွာ ပါဌ်သင့်။

သံသည် ဥပသာရပုဒ်ဖြစ်၍ အနေကတ္ထအနက်ကို ဟောနိုင်ရကား သုဋ္ဌုအနက်

နံပါတ်(၇)

လည်းဖြစ်နိုင်သောကြောင့် သုဗ္ဗု စေတေတွာ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၂) မာတုကုစ္ဆိသ္မိ/မာတုကုစ္ဆိယံ

မရွှိမံ ကုစ္ဆိသု ဒ္ဓိသု-အဘိဓာန်အရ ကုစ္ဆိသဒ္ဓါသည် ပုံလိင်ဣတ္ထိလိင် နှစ်လိင် ဆက်ဆံသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

သိခါပုတ္တော/သိခပုတ္တော/သိခါပတ္တော

တဏှာက္ခယော/တဏှက္ခယော-ပုံစံတို့ကဲ့သို့ အာဒိဗုဒ္ဓါနောက်ရောက်သော ပ- သည် ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သံယုတ်ကြောင့် ရဿပြု/မပြု နှစ်မျိုး ရှိနိုင်သောကြောင့်လည်း သိခါပုတ္တော/သိခပုတ္တော ပါဠိတို့သင့်။

ဒွေဘော်သည် အနိစ္စဝိဓိဖြစ်၍ သိခါပုတ္တောလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၃) ဝီသဝဿသတာယုကဿ/ဝီသံ ဝဿသတာယုကဿ

ဝါစာသိလိဋ္ဌနိဂ္ဂဟိတံချေ၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝီသဝဿသတာ ယုကဿာတိ နိဒဿနမတ္ထံ၊တတော ဦနာဒိကာယုကမနုဿာနမ္မိ သဗ္ဗာဝဏော-ဟု ဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝီသဝဿသတာယုကဿ-ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၄) ပဝေဏီဗဋ္ဌနံ/ပဝေဏီဗဋ္ဌနံ

ဤ၌ ဗဋ္ဌဓာတ်၏ စေ့ဆော်အားထုတ်ခြင်းအနက်ကို အလိုမရှိအပ်၊သင်္ဃာဋ္ဌ- ပေါင်းစည်းခြင်း၊ဆက်စပ်ခြင်း ဗဋ္ဌဓာတ်ကိုသာ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ပဝေဏီဗဋ္ဌနံ ပါဠိသင့်။

ပဝေဏီဗဋ္ဌနံ/ပဝေဏီဗဋ္ဌနံ

ရဿအပြု/မပြု နှစ်မျိုးလုံးရှိနိုင်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။ဋီကာ၌ ဇိဝိတိန္ဒြိယဿ ပဝေဏီဗဋ္ဌနံ-ဟု ဒီဗာဖြင့်ရှိ၏။ဂဏ္ဍိ၌ ပဝေဏီ-အစဉ်ကို။ဗဋ္ဌနံ-အစပ်ကို။ဤသို့ အနက်ယောဇနာသည်ကိုတွေ့အပ်၏။ယင်းအလို ပဝေဏီ ဗဋ္ဌနံ-ဟု ရှိရမည်။ ယင်းပါဠိသည် ဋီကာကို ထောက်၌ အလျဉ်းမသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၅) ဥပ္ပါဒရောဘင်္ဂသမိဂီ/ဥပ္ပါဒရောဘင်္ဂသမိဂီ

ဇီဝိတိန္ဒြိယကို အရကောက်၍ နပုံလိင်ဖြစ်သောကြောင့် ရဿဖြင့်ရှိသော ဥပ္ပါဒ ရောဘင်္ဂသမိဂီ ပါဠိသင့်။

ပုံလိင်ဆိုလျှင် ဤ၊နပုံလိင်ဖြစ်က ဣဖြင့် ရှိသည်ကို ယေဘုယျ မှတ်သားပါ။

ဥပက္ကမော/ဥပက္ကမော

ဥပ၏ ပသည် ဒွေဘော်ဌာနမဟုတ်၊ကမုဓမ္မာ၏ အာဒိဗျည်းသည်သာ ဒွေဘော်ဌာ ဖြစ်သောကြောင့် ဥပက္ကမောပါဌ်လာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၆) ယာဝ ဝါ ဥဏှတော/ယာဝတာ ဥဏှတော

စာအုပ်များ၌ ယာဝ ဝါ-ဟုရှိသည်ကား မကောင်း-ဟု ဘာဠိ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို ယာဝတာ ပါဌ်သင့်။

ဠီကာ၌ ယာဝ ဝါ ဥဏှတော အာဂန္ဓာတိ-ဟူ၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပဒုဒ္ဒါရပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အောက်စာပိုဒ်၌ သီတတောဝါ ရှိ၍ဥဏှတော နောင်လည်း ဝါသဒ္ဓါ ယှဉ်စပ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊အာဂန္ဓာ ပုဝိသိတွာတို့၏ ကြိယာဝိသေသနဖြစ်သင့် သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ယာဝ ဝိသာကာဂဥတပါတုဘာဝေန စသည်ဖြင့် အလားတူပုဒ်တို့ကို တွေ့မြင်အပ်သောကြောင့် ယာဝ ဝါ ဥဏှတောပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၇) ဗျဉ္ဇနံ အနာဒိယိတွာ/ဗျဉ္ဇနံ အနာဒရိတွာ

ဗျဉ္ဇနေ အာဒရံ အကတွာ သဒ္ဓတ္ထမနုပက္ခိတွာတိ အဓိပ္ပါယော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့်ယင်းအလို ဗျဉ္ဇနံ အနာဒရိတွာ ပါဌ်သင့်။

အနာဒိယိတွာတိပိ အတ္ထိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယင်းအလို ဗျဉ္ဇနံ အနာဒိယိတွာ ပါဌ်လည်းသင့်။(ဒပါရာဇိကဏ်ယောဇနာ)

ကာလကံတော/ကာလကတော

ကာလကံတော ကတကာလော ဟုတွာ ကာလံ ကတွာ။(ဝိဠုပ္ပ။၃၆)အဖွင့်အရ ကတော ကာလော ယေနာတိ ကာလကတော၊ကာလံ ကရောတီတိ ကာလကတော-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ကာလကံရိယာပုဒ်ကဲ့သို့ ကာလနောင် နိဂ္ဂဟိတံ မလာမူ၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ကာလကတော ပါဌ်သင့်။

ဝါစာသိလိဋ္ဌနိဂ္ဂဟိတံလာ၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊နှစ်ပုဒ်အနက်ထူး မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အလုတ္တသမာသ်ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း ကာလကံတော ပါဌ်လည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၈) စိတ္တသဒ္ဓဿ/စိတ္တဿ

စိတ္တဿ အတ္ထဒီပနတ္ထံ ဝုတ္တောတိ စိတ္တသဒ္ဓဿ-ဟု စိတ္တဿကို သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပြု၍ ယင်းကို စိတ္တသဒ္ဓဿ-ဟု သံဝဏ္ဏနာဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ကင်္ခါအဋ္ဌိထာ၌လည်း စိတ္တဿ-ဟုသာ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း စိတ္တဿ ပါဌ်သင့်။

ဝါကျစဉ်(၃၉) သံဝိဒဟနဿ/သံဝိဒဟနမတ္တဿ

သံဝိဒဟနမတ္တဿာတိ သညာစေတနာဝိကတ္တသင်္ခါတဿ ကမ္မဿ သံဝိဒဟနဿ သာမညတ္ထော ဟေတ္တ မတ္တသဒ္ဓေါ-ဟု ကင်္ခါဋီကာသစ်၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် သာမညအနက်ရှိသော မတ္တသဒ္ဓါဖြင့် သံဝိဒဟနမတ္တဿ ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၀) ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေ/သမ္ပဋိစ္ဆိတမတ္တေ

အနက်ထူးမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝေကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-ကို သမ္ပဋိစ္ဆတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊မအူနိဿယ၌ သမ္ပဋိစ္ဆိတမတ္တေ-ကို အနက်သမ္ပန်သောကြောင့်လည်းကောင်း သမ္ပဋိစ္ဆိတမတ္တေ ပါ၌သင့်။

ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေတိ ဧတ္ထ အဝဿံ စေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ။(သာရတ္ထ)၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေ ပါ၌သင့်။ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ကြိယာ၏အဖွင့်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဋီကာအဖွင့်နှင့်ညီသောကြောင့်လည်းကောင်း ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေသည် ယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၄၁) ဘယုပ္ပတ္တိယံ/အယုပ္ပတ္တိယံ

ဂဏ္ဍိ၌ အယုပ္ပတ္တိယံ၌ စပ်ဟုဆိုသော်လည်း ဤ၌ အတ္ထယုတ္တိမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ပါဠိတော်လာ ဥတြသတိ ကြိယာကိုဖွင့်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အယုပ္ပတ္တိယံ မသင့်။ဘယုပ္ပတ္တိယံသာသင့်၏။

မနာပိယေပိ/မနာပိကေပိ

ပါဠိတော်၌ မနာပိကံ ရူပံ-ဟုဆိုသောကြောင့် မနာပိကေပိ-ပါ၌သင့်။ကနှင့်ယသည် အနက်မထူး၊ တာရီ၊ကာရိယမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊မနာပိယေပိ ဧသေဝ နယောတိ ဧတေန မနာပိကံရူပံ ဥပသံဟရတိ-စသည်ဖြင့် ဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း မနာပိယေပိ ပါ၌လည်းသင့်။

သုဿိတွာ မရတိ/သုဿိတွာ မရတိ ပါရာဒိကံ(နာ၊၅၉)

အလာဘကေန သုဿိတွာ မရတိတိ ဧတ္ထ ပါရာဒိကေတိ ပါဠိသေသော ဒုဗ္ဗဗ္ဗော။(ဝိမတိ)ကိုထောက်၍ ပါရာဒိကံပုဒ် မပါသော သုဿိတွာ မရတိ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၂) အဂ္ဂကိရိယံ/အဂ္ဂကြိယံ

ကရဓာတ်နောင် ရိရိယပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊အက္ခရစိန္တကာ ပန ကြိယာဣစ္စာပိ ပဒမိစ္ဆန္တိ ကကာရ၊ရကာရသံယောဂဝန္တာနိ ပဒါနိ ဒိဿန္တိ-ဟု နိတိဓာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါ၌သင့်ပါသည်။

မအူဉ် အဂ္ဂကြိယံ-ဟုရိ၏။

ဝါကျစဉ်(၄၃) (ခ)ဗန္ဓုန္တိ/ကရောန္တိ

ယံ အဋ္ဌကံ ဇနာ ကရောန္တိ။(ယောဇနာ)အဖွင့်အရ ယင်းအလို ကရောန္တိ ပါဠိသင့်။ ဘိက္ခု၊ နဝကမ္မံ ကရောန္တာ အဋ္ဌကံ ဗန္ဓုန္တိ ပါဠိတော်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်သောကြောင့် ဗန္ဓုန္တိ ပါဠိသင့်။

ပါဠိတော်နှင့် ညီညွတ်သောကြောင့် ဗန္ဓုန္တိ ပါဠိသည် ယုတ္တတရ။

(က)ဘိဇ္ဇေယျ/ဘိဇ္ဇေယျ

ရုဓာဒိဖြစ်သော ဘိဒိဓာတ်၏ ဒွိဓာကရဏတ္ထကို အလိုမရှိအပ်ဒိဝါဒိ ဘိဇ္ဇနတ္ထ ကိုသာ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ဘိဇ္ဇေယျ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၄) န အတ္တာ ပါတေတဗ္ဗော/န အတ္တာနံ ပါတေတဗ္ဗံ

ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေန ပနေတံ ဝုတ္တံ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင်ပင် ဖွင့်ဆိုအပ် သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တာနံ ပုဒ်သည် ပထမာဝိဘတ် မှ ဒုတိယာဝိဘတ်သို့ပြန်သော ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကံဟော ဝါကျဖြစ်၍ ဟောရာဟောရာပထမာ ပဌမာဝိဘတ်သာ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း ကောင်း န အတ္တာ ပါတေတဗ္ဗော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၅) ဟဿေန/ဟဿေန

ဟသဓာတ်၊ဘောဟော ဣပစ္စည်း၊ သျကိုသ၊သကိုဒွေဘော်လာ၍ ပြီးသော ကြောင့် ဟဿ-ပါဠိသင့်။ မအူနိဿယ၌ 'ဟဿေန' ဟုရိ၏။ ယင်းအလို ဟသဓာတ် ဘောဟော ဣပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသည်။ အနက်မထူး၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ခိဒ္ဓါယ/ခိဒ္ဓါယ

ခိဒ္ဓ-ကိဋ္ဌာယံ ခိဒ္ဓါ။ ခိဒ္ဓါတိပိ ပါဠိ-ဟု ဓာန်ဦး၊ ၁၇၆။ ဂါထာကိုထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

သိလာတိ ပါသာဏော/သိလန္တိ ပါသာဏံ

သိလံ ပဝိဇ္ဈိသု-ဟု ပါဠိတော်ရှိသောကြောင့် သိလန္တိ ပါသာဏံ-ဟု ဒုတိယန္တ ရှိရမည်-ဟု ဘာဠိ၌ ဆုံးဖြတ်သောကြောင့် သိလန္တိ ပါသာဏံ ပါဠိသင့်။

(ခ)သိလာတိ ပါသာဏော-အဖွင့်သည် သိလံ ပဝိဇ္ဈိသု-ဟူသော ရှေးပုဒ်၏ အဖွင့်ဟု မယူဆမူ၍ ဒဝါယ သိလာ ပဝိဇ္ဈိတဗ္ဗာ-ဟူသော နောက်ပုဒ်၏ အဖွင့်ဟု

ယူဆခဲ့သော် လည်းကောင်း၊ ရေးပုဒ်အဖွင့်ယူဆသော်လည်း အန္တစ္ဆေဒန-နည်း ယူဆအပ်
သောကြောင့်လည်း ကောင်း သီလာတိ ပါသာဏော-ဟူသော လက်ရှိအဋ္ဌကလာပါဠိ
ကိုလည်း အမှားဟုမဆိုသာ။

န ကေဝလဉ္စ ပါသာဏော/န ကေဝလဉ္စ ပါသာဏံ

(င)ဝါကျရှိ ပဝိဇ္ဇိတုံ န ဝဇ္ဇတိ-၌ စပ်အပ်သောကြောင့် ဒါရခဏ္ဍံ ဣဋ္ဌကာ
ခဏ္ဍံတို့နည်းတူ ပါသာဏံ-ဟု ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်ရှိသော ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၄၆) ပဝုတ္တပတိကာ/ဝိပ္ပမုတ္တပတိကာ/ပဝုတ္တပတိကာ

ပဝုပ္ပ+ဝသဓာတ်+တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဝါသံ-ဟု
သော သံဝဏ္ဏနာကိုရှု၍လည်းကောင်း ပဝုတ္တပတိကာ ပါဠိသင့်။

ဝိပ္ပမုတ္တပတိကာတိပိ အတ္ထိ-ဟုယောဇနာ၌ ပါဠိရှုရကို ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်
ဝိပ္ပမုတ္တပတိကာ ပါဠိလည်းသင့်။

ပ+ဝသဓာတ်+တပစ္စည်း၊ သွေ့ကို ထပြု၊ အသဒိသဒ္ဒေဘော် ဟလာ၍
ပြီးသောကြောင့် ပဝုတ္တပတိကာ ပါဠိလည်းသင့်။

ကုစ္ဆိယံ/ကုစ္ဆိဒ္ဓိ

ကုစ္ဆိတု ဒွိသု-ဟု အဘိဓာန်၊ ၂၇၁။ ဂါထာအရ ကုစ္ဆိ-သဒ္ဓါ ပုံလိင်+လူတ္ထိလိင်
နှစ်လိင် ဖြစ်နိုင်ကောင်းသောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

**ဝါကျစဉ်(၄၇) အခုဟလပါသာဏာ ဝိယ/အခုဟလပါသာဏာ ဝိယ/
အဒ္ဓါဟလပါသာဏာ ဝိယ**

အခုဟလပါသာဏာ ဝိယာတိ အဒ္ဓါဟလေ အာရောပိတပါသာဏော ဝိယ။
(ဋီကာ)ကိုထောက်၍ အခုဟလပါသာဏာ ဝိယ-ဟု ဒီဃဖြင့် ရှိသော ပါဠိသင့်။

မိဂန္ထိ မိဂံ မာရေန္တာ အခုဟလေ အာရောပိတပါသာဏော ဝိယ။ (ယောဇနာ)
ကို ထောက်၍ ရသဖြင့်ရှိသော အခုဟလပါသာဏာ ဝိယ ပါဠိသင့်။

ဆုံအပ်ခဲ့ပြီးသော ဋီကာ/ယောဇနာ အဖွင့်တို့မရှိသောကြောင့် အဒ္ဓါဟလပါသာ
ဏော ဝိယ ပါဠိမသင့်။

တတိယပါရာဇိကဏိစာစဉ်ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

စတုတ္ထပါရာဇိကဏ်စာစဉ်

ဝါကျစဉ်(၁) လောဏတိကဋ္ဌကာဒီနိ/လောဏကဋ္ဌကာဒီနိ

ငရုပ်,ပိတ်ချင်း,ဂျင်း သုံးမျိုးကို တိကဋ္ဌက-ဟု ဆိုအပ်သောကြောင့် လောဏတိကဋ္ဌကာဒီနိ ပါဠိသာသင့်။

ဂိဟိ/ဂိဟိ/ဂိဟိ

ဂဟိ အဿ အတ္ထိတိ ဂိဟိ အဿိ,ရသောစ။ဓာန်ဦး၄၄၆။ဂါထာအဖွင့်ကို ထောက်၍ ဂဟပုဒ်+ဤပစ္စည်း။ဂဏါအကိုဏုပျုဤပစ္စည်းကို ဣရဿပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဂိဟိ ပါဠိသင့်။ဤပစ္စည်းကို ရဿမပြုသော် ဂိဟိ ပါဠိသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဂိဟိကမ္မ/ဂိဟိကမ္မ မေးသော် သမာသ်အလယ်ရဿပြုရကား ဂိဟိကမ္မပါဠိသာသင့်။

ဒုတကမ္မိ/ဒုတကမ္မိ

ဒုဗ္ဗစတ္တာ ဒုဝတိ ပရိတာပေတိတိ ဒုတော။ဒု+တ။ဒီဃပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဒုတကမ္မိ ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂) ပရိကန္ဓောတိ/ပရိကတ္တောတိ

ကတိဓာတ်သည် ဆေဒနအနက်ကိုဟော၏။ဣကာရန္တဓာတ်ဖြစ်၍ နိဂ္ဂဟိတ်လား၊တပစ္စည်းသက်လျှင် ပရိကန္ဓော ပါဠိသင့်။

သလ္လကတ္တောစသည်၌ကဲ့သို့ နိဂ္ဂဟိတ်မလာမူ၍ တပစ္စည်းသက်၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် ပရိကတ္တော ပါဠိလည်းသင့်။

ပရိကတ္တောတိပိ ပါဠော ယုဇ္ဇတိ။(ဝိ၊ဋ္ဌ၊၂။၇၄။)

အညေနအညဿ/အညမညဿ

အညမညဿာတိ ပဒံ ဥတ္တ။ပ။ဓမ္မဿာတိ ပဒေ သမ္မန္ဓော-ဟု ဆိုသောကြောင့် ယင်းအလို အညမညဿ ပါဠိသင့်။သို့သော်လည်း အညမညဿ-ဟူသောပါဠိတော်သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ဖွင့်ဆိုရာ၌ အညေန အညဿ ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အချင်းချင်းဟူသော အနက်သည် တစ်ပါးသည်၊တစ်ပါး၏ဟူသော အနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း အညေန အညဿ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၃) ပိဏိန္ဒြိယ/ပိဏိန္ဒြိယ

သက္ကတ၌ ပြိဏတပ္ပဏေဓာတ်ရှိသောကြောင့် ပိဏ-ဟု ယူသင့်၏။ပိဏန္ဒြိတိ

ပိဏာနိ၊ပိဏာနိ ဣန္ဒြိယာနိ ယေသန္တိ ပိဏိန္ဒြိယာနိ-ဟု ပြီး၏။ဤအလို ပိ-ဟုရသဖြင့် ရှိသော ပိဏိန္ဒြိယာနိ ပါ၌သင့်။

ယင်းသက္ကတ၌ပင် ပြိ-တပုဏေ-ဟု ရှိပြန်၏။ပြိဓာတ်နောင် ယုပစ္စည်းကို အနုပြုနုကိုဏပြန်လျှင် ပိဏ-ဟု ပြီးနိုင်၏။ထို့ကြောင့် ပိဏိန္ဒြိယာနိ-ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိသော ပါ၌လည်းသင့်။(ဘာဠီ)

ဝါကျစဉ်(၄) ဂမေတုံ/ကမေတုံ

ယာပေတုန္တိ ဝဟိတုံ ပဝတ္ထေတုံ တေနာဟံ ဂမေတုန္တိ။သာရတ္ထကို ထောက်၍ ဂမေတုံ ပါ၌သာသင့်။

ယာပေတုံ/ယပေတုံ

ယပဓာတ်သည် စုရာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍ ဧဏပစ္စည်းရှိရကား ဝုဒ္ဓိလာ၍ ပြီးသောကြောင့် ယာပေတုံ ပါ၌သာသင့်။တစ်နည်း-ယာဓာတ်+ဏာပေ ပစ္စည်းဖြင့်ပြီး၏။

ဝါကျစဉ်(၅) ဝိပွသန္နသဝိဝဏ္ဏာတိ ယေန စ တေ/တေ

ယေနစပါ၌သည် ယောဇနာ၌မရှိ၊နိဿယ၌လည်းမပေး-ဟု ဂဏ္ဍိ၌ဆိုသော်လည်း ယေန ဝဇ္ဇေန-ဟု ယောဇနာ၌ တွေ့အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊တာဒိသော-ဟူသော နိယမပုဒ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း "ယေန စ" ရှိသောပါ၌သင့်သည်။

မဟာကဏိကာရပုပ္ဖာဒိသဒိသေန/ကဏိကာရပုပ္ဖာဒိသဒိသေန

ကဏိကာရော ဒုမုပ္ဖလော-ဓာန်၊၅၇၀။ အရ မဟာလောကားပန်းအနက်ကို ကဏိကာရပုဒ်ရင်းကပင် ဟောနိုင်သောကြောင့် မဟာမပါသော်လည်းသင့်ရကား နှစ်ပါ၌သင့်။

အနယုဉ္ဇန္တာ/အနယုဉ္ဇန္တိ

အနယုဉ္ဇန္တာ ဣမံ သရီရသောဘံ ပါပုဏိသူတိ သမ္မန္တော-ဟု ရှိသောကြောင့် အနယုဉ္ဇန္တာ ရှိသောပါ၌သင့်။

ဣတိဟ တေ/ဣတိ တေ

ဟေတိ နိပါတော-ဟု ယောဇနာဆိုသောကြောင့် ဣတိဟ တေ ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၆) ဝိဇ္ဇမာနမက္ခိ/ဝိဇ္ဇမာနဂုဏမက္ခိ

ဝိဇ္ဇ။ပ။မက္ခိတိ ဝိဇ္ဇမာနဂုဏဿ ဝိနာသကော-ဟု ယောဇနာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဝိဇ္ဇမာနဂုဏမက္ခိ ပါ၌သင့်။ဂဏ္ဍိ၌ ဝိဇ္ဇမာနမက္ခိ-ဟုရှိ၏။

အဝိပုဋိသာရာဒိဝတ္ထုကံ/အဝိပုဋိသာရဝတ္ထုကံ

အာဒိဖြင့် ပါမောဇ္ဇပီတိယသဒ္ဓိစသည်ကို ယူအပ်သောကြောင့် အာဒိဖြင့် ရှိသော အဝိပုဋိသာရာဒိဝတ္ထုကံ ပါ၌သင့်။ ယောဇနာ၌ အဝိပုဋိသာရာဒိဝတ္ထုကရဏ်-ဟု ရှိ၏။

ဝါကျစဉ်(၇) အသန္တိ တံ ဓမ္မံ/အသန္တိ အဘူတံ တံ ဓမ္မံ

အသန္တိ အဝိဇ္ဇမာနံ အဘူတန္တိ အနုပုန္တိ အနုပုန္တတ္တာ ဟိ တဿ တံ အသန္တိန္တိ ပုရိမဿ ပစ္ဆိမံ ကာရဏဝစနံ-ဟု သာရတ္ထ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် အသန္တိ အဘူတံတံ ဓမ္မံ ပါ၌သင့်။ (စာမေးပွဲ၌ မြန်မာပြန်၍ဖြေကလည်း ဖြစ်၏။ ယခု အဋ္ဌကထာ၌ အဘူတံ ပါ၌မပါရှိပေ။

ဝါကျစဉ်(၈) သိနေဟေ/သိနေဟေ

သိနေဟေဓာတ် အပစ္စည်း၊ သိနိယုတေ သိနေဟော၊ သိနေဟော ဧတေသံ အတ္ထိတိ သိနေဟော-ဟု ပြီးသောကြောင့် သိနေဟေ ပါ၌သာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၉) အယောဂုဠော/အယဂုဠော

ဧတေသမော လောပေ-သုတ်သို့ ဝါသဒ္ဓါ သီဟဂတိကနည်းအားဖြင့် လိုက်လာသောကြောင့် သမာသ်အလယ် ဩလာမမြည်ကို "အယကပလ္လံ" ပုံစံထောက်၍သိအပ်သောကြောင့် ဩလာ/မလာ နှစ်ပါ၌သင့်။ (ရူ၊ ၄၈၊) သုတ်။

သဗ္ဗညုတညာဏေနပိ/သဗ္ဗညုတညာဏေနပိ(ဆုံးဖြတ်ပြီး)

သဗ္ဗညုဇော ဘာဝေါ သဗ္ဗညုတာ၊ ကုစာဒိနာ တာပစ္စယေ ရဿတ္တံ။ ဉာဓာတိသည် ဒွေဘော်ဋ္ဌာနဖြစ်၍ တာ၏အာနောင်ရောက်သောကြောင့် ညာ-ဟု ဒွေဘော်ဖြင့် ရှိ၏။ ညာ-သည် သံယုတ်ဖြစ်၍ တာ၏အာကို ရဿပြု၊ သဗ္ဗညုတညာဏေနပိ ပါ၌သင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၀) သမထဝိပဿနာ ဗလေန/သမထဝိပဿနာဝသေန

ယင်းအဋ္ဌကထာ၌ပင် သမာဓိဗလေန ကိလေသာ ဝိက္ခမ္ဘိတာ ဝိပဿနာဗလေန သင်္ခါရာသုပရိဂ္ဂဟိတာ။ ဝိ၊ ၂။ ၈၀။ အဖွင့်ကိုထောက်၍ သမထဝိပဿနာဗလေန ပါ၌သင့်။

မအူ၌ သမထဝိပဿနာဝသေန-ဟု ပါ၌ရှိ၏။ ဝသသဒ္ဓါသည် အစွမ်းသတ္တိအနက်ဟောနိုင်သောကြောင့် အမှားဟု မဆိုသာ။

(ဂ) ရာဂါယပိ စိတ္တံ နမတိ/ရာဂါယ စိတ္တံ နမတိ

နံပါတ်(၇)

ပါဠိတော်၌ ရာဂါယဝိ-ဟု အဝိသဒ္ဓါဖြင့် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပိသဒ္ဓေါ န ကေဝလံ ဒေါသမောဟတာယ စိတ္တံ နမတိတိ ဉာပေတိ-ဟု ယောဇနာ၌ဖွင့်ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ရာဂါယဝိ စိတ္တံ နမတိ-ဟု အဝိသဒ္ဓါ ပါသောပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၁) ယသ္မာ ပန ယံ/ယသ္မာ ပနာယံ

ယသ္မာ ပနာယံ-ဟု အချို့ပါဠိရှိ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော သမုဒါစရတိ-ဟု အနက်သမ္ပန်အပ်၏။ ယောဇနာအဆို ဂဏ္ဍိကိုထောက်၍ ယင်းအလို ယသ္မာ ပနာယံ ပါဠိသင့်။ သို့သော်လည်း ယန္တိ ယံ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မံ-ဟု ဋီကာဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ယသ္မာ ပနာယံ- ပါဠိသည်သာယုတ္တတရ။

ဝါကျစဉ်(၁၂) မယိ သန္တိသန္တိ/မယိ သန္တိ

ငါ၌ ရှိ၏-ဟု တိုက်ရိုက်ဥတ္တရိမနဿဓမ္မရှိသည်ကို မဆိုလိုသွယ်ဝိုက်၍ပြောရာဖြစ်သောကြောင့် သန္တိသန္တိ ပါဠိသင့်။ ပါဠိတော်၌ အတ္ထိကြိယာ ရှိ၍ ယင်း၏ပရိယာယ် သန္တိကို ထည့်၍၊ ငါ၌ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မရှိ၏-ဟု ပြောဆိုကလည်း အတ္တုပနာယံကဖြစ် နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သန္တိ ပါဠိလည်းသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၃) (ဃ)ဓမ္မေတိ ဣဒံ/ဓမ္မေတိ အာဒိ

(င)ဓမ္မာတိ အာဒိ/ဓမ္မာတိ ဣဒံ

(ဃ)အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ယူအပ်သောအာဒိဝန် မရှိသောကြောင့် ဓမ္မေတိ ဣဒံ ပါဠိသင့်။ (ပါဠိတော်ရှု)

(င)အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် မယိ အဟဉ္စ ဧတေသု သန္တိဿာဓိကို ယူအပ်သောကြောင့် ဓမ္မာတိ အာဒိ ဟူ၍ ရှိသော ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၄) သိထိလော/သထလော/သေထိလော/သဋ္ဌိလော

သိထလေန ကတော သေထိလော-ဟု (သိထိလဂ္ဂါဟေန ကတော)ဟူသော ဋီကာကို ထောက်၍ ဘာဠိ၌ ဝိဂ္ဂဟပြုပါသည်။ ယင်းအလို သိထိလ+ထပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော သေထိလော ပါဠိသင့်။

သဟ-ဓမာယ်၊ သဟိဿ သိထတ္ထံ၊ သဟိတုမလန္တိ သိထိလံ-မောဂံ၊ ၇။ ၁၉၁။ သုတ်-အရ သိထိလပါဠိသင့်။

သထ-သေဋ္ဌိလော၊ သထတိ သထလော ဟိ ပရိဗ္ဗာဇော ဘိယျော အာကီရတေ ရဇံ၊ သိထိလောတိပိ ပါဠိ ဒိဿတိ။ နိတိဓာ။ ၇၃။ ကိုထောက်၍ သထလော သိထိလော

ပါဠိတို့ လည်းသင့်။(ဓာတွတ္တသင်္ဂဟ သထံဓာတ်ရှု)

အဇာနမေဝ/အဇာနမေဝ

အဇာနမေဝတိ ပါဠေ ဝေတိ အဝဓာရဏတ္ထေ နိပါတော။အဇာနမေဝန္တိ ပါဠေ ပန ဧဝံ ဇာနာမိ ဧဝံ ပဿာမိတိ အဝစန္တိ ယောဇေတဗ္ဗံ။(သာရတ္ထ)ကိုထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၅) ကာမရာဂဒေါသာနံ/ရာဂဒေါသာနံ

ကာမရာဂံ သန္ဓာယ တတိယမဂ္ဂေန ဟိ ရာဂဒေါသာနံ ပဟာနန္တိ ဝုတ္တံ။န ပန ရူပရာဂအရူပရာဂေ သန္ဓာယ-ကို ထောက်၍ ရာဂဒေါသာနံ ပါဠိသာသင့်။

(ဂ)တတိယ/တတိယ

တိယ/တိယ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် နှစ်ပါဠိသင့်။

(င)အာဒိတ္တိကေ/အာဒိတိကေ

“တိကာဒိတို့ အာဒိဗျည်းမှာ ဒွေဘော်သာတည်း” ဟူသော ဒွေဘော်လင်္ကာကြီး အရ အာဒိတ္တိကေ-ဟု ဒွေဘော်ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၆) ဝုတ္တဝတော/ဝုတ္တဝစနတော

ဝုတ္တံ ဧတဿ အတ္ထိတိ ဝုတ္တဝါ-ဝန္တု ပစ္စယော-ဟု ယောဇနာဥ ဖွင့်သောကြောင့် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်နှင့်တကွ နှုကို တောပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ဝုတ္တဝတော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၇) ဝိတုဋ္ဌေန္တိ/ဝိတုဇ္ဈေတိ/ဝိတုဏ္ဍေတိ

ဝိနိဇ္ဈိတော ဋ္ဌေန္တိ။ပ။ဂစ္ဆန္တိ သာရတ္ထနှင့် ခို(ဋ္ဌ)ဓာတ် ဂတိအနက်၌ဖြစ်သော ကြောင့် ဝိတုဋ္ဌေန္တိ ပါဠိသင့်။ဝိတုဇ္ဈေတိ/ဝိတုဏ္ဍေတိ ပါဠိတို့ မသင့်။(ဘာဠီ)

ဝိတုဏ္ဍေန္တိ ဝိ+တုခိဓာတ်၊ပိဋနတ္ထ၊တုဏ္ဍတိ ဧတေနာတိ တုဏ္ဍံ။(နှုတ်သီး) ဆာတွတ္တ၌ ဆိုသောကြောင့် ဝိတုဏ္ဍေန္တိ ပါဠိသင့်နိုင်၏။

ဝိတုဒန္တိ /ဝိတုဒေန္တိ

တုဒဓာတ်သည် ဘူဝါဒိဖြစ်၍ ဝိတုဒန္တိ-ဟု မရှိစေရ-ဟု ဘာဠီဆိုသော ခြောင့် ဝိတုဒန္တိ ပါဠိသင့်။

တိဒိဏေန/တိဒိနေန

တိဇ နိသာနေ၊ဣနော ဇယ ခေါ ဣတ္တံ-တိဒိဏံ။ဓာနဋီ၊၇၁၁။ဂါထာ၌

ဆိုသောကြောင့် တိခိဏေန ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၈) (ဃ)စက္ခု ဥပ္ပါဒေတွာ/စက္ခု ဥပ္ပါဒေတွာ

ဥ+ပဒဓာတ်သည်။အကမ္မကဓာတ်ဖြစ်သော်လည်း ဤ၌ ဥပ္ပါဒေတွာ ပုဒ်သည် ကာရိတ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ကာရိတ်ကံကို အလိုရှိအပ်ရကား စက္ခု ဥပ္ပါဒေတွာ ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၁၉) သူစကော/သူစကော

ဂဏ္ဍိ၌ အနေန သုစကေန-ဟု တွေ့အပ်သောကြောင့် ယင်းအလို သုစကော-ဟု ရသဖြင့် ရှိသောပါဠိသင့်။

ထိုသို့ပင်ဆိုသော်လည်း ပေသုညုပသံဟာရဝသေန ဣတော သုတံ အမုတြ အမုတြဝါ သုတံ ဣဒံ သူစေတီတိ သူစကော-ဟု သာရတ္ထဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သူစကတ်သည်သာ ပေသုညအနက်ဟောသောကြောင့်လည်းကောင်း သူစကော ပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၀) လဉ္စ/လဉ္စ/လဉ္စ

ဓာတ်ကျမ်း၌ လစိဓာတ်မရှိသောကြောင့် လဉ္စ ပါဠိမသင့်။လဆိဓာတ်သည် အမှတ် တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ခြင်း အနက်၌သာဖြစ်၍ လဉ္စ ပါဠိမသင့်။

လဇိဓာတ်သည်သာ ပေးခြင်းအနက်၌ ဖြစ်သောကြောင့် လဉ္စ ပါဠိသာသင့်။

ပဒတ္တမဉ္စုသာ၌ လဉ္စသဒ္ဒါသည် တံစိုးလက်ဆောင်အနက်ဟောသည်-ဟုဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လဉ္စ ပါဠိသင့်။

သာမိ/သာမိ

သံ အဿ အတ္တိတိ သာမိ၊သာမိတိပိ-ဟု ဓာန်ဋီ၊၇၊၂၅။ကို ထောက်၍ နှစ်ပါဠိသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၁) ဝိပရိဝတ္တမာနာ/ဝိပဋိဝတ္တမာနာ

ပဋိ ပတိ ရေးရှိသော ဝတ္တ/ဝတုဓာတ်သည် ဆုတ်နှစ်ခြင်းဟူသော ပဋိသေခ အနက်ဟောသည်။ပရိ+ဝတ္တ/ဝတု ဓာတ်သည် အထက်အောက် တစ်ပြောင်းပြန်ပြန် အနက်ကိုဟောသည်။ဤ၌ တစ်ပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်နေခြင်းကို အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ဝိပရိဝတ္တမာနာ ပါဠိသင့်။

ပတိဝတ္တေတွာတိ ဣမမေဝတ္တ ပဋိသေခေတွာ ပရိဝတ္တေတွာတိပိ ပါဠော၊

ဟောဠု ပရိယာယံ ကတ္တာတိ အတ္ထော။ပါစိတ်ယောနော၊၄၄၀။

ဩကိရိနိ/ဩကိရိဏီ

ဩကိရိပုဒ်နောင် ဣနိ ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဩကိရိနိ ပါဠိသာ သင့်။ဘာဋီ၌ ရအက္ခရာနောင်ဖြစ်၍ နိကိုဏီပြန်လျက် ဩကိရိဏီ-ဟုရှိသည်ကို တွေ့ အပ်၏။

ဝါကျစဉ်(၂၂) နာနာဝဇ္ဇနေန/နာနာဝဇ္ဇနေဟိ

နာနာနိပါတ်၏ ပုထုဝစနအများအပြားအနက်ကို ဟောငြားသော်လည်း မနော ဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်သည် တစ်ပါးတည်းသာရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိထိအများ၌ အများ အပြားပင်ဖြစ်သော်လည်း ဇာတ်ခြင်းတူသောကြောင့်လည်းကောင်း နာနာဝဇ္ဇနေန-ဟု ဧကဝုစ်ဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင့်။

အတီတေနိဝါသဿ/အတီတနိဝါသဿ

အတိတ်ဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မှအမှတ်ရသည်မဟုတ်၊အတိတ်၌ နေဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို အမှတ်ရသည်ဖြစ်၍ နိဝါသဿဒွါသည် အာဓာရကိုင့်သော ပုဒ်ဖြစ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း နိဿယတို့၌လည်း ဝါကျအဖြစ်ဖြင့်သာ အတ္ထယော နောသောကြောင့်လည်းကောင်း အတီတေနိဝါသဿ-ဟု ဝါကျဖြင့် ရှိသောပါဠိသာသင့်။

ဝါကျစဉ်(၂၃) ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ/ခုဒ္ဒကာနုခုဒ္ဒကာနိ

ခုဒ္ဒကေဟိစ အနုခုဒ္ဒကေဟိစ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၃။၁၄၆။)စသဒ္ဒေါ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကပဒဿ ဒ္ဒန္တဝါကျ ဒသေတိ၊ပုဗ္ဗပဒေ ကကာရလောပေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။(ပါစိတ်ယောနော၊၁၁၇)ကို ထောက်၍ ရှေ့ပုဒ်၌ ကကျေ၍ ပြီးသောကြောင့် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ ပါဠိသာသင့်။

ဂရုကာရပ္ပတ္တော/ဂုရုကာရပ္ပတ္တော

ကေစိ ပနာစရိယာ ဂုရု ဂရုတိစ ဒွိဓာ ဂဟေတွာ ဗာဟိယဝါစကတ္တေ ဂရု သဒ္ဒေါ ဌိတော၊ပါဠိဝိသယေတိ သဗ္ဗေသမ္ဗိ ယထာဝုတ္တာနံ အတ္တာနံ ဝါစကတ္တေ ဂရု သဒ္ဒေါယေဝ ဣစ္စိတဗ္ဗော၊အကာရဿ အာကာရဘာဝေ ဂါရဝန္တိ။သဝုဒ္ဓိကဿ တဒ္ဓိတန္တ ပဒဿ ဒဿနတော။ဓာတုမာလာ၊၁၅၇။ကိုထောက်၍ ဂရုကာရပ္ပတ္တော ပါဠိသင့်။

သက္ကတဘာသာဝိသယေ ပန ဂုရုသဒ္ဒေါယေဝ ဣစ္စိတဗ္ဗော ဥကာရဿသဝုဒ္ဓိ ဘာဝေ အညထာ တန္တိ ပဒဿ ဒဿနတော။ဓာတုမာလာ၊၂၅၇။ကိုထောက်၍သက္ကတ ကျမ်းအလို ဂုရုကာရပ္ပတ္တော လည်းသင့်။

**နောက်ဆက်တွဲ ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထံ/ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထံ/
ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထံ**

ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထာ၌ ကရဇကောယေ ဝိရာဂုပ္ပါဒနကထံ။(ဝိမတီ)အဖွင့်ကို ရှု၍ ဝိဂတော ဆန္ဒော ဝိစ္စန္ဒော၊ကာယေ ဝိစ္စန္ဒော ကာယဝိစ္စန္ဒော၊ကာယဝိစ္စန္ဓနံ ဥပ္ပါဒေတီ တိ ကာယဝိစ္စန္ဓနိယာ၊ကာယဝိစ္စန္ဓပုဒ်နောင် ဣယပစ္စည်းန- အာဂုံလာ၍ ပြီးသောကြောင့် ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထံ ပါဌ်သင့်။

နမလာသော် ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထံ ပါဌ်သင့်။

ယင်းအလို ကရဇကောယ၌ ကင်းသောရာဂကို ဖြစ်စေကြောင်းစကားကို- ဟု အနက်ပေးပါ။

ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထာ၌ အတ္တနောစ ပရဿစ ကရဇကောယေ ဝိစ္စန္ဓနုပ္ပါဒန ကထံ။သာရတ္ထကို ရှု၍။ဝိစ္စန္ဓတီတိ ဝိစ္စန္ဒော၊ကာယေ ဝိစ္စန္ဒော ကာယဝိစ္စန္ဒော၊ကာယဝိစ္စန္ဓ ဥပ္ပါဒေတီတိ ကာယဝိစ္စန္ဓနိယာ-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပြီးသောကြောင့် ကာယဝိစ္စန္ဓနိယာ ပါဌ်သင့်။ ယင်းအလို မိမိအတ္တဘောသူတစ်ပါးအတ္တဘော၌ တပ်တတ်သောဆန္ဒရာဂကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောစကားကို-ဟု ပေးပါ။

ဆဋ္ဌမူတို့၌ ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထံ-ဟုသာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယောဇနာ၌ ကာယဝိစ္စန္ဓနိယကထာ၌ပိ အတ္ထိ-ဟု မူကွဲပါဌ်တစ်မျိုးကို ရေးသေး သည်။

တိဝိဓတ္တဂတံ/တိဝိဓတ္တကတံ(ဝိဋ္ဌ၊၂။၃။)

ဧဝံ တိဝိဓတ္တဂတန္တိ ဧဝံ ယထာဂုတ္တေန ဝိဓိနာ ပဋိပဒါ ဝိသုဒ္ဓိပက္ခန္ဓနုဥပေ က္ခာနုဗြူဟနဉာဏသမ္ပဟံစနဝသေန တိဝိဘောဝံ ဂတံ။(သာရတ္ထ)ကို ထောက်၍ တိဝိဓ တ္တဂတံ ပါဌ်သင့်။

သန္နိပတိတော/သန္နိပါတိတော

သန္နိပါတေဟိ သန္နိပါတေတွာ-ပါဌ်တို့ကို ထောက်၍ သန္နိပါတိတော-ဟု ကာရိတ်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သင့်။

ဘိက္ခုသံဃေ၏ အရတူ ကိတ်ကြိယာပုဒ်ကြံက သန္နိပတိတော ပါဌ်သင့်။ သန္နိပတိတော-စည်းဝေးပြီးပါပြီ။သန္နိပါတိတော-စည်းဝေးစေအပ်ပါပြီ။

တ/စ ပါရာမီကဏ်စာစဉ်ပြီး၏

အဒ္ဓနိယံ/အဒ္ဓနိယံ

အဒ္ဓနိ ဒီဃတ္ထေ သာဒဏီတိ အဒ္ဓနိယံ အဒ္ဓါနကူမံ အဒ္ဓယောဂျန္တိ သာဓုအတ္ထေ
နိယပစ္စယော။(ပါစိတ်ယောဇနာ၁၁၇။)ကို ထောက်၍ အဒ္ဓနိယံ-ဟု ရသဖြင့် ရှိသော
ပါဠိသည်။

ကဗ္ဗိယံ/ကဗ္ဗိကံ

ကဗ္ဗိယန္တိ ဗိလင်္ဂီ။တံ ဟိ ကေန ဇလေန အဗ္ဗိယံ အဘိဗျတ္တံ အဿာတိ
““ကဗ္ဗိယ””န္တိ ဝုစ္စတိတမေဝ ကဗ္ဗိယံ ယကာရဿ ကကာရံ ကတ္တာ။(ပါစိတ်ယောဇနာ၊
၈၉။)ကိုထောက်၍ ကဗ္ဗိကံ ပါဠိသည်။ကမပြုသော် ကဗ္ဗိယံ ပါဠိသည်။

ဗိဗ္ဗောဟနံ/ဗိဗ္ဗောဟနံ

ဝိသေသေန သီသံ ဝဟတီတိ ဗိဗ္ဗောဟနံ၊ယုဗတ္တံ၊အသောတ္တဉ္စ။(အဘိဓာန်၊ဋီ
ကာ၊၃၁။)ဂါထာ ကိုထောက်၍ ဝဟဓာတ်+ယုပစ္စည်းဝကိုဗ၊အကိုသြပြု၊ဒွေဘော်လာ
၍ ပြီးသောကြောင့် ဗိဗ္ဗောဟနံ ပါဠိသာသည်။

ပါရာဇိကဏ် နံပါတ်(၇) ပြီး၏။

